

510  
Ped on  
2008  
A  
2008

श्रीगणेशायनमः अथटीकाकारः समस्तग्रन्थार्थमुद्घाटयन्नुद्धारिंस्तीति स्मरणाद्गतिहतीकृत्जनयज्ञेनसद्गतेर्दत्तः ॥ १ ॥ परमेश्वरः  
 मत्स्याददानिभुक्तिं समां हरिः पातु १ उद्योतनासमाभ्रिष्टं कौस्तुभस्तवकीज्जलम् स्वर्गापवर्गफलदं हरिं कल्पदुग्धं नुमः २ सारसारं समुद्रं  
 प्राचीनहृतसंग्रहात् तत्रचेयंमयाटीकायथाभितिवितन्यते ३ अथसारोद्धारकर्ताशिष्टसंप्रदायानुसारेणमंगलमाचरति धर्महृदइति अ-  
 चरत्स्वरूपकेणहरिंनिरूपयति मधुसूदनपादपोजयतीति यथापादपोवृक्षः पद्मिधः प्रसृतशास्त्राभिर्जलं पिबतीतिपादपः तथैवायंमधु

### धर्महृदबद्धमूलो वेदस्कंधः पुराणशास्त्रवाच्यः

सूत्रेणोपिपादपएवपद्मां चरणाभ्यां पाति संसारादक्षति इतिपादपः संसाररूपपतितोत्तरणावलंबं भ्रवाब्धिषोतं वंदे प्रह्लादपुरुषते चरणारवि-  
 दमिति भागवतवचनात् सौर्यं कीदृशः धर्महृदबद्धमूलः धर्मोऽत्र अमृतरूपो भगवद्गर्भः अदोहासर्वभूतानामित्यारभ्यैतु धर्मोऽमृतमिदं य-  
 योक्तं पर्युपासते आदधानामस्य समाभक्त्यस्तेः तीव्रमेप्रियाइत्वं तेन गीतायां हादशाध्यायांतेः हृभिः-उोकेः भगवतोक्तः स एव हृदबद्धमूलकः  
 असाहचर्यमापातानुबंधस्तु च्यते अनाद्यप्रप्रियाकः वृक्षीयथाहृदमूलो हि स्वस्थाने स स्थिरो भवति प्रचुरत्वात्पञ्चसुपदवीरपिततः स्वस्थान-

म. सु. २

योऽप्युच्यते न च युक्तमिति तथैवायमपि भागवत्तर्हि हरे वेदाभिप्रायः प्रथमः अत्रापरिपन्नतरुः स्तान्तराये रमिस्त्वत्तद्दृष्टान्वाप्यतीति  
श्रीभागवते विष्णुविद्वदर्थे च स्वसाक्षाद्दिरवशाभिदिदोष्योपपन्नः पण्यरशानवाधृतांघ्रिपत्यः स भवति भागवतप्रधान उक्त इति  
नः कीदृशः वेदस्कंधः पुराणशाखाद्यः वेदाः स्कंधाद्यस्येति पुराणान्वेषणास्वास्वाभिराद्यः युक्तमेति अत्राप्ययं भावः वृक्षोपवाविस्तृतस्केध  
शाखाभिर्दूरतरोप्युपसमीप एव दृश्यते तथैवायमपि वेदपुराणैः प्रकृतिपुरुषयोः परोऽप्युपलभ्यते यथा च वृक्षः स्कंधशाखाभिरेवोपसमागताक  
बहुनरफलाणि प्रददाति तथैवायमपि वेदपुराणैस्तच्छ्रोतृवृक्षाणां धर्मार्थकाममोक्षफलानि प्रददाति यथा च वृक्षस्य शाखास्कां धेभ्य एव निःसरंति

ऋतुकुसुमोमोक्षफलोमधुसूदनपादपोजयति १

अथ च न संतुंगना एव भवति यथा च पुराणान्यपि वेदोद्भूतानि तन्निहितान्येव च संति न तु तेभ्यः पृथक् इति हासपुराणानि पंचमीवेद उच्यते इति कत  
परिधि इवः कीदृशः ऋतुकुसुमोमोक्षफलः ऋतवोपज्ञा एव कुसुमानि यस्य मोक्षफलं यस्येति अत्राप्ययमाशयः वृक्षाद्यं वा कुसुमोद्भापं परमे  
शिवमपि चोच्यते तथा इत्ययज्ञाद्यनुष्ठानैः शब्दांतः करणस्यैव ततोमोक्षफलत्वाभिव्यक्तिरिति किंचानेन मोक्षफलत्वात्पि मधुसूदनम  
सूदनमपि सूदनमिति तदुक्तं देवैर्मुमुक्षुर्दंशनि वरं च षष्ठीषभदंते कने केन च मयनः एव एवै परस्वस्य भयं कर्तुं युक्तमिति

प्रतोमं सुदनपादपोजयति सर्वोत्कृष्टेणवत्तते अवापिसर्वभ्यां ब्रह्मादिभ्याप्याधकतयावरावत्तात्ययः । १ ॥ एतत्प्रथमं वनस्य त-  
स्य सर्वस्य महाकैतुरिव स्थित इति निरूपणात् सर्ववृक्षेभ्योधिको भवति तद्वदिति इदमार्यालुदः १ ॥ एवमंगलकृत्वात्सनीकथाप्र-  
स्तावायसुतशौनकसंवादमवतारयति नैमिषइति अनिमिषक्षेत्रे अनिमिषः श्रीविष्णुः अलुसदृष्टित्वात् तस्य क्षेत्रे नैमिषारण्ये ऋष-  
यः सहस्रसमाः संवत्सराः अनुष्ठानकालो यस्य तत्सहस्रसमं सत्रयज्ञमासत अकुर्वत किमर्थं स्वर्गाय लोकाय स्वर्गे गीयत इति स्वर्गायो

नैमिषे नैमिषक्षेत्रे ऋषयः शौनकादयः सत्रं स्वर्गाय लोकाय सहस्रसममासत २ ॥ त एकदा तु मुनयः प्रातर्हुतहु-  
तास्यः सत्कृतं सूतमासीनं पप्रच्छुरिदमादरात् ३ ॥ ऋषय उचुः कथितो भवता सम्यक् देवमार्गः सखप्रदः इदा  
नीश्रोतुमिच्छामो यममार्गं भयप्रदम् ४ ॥ हरिः स एव लोकः भक्तानां निवासस्थानं तस्मै तत्प्राप्तये एव न तु स्वर्गार्थं तस्य विना

शित्नेन तु च्छफलत्वादित्यर्थः २ ॥ प्रातःकाले हुता एव हुताऽग्नयो ये स्ति मुनयः दानमानादिभिः सत्कृतं सिंहासने चासीनं सूतं इदं-  
वक्ष्यमाणं आदरात् पप्रच्छुः ३ ॥ ऋषिभिस्तु अस्मिन्समस्तत्रये निरूपितस्य सद्गतिदुर्गतिप्रदस्य धर्माधर्मस्य एक एव प्रश्नः कृतो भवति क-  
थित इति द्वाभ्यां भवता सर्वज्ञेन सम्यक् ते रिरभिसंभवति तीर्ष्युर्नैविरादि देवमार्गः कथितः बहुभिः पुत्राणो निरूपितः इदानीमिति ४ ॥



ग.पु.टी.  
१

तथाचसंसारदुःखादीन्यपिश्रोतुमिच्छामइतिपूर्वेणैवसंबंधः किंतत्केशक्षयसाधनंतेः संसारदुःखैर्यः केशस्त्वस्यक्षयसाधनंचसंसारदुःखा  
नौकेशस्यक्षयः केनसाधनेनभवतीत्यापिश्रोतुमिच्छामइत्यर्थः किंचार्थः ५ अत्रोत्तरंश्रीभगवद्रुद्रसंवादेन सूतउवाच शृणुध्वमित्ति कृ

अ  
१

तथासंसारदुःखानितकेशक्षयसाधनम् ऐहिकसुखिकान्केशानयथावद्वक्तुमर्हसि ५ सूतउवाच शृणु  
ध्वंभोविवक्ष्यामियममार्गंसदुर्गमम् सरवदंपुण्यशीलानांपापिनोदुःखदायकम् ६ यथाश्रीविष्णुनाप्रोक्तंवेनते-  
यायपृच्छते तथैवकथयिष्यामिसंदेहच्छेदनायवः ७ कदाचित्सरवमासीनंवेकुंठेश्रीहरिंगुरुम् विनयावनतोभू-  
त्वापप्रच्छविनतासूतः ८ गरुडउवाच भक्तिमार्गेबहुविधःकथितोभवतामम तथाचकथितादेवभक्तानां  
गतिरुत्तमा ९ अधुनाश्रोतुमिच्छामियममार्गंभयंकरम् त्वद्भक्तिविमुरवानांचतत्रैवगमनंश्रुतम् १०

सदंपूर्वादिमार्गेदुःखदायकं दक्षिणमार्गमित्यग्रेवक्ष्यति ६ भगवद्वाक्यस्यातिप्रामाण्यात्संदेहो नकर्तव्यइतिभावः ७ विनयेनभवन्ने-  
नयः ८ उत्तमागतिःसद्योमुक्तिः क्रममुक्तिश्चेति ९ श्रुतंसर्वशास्त्रेषु स्मृतमित्तिपाठेमुनिभिः कथितम् १० ७ ७

३

हरिस्मरणात्कलभोमोक्षः अतस्तद्रहिताननुशोचन्नाह स्रगमंपठनेकठिनंनभवति ११ अतस्त्वमभजतां पापिनाम् १२ अत्रोत्तरं सया  
सव्यासाभ्यां श्रीभगवानुवाच षड्विध्यायेः वक्ष्येहमित्यादिनाचपुनः येनमार्गेणयेपापिनः नरकेयांति तानपिवक्ष्यामीत्यन्वयः १३ येहि-  
यापरता इत्यादिपदानांपततिनरकेइति तृतीयेनसंबंधः पापरतानिफिद्धाचरणोत्ककाः दयाधर्मेतिदयानामप्रत्युपकारापेक्षारहितसर्व

क्रगमंभगवन्नामजिह्वाचवशवर्तिनी तथापिनरकंयांतिधिग्धिगस्तनराधमान् ११ अतोमेभगवन्ब्रूहिपापि-  
नांयागतिर्भवेत् यममार्गस्यदुःखानियथातेप्राप्नुवंतिवै १२ श्रीभगवानुवाच वक्ष्येहंशृणुपक्षीद्रयम-  
मार्गंचयेनये नरकेपापिनोयांतिश्रेण्वतामपिभीतिदम् १३ येहिपापरतास्ताक्ष्येदयाधर्मविवर्जिताः दुष्टसंगाश्वस-  
च्छास्त्रसत्संगतिपराङ्मुखाः १४ आत्मसंभावितास्तब्धाधनमानमदान्विताः आस्तरंभावमापन्नादैवीसंपदिवर्जिताः

भूतहितानुचिंतनताधर्मोभगवद्धर्मः वर्णाश्रमविहितोवादुष्टानांसंगोयेषांते तथासच्छास्त्रादोपराङ्मुखाश्च १४ आत्मनिस्वस्मिन्नेव  
संभाविताः प्रतिष्ठितावयमितिमन्यमानाः अतएवस्तब्धाअनभ्याः पूज्यानपिननमंतीत्यर्थः धनेनयोमानः मदश्वतेन आस्तरंभावंदंभोदपो  
भिमानश्चेत्यादिभगवतोक्तः दैवीसंपदभयंसत्त्वसंशुद्धिरित्यादिचगीतायांप्रोक्ता १५

ग-पु-टी-  
४

एवंभूतायत्याप्तुवंति तत्शृणु अनेकेति अनेकेषु परदारपरद्रव्यहरणात्मकेषु मनोरथेषु प्रवृत्तचित्तं अनेकचित्तं तेन विभ्रंता विशिषाः मोहमये  
नजालेन समावृताः मत्स्याइव सूत्रमयेन जालेन नियंत्रिताः एवं कामभोगेषु प्रसक्ताः अशुचौ नरके पतन्ति १६ ज्ञानशीलास्तमोक्षं यांति पा  
पशीलानामेव यमयातना भवन्तीत्याह वेदिति १७ ऐहिकं अस्मिंल्लोके भोग्यम् तत् ऐहिकदुःखभोगानंतरम् १८ पापशीलानां यमयातनां विवक्षः

अनेकचित्तविभ्रंता मोहजालसमावृताः प्रसक्ताः कामभोगेषु पतन्ति नरकेशुचौ १६ येन राज्ञानशीलाश्च ते यांति प-  
रमांगतिम् पापशीलानरायांति दुःखेन यमयातनाम् १७ पापिनामैहिकदुःखं यथा भवति तच्छृणु ततस्ते मरणं प्रा-  
प्य यथा गच्छन्ति यातनाम् १८ सुकृतं दुष्कृतं वापि भुक्त्वा पूर्वयथा जितम् कर्मयोगात्तदा तस्य कश्चिद्ब्याधिः प्रजायते १९ आ-  
धिव्याधिसमायुक्तं जीविताशासमुत्सुकम् कालो बलीयानहिवदज्ञातः प्रतिपद्यते २० प्रथमं मुनिप्रश्नानुसारेण तस्यैहिकदुःखान्याह-

सकृत्तमित्यादिदशभिः पूर्वबाल्याद्यवस्थायां सकृत्तं भुक्त्वा तदा वार्द्धक्ये दुष्कृतकर्मयोगाद्ब्याधिः स्यादित्यर्थः १९ आधिर्मरणप्रयान्मानसीव्यथाते  
नैव बहुवर्द्धमानो ब्याधिश्च ताभ्यां सम्यग्यातिव्याकुलता तया युक्तम् तथापि जीवितस्यैव आशयां समुत्सुकं भोगवासनया साभिलाषं तं नरकालः  
अहिमूषकमिव अज्ञातगवाभिपद्यते तथाहि प्रमत्तमुच्चैरितिकृत्य चिंतया प्रवृत्तलोभं विषयेषु लालसम् त्वमप्रमत्तः सहसाभिपद्यसे सुल्लेखिहानो  
हिरिवारवुमंतकइति २०

अ-  
१

४

तत्राप्यंतकालेपिनजातः कर्षुभिर्वेदोयस्यस्वयंभृतेः स्वयंपालितैः पुत्रकलत्रादिभिर्भ्रियमाणः पुष्यमाणः सन्मरणोन्मुखोभवति २१ पापिनामेव अव-  
जाभवति न तु कृत्तिनामित्याह आस्तइति अवमत्या अवज्ञया उपन्यस्तं समीपे प्रक्षिप्तं आहारं गृहपालः श्वाइयाहरन् भुञ्जान आस्ते आम-  
यावीरोगी २२ कफेन संरुद्धानाड्यो मार्गभृतायस्य तेन उत्क्रमता प्राणवायुना विवृत्तनेत्रः कासश्वासाभ्यां कृतः आयासो यस्य कंठे घुरघुरइति श-

तत्राप्यजातनिर्विदो भ्रियमाणः स्वयंभृतेः जरयोपात्तवैरूप्ये मरणाऽभिसुरवोगृहे २१ आस्तेवमत्योपन्यस्तं गृहपालइ-  
वाहरन् आमयाव्यप्रदीप्ताभिरल्पाहारोल्पचेष्टितः २२ वायुनोत्क्रमतोत्तारः कफसंरुद्धनाडिकः कासश्वास  
कृतायासः कंठे घुरघुरायते २३ शयानः परिशोचद्भिः परिवीतः स्वबंधुभिः वाच्यमानोऽपिनम्रूते कालपाशवशंगतः  
२४ एवं कुटुंबभरणे व्याएतात्मा जितेन्द्रियः म्रियते रुदतांस्वानां मुरुवेदनयास्तधीः २५

दं करोति २१ परिवीतः परिचेष्टितः वाच्यमानोऽपि बंधोतातेत्याहूयमानोपि २४ एवं व्याएतात्मा आसक्तचित्तः उरुवेदनयास्तधीः  
शतं च भ्रियमाणः पदशनसदृशया पीडयानष्टमतिः मूर्च्छितः सन् रुदतांरोदनं कुर्वतांस्वानां बंधूनां मध्ये म्रियते भरणं प्राप्नोति २५ ७

अंत क्षणे अंतसमये देवी देवानामिव दिव्यदृष्टिः यथा रक्षायमदूतानां प्रत्यक्षदर्शनं भवतीत्यर्थः पुनर्यथा सर्वे इह लोक परलोक रूपं जगत्  
एकीभूतं स्वसीमासंलग्नमिव प्रजायते अत आश्चर्यदर्शनान्न किंचिद्वक्तुमिच्छतीत्यर्थः २६ समीपगतैर्यास्यैः हेतुभूतैर्यमदूतैः कृत्वा प्राणाः स्व-

तस्मिन् अंत क्षणे तास्यै देवी दृष्टिः प्रजायते एकीभूतं जगत्सर्वं न किंचिद्वक्तुमीहते २६ विकलेन्द्रियसंघाते चैतन्ये ज  
डतांगते प्रचलति ततः प्राणायाम्येर्निकटवर्तिभिः २७ स्वस्थानाञ्चलितेश्वासे कल्पारव्यो ह्यातुरक्षणः शतदृष्टि  
कदष्टस्य यापीडासानुभूयते २८ फेनमुद्गिरते सोथसुरवं लालाकुलं भवेत् अधोद्वारेण गच्छंति पापिनां प्राणवायवः  
२९ यमदूतौ तदा प्रासौ भीमौ सरभसेक्षणौ पाशदंडधरो नग्नौ देतैः कटकटायतौ ३० उर्ध्वकेशौ काकरुष्णौ वक्रतु-  
डौ न स्वायुधौ सदृस्वात्रस्तहृदयः शरुन्मूत्रं विमुचति ३१

स्थानात्प्रचलति आतुरस्य धियमाणस्य पापिनः क्षणोपि कल्पारव्यः महत्कृत्वा कल्पसदृशः शतदृष्टिकेर्दष्टस्य पुरुषस्य यापीडा भवति सा  
एव तेनानुभूयते २८ अथ फेनमुद्गिरते कफं वमति २९ तदा प्राणप्रयाणे प्रासौ सरभसं सक्रोधं ईक्षणं यथाः ३० तौ दूतौ दृष्ट्वा शरुन्मूलं मुचति ३१

पुरुषोजीवः अंगुष्ठमात्र इति इदं कंठस्थानेषु डशदल कमले ध्यानस्वरूपं भवति न त्वंगुष्ठमात्रं जीवस्वरूपं सर्वशरीरव्यापकत्वात् अतो ब्रह्म  
 दयाकाशे प्रतिष्ठितत्वात् तत्रमाणं पुर्यष्टकवेष्टितं सूक्ष्मशरीरवतं प्रादेशमात्रं पुरुषं वसंतमिति वज्जातव्यम् ३२ एवं ऐहिकदुःखं निरूप्य इदानीं  
 परलोकदुःखं निरूपयति यातनादेह इति यातनाभोगाय प्रारब्धकर्मणास्वप्नवदुत्थिते यथा भगवता श्रीकृष्णेन विनष्टशरीरमपि गुरोः पुत्रं तत्स ह

अंगुष्ठमात्रः पुरुषो हाहा कुर्वन् कलेवरात् तदैव गृह्यते दूतैर्यमैः पश्यन् स्वकंगृहम् ३२ यातनादेह आहत्य पाशैर्ब-  
 ध्वागले बलात् नयतो दीर्घमध्वानं दंड्यं राजभरायथा ३३ तस्यैवं नीयमानस्य दूताः संतर्जयन्ति च प्रवदन्ति भयं  
 तीव्रं नरकाणां पुनः पुनः ३४ शीघ्रं प्रचलदुष्टात्मन्यास्य सित्वं यमालयम् कुंभीपाकादि नरकांस्त्वां नयावोद्यमाचिर-  
 म् ३५ एवं वाचस्तदा मृण्वन् बंधूनां रुदितं तथा उच्चैर्हाहेति क्लिपन् ताड्यते यमकिंकरैः ३६

शमेव यमलोकारानीय गुरवे

दत्तस्य तिवत् स्वसदृशे शरीरे आहत्य निरुध्य तौ दूतौ नयतः गृहीत्वा गच्छतः अन्यथा केवलस्यैव तस्य सप्तदशावयवलिङ्गशरीरात्मकस्य पाशैर्गलि-  
 त्वाद्ययोगात् अवयवास्त्वेतान्द्रियपंचकं प्राणपंचकं बुद्धिमनसीत्वेति इदमेव कर्तृत्वभोक्तृत्वाद्यभिमानेन इह लोके परलोकगामी व्यवहारिको जीव  
 इत्युच्यते इति दंड्यं सापराधं ३३ ३४ ३५ ३६

गणु-टी-  
६

तयोर्द्वितयोस्तर्जनेस्ताडने निर्भिन्नविदीर्णहृदयंयस्यसः स्वमघं पापंस्मरन्नार्त्तः सन् चलतीति द्वितीयेनान्वयः ३७ कृत्तृभ्यां परितो व्यातः त  
मा वास्तुकायस्मिन् निर्गतआश्रमोविश्रामस्थानमुदकंचयस्मिन् तस्मिन् पथि कृधादिभिश्चलितुमशक्तोपिकशयाताहित एव रुच्छेण चलति ३८

अ-  
१

तयोर्निर्भिन्नहृदयस्तर्जनेर्जातिवेपथुः पथिश्चभिर्भक्ष्यमाण आर्त्तो घंस्वमनुस्मरन् ३७ कृत्तृपरीतोऽर्कदवानला  
निलैः संतप्यमानः पथितमवास्तुके रुच्छेण पृष्ठे कशयाचताडितश्चलत्यशक्तोपिनिराश्रमोदके ३८ तत्रतत्रपतन्श्चां  
तोसूर्चिकृतः पुनरुत्थितः यथापापीयसानोतस्तमसायमसादनम् ३९ त्रिभिर्मुहूर्तैर्द्वाभ्यां वानीयते तत्रमानवः प्रदर्श  
यंति दूतास्ताघोरकयातनाः ४० मुहूर्तमात्रात्त्वरितं यमं वीक्ष्य भयं पुमान् यमोज्ञयासमं दूतैः पुनरायातिस्वेचरः ४१  
आगम्यवांसनाबद्धो देहमिच्छन्नयमानुगैः धृतः पाशेन रुदति कृत्तृभ्यां परिपीडितः ४२

अशक्तत्वमेवाह तत्रेति तमसातमोरूपेण यथायमस्यसादनं गृहं प्रतिनीतो भवति ३९ पापाधिक्येद्वाभ्याम् ४० भयंयातनाम् पुनस्वम-  
हं प्रति त्वरितं शीघ्रं दूतैः सहैवस्वेचरः सन्नाकाशमार्गादेवायातीत्यर्थः ४१ देहं प्रति प्रवेष्टुमिच्छन् ४२

दत्तसृत्युस्थानादिषुकतादिभिः ४३ ननु भुंकेपिंडे कथं तृप्तिर्नायातीति चेत्तत्राह पापिनामिति नोपतिष्ठन्ति तृप्तिं न जनयन्ति पिंडदानं वर्ष-  
पर्यंतं भुंजन्ति तथापि ४४ ननु कृतान्यपि पिंडदानादीनि यदि पापिनां नोपतिष्ठन्ति तदा किमनेन पिंडदानेन कृतमप्यकृतं सममेवेति चेदकृते  
ननु प्रेतरूपा भवंतीत्याह भवंतीति ४५ किंच प्रायश्चित्तरूपमयातनाभोगेनैव पापक्षये सति मनुष्यदेहं लभते नान्यथेत्याह नेति तथा

भुंकेपिंडं कृतैर्दत्तं दानं चातुरकालिकम् तथापि नास्तिकस्तादृश्यं तृप्तिं याति न पातकी ४३ पापिनां नोपतिष्ठन्ति  
दानं श्राद्धं जलांजलिः अतः क्षुब्धाकुलायांति पिंडदानं भुजोपिते ४४ भवंति प्रेतरूपास्ते पिंडदानं विवर्जिताः  
आकल्पं निर्जनारण्येषु भवंति बहुदुःखिताः ४५ नाभुक्तक्षीयते कर्म कल्पकोटिशतैरपि अभुक्त्वायातनां जंतुमा  
नुष्यं लभते न हि ४६ अतो दद्यात्कृतः पिंडान् दिनेषु दशसद्विज प्रत्यहं ते विभज्यंते चतुर्भागैः स्वगोत्तम ४७

हि च वक्ष्यति एवं दुष्कर्मकर्ता हि भुक्त्वा च नरकान् क्रमात् मानुष्यं लभते तादृश्यं समीभूते शशांशुः प्रेति अतो मनुष्यजन्मानि संचित्सकृ-  
त्कर्मोदयवशात् कदाचित्सद्गतिरपि भविष्यतीति तस्मादकरणादल्पमपि विहिताचरणमेव युक्तमिति भावः ॥ ४७ ७ ७



ग.पु.दी.  
७

तदेवाह सप्रेतः उपजीवति भक्षति ४८ पिंडं पिंडजशरीरं निष्पन्नः पिंडैरुत्पन्नो देहो यस्य स जंतुर्जीवः बलं मार्गगमनसामर्थ्यम् ४९ येन

भगद्वयं तु देहस्य पुष्टिदं भूतपंचके तृतीयं यमदूतानां चतुर्थं सोऽपि जीवति ४८ अहोरात्रंश्च नवभिः प्रेतः पिंडम-  
वाप्नुयात् जंतुर्निष्पन्नदेहश्च दशमे बलमाप्नुयात् ४९ दग्धे देहे पुनर्देहः पिंडैरुत्पद्यते रवग हस्तमात्रः पुमान्ये  
नपथि भुंक्ते शक्रभाशुभम् ५० प्रथमेह नित्यः पिंडस्तेन मूर्द्धा प्रजायते श्रीवास्केधौ द्वितीयेन तृतीयाद्दयं भवेत् ५१  
चतुर्थेन भवेत् षष्ठं पंचमान्नाभिरैव च षष्ठेन च कटीगुह्यं सप्तमात्सक्थिनी भवेत् ५२ जानुपादौ तथा द्वाभ्यां दशमेहि-  
क्षुधात् ५३ पिंडजं देहमाश्रित्य क्षुधा विष्टुस्तृषार्दितः एकादशं द्वादशं च प्रेतो भुंक्ते दिनद्वयम् ५४ त्रयोद-  
शेह निप्रेतो यंत्रितो यमकिंकरैः तस्मिन्मार्गे व्रजत्येको गृहीत इव मर्कटः ५५ षडशीति सहस्राण्ये जनेनां प्रमाण-  
तः यममार्गस्य विस्तारो विनावेतरणी रवग ५६

पिंडजदेहेन पथियममार्गे शक्रभेषु पुण्यफलेषु अशक्रभेषु पापफलेषु भुंक्ते ५० पिंडजदेहोत्पत्तिप्रकारमाह प्रथमेहनीति सार्द्धं द्वाभ्याम् ५१ ५२ ५३  
५४ ५५ ५६

अ.  
१

७

५७ ५८ षोडशपुरनामान्याह सौम्यमित्यादिधर्मभवनं धार्मिकैर्लभ्यं वक्ष्यमाणोद्व्यसभासहितम् याम्यं पापिभिर्लभ्यं यमयातनरू

१-

अहन्यहनिर्वैप्रेतोयोजनानांशतद्वयम् चत्वारिंशत्तथासप्तदिवारात्रेणगच्छति ५७ अतीत्यक्रमशो मार्गेषुराणी  
मानिषोडश प्रयाति धर्मराजस्य भवनं पातकीजनः ५८ सौम्यं सौरिपुरं नगेंद्रं भवनं गंधर्वशीलागमोर्कोचं चूरपुरं  
विचित्रभवनं बह्वापदं दुःखदम् नानाक्रंदपुरं कृतस भवनं शौद्रं पयोवर्षणं शीलाद्यंबहुभीतिधर्मभवनं याम्यं पुरं  
चाग्रतः ५९ याम्यपाशैर्धृतः पापीहाहेति प्ररुदन्पथि स्वर्गहंतुपरित्यज्य पुरं याम्यमनु प्रजेत् ६०  
इति श्रीसारेद्वारे गरुडपुराणे पापिनां ऐहिकामुष्णिकदुःखनिरूपणं नाम प्रथमोऽध्यायः १ गरुड उवाच  
कीदृशोयमलोकस्य पंथा भवति दुःखदः यत्र याति यथापापास्तन्मे कथय केशव १ ७ ७ ७

पं चकार इत्येव भेदज्ञापनार्थः तत्तु अग्रतः षोडशपुरेभ्य अग्रे भवतीति ५९ ६० इति टीकायां प्रथमोऽध्यायः १ ऐहिकामुष्णि  
कदुःखं श्रुत्वा संक्षेपतोऽधुना तदेव विस्तरात् श्रोतुं गरुडः परिपृच्छति कीदृश इति १ ७ ७ ७

गणु-थ  
८

आयुषिकं समासेन प्रोक्तं दुःखं तदेव हि द्वितीये पुनरध्याये विस्तरेण ह माधवः २ यममार्गस्य दुःखप्रदत्वमेवाह वृक्षच्छायेत्यादिवेतर

अ०  
२

श्रीभगवानुवाच यममार्गं महदुःखप्रदं ते कथयाम्यहम् ममभक्तोऽपि तच्छ्रुत्वा त्वं भविष्यसि कं पितः २ वृक्ष-  
च्छायानतत्रास्ति यत्र विश्रमते नरः यस्मिन्मार्गेन चान्नाद्येन प्राणान्समुद्धरेत् ३ नजलं दृश्यते क्वापि तृषितोतीव-  
यः पिवेत् तपंते ह्यदशादित्या प्रलयांते यथा स्वर्ग ४ तस्मिन्नाच्छतिपापात्मा शीतवातेन पीडितः कंठकैर्विध्यते क्वा-  
पि क्वचित्सर्पैर्महाविषैः ५ सिंहैर्व्याघ्रैः श्वभिर्घोरैर्भक्ष्यते क्वापि पापकृत् वृश्चिकैर्दृश्यते क्वापि क्वचिद्दह्यति वह्नि-  
ना ६ ततः क्वचिन्महाघोरमसिपत्रवनं महत् ये जनानां सहस्रे देवि स्तरायामतः स्मृतम् ७ क्वकोलूकवटपृध्र-  
सरघादंशसंकुलम् सदावाग्निचतत्यत्रैश्चिन्मिन्नः प्रज्जयते ८ क्वचित्पतंत्यो धकूपे विकटात्पर्वतात्क्वचित् गच्छते  
क्षरधारासशोकनासुपरिक्वचित् ९ स्वलंत्यंधेतमस्युग्रजले निपतंति क्वचित् क्वचित्पंकेजलोकाद्ये क्वचित्संक्ष-  
कर्म १०

णानिरूपणान्तम्

३

४

५

६

७

सरघा मधुमक्षिका

८

९

१०

३

३

३

८

११ १२ क्षारंभस्म महानिस्त्रानिमहद्गर्तानिवप्रप्ररोहणंउच्चप्रदेशोरोहणम् १३ तत्रकंदरेदुःखारोहादुःखेनारोदुमशक्या १४ सादृष्टस-

संतसवालुकाकीर्णध्याततास्त्रमयेकचित् क्वचिदंगारराशौचंमहाधूमाकुलेकचित् ११ क्वचिदंगारवृष्टिश्चशिलावृ-  
ष्टिःस्रवत्रका रक्तवृष्टिःशस्त्रवृष्टिःक्वचिदुष्णांबुवर्षणम् १२ क्षारकंदमवृष्टिश्चमहानिस्त्रानिचक्वचित् वप्रप्ररो-  
हणंक्वपिकंदरेषुप्रवेशनम् १३ गादांधकारस्तत्रास्तिदुःखारोहाशिलाक्वचित् पूयशोणितपूर्णाश्चविष्ठापूर्णाहृदाः  
क्वचित् १४ मार्गमध्यवहात्युग्राघोरावैतरणीनदी सादृष्टादुःखदाकिंवायस्यावात्ताभयावंहा १५ शतयोज-  
नविस्तीर्णापूयशोणितवाहिनी अस्थिवृंदतटादुर्गामांसशोणितकंदमा १६ अगाधादुस्तरापापैःकेशशैवालदुर्ग-  
मा महायहस्माकीर्णाघोरपक्षिशतैर्वृता १७ आगतंपापिनं दृष्ट्वाज्वालाधूमसमाकुला कथ्यतेसानदीताक्ष्यकरा  
हांतर्घृतैयथा १८ कृमिभिःसंकुलाघोरैःसूचीवक्रैःसमंततः वज्रतुंडैर्महापृथ्वीवायसैःपरिवारिता १९

तीदुःखद्वाराभवतीकिंवाच्यम् १५ तामेवनिरूपयति शतयोजनेत्येकादशभिः १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

एवं उक्त प्रकारेण बहुविधा क्लेशायस्मिन् इति कीदृशो यमलोकस्य पंथा भवति दुःखद इति प्रथमप्रश्न

शिशुमरिश्चमकरैर्जलकामत्स्यकच्छपैः अन्यैर्जलस्थजीवैश्च पूरिता मांसभेदकैः २० पतितास्तत्प्रवाहे चक्रं दंति  
बहुपापिनः हाभ्रातः पुत्रतातेति प्रलपंति मुहुर्मुहुः २१ क्षुधितास्तृषिताः पापापिबंति किल शोषितम् सासरिदु-  
धिरापूरं वहंती फेणितं बहु २२ महाघोरातिगर्जतीदनिरीक्ष्याभयावहा तस्यादर्शनमात्रेण पापाः स्युर्गतचेतनाः २३  
बहुदृष्टिकसंकीर्णसिर्विता कृष्णापन्नगैः तन्मध्ये पतितानां च त्राताकोपिन विद्यते २४ आवत्तशतसाहस्रैः पाताले-  
यांति पापिनः क्षणं तिष्ठंति पाताले क्षणादुपरिवर्तिनः २५ पापिनां पतनायैव निर्मितासानदीस्वर्ग नपारं दृश्यते तस्या-  
दुस्तरा बहुदुःखदा २६ एवं बहुविधक्लेशयममार्गेति दुःखदे क्रोशतश्चरुदंतश्च दुःखितायांति पापिनः २७  
पाशेन यंत्रिताः केचित्कृष्यमाणास्तयां कुशैः शस्त्राग्नेः पृष्ठतः प्रोतैर्नीयमानाश्च पापिनः २८ नासाग्रपाशाकृष्णाश्च-  
कर्णपाशैस्तथापरे कालपाशैः कृष्यमाणाः काकैः कृष्यास्तथापरे २९ समाधाय यत्र यांति यथापापा इति द्वितीयस्योत्तर  
यावद्ध्यायसमाप्ति एवमिति ३० शस्त्राणां कुंतलिशूलादीनां पृष्ठतः प्रोतैरग्रेः ३१ नासाग्रेत्युद्धवत् ३२

अयोभारचर्यलोहभारसमूहम् ३० ३१ ३२ ३३ ३४ अनुतापमेवाह मयेतिसप्तभिः देहौयस्यास्तीतिदेहीस्थूलसूक्ष्मदेहा  
भिमानीनूजीवइत्यनुतापात्स्वयमेवात्मानंसंबोधाह मयास्थूलदेहेनदानंनदत्तंनहुतंचेति अतस्त्वयाकर्तृत्वाभिमानीनाकृतंयद्विगर्हितं

यीवावाहुषुपादेषुबद्धाःपृष्ठेचशंखलैः अयोभारचयंकेचिद्दहंतःपथियांतिते ३० यमदूतैर्महाघोरैस्ताड्य-  
मानाश्चमुद्गरैः वसंतोरुधिरंवल्लान्तदेवाश्मंतितेपुनः ३१ शौचंतःस्नानिकर्माणिस्नानिगच्छंतिजंतवः अतीवदुः-  
खसंपन्नाःप्रयांतियममंदिरम् ३२ तथाचसत्रजन्मार्गेपुत्रपौत्रइतिबुवन् हाहेतिप्ररुदन्नित्यमनुतप्यतिमंद-  
धीः ३३ महतापुण्ययोगेनमानुषंजन्मलभ्यते तत्राप्यनकृतोधर्मःकीदृशांहिमयाकृतम् ३४ मयानदत्तंनहुतं-  
हुताशनेतपोनतसंविदशानपूजिताः नतीर्थसेवाविहिताविधानतोदेहिन्कश्चिन्निस्तरयत्वयोकृतम् ३५

त्यागरूपंकर्म तत्त्वमेव निस्तर भोक्तृत्वाभिमानीनातत्फलंभुंक्ष्वेत्यर्थः अर्त्रत्वयेति लोकोक्त्यापरत्वापरत्वनिर्देशः पौनःपुन्यंचेति ३५

गोविप्राणां वृत्तिराजीविका तदर्थं अणुस्वल्पमपि धनादिकं न अकारि न कृतं मयेति ३७ नित्यदानं अन्नादिकं गवाहिकं एक स्यादगोरेकाह-  
वृत्तिजनकं तृणादि तथाहिकमिति पाठे आहिकं स्नानं संस्थां जपं होमं स्वाध्यायं देवतार्चनमिति श्रुत्युक्तम् आवश्यकं कर्म किंच वेदशास्त्रा-

न पूजिता विप्रगणाः सुरापगान् चाश्रिताः सत्पुरुषान् सेविताः परोपकारान् कृताः कदाचन देहिन् क्वचिन्निस्तरयत्त्व-  
याकृतम् ३६ जलाशयो नैव कृतो हि निर्जले मनुष्यहेतोः पशुपक्षिहेतवे गोविप्रवृत्त्यर्थं मकारिणा एव पि देहिन् क्वचि-  
न्निस्तरयत्त्वयाकृतम् ३७ न नित्यदानं न गवाहिकं कृतं न वेदशास्त्रार्थवचः प्रमाणितं श्रुतं पुराणं न च पूजितो-  
ज्ञो देहिन् क्वचिन्निस्तरयत्त्वयाकृतम् ३८ भर्तुर्मयानैव कृतं हितं वचः पतिव्रतं नैव कदापि पालितम् न गौरवं क्वा-  
पि कृतं गुरुचितं देहिन् क्वचिन्निस्तरयत्त्वयाकृतम् ३९ न धर्मबुद्ध्या पतिरेव सेवितो वह्निप्रवेशेन कृतो मृतेपतो वै-  
धव्यामासाद्य तपो न सेवितं देहिन् क्वचिन्निस्तरयत्त्वयाकृतम् ४०

प्रमाणितं नास्तिकतया प्रमाणं न कृतं जस्तद्वक्ता ३८ हितं ममेव सखदं भर्तुर्वचः गुरुणांश्चश्वादीनां उचितं गौरवं चरणसेवादिकं क्वापि कदाचिद-  
पि न कृतम् ३९ पतिसेवनमेव स्त्रीणां परमो धर्म इति बुद्ध्या पतिनैव सेवितः किंतु दांभिका मुंडाः सेविताः ४०

तपःसेवनमेवाह मासोपवासैरिति बहुदुःखानां वैधव्यपराधीनतादीनां पूर्वजन्मनिकृतेर्विकर्मभिर्निषिद्धाचरणैः मयाजीवेन नारीशरीरं-  
लब्धमित्यत्र स्थूलशरीराभिप्रायेण जीवस्योक्तिः किंच सूक्ष्मशरीराभिमानवति जीवे तु वासनानुसारेणैव पुरंजनवन्नरनातीत्यं नतु वास्तवमिति

मासोपवासैर्न विशोषितं मया चांद्रायणैर्वानियमैः सविस्तरैः नारीशरीरं बहुदुःखभाजनं लब्धं मया पूर्वकृतैर्विकर्म-  
भिः ४१ एवं विलप्य बहुशो संस्मरन् पूर्वदेहिकम् मानुषत्वं मम कुत इति क्रोशन् प्रसर्पति ४२ दशसप्तदिनान्येको वा  
युवेगेन गच्छति अष्टादशदिने ताक्ष्यं प्रेतः सौम्यपुरं व्रजेत् ४३ तस्मिन्पुरवरे रम्ये प्रेतानां च गणो महान् पुष्यभ-  
द्रानदी तत्र न्यग्रोधः प्रियदर्शनः ४४ पुरे तत्र सविश्रामं प्राप्य ते यमकिंकरैः दारापुत्रादिकं सौरव्यं स्मरते तत्र दुःखि-  
तः ४५ धनानि भृत्यमात्राणि सर्वं शोचंति वै यदा तदा प्रेतांस्तु तत्र त्याः किंकराश्चेदमबुवन् ४६ ७ ८

तदुक्तं श्रीरामस्वामिना तारां प्रति नस्त्रीपुमान्वाषं दोवा जीवः सर्वगतो व्ययः एक एवा द्वितीयो यमाकाशवदलेपक इति ४५ एवमनुतापं नि-  
रूप्य मार्गगमनं निरूपयति एवमित्यादि नदीन्यग्रोधयोः संयोगादश्वपुरस्य सौम्यत्वं रम्यत्वं चेति अन्यत्र वृक्षच्छायानतत्रास्ति नजलं  
दृश्यते क्वचिदिति निरूपणादेतद्विपरीतत्वम् ४३ ४४ ४५ तत्र त्याः सौम्यपुरवासिनः ४६ ७ ८ ९



चिरंयाहिवर्षपर्यंतंगच्छ ४७ हेपरलोकपांथ त्वंसंबलंसम्यगप्रतिहृतंबलयस्येति संबलायमस्तस्यबलंपराक्रमंनोजानासि किंच अध्वगा  
नांअध्वनियममार्गेयुष्मादादिभिःसहगच्छंतीत्यध्वगाः अस्मदादयोदूतास्तेषांबलंनोजानासि किंच संबलाययमार्थंनोयतसेयथायमो

कधनंकसृताजायाकसृहृत्कचबांधवाः स्वकर्मेपार्जितंभोक्तामूढयाह्निचिरंपथि ४७ जानासिसंबलबलंबलम-  
ध्वगानांनोसंबलाययतसेपरलोकपांथ गंतव्यमस्ति तवनिश्चितमेवतेनमार्गेणयत्रभवतिक्रयविक्रयोपि ४८  
आबालरव्यातमार्गेयंनैवमर्त्यंश्रुतस्त्वया पुराणसंभवंवाक्यंकिंदिजेभ्योपिनश्नुतम् ४९ एवमुक्तस्ततोदूतैस्ता-  
ड्यमानश्चमुद्गैरेः निपतन्नुत्पतन्धावन्पाशैराकृष्यतेबलात् ५० अत्रदत्तंस्मृतैःपौत्रैःस्नेहाद्वाकृपयाथवा मा-  
सिकंपिंडमश्नातिततःसौरिपुरं व्रजेत् ५१ यातनांनददाति यथायत्नंनकरोषीतिसावज्ञवचनानि अत्रनोइत्यस्यदेहलीदीप

कन्यायेनसर्वत्रसंबंधः यत्रयस्मिन्मार्गेक्रयोविक्रयश्चापिनास्ति तेनगंतव्यमस्तीति ४८ बालानभिव्याप्येत्यांबालं आबालैःरव्यातः बाला  
अपिजानंतीत्यर्थः सचासौमार्गाश्चायंनश्रुतःकिम् ४९ ५० गृहान्त्रयोदशोहनिमार्गैर्व्रजति अष्टादशोहनि सौम्यपुरंप्राप्नोति अत्रसौम्यपुरेमा  
सिकमश्नाति त्रैपक्षिकस्यचविश्रामाभावादकथितमपिभोजनंमार्गैर्व्रजातव्यम् ५१

तत्रसौरिपुरेकालरूपधृक् कालोयमस्तद्रूपंधरतीतिविशेषणात् यमवज्जंगमस्यापिसौरित्वंसूरः सूर्यस्तस्यापत्यंसौरिस्तस्यपुरमतोस्यसौ-  
रिपुरं नाम ५२ ५३ नगेंद्रभवनंनगच्छति तेनगाः वृक्षास्तेषां इंद्रा उच्चतरतरवस्तेषां भवनंस्थानमतोस्य नगेंद्रभवनं नाम तदेवाह तत्रत

तत्रनाम्नास्तिराजावैजंगमः कालरूपधृक् तद्दृष्ट्वाभयभीतोऽसौ विश्रामेकुरुते मतिम् ५२ उदकंचान्नसंयुक्तं भु-  
क्ते तत्रपुरेगतः त्रैपक्षिके वैयदृत्तंसतत्पुरमतिक्रमेत् ५३ ततो नगेंद्रभवनं प्रेतोयाति त्वरान्वितः वनानित-  
त्रशैद्राणि दृष्ट्वा क्रंदति दुःखितः ५४ निर्घृणोः कृष्यमाणस्तुरुदते च पुनः पुनः मासद्वयावसाने तु तत्पुरं व्यथितो प्र-  
जेत् ५५ भुक्त्वा पिंडजलं वस्त्रं दत्तं यद्वांधर्वैरिह कृष्यमाणः पुनः पाशैर्नीयितोऽग्रे च किंकरैः ५६ मासे तृतीये सं-  
प्राप्ते प्राप्य गंधर्वपत्तनम् तृतीयमासिकं पिंडं तत्र भुक्त्वा प्रसर्पति ५७

त्पुरमार्गमध्वे च शैद्राणि असिपत्रवनानि दृष्ट्वा क्रंदतीति ५४ ५५ ५६ गंधर्वपत्तनं यथासूयेदिये दृश्यते तथा दूरादेव दृश्यमानं समी-  
पगमना दृश्यं भवतीति हेतोः अस्य गंधर्वनगरं नाम ५७ ७ ७ ७ ७ ७

शैलानां पाषाणानां आगमं पतनं यस्मिन् इति शैलागमनाम् ५८ कौंचं कंचुहिं सायामिति धातोर्हि स्वजनै र्यासत्वादस्य कौंचपुरं नाम ५९ कू-  
राणां निर्दयानां पुरमिति ६० आप्यायितः किंचित्पुतः ६१ चित्रएवविचित्रः जयएवविजयइतिवत् तस्यविचित्रस्य भवनं मंदिरं यत्र

शैलागमं चतुर्थे च मासि प्राप्नोति वै पुरम् पाषाणास्तत्र वर्षेति प्रेतस्योपरि शूरिशः ५८ चतुर्थमासिकं पिंडं भुक्त्वा  
किंचित्सुरवी भवेत् ततो याति पुरं प्रेतः कौंचं मासे थपंचमे ५९ हस्तदत्तं तदा भुंक्ते प्रेतः कौंचपुरे स्थितः यत्पंचमा-  
सिकं पिंडं भुक्त्वा शूरपुरं व्रजेत् ६० साधकैः पंचभिर्मासि न्यूनषण्मासिकं भवेत् तत्र दत्तेन पिंडेन घटेनाप्यायितः -  
स्थितः ६१ मुहूर्त्तार्द्धं तु विश्राम्य कं पमानः स्रुदुःखितः तत्पुरं तु परित्यज्य तर्ज्जितो यमकिं करैः ६२ प्रयाति चि-  
त्रभवनं विचित्रानामपार्थिवैः यमस्यैवानुजो भ्राता यत्र राज्यं प्रशास्ति हि ६३ तं विलोक्य महाकार्यं यदाभीतः  
पलायते तदा संमुख आगत्य कैवर्त्तार्द्धं द्रमब्रुवन् ६४ वयं ते तर्तुक्रामाय महावैतरणीं नदीम् नावमादाय संप्रा-  
सायदिते पुण्यमीदृशम् ६५

यस्मिन् विचित्रभवने ६३ ६४ ईदृशं नौकारो हणयोग्यम् ६५ श्रीकृष्णापरमात्मने प्रणामोस्तु ६६

तदेवाह दानमिति द्वाभ्याम् यात्वयामर्त्तलोकेश्रुतास्मादयंतवाग्रे वर्त्तमानायस्माद्वितरणाहोदानात्तीर्यन्ते तस्माद्धेतोर्वैतरणीति ६५  
उपसर्पति समीपे आयात्सति अन्यथागोदानं विनानेति हादेवेत्यदानान्निर्वेदवचनम् ६७ निमज्जति निमग्नोभवति ६८ निमज्जित

यनं विवरणी प्रोक्तं बुनिभिस्तत्त्वदर्शिभिः इयं स्मार्तीर्यते यस्मान्तस्माद्द्वैतरणी स्मृता ६६ यदित्वया प्रदत्तागौस्तदा-  
नीरुपसर्पति नान्यथेति वचस्तेषां श्रुत्याहादेवभाषते ६७ तं दृष्ट्वा कथ्यते सा तु तादृष्ट्वा सीति कंदते अदत्तदा-  
नः प्रापात्मा तस्यामेव निमज्जति ६८ तन्मुखे कंदकंदत्वाद्दत्ते सा कशसंस्थितैः बहिशंमत्यस्तथापारंप्र-  
णीयते ६९ साण्मासिकं च यत्पिंडं तत्र भुक्त्वा प्रसर्पति मार्गसविलपन् याति बुभुक्षुक्षुषीदितो ह्यलम् ७० सप्तमे  
मासिकं प्राते पुरं बद्धापदं व्रजेत् तत्र भुंक्ते प्रदत्तं यत्सप्तमे मासि पुत्रकैः ७१ तत्पुरं तु व्यतिक्रम्य दुःखदं पुरं मृच्छ-  
ति महद्दुःखमवाप्नोति रवेगच्छन् स्वचरस्वर ७२

भुक्त्वापि बुभुक्षुक्षुषीदितः इत्यत्रापि तथापि नास्तिकस्ताक्षर्यत् सिंयाति न पातकी पापिनां नोपतिष्ठंति दाने भ्राष्ट्रं जलांजलिरिति पूर्ववज्जातव्य  
ए ७० बहुविधा कथाद्यापद्यस्मिन्निति बद्धापदं नाम ७१ रवेकचिन्निरालंबमार्गे रवेगवद्गच्छन् महद्दुःखं प्राप्नोति अतोस्य दुःखदं नाम ७२

गणपतीः  
१३

नानागणाः क्रंदति स्थिति नाना क्रंदनाम ७३ नाना प्रकारैराक्रंदति च ते गणाश्च तानतिदारुणान् दृष्ट्वा स्वयमप्यतिदुःखितः सन् आक्रं  
दति ७४ पश्चित्तोदावाधिना उर्ध्वगारं दृष्ट्वा च कृष्ण अतितसंचतद्भवने चेति कृतसंभवनं नाम ७५ रौद्राणां भयंकराणां पुरमिति रौद्रपुरं

अ-  
२

मास्यष्टमे प्रदत्तं यत्पिंडं भुक्त्वा प्रसर्पति नवमे मासिकं पूर्णे नाना क्रंदपुरं व्रजेत् ७३ नाना क्रंद गणान् दृष्ट्वा क्रंदमानान्  
सुदारुणान् स्वयंचशून्यहृदयः समाक्रंदति दुःखितः ७४ विहाय तत्पुरं प्रेतस्तर्ज्जितो यमकिंकरैः कृतसंभवनं  
गच्छेद्दशमे मासिकं कृच्छ्रतः ७५ पिंडदानं जलं तत्र भुक्त्वा पिनकरवी भवेत् मासिके कादशे पूर्णे पुरं रौद्रं सगच्छति  
७६ दशैकमासिकं तत्र भुंक्ते दत्तं कृतादिभिः साद्ये चैकादशे मासि पयो वर्षणं मृच्छति ७७ मेघास्तत्र प्रवर्षति  
प्रेतानां दुःखदायकाः न्यूनाब्दिकं च यच्छ्रद्धं तत्र भुंक्ते सदुःखितः ७८ संपूर्णं तु ततो वर्षे शीतादयं नगरं व्रजेत्  
हिमाच्छतगुणं तत्र मुहाशी तं पतत्यपि ७९ शीतार्तः क्षुधितः सोऽपि वीक्षते हिदिशो दश तिष्ठते बांधवः कोपियो-  
मेदुःखं व्यपोहति ८० नाम ७६ पयसांसंतप्तजलानां वर्षणं दृष्टिर्यस्मिन्निति पयो वर्षणं नाम पुरमृच्छति कृच्छ्रगता इति गच्छ

सीत्यर्थः ७७ ७८ हिमादपि शतगुणेन शीतेनादयं युक्तं भवतीति शीतादयं नाम ७९ व्यपोहति दूरीकरोति ८० ९ ५

१३

तादृशं वादशेन एतद्दुःखं वेयाति ८१ यमपुरयातनासाभिध्याद्बहु प्रकारं भीतैर्भयं यस्मिन्निति बहुभीतिपुरं नाम तस्मिन्नेव हस्तमात्रं  
पिंडं देहं त्यजति ८२ सपुत्रित्युपलक्षणं वाद्यादिसप्तदशतत्त्वात्मकलिंगशरीराभिमानजीवः यातनादेहं प्रारब्धकर्मभोगायस्य प्रवृत्त-

किंकरास्तेवदंत्यत्र कृते पुण्यं हि तादृशम् भुक्त्वा च वार्षिकं पिंडं धैर्यमालंबते पुनः ८१ ततः संवत्सरस्यांते प्रत्यासन्ने  
यमालये बहुभीतिपुरं गत्वा हस्तमात्रं समुत्सृजेत् ८२ अंगुष्ठमात्रो वायुश्च कर्मभोगाय रवे चर यातनादेहमासा-  
सहयाम्येः प्रयाति च ८३ और्ध्वदेहिकदानानियैर्नदत्तानिकाश्यप एवं कष्टेन ते यांति गृहीता दृढबंधनैः ८४  
धर्मराजपुरे संति चतुर्द्वाराणि रवे चर तत्रायं दक्षिणद्वारमार्गस्ते परि कीर्तितः ८५ अस्मिन्पथि महाघोरे कृत्वा श्रम-  
पीडिताः यथायांति तथा प्रोक्तं किं घ्नयः श्रोतुमिच्छसि ८६ इति श्रीगुरुडपुराणे सारोद्धारे यममार्गनिरूपणो नाम-  
द्वितीयोऽध्यायः

स्वितं त्वसदृशं शरीरं समाश्रितः सन् ८३ कीदृशो यमलोकस्य पंथाः यत्र यांति पथेति प्रश्नस्योत्तरमुपसंहरति एवमिति ८४ ८५  
८६ इति श्रीगुरुडपुराणे सारोद्धारे यममार्गनिरूपणोऽध्यायः २ ७ ७ ७ ७

यातनादेहमाश्रित्यकर्मभोगाययांतिते इति कृत्वा तु गुरुडोयातनामेव पृच्छति १ गत्वायमपुरं पापायमं दृष्ट्वा सकिंकरम् भुंजंतियातनामाहत्  
तीयइतिमाधवः २ १ आद्यंतमिति आदिमारभ्य अंतपर्यंतम् ३ ४ तत्रदक्षिणद्वारे ५ ६ ७ ८ केतेश्रवणाइत्यपेक्षायामाह

गरुड उवाच यममार्गमतिक्रम्य गत्वा पापीयमालये कीदृशीं यातनां भुंक्ते तन्मे कथय केशव १ श्रीभगवानुवाच  
आद्यंतं च प्रवक्ष्यामि शृणुष्व धिनतात्मज कथ्यमानेपिनरकेत्वं भविष्यसि कं पितः २ चत्वारिंशद्योजनानि चतुर्युक्तानि का  
श्यप बहुभीतिपुरादये धर्मराज पुरं महत् ३ हाहाकारसमायुक्तं दृष्ट्वा क्रंदति पातकी तत्र क्रंदितं समाकर्ण्य यमस्य पुर  
चारिणः गत्वा च तत्र तैसर्वे प्रतीहारं वदंति हि धर्मध्वजः प्रतीहारस्तत्र तिष्ठति सर्वदा ५ स गत्वा चित्रगुप्ताय ब्रूते तस्य-  
शभाशुभम् ततस्तच्चित्रगुप्तोपि धर्मराजं न्यवेदयत् ६ नास्तिकायेन रास्ताक्षर्यमहापाप रताः सदा तांश्च सर्वान्यथायो-  
ग्यसम्यक् जानाति धर्मराट् ७ तथापि चित्रगुप्ताय तेषां पापं स पृच्छति चित्रगुप्तोपि सर्वज्ञः श्रवणान् परिपृच्छति ८  
श्रवणा ब्रह्मणः पुत्राः स्वर्गं यातास्तचारिणः दूरश्रवणविज्ञानादूरदर्शनचक्षुषः ९ तेषां पत्न्यस्तथाभूताः श्रवण्यः पृथगात्

श्रीयां विचेष्टितं सर्वं विज्ञानं पितृत्वतः १० ब्रह्मणः पुत्रा इति सप्तभिः दूरात् श्रवणं विशेषं जानंयेषां ते दूरदर्शने दूरात् वस्तु प्रत्यक्षं क-  
ने चक्षुर्येषां ते ९ पृथक् स्वीवाचकं आह्वयं नाम यासां ताः १०

तेश्वव्यास्ताःश्ववप्यश्वेति ११ १२ १३ १४ १५ आदित्यादयोऽपिनरस्यवृत्तंशुभाशुभाचरणंजर्नति साक्षितयापश्यंतीत्यर्थः द्यौरंतरिसुतदंत  
गंतग्रहनक्षत्रादयोवाहृदयं अंतरात्मा अहंकारादीनां देवताउभेइतिसंध्यभावआर्षः धर्मःहरेःहृदयादुत्पन्नोयः १६ सर्वतःसर्वेस्येतेधर्मराट्रिचित्रगुसाद

नरैःप्रच्छन्नं प्रत्यक्षंयत्प्रोक्तं चकृतं चयत् सर्वमावेदयंत्येवचित्रगुसायतेचताः ११ चारास्तेधर्मराजस्यमनुष्याणांशुभाशु  
भम् मनोवाक्कायर्जं कर्मसंबंजानंति तत्त्वतः १२ एवंतेषांशक्तिरस्ति मर्त्यामित्याधिकारिणाम् कथयंति नृणां कर्मश्रवणाः  
सत्यवादिनः १३ व्रतैर्दानैश्चसत्योक्त्यायस्तोषयति तान्नरः भवंति तस्य तेसौम्याः स्वर्गमोक्षप्रदायिनः १४ पापिनां पा-  
पकर्माणि ज्ञात्वा ते सत्यवादिनः धर्मराजपुरः प्रोक्ता ज्ञायंते दुःखदायिनः १५ आदित्यचंद्रावनिळोनलश्वद्यौभूमिरा-  
पोहृदयंयमश्च अहश्चरात्रिश्चउभेचसंध्येधर्मश्चजानाति नरस्यवृत्तम् १६ धर्मराजश्चित्रगुप्तःश्वव्याभास्कराद-  
यः कायस्थं तत्र पश्यंति पापं पुण्यं च सर्वशः १७

यः तत्र स्वस्थाने स्थिता एव कायस्थं शरीरे स्थितं यत्पापं पुण्यं च तत्सर्वं पश्यंतीत्यर्थः  
कायस्थमिति पापपुण्यस्यैव विशेषणं न तु जातिपरं येकेचिच्चित्रगुप्तं कायस्थं जातिविशेषं वदंति तन्न नहितस्मिन्नरलोके कश्चिज्जातिविशेषो-  
स्ति तत्र त्वेका देवजातिरेव यदि जातिविशेषश्चेत्तदा तु कायस्थः पश्यति इत्येव पाठः स्यात् सतुकस्मिन्नपि पुस्तके नास्ति अतो यदनवद्यंतत् सा  
नव्यमिति किंच १७



गसुती-  
१५

चित्रगुप्तस्य द्वादशपुत्राः सन्ति तेषां वेशोद्भवा इमे भूमिस्थाः कायस्था भवन्ति इत्यपि बहुमुखगतकथानकं भवति तत्र त्र्यंशं तरे लोकव्यवहारे वा

५०  
३

एवं कृनिश्चयं कृत्वा पापिनां पातकं यमः आहूय तान्निजं रूपं दर्शयत्यतिप्रीषणम् १८ यापिष्ठास्ते प्रपश्यन्ति यमरूपं भयंकरम् दंडहस्तं महाकायं महिषोपरि संस्थितम् १९ प्रलयो बुद्धिनिर्घोषं कज्जलाचलसन्निभम् विस्फट्य भायुर्धैर्मिंद्वात्रिंशद्भुजसंयुतम् २० योजनत्रयविस्तारं वापीतुल्यविलोचनम् दंष्ट्रोकरालवदनं रक्ताक्षं दीर्घनासिकम् २१ मृत्कज्वरादिभिर्युक्तश्चित्रगुप्तोऽपि प्रीषणः सर्वदूताश्च गजं तियम तुल्यास्तदंतिके २२ तं दृष्ट्वा भयभीतस्तु हाहेति वदते स्वलः अदत्तदानः पापात्मा कंपते क्रंदते पुनः २३ ततो वदति तान्सर्वान् क्रंदमानान् श्वपापिनः शोचतः स्वानिकर्माणि चित्रगुप्तो यमाज्ञया २४ भो भो पापादुराचारा अहंकारप्रदूषिताः किमर्थं मर्जितं पापं पुष्पाभिरविवेकिभिः २५

यदि भवति चेत्तदा भवतु नाम अत्रापि ममनाग्रह इति १८ १९ २० २१ तदंतिके यम-  
समीपे चित्रगुप्तोऽपि प्रीषणो भयंकर एवास्ति न तु कुंडला लंकृत इति २२ २३ २४ २५ २६ २७

१५

२६ तथैवात्यंतहर्षेणैवभोग्याभोक्तुंयोग्याएव २७ २८ संभावितानां पापापराधं राजकर्मराडपि क्षमते अतिष्ठितं मामेवमारयति-

कामक्रोधाद्यदुत्पन्नसंगमेन च पापिनाम् तत्पापंदुःखदंमूढाः किमर्थं चरितं जनाः २६ कृतवंतः पुरायुयं पापा-  
न्यत्यंतहर्षिताः तथैवयातनाभोग्याः किमिदानीं पराङ्मुखाः २७ कृतानियानि पापानियुष्माभिः सुबहून्यपि  
तानि पापानि दुःखस्य कारणं च नवं जनाः २८ मूर्खेऽपि पंडिते वापि दरिद्रेणाश्रियान्विते सबलेनिबले वापि स-  
मवर्तीयमः स्मृतः २९ चित्रगुप्तस्येति वाक्यं श्रुत्वा ते पापिनस्तदा शोचंतः स्वामि कर्माणि वृष्णींतिष्ठंति निश्चु-  
लाः ३० धर्मराजोऽपि तान्दृष्ट्वा चौरवन्निश्चलस्थितान् आज्ञापयति पापानां शास्तिं चैव यथोचिताम् ३१ ततस्तेनिद-  
यादूतास्ताडयित्वा वदंति च गच्छ पापिन् महाघोरान् नरकान् नतिभीषणान् ३२ यमाज्ञाकारिणो दूताः प्रचंडचंडका-  
दयः एकपाशेन तान् बध्वा नयंति नरकान् प्रति ३३

इतिमामंस्थाइत्याह मूर्खेपीति २९ ३० चौरायथाचौ-  
येकर्मणिज्ञातेसति कनिश्चलो भवति तद्वदित्यर्थः शास्तिंप्रायश्चित्तरूपां यातनाम् ३१ ३२ ३३ ४ ५

तत्रनरकतटे ३४ अधोमुखंबध्वा ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ दुष्टचेष्टितंदुष्टाचरणोकिमर्थकृतमितिशेषः ४० बलिमिति  
वैश्वदेवादिकमप्यकृतमित्यर्थः ४१ किंच त्वयातुयातनानिवर्तकं यमचित्रगुप्तयोर्ध्यानं मंत्रजपंचापिनकृतमित्याहुः यमस्येति ध्यानमंत्रो

तत्रवृक्षोमहानेकोज्वलदग्निसमप्रभः पंचयोजनविस्तीर्ण एकयोजनमुच्छ्रितः ३४ तद्दक्षेभ्रंखलैर्बध्वाधोमुखं  
अडयंतिते रुदंतिज्वलितास्तत्रतेषां त्रातानविद्यते ३५ तस्मिन्वैशाल्मलीचक्षेलंबंतेनकपापिनः क्षुत्पिपा  
सापरिश्रान्तायमदूतेश्वताडिताः ३६ क्षमध्वंभोपराधंमेकतांजलिपुटाइति विज्ञापयंतितान्दूतान्यापिष्ठास्तेनिरा-  
श्रयाः ३७ पुनःपुनश्चतेदूतैर्हन्यंतेलोहयष्टिभिः सुद्वरेस्तोमरेःकुंतेर्गदाभिर्मुसलैर्भृशम् ३८ ताडनाच्चैवनिश्वेष्टा-  
मूर्च्छिताश्चभवंतिते तथानिश्वेष्टितान्दृष्ट्वाकिंकरास्तेवदंतिहि ३९ भोभोपापादुराचाराः किमर्थंदुष्टचेष्टितम् क्लृप्ता-  
निनदत्तानिजलान्यन्नान्यपिक्वचित् ४० आसार्द्धमपिनोदत्तंनश्ववायसयोर्बलिम् नमस्कृतानातिथयोनकृतं पितृतर्पणम्  
४१ यमस्यचित्रगुप्तस्यनकृतं ध्यानमुत्तमम् नजमश्वतयोर्मंत्रोनभवेद्येनयातना ४२ मंत्रमहोदधावुक्तोतद्यथा पाथःसंयुतमेघस-

विभक्तनुः प्रज्ञोत्तनस्यात्मजोचृणांपुष्यकृतांशुभावहवपुः पापीयसांदुःखकृत् श्रीमान्दक्षिणादिकृपतिर्महिषगोभूर्षाबरालंकृतोध्येयसंयम-

नीपतिः सित्गणस्वामीयमोदंश्चत् १ अश्वस्तोयंमहामंत्रः सकलापहिनाशनः नरकप्राप्तिकृद्वास्याद्यमभीतिनिवर्त्तकइति २ किरीटोच्चलंब-  
स्त्रधूषाप्रामेविचित्रासनासीनमिंदुप्रभास्यम् नृणां पापपुण्यानिपत्रे लिखंतं भजे चित्रगुप्तं ससायंयमस्य ३ सिद्धंमंत्रमिमं पुंसो जपतां चित्रगुप्तकः

नापिकंचित्कृतं तीर्थं पूजितानैव देवताः गृहाश्रमस्थितेनापि हंतकारोपिनोधतः ४३ शुश्रूषिताश्रमोसंतो भुंक्त्वपापफलं  
स्वकम् यतस्त्वं धर्महीनोसि ततः संताड्यते भृशम् ४४ क्षमापराधं कुरुते भगवान् हरिरीश्वरः वयं तु ज्ञापसाधानां दंडदा  
हितदाज्ञया ४५ एवमुक्तं च ते दूतानिर्दयं ताडयंति तान् ज्वलदंगारसदृशाः पतितास्ताडनादधः ४६ पुतनात्तस्य पत्रे  
श्रगात्रच्छेदो भवेत्ततः तानधः पतितान् श्वानो भक्षयंति रुदंतिते ४७ रुदंतस्ते ततो दूते सुखमापुयरेणुभिः निबध्य  
विविधैः पाशैर्हन्यंते केपिमुद्गरैः ४८ पापिनः केपिभिद्यंते क्रकचैः काष्ठवह्निधा सिस्वाचो न्येधराष्टष्टे कुठारेः स्वदशाः कृ-  
ताः ४९

प्रसन्नो गणयेत्युण्यं पापं नैव कदाचनेति ४ अत्र रहस्वत्वान्मंत्रो न लिखितो तद्गुरुमुखाज्जातव्यो ४२ नोधतः न निष्काशितः ४३ ४४ क्षमध्वं प्रोपाधं  
महंतस्योत्तरमाह अपराधे क्षमा इति भाष्यं तद्हरिकुरुते वदयेद्वं किमर्थं नोक्तं यत्रानंतापराधानां क्षमास्यादिति भावः ४५ ४६ ४७ ४८ ४९

गन्तुं  
१७

अवटेगर्ते अर्द्धस्वात्काकरिपर्यंतरजोभिः पूरयित्वा दृढलक्ष्यं कृत्वेत्यर्थः ५० उत्सुकैर्ज्वलत्काष्ठैश्चपरितः समंताद्देष्टवित्वा श्मश्रुमत्यंतं ध्यायंते म-  
न्त्रैर्धर्मते ५१ वरोवटकस्तद्वत्प्रक्षिप्यंते ५२ शलाकया ऊर्ध्वाधो मुखं क्रियंते ५३ ५४ आमिषगृध्रुभिर्मांसलुब्धैः शिरोदेशे मस्तकेशिरोदेशे इ-

अ-  
३

अर्धस्वात्कावटे केचिद्दिद्यंते मूर्ध्नि सायकैः अपरेयंत्रमध्यस्थाः पीडयंते चेक्षुदंडवत् ५० केचित्प्रज्वलमानैस्तुसांगारैः  
परितो श्मश्रु उत्सुकैर्वेष्टयित्वा च ध्यायंते लोहपिंडवत् ५१ केचित्प्रतमयेपाके तैलापाके तथापरे कराहक्षिसवटवत्  
प्रक्षिप्यंते यतस्ततः ५२ केचिन्मत्तगजेंद्राणां क्षिप्यंते पुरतः पथि बद्धाहस्तोच्चपादौ च क्रियंते केष्यधोमुखाः ५३ क्षिप्यंते  
केमिकूपेषु पात्यंते केपि पर्वतात् निमग्नाः कृमिकुंडेषु तु द्यंते कृमिभिः परे ५४ वज्रतुंडैर्महाकाकैर्गृध्रैरामिषगृध्रुभिः  
निष्कृष्यंते शिरोदेशेनेत्रे वास्ये च चंचुभिः ५५ ऋणं वै प्रार्थयंत्यन्ये देहि देहि धनं मम् यमलोके मया दृष्टो धनं मे भक्षितं त्व-  
या ५६ एवं विवदमानानां पापिनां नरकालये छित्वा संदंशकैर्दूतामांसखंडान् ददंति च ५७

तिपाठेनाडीस्थाने अत्रकाका वज्रतुंडैर्मस्तकं विदार्य नाडीं चोत्पाद्यतदंतर्गतमज्जां मांसं च भक्षयंतीत्यर्थः किंचनेत्रे चापि निष्कृष्यंते ५५ ५६ ५७

१७

यथानुपस्थाधिकारिणः प्रथमंसापराधं संताड्यपश्चात्कृत्वागारे नृपाज्ञया प्रक्षिपन्ति तद्दत्तापीत्याह एषमिति ५८ अगोचरं वर्णयितुमशक्यं स्वभौ-  
गवे चत्तादतः किं वर्णयामीति ५९ धौरेयाः प्रधाना अतिदुःखदा इत्यर्थः ६० ६१ तानेवाह ६२ तामिस्र इति विभिः ग्रंथविस्तरभया चामनिरुक्तिर्न-

एवं संताड्यतान्दूताः संकृष्य यमशासनात् तामिस्रादिषु घोरेषु क्षिप्यंते नरकेषु च ५८ नरकादुःखबहुलास्तत्र रक्षसमी-  
पतः तेष्वस्ति यन्महद्दुःखं तद्वाचामप्यगोचरम् ५९ चतुराशीतिलक्षाणि नरकाः संतिरवे चर तेषामध्ये घोरतमाधौरे-  
यास्त्वेकविंशतिः ६० तामिस्रोलोहशंकुश्वमहारौरवशाल्मली रौरवः कुड्मलः कालसूत्रकः पूतिमृत्तिका ६१ संघा-  
तो लोहितोदश्वसविषः संप्रतापनः महानिस्वकाकोलौ संजीवनमहापथौ ६२ अवीचिरंधतामिस्रः कुंभीपाकस्तथै-  
व च संप्रतापननामैकस्तपन्नास्त्वेकविंशतिः ६३ नानापीडामयाः सर्वे नानाभेदैः प्रकल्पिताः नानापाषविपाकाश्च  
किं करौघैरधिष्ठिताः ६४ एतेषु पतितामूढाः पापिष्ठा धर्मवर्जिताः तत्र भुंजेति कल्पांते तास्तानरकयातनाः ६५  
यास्तामिस्रांधतामिस्रारौरवाद्याश्वयातृन्मः भुंक्ते नरो वानारी वामिथः संगेन निर्मिताः ६६

कृता ६३ नानाप्रकाराणां पापानां विपाकाः फलरूपाश्चेति ६४ ६५ मिथः संगेन परस्परासत्तया ६६ ७ ७ ७

गसु-नी-  
१८

यातनासुपसंहरति एवमिति उभयंकुटुंबंश्च देहं च प्रेत्य परलोके ६७ उपार्जितं धनं भुञ्जति बहवः कर्त्तव्यं नरकं यातीत्याह एक इति भूतद्रो-  
हेण वैरेण यद्भूतं पोषितं तदिदं कलेवरं स्थूलशरीरं इहैव हित्वा कुशलादितरत्यापंत देवपाथेयं भोग्यं यस्य सकर्त्तव्यं धान्तं अंधंतमः नरकं प्रपद्य-

अ-  
३

एवं कुटुंबं विष्णोण उदरं भर एव वा विसृज्ये हो भयं प्रेत्य भुंक्ते तत्फलमीदृशम् ६७ एकः प्रपद्यते ध्वांतं हित्वेदं स्वंकले-  
वरम् कुशलेतरपाथेयो भूतद्रोहेण यद्भूतम् ६८ देवेनासादितं तस्य शमलं निरये पुमान् भुंक्ते कुटुंबपोषस्य हृव-  
द्व्यइवातुरः ६९ केवलेन त्वधर्मेण कुटुंबभरणोत्सुकः याति जीवो धतामिस्त्रं चरमंतमसः पदम् ७०

ने न तु भोक्ताः तथा च स्मृतिः देशग्रामकुलानि स्युर्भागि भांजिकृतादिषु कलौ तु केवलकर्त्ता फलभुक् पुण्ययापयोरिति ६८ ननु पापमपहाय किं न-  
गच्छेत्तत्राह देतेनेति तस्य कुटुंबपोषस्य शमलं पापं देवेन ईश्वरेण प्रापितं भुंक्ते अतः पापत्यागेन स्वतंत्र इति भावः ६९ ननु कुटुंबपोषणं-  
सुविहितमेव तत्राह केवलेन त्वधर्मेण इति तमसानरकस्य चरमं पदं अंतिमस्थानं महद्दुःखप्रदमित्यर्थः ७०

१८

पुनर्मनुष्यशरीरप्राप्तिकारणमाह अधस्तादिति नरलोकस्यमनुष्यदेहप्राप्तेरधस्ताद्वाक्यावत्योयातनाः आदिशब्देनसूकरादियोनयोयास्ताःसर्वाःक्रमेणसंप्राप्यभोगेनक्षीणपापःशुचिःसन् अत्रपुनर्नरत्वंप्राप्नोतीत्यर्थः ७१ इतिटी० तृतीयोऽध्यायः १ पापान्येवमनुष्याणांयातनादुःख-

अधस्तान्नरलोकस्ययावतीर्यातनादयः क्रमशःसमनुक्रम्यपुनरत्राव्रजेच्छुचिः ७१ इतिश्रीगरुडपुराणोसारे-  
द्वारेयमेयातनानिरूपणोनाम तृतीयोऽध्यायः ३ गरुडउवाच कैर्गच्छंतिमहामार्गेवैतरण्यांपतंतिकैः कैःपापै-  
नैरकेयांतितन्मेकथयकेशव १ श्रीभगवानुवाच सदैवाकर्मनिरताःशुभकर्मपराङ्मुखीः नरकान्नरकंयां-  
तिदुःखादुःखंभयाद्दयम् २ धर्मराजपुरेयांतित्रिभिर्द्वारैस्तुधार्मिकाः पापास्तुदक्षिण द्वारमार्गेणैवव्रजंतितत् ३  
अस्मिन्नेवमहादुःखेमार्गेवैतरणीनदी तत्रयेपापिनोयांतितानहंकथयामिते ४

एच्छति कैरिति १ अत्रदुःखस्यानंतरंस्वरूपमित्यागमापायित्वंनकिंतु पापिनांदुःखभयानंतरंदुःखभयमेवेतिनिरूपयन् श्रीभगवा-  
नुवाच २ शास्त्रेषुबहुधाप्रोक्तंनरकप्रदपातकम् तस्यसारंसमुत्स्यचतुर्थंप्राहमाधवः १ तत्पुरंप्रति ३ अस्मिन्दक्षिणमार्गे ४



ब्रह्मभाइत्यादिपदानांगच्छंति यममार्गेहीत्यष्टमेनसंबंधः ५ ६ ७ दोषानेवगृह्णातिगुणानांश्चाघानकरोति मत्सरास्तदुत्कर्षमसहमा

ब्रह्मभाश्चसूरापश्चगोभावाबालघातकाः स्त्रीघातीगर्भपातीचयेचप्रच्छन्तपापिनः ५ येहरंतिगुरोर्द्रव्यंदेवद्रव्यं  
द्विजस्यवा स्त्रीद्रव्यं हारिणोयेचबालद्रव्यंहराश्चये ६ येऋणंनप्रयच्छंतियेवैन्यासापहारकाः विश्वासघातका-  
येचसविषान्नेनमारकाः ७ दोषग्राहीगुणाश्चाधीगुणवत्सूचमत्सराः नीचानुरागिणोमूढाःसत्संगतिपराङ्मुखाः  
< तीर्थसज्जनसत्कर्मगुरुदेवविनिंदकाः पुराणवेदमीमांसान्यायवेदांतदूषकाः ९ हर्षितादुःखितं दृष्ट्वाहर्षि  
तेदुःखदायकाः दुष्टवाक्यस्यवक्तारोदुष्टचित्तश्चयेसदा १० नश्यन्तिहितंवाक्यंशास्त्रवार्त्तिकदापिन आ-  
त्मसंभावितास्तध्यामूढाःपंडितमानिनः ११ एतेचान्येचबहवःपापिष्ठाधर्मवर्जिताः गच्छंतियममार्गेहीरोदमा  
नादिवानिशम् १२ यमदूतेस्ताड्यमानायांतिवैतरणींप्रति तस्यांपतंतियेपापास्तानहंकथयामिते १३

नाः नीचेष्वेव अनुरागः स्नेहोयेषाम् < ९

१०

११

१२

१३

१४

१५

१६

१४ १५ १६ एतावदानंतुभ्यं प्रदास्यामीति प्रतिश्रुत्य प्रतिज्ञाय यथार्थं यथा प्रतिज्ञं आगच्छदानं दास्यामीत्याहय पश्चात् आस्तितु  
भ्यं न ददासीति ब्रूयात् १७ स्वदत्तस्यापि दानस्य यो हर्ता अनुतापकः तृथैव दत्तमिति पश्चात्तापकरः दुर्वाक्येर्विप्रस्यैव संतापकरोक दा

मातरं येव मन्यंते पितरं गुरुमेव च आचार्यं चापि पूज्यं च तस्यां मज्जंति ते नराः १४ पतिव्रतां साधुशीलां कुलीनां विन  
यान्वितासु स्त्रियं त्यजति ये द्वेषाद् द्वैतरण्यां पतंतिति १५ सतांगुणसहस्रेषु दोषानारोपयंतिये तेष्ववज्ञां च कुर्वं-  
ति वैतरण्यां पतंतिति १६ ब्राह्मणाय प्रतिश्रुत्य यथार्थं न ददाति यः आहूय नास्तियो ब्रूयात्तयोर्वासिश्च संततम् १७  
स्वयंदत्तापहर्ता च दानं दत्त्वा नुतापकः परवृत्तिहरश्चैव दाने दत्ते निवारकः १८ यज्ञविध्वंसकश्चैव कथाभंगकरश्च-  
यः क्षेत्रसीमाहरश्चैव यश्च गोचरकर्षकः १९

ने अन्येन दत्ते सति स्वयंदत्तापहर्ता चेत्यादिपदानां वैतरण्यां पतंतिति इत्यनेन संबं-  
धः १८ यज्ञेषु द्रव्ययज्ञादिषु विप्रकर्ताहरेः कथायानिवारणकर्ता क्षेत्रं इत्युपलक्षणम् ग्रामस्यापि परंपरागतसीमाहर्ता गोचरकर्षकः गा-  
वश्चरंति यस्मिन्निति गोचरं वनं भाषायां बीड इति प्रसिद्धं तस्मिन् कृषिकर्ता १९

गणुनी-  
२०

वृषभ्यः स्मृतौ कथिताः वैश्यासतीचदासीचकुमारीस्याद्रजरवला याचसंग्रहणीभार्यावृषभ्यः पंचसंस्मृताः वैश्याइत्यत्रबंध्येतिपाठः क्वचित् अन्यत्रयज्ञंविना वेदोक्तयज्ञेतुपशुहिंसाविहितैव तथाचश्रुतिः देवायद्यज्ञंतन्वाना अबध्न्युरुषं पशुमिति स्मृतिश्च यज्ञार्थं पशवः

अ-  
४

ब्राह्मणोरसविक्रेतायदिस्याद्वृषलीपतिः वेदोक्तयज्ञादन्यत्रस्वात्त्वार्थंपशुमारकः २० ब्रह्मकर्मपरिभ्रष्टोमांसभोक्ता-  
चमद्यपः उच्छ्वरवल स्वभावोयः शरूत्राध्ययनवर्जितः २१ वेदाक्षरं पठेच्छूद्रः कापिलेयं पयःपिबेत् धारयेत् ब्रह्म  
सूत्रं च भवेद्वा ब्राह्मणीपतिः २२ राजभार्याभिलाषीचपरदारापहारकः कन्यायां कामुकश्चैव सतीनां दूषकश्च यः  
२३ एतेचान्येच बहवो निषिद्धाचरणोत्सुकाः विहितत्यागिनो मूढा वैतरण्यां पतंतिते २४ सर्वमार्गमैतिकम्ययां  
तिपापायमालये पुनर्यमाज्ञयागत्यदूतास्तस्यां क्षिपंतितान् २५

सृष्टः स्वयमेव स्वयं भुवा अतस्त्वाद्यातयाम्यत्रतस्माद्य-  
ज्ञेवधोवधइति २० उच्छ्वरवलः निरंकुशस्वभावः २१ कपिलायागोरिदं कापिलेयं २२ कामुकः कामाभिलाषीसतीनांपति-  
व्रतानां दूषकः बलात् शीलभ्रष्टकरः २३ २४ दूताः पुनः प्रत्यागत्य वैतरण्यांतान् क्षिपंति २५

२०

७

७

ननुपूर्वनरकेष्वेवकिंनपात्यतअतआह यइति धौरेयाणां सर्वनरकेषु मुरव्यानां एकविंशतिनरकाणां धुरंयातनाप्रयासंधारयति इति धु-  
रंधरा एका एकसर्वनरकाणां दुःस्वप्रदेत्यर्थः अतो नरकान् विहाय पूर्वं वैतरण्यां क्षिपंतीति भावः २६ दानाकपायं विनेव तस्यां दुःस्वप्रजं

यावै धुरंधरा सर्वधौरेयाणां स्वगाधिप अतस्तस्यां प्रक्षिपंति वैतरण्यां च पापिनः २६ कृष्णा गौर्यदिनोदत्तानो  
र्ध्वदेहक्रियाः कृताः तस्यां भुक्त्वा महदुःस्वं यांति वृक्षं तरोद्भवम् २७ कूटसाक्ष्यं प्रदातां रूकूटधर्मपरायणाः उलेना  
र्जनसंसक्ताश्चौर्यवृत्त्या च जीविनः २८ उदर्यत्यति वृक्षांश्च वनारामविभ्रंजकाः व्रतं तीर्थपरित्यज्य विधवाशीलनाशकाः  
२९ भर्तारिं दूषयेन् नारी परं मनसि धारयेत् इत्याद्याः शास्त्रमली वृक्षे भुंजंते बहुताडनम् ३० ताडनात्पतितान्दूताः क्षिपं-  
ति नरकेषु तान् पतंतितेषु ये पापास्तानहं कथयामिते ३१

तीत्याह कृष्णेति कूटसाक्ष्यं मिथ्यासाक्ष्यं विवदतां मध्ये ये मिथ्यावा-  
दिनसंतपयं सत्यं वदतीति ब्रुवंति कूटधर्मो वेदबाह्यधर्मः उलेन वंचनादिना अर्जने धनसंचये कूटसाक्ष्यादयो वृक्षे ताडनं भुंजंते इति वृत्तिये-  
नसंबंधः २८ अतिवृक्षानुच्चतरतरून् वनं फलप्रधानं आरामं पुष्पप्रधानम् २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४

नास्तिकाजगत्कर्त्तृश्वरोनास्तीतिवादकाः दानादिफलं परलोकेनास्तीतिवादिनो वा भिन्नादूरीकृतापरंपरागतधर्ममर्यादायैस्ते कदर्यास्तु  
स्मृताकुक्ताः आत्मानं धर्मकृत्यं च पुत्रदारांश्च पीडयन् देवताऽतिथिभृत्यांश्च सकदर्य इति स्मृतः प्रायेणार्थः कदर्याणां न स्रस्वाय कदाच  
न इह चात्मोपतापायपरत्रनरकायचेत्यर्थः विषयेष्वेव आत्मा मनो येषां ते दांभिकामिथ्याचाराः लोकवंचनायजपतपादौ प्रवृत्ता इति कृत

नास्तिकभिन्नमर्यादाः कदर्याविषयात्मकाः दांभिकाश्च कृतघ्नाश्च ते वै नरकगामिनः ३२ कूपानां च तडागानां वापी-  
नां देवसङ्घनाम् प्रजाभूहाणां भेत्तारस्ते वै नरकगामिनः ३३ विसृज्याश्मंति ये दारान् शिशून् भृत्यांस्तथा गुरून्  
उत्सृज्य पितृदेवैर्ज्यांते वै नरकगामिनः ३४ शंकुभिः सेतुभिः काष्ठैः पाषाणैः कंटकैस्तथा ये मार्गमुपरुधंति ते वै नर-  
कगामिनः ३५ शिवं शिवां हरिं सूर्यं गणेशं सद्गुरुबुधम् न पूजयंति ये मंदास्ते वै नरकगामिनः ३६ आरोप्य दासीं-  
शयने विप्रो गच्छेद्दधोगतिम् प्रजामुत्याद्यश्च द्राया ब्राह्मण्या देवहीयते ३७ घ्नाः कृतोपकारनाशकाः ३२ ३३ विसृज्यं-

ति द्वेषात् कूपणतया वा दारादीन् परित्यज्य अश्मंति एकाकिन एव मिष्टान्नं भुञ्जति ये च पितृदेवानां इज्यां यागं उत्सृज्य वैश्वदेवं अकृत्वा  
पितृदेवैर्ज्यामिति पाठे तु पितृदेवानां इज्यं पूज्यं हरिं उत्सृज्य तस्मै अनिवेद्य अश्मंति ये ते वै नरकगामिनः ३४ ३५ ३६ प्रजासंतानां

हीयतेच्युतोभवति ३७ ३८ ३९ अनन्यशरणाश्रिताः स्त्रियश्रितासांस्वकीयानांवेरेणऋतुदानेनददंतिये ४० ४१ ४२ ४३

ननमस्कारयोग्योहिसकदापिद्विजाधमः नपूजयंतियेमूढास्तेवैनरकगामिनः ३८ ब्राह्मणानांचकलहंगोयुद्धंकल-  
हप्रियाः नवर्जंत्यनुमोदंतैतेवैनरकगामिनः ३९ अनन्यशरणस्त्रीणांऋतुकालव्यतिक्रमं येप्रकुर्वंतिविद्वेषात्ते  
वैनरक० ४० येषिगच्छंतिरागांधानरानारीरजस्वलाम् पर्वस्वप्नदिव्याद्येतेवैनरक० ४१ येशारीरंमलंवनहोप्रक्षि-  
पंतिलेपिच आरामेपथिगोष्ठेवातेवै० ४२ शस्त्राणांयेचकर्तारःशरणांधनुषांतथा विक्रेतारश्चयेतेषांतेवै० ४३  
चर्मविक्रयिणोवैश्याः केशविक्रेयकास्त्रियः विषविक्रयिणःसर्वेतेवै० ४४ अनाथंनानुकंपंतियेसतांद्वेषकारकाः  
विनापराधंददंतितेवै० ४५ आशयासमनुप्राप्तान्ब्राह्मणानर्थिनोगृहे नप्रोजयंतिपाकेपितेवै० ४६ सर्वभूतेषु  
विश्वस्तास्त्वथातेषुविनिर्दयाः सर्वभूतेषुजिह्यायेतेवैनरकगामिनः ४७

केशोभगरतंविक्रीणंतिताः व्यभिचारोप

जीविन्यइत्यर्थः ४४ ४५ पाकेसत्यपीतिशेषः केपिविश्वासंनकुर्वंतीत्यविश्वस्ताः जिह्याःकुटिल्यः ४६ ४७ ४८ ४९

नियमान् संध्यावन्दनकृच्छ्रचांडायणादीन् समुपादाय प्रतिशयास्वीकृतये अजितेंद्रिया अदांतमनसस्त्यजंतिते ४८ ४९ ५० ५१ ५२

नियमान् समुपादाय ये पश्चादजितेंद्रियाः विलोपयंतितान् भूयस्ते वै नरकगामिनः ४८ अध्यात्मविद्यादातारं नैव-  
मन्यंतिये गुरुम् तथा पुराणवक्तारं ते वै नरकगामिनः ४९ मित्रद्रोहकराये च प्रीतिच्छेदकराश्च ये आशाच्छेदकरा-  
ये च ते वै नरकगामिनः ५० विवाहं देवयात्रां च तीर्थस्नान्विलुंपति सवसेन्नरके घोरे तस्मान्नावर्त्तनं पुनः ५१ अग्निं द-  
द्यान्महापापी गृहे ग्रामे तथा वने सनीतोयमदूतैश्च वह्नि कुंडेषु पच्यते ५२ अग्निना दग्धगात्रो सोयदा छायां प्रयाचते  
नीयते च तदा दूतैरसिपत्रवनांतरे ५३ स्वहृत्तोक्ष्णैश्च तत्पत्रैर्गात्रच्छेदो यदा भवेत् तदोक्षुः शीतलच्छाये स्फुरवनि-  
द्रां कुरुष्व शो ५४ यानीयं पानु मिच्छन्वै तृषार्त्तो यदि याचते पानार्थं तैलमत्युष्णं तदा दूतैः प्रदीयते ५५  
पीबतां भुज्यतां पानमन्नमूच्युस्तदंतिते पीतमात्रेण ते नैव दग्धां चानिपतंतिते ५६

५३ शीतला छायायस्मिन्निति शीतच्छायं वर्त्ततस्मिन्नितिकटाक्षः ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९

५७ ५८ यावदाभूतसंप्लवंमहाप्रलयपर्यंतं कुलात्ताधिकुंडे घटवत्पच्यंते ५९ ननुदिनांते ब्रह्मणः प्रोक्तो नाशो लोकत्रयस्य वै परार्द्धद्वितयांतेपि  
ब्रह्मांडस्यापिसंक्षयः १ इतिपुराणवचनात् कथंमहाप्रलयपर्यंतं पापिनां नरके निवासः संप्रपत्तिब्राह्मणोदिनांते एवतेषां विनाशः स्यादिति चेत्तत्रा  
ह तस्येति तेषां पापिनः पुनरुत्पत्तिसमये तत्र नरकेष्वेव उत्पद्यंते तस्य पापस्य अक्षयं फलं भुंजंति तदुक्तं बृहन्नारदीये निर्गुणोपि निरानं-

कथंचित् पुनरुत्थाय प्रलयंति कृदीनवत् विवशा उच्छ्वसंतश्च ते वक्तुमपि नाशकन् ५७ इत्येवं बहुशास्त्रास्य यातनाः पा-  
पिनोऽस्मृताः किमेतैर्विस्तरात्प्रोक्तेः सर्वशास्त्रेषु भाषितैः ५८ एवैवै क्लिश्यमानास्ते नरानार्यः सहस्रशः पच्यंते नर-  
केषु रेयावदाभूतसंप्लवंम् ५९ तस्याक्षयं फलं भुंक्ता तत्रैवोत्पद्यंते पुनः यमाज्ञायामहीं प्राप्य भवंति स्थावरादयः

६० वृक्षगुल्मलतावल्लीगिरयश्च तृणानि च स्थावरा इति विख्याता महामोहसमावृताः ६१ दः सर्वात्मा सर्वभावनः चरात्सत्त्वकं

विश्वं यथा पूर्वमकल्पयत् १ स्थावराद्याश्च विप्रेन्द्राय त्रयत्रयवस्थिताः तस्मात्कृतानां पापानां पुण्ड्रानां चैव सत्तमाः २ अवश्यमेव प्रोक्तव्यं सर्वथा-  
ह्यक्षयं फलम् नाभुक्तं क्षीयते कर्मकल्पकोटिशतैरपि ३ स्मृतिश्च निशंते पुनरुत्थाय प्रलये बल्लयंगतम् ब्रह्माजगद्यं सर्वं यथा पूर्वमकल्प-  
यत् ४ इति श्रुतिश्च धाता यथा पूर्वमकल्पयत् दिवं च पृथिवीं चांतरिक्षमथोत्वरिति अतः स्वर्गनरकस्थाः स्वस्वस्थानेष्वेवोत्पद्यंते प्राशुभकर्मफल-

मक्षयमेव भुंजंतीत्यर्थः ६० ६१



६२ ६३ ६४ इतिटी० चतुर्थोऽध्यायः ४ श्रुत्वाचपापचिन्हानिगलकुष्ठादिकानिच इदानींगरुहस्तानियथापापं विप्लवति १ मनुजैः पा

७०  
५

कीटाश्चपशवश्चैवपक्षिणश्चजलेचराः चतुराशीतिलक्षेषुकथितादेवयोनयः ६२ एताःसर्वाःपरिभ्रम्यततोयांतिम-  
नुष्यताम् मानुषेष्वपाकेषुजायंतेनरकागताः तत्रापिपापचिन्हैस्तेभवंतिबहुहुःस्विताः ६३ गलकुष्ठाश्चजन्मांधाम-  
हारोगसमाकुलाः भवंत्येवंनरानार्यपापचिन्होपलक्षिताः ६४ इतिश्रीगरुडपुराणसरोद्धारेनरकप्रदपापचिन्हनिरू-  
षोनामचतुर्थोऽध्यायः ४ गरुडउवाच येनयेनचपापेनयद्यच्चिन्हं प्रजायते यांयांयोर्बिचगच्छतितन्मेकथय-  
केशव १ श्रीभगवानुवाच येःपापैर्यांतियांयोनिंपापिनोनरकागताः येनपापेनयच्चिन्हंजायतेममतच्छृणु २  
अथहाक्षयरोगीस्याद्दोघ्नःस्यात्कुल्लकोजडः कन्याघातीभवेत्कुष्ठीत्रयश्चांडालयोनिषु ३ स्त्रीघातीगर्भपातीचपु-  
लिंदोरोगवान्भवेत् अगम्यागमनात्खंडोदुश्चर्मागुरुतल्पगः ४ ७

हपापचिन्हानिपंचमे २

३

पुलिंदोमिच्छुःअगम्यास्वगोत्रजा दुश्चर्मागजचर्मः गुरुतल्पगः गुरुकुलस्त्रीकामुकः ४ ७

२३

अतिरक्तगः कुष्ठविशेषः श्यावदंतः स्वभावतः कृष्णदंतः शावदंत इति पाठे तु शावा अतिसूक्ष्माभोजने बहु दुःखदादंतायस्येति शावदंतः श्या-  
वदंतेस्तु किंचिद्दुःखानुभवो नास्ति अतः पापचिह्नानामतिदुःखप्रदत्वाच्छावदंत इत्येव युक्तम् लौल्यादजितेन्द्रियत्वात् महोदरः जलोद-

मांसभोक्तृतिरक्तगः श्यावदंतस्तु मद्यपः अमक्षमक्षको लौल्याद्ब्राह्मणः स्यान्महोदरः ५ अदत्त्वामिष्टमभ्यातिसभ-  
वेद्गलगंडवान् श्राद्धेऽन्नमशक्विदत्वाच्चिकुक्षीप्रजायते ६ गुरोगर्विणावमानादपस्मारीभवेन्नरः निंदको वेदशा-  
स्त्राणां पांडुरोगी भवेत्क्रवम् ७ कूटसाक्षी भवेन्मूकः काणः स्यात्पंक्तिभेदकः अनोष्ठः स्याद्द्विबाहूघ्नो जन्मांधः पुस्त-  
कंहरेत् ८ गोब्राह्मणपदाघातात्स्वजः पंगुश्च जायते गद्गदोत्पवादी स्यात्तच्छ्रोता बधिरो भवेत् ९ गरदः स्या-  
ज्जडोन्मत्तो स्वल्वाटोऽग्निप्रदायकः दुर्भगः पलविक्रेतारोगवान्परमांसभुक् १० हीनजातो प्रजायेतरत्नानामपहा-  
रकः कुनरवीस्वर्णहर्त्ता स्यात्सुतुमात्रहरो घनः ११

रोगी ५ अपस्मारी मृगीरोगी ७ ८ पादेन ताडनात्स्वजः प-  
योमाघातात्पंगुः गद्गदः अस्फुटवक्त्रतस्यान्मवादस्यधोता ९ पलविक्रेतामांसविक्रयी १० कुनरवीनिसर्गतः कुत्सितनरयः कुक्षीसदृशः ११

गमु-टी-  
२४

आसुर्मूषकः धान्यसतुषान्म १२ शाकं त्वाशिस्वीमयूरास्यात् हृत्वे तस्य सर्वत्रसंबंधः शक्रान् मृगमदादीन् गंधान् हृत्वा लुच्छुं द-  
रीस्यात् भाषायां च्यामचेड इति मधुहृत्त्वा दंशः मधुमक्षिकास्यात् १३ १४ शेट्रेण हिंस्त्रकर्मणा उपजीविका कर्त्ता सार्थान्याभिकजनसमू-

अन्नहर्त्ता भवेदारवुः शलभो धान्यहारकः चातको जलहर्त्ता स्याद्विषहर्त्ता च वृश्चिकः १२ शाकं पत्रं शिरवी हृत्त्वा गंधा  
न् लुच्छुं दरी शक्रान् मधुदंशः पलंगुध्रोल वणंच पिपीलिका १३ तांबूलफलपुष्पादिहर्त्ता स्याद्दानरोचने उपानत्-  
णकापासहर्त्ता स्यान्मेषयोनिषु १४ यश्च शेट्रेण उपजीवी च मार्गसार्थान्विलुपति मृगयाच्यसनीयस्तु लामस्याद्वधिकगृ-  
हे १५ यो मृतो विषपानेन कृष्णसर्पो भवेद्द्विरौ निरंकुशः स्वभावः स्यात् कुंजरो निर्जने वने १६ वैश्वदेवमकर्त्तारः  
सर्वभक्षाय्यै द्विजाः अपरीक्षितभोक्तारो व्याघ्रास्त्युर्निर्जने वने १७ गायत्रीं न स्मरेद्यस्तु यो न संध्यामुपासते अ-  
तर्दुष्टो बहिःसाधुः स भवेद्ब्राह्मणो बकः १८ हान् १५ १६ विश्वं सर्वजातीयं प्राणिजातं देवादेवतायस्मिन् तद्विश्वदेवं स्वार्थे

तद्वितः वैश्वदेवं नाम कर्म तदकर्त्तारः सर्वेषां कुलालरजकादीनामप्यन्नं भक्षयंति ते सर्वभक्षाः गणान् गणिकान् च भुक्त्वा चांद्रायणं च रेदि-  
विनिबंधात् सर्वभक्षमपि भक्षयंतीति वा अशुचि हेयोपादेयपरीक्षामकृत्वा ये भुंजंति तेपि १७ १८ १९ २०

अ०  
५

२४



मनु-  
२५

२८ अप्राप्तयौवना अजातसज्जातस्याःसंगात् २९ ३० वृषलीव्याख्याता ३१ ऐकादशाहम् आएकादशाहमितिच्छेदः एक

यस्त्वगोत्रोपघातीचस्वगोत्रस्त्रीनिषेवणात् तरक्षशङ्खकोभूत्वाऋक्षयोनिषुजायते २८ तापसीगमनात्कामीभवे-  
न्चरुपिशाचकः अप्राप्तयौवनासंगाद्देवदजगरोचने २९ गुरुदाराभिलाषीचकृकलासोभवेन्नरः राजीगत्वाभवे  
दुष्टोभिन्नपत्नीचगर्दभः ३० गुदगोविदुराहःस्यादृषःस्यादृषलीपतिः महाकामीभवेद्यस्तुस्यादश्वःकामलंपटः ३१ मृ-  
तस्यैकादशाहंतुभुंजानःश्वाभिजायते लभेद्वैकुण्ठकोविप्रोयोनिंकुर्कुटसंज्ञकाम् ३२ द्रव्याथेदेवतापूजायञ्क-  
रोतिद्विजाधमः सर्वदेवलकोनामहव्यकव्येषुगर्हितः ३३ महापातकजान्घोरान्नरकान्प्राप्यदारुणान् कर्मक्ष-  
येप्रजायतेमहापातकिनस्त्वह ३४ खरोष्ठमहिषाणांहिब्रह्महार्यानिमृच्छति वृकश्चानसृगालानांसुरापायांतियो-  
निषु ३५ कृमिकीटपतंगत्वंस्वर्णस्तेयीसमाप्नुयात् तृणगुल्मलतात्वंचक्रमशोगुरुतल्पगः ३६ परस्ययोपितंदृत्वा-  
न्यासापहरणेनच ब्रह्मस्वहरणाच्चैवजायतेब्रह्मराक्षसः ३७ दशाहपर्यंतंसूतकान्ममित्यर्थः ३२ देवलकमाह हव्यकव्येषुगर्हि

तः पितृदेवकार्येषुभोजयितुमनर्हः ३३ महापापिनांयोनिमाहत्रिभिः ३४ ३५ ३६ न्यासस्यस्वग्रहेधृतस्यपरधनस्यापहरणेनग्रहणेन-

२५

३७

प्रसमाद्रहास्वहरणेदोषमाह ब्रह्मस्वमितिचतुर्भिः प्रणयात्कपस्नेहात् भुक्तंभक्षितम् ब्रह्मस्वंब्राह्मणधनं आसप्तमं सप्तमपुरुषपर्यवंपुण्ड्रं  
इत्युच्यतेः सहदस्यं करोति बलाद्भुक्तं सदा चंद्रतारापर्यंतं भाविकुलं दहति वंशच्छेदं करोतीत्यर्थः ३८ कः नकोपीत्यर्थः ३९ विशीर्यं

ब्रह्मस्वंप्रणयाद्भुक्तं दहत्यासप्तमंकुलम् बलात्कारेण चौर्येण दहत्याचंद्रतारकम् ३८ लोहचूर्णाश्मचूर्णे च विषं च जरये  
नरः ब्रह्मस्वंपिषु लोकेषु कः पुमान् जरयिष्यति ३९ ब्रह्मस्वरसपुष्टानि वाहनानि बलानि च युद्धकाले विशीर्यंते सैकताः  
सेतवो यया ४० देवद्रव्योपभोगेन ब्रह्मस्वहरणेन च कुलान्यकुलतां यांति ब्राह्मणाति क्रमेण च ४१ स्वमाश्रितं परित्य-  
ज्य वेदशास्त्रपरायणम् अन्येष्वोदीयते दानं कथ्यते यमतिक्रमः ४२ ब्राह्मणातिक्रमो नास्ति विप्रैर्वेदविवर्जिते ज्व-  
लंतमधिमुत्सृज्य न हि भस्मनि हूयते ४३ अतिक्रमे कृते ता र्क्षभुक्ता च नरकान् क्रमात् जन्मांधः सन्दरिद्रः स्यान्न दा-  
ता किंतु याचकः ४४

ते पलायंते ४० अकुलतामुच्छेदताम् ४१ अतिक्रमं व्याख्यायते स्वमिति ४२ विप्रैस्वमाश्रिते वेदवर्जिते  
कुपात्रे सति अतिक्रमशीलो नास्तीत्यर्थः ज्वलंतं दूरे दीप्यमानं भस्मनि निकटवर्तिनि यथा दूरादाहृत्य अभावे वह्नयनमुचितं तथा निकटव-  
र्तिनिं मूर्धपरित्यज्य विदेशादानीय पात्रे प्रदेयमिति भावः ४३ पात्रं परित्यज्य कुपात्रदानस्य फलमाह भतीति ४४ ५ ७

गुरु-  
१५

४५ अपकर्षति हरति ४६ ४७ ४८ ४९ ७५ महात्मा एवमिति ५० तिर्यक् शरीरतां पशुपक्षिदेहभावम् भारवाहनेन उ

त्तदत्तां परदत्तां वायोहरे च वसंधराम् पष्टिवर्षसहस्राणि विष्टायां जायते कृमिः ४५ स्वयमेव च यो दत्त्वा स्वयमे-  
वापकर्षति अपापी नरकं याति यावदाभूतसंप्लवम् ४६ दत्त्वा वृत्तिं भूमिदानं यत्नतः परिपालयेत् नरक्षति हरे-  
द्यस्तु संपंगुः श्वाभिजायते ४७ विप्रस्य वृत्तिकरणे लक्ष्मणेन फलं भवेत् विप्रस्य वृत्तिहरणान्मर्कटश्चाकपि भवे-  
त् ४८ एवमादीनि चिन्हानि योनयश्चरवगेश्वर स्वकर्मविहिता लोके दृश्यन्तेऽत्र शरीरिणाम् ४९ एवं दुष्कर्मक-  
त्तारो भुक्त्वा निरययातनाम् जायन्ते यापशेषेण प्रोक्तास्त्वेतास्योनिषु ५० ततो जन्मसहस्रेषु प्राप्यति र्यक् शरी-  
रताम् दुःस्वानि भारवाहनोद्भवादीनि लभन्ति ५१ पक्षिदुःखं ततो भुक्त्वा वृष्टिशीतातपोद्भवम् मानुषं लभते-  
पश्चात्समीभूते शक्राशुभौ ५२ स्त्रीपुंसोस्तु प्रसंगेन भूत्वा गर्भे क्रमादसौ गणादिमरणांत च प्राप्य दुःखं म्रिये-  
त्पुनः ५३ समुत्पत्तिर्विनाशश्च जायते सर्वदेहिनाम् एवं प्रवर्तितं चक्रं भूतग्रामे चतुर्विधे ५४

५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६०

५५ ५६ ५७ इतिदीक्षायांपंचमोऽध्यायः ५ पातकीनरकंगस्वाजायतेनिर्धनेकुले इतिश्रुत्वातुगरुडस्तज्जन्मपरिपृच्छति १ प्रो-  
क्तमामुष्मिकंदुःखंयेषामध्यायपंचकैः तेषांषष्ठेऽधुनाप्राहजन्मकर्मचकेशवः २ कथमिति १ प्रसंगेनसंगमेननिरुद्धेगर्भएवस्थिते

घटीयंत्रंयथामर्त्यान्ममंतिमममाथया श्रुमौकदाचिन्नरकेकर्मपाशसमावृताः ५५ अदत्तदानाच्चभवेद्भरिद्रोदरिद्र  
भावाच्चकरोतिपापम् पापप्रभावान्नरकंप्रयातिपुनर्दरिद्रीपुनरेवपापी ५६ अवश्यमेवभोक्तव्यंकृतंकर्मशुभाशु-  
भम् नाशुक्तंक्षीयतेकर्मकल्पकोटिशतैरपि ५७ इतिश्रीगरुडपुराणोसरोद्धारेपापचिह्ननिरूपणोनामपंचमोऽध्या-  
यः ५ गरुडउवाच कथमुत्पद्यतेमातुर्जठरेनरकागतः गर्भादिदुःखंयद्दुक्तेतन्मेकथयकेशव १ श्रीभगवानु-  
वाच स्त्रीपुंसोस्तुप्रसंगेननिरुद्धेशुक्रशोणिते यथायंजायतेमर्त्यस्तथावक्ष्याम्यहंतव २ ऋतुमध्येहिपापानां  
देहोत्पत्तिःप्रजायते इंद्रस्यब्रह्महत्यास्ति यस्मिन्तस्मिन्दिनत्रये ३ प्रथमेऽहनिचांडालीद्वितीये ब्रह्मघातिनी तृ-  
तीयेरजकीत्येतानरकागतमातरः ४ सति २ यस्मिन्ऋतुमध्येहत्याचतुर्थीशेनअस्ति तस्मिन्नेवदिनत्रयेपापिनांदेहोत्पत्तिरित्यन्व

यः ३ ब्रह्मघातिनीमहापातकयुक्तेवास्पशांएतास्त्रिमलिनदिनांतर्गताश्चांडाल्यादिसमाहिनरकेभ्यआगतानांमातरोभवंति एतस्त्वेव नरकाग-  
तास्तर्चनइत्यर्थः



सु-दी-  
२७

दैवं ईश्वरस्त देवनेत्प्रवर्त्तकं यस्य तद्देवनेत्रं तेन पूर्वकृतेन कर्मणा जंतुर्जीवः देहस्य प्राप्तये पुंसः पुरुषस्य रेतसः शुक्रस्य कणो बिंदुस्तस्या-  
श्रयः सन् स्त्रिया उदरं प्रविष्टो भवति अत्रायं विशेषः शक्रशोणितसंयोगात्पिंडोत्पत्तिः प्रजायते रक्ताधिक्ये भवेन्नारी शुक्राधिक्ये भवेत्पुमान्-  
समानेद्रव्यसंयोगे तृतीया प्रकृतिर्भवेत् १ विभक्तेरेतसि प्रायो भवेद्युग्ममपि क्वचिदिति ५ श्रुत्वा गर्भे क्रमादिति पूर्वसूचितक्रमणौ-

अ-  
६

कर्मणा देवनेत्रेण जंतुर्देहोपपत्तये स्त्रियाः प्रविष्ट उदरं पुंसोरेतः कणाश्रयः ५ कलिलं त्वेकरात्रेण पंचरात्रेण बहु-  
दम् दशाहेन तु कर्कधूः पेश्यं डं वा ततः परम् ६ मासेन तु शिरो द्वाभ्यां बाहूंगाद्यंगवियग्रहः न स्वलोमास्थिचर्माणि  
लिंगच्छिद्रोद्भवस्त्रिभिः ७ चतुर्भिर्धातवः सप्तपंचभिः क्षत्तृद्भुद्भवः षड्भिर्जरायुणा वीतः कुक्षौ भ्राम्यति दक्षि-  
णे ८

वगर्भोत्पत्तिप्रकारमाह कलिलमिति चतुर्भिः कलिलं शुक्रशोणितमिश्रितं भवति ततो बहुदं वर्तुलं भवति पेशीमांस-  
पिंडाकारं भवति कर्कधूः बदरीफलं कठिनं भवति अंडं वा योन्यंतरे ६ बाहूंगाद्यंगानां वियग्रहो विभागः लिंगच्छिद्राणि च तेषामुद्भ-  
वः ७ जरायुणा गर्भे घटनेन वीतः प्रवृत्तः ८

२७

मातुर्जग्धेनभक्षितेनान्नेनपानाद्यैश्चएधमानापातवोयस्यजंतूनांसंभवोयस्मिन्तस्मिन्संमतेदुर्गधेगर्तेशेते तथाचसार्कंदेयपुराणे ना  
 डीचाप्यायनीनामनाभ्यांतस्यनिबध्यते स्त्रीणांतथात्रस्रुषिरेसानिबद्धोपजायते क्रमंतेशुक्तपीतानिस्त्रीणांगभोदरेतथा तैराप्याधि-  
 तदेहोःसौजंतुर्वृद्धिसुपैतिवाइति १ कथमुत्पद्यंतइतिप्रश्नोत्तरमुक्त्वागर्भादिदुःखंयद्दुःकेएतस्योत्तरमाह तत्रत्यैर्गर्भास्थितैःक्षधि-

मातुर्जग्धान्नपानाद्यैरेधद्वात्तुरसंमते शेतेविष्मृत्रयोर्गर्तेशजंतुर्जंतुसंभवे ९ कृमिभिःक्षतसर्वगःसौकुमार्या-  
 त्प्रतिक्षणम् सूच्छामाप्नोत्युरुक्लेशस्तत्रत्यैःक्षधितैर्मुहुः १० कटुतीक्ष्णोष्णालवणरूक्षाम्लादिभिरुल्बणैः मा-  
 तृभुक्तैरुपस्पृष्टःसर्वंगोत्थितवेदनः ११ उल्बेनसंवृतस्तस्मिन्नत्रैश्वबहिरावृतः आस्तेकृत्वाशिरःकुक्षौभ्रु-  
 म्पृष्ठशिरोधरः अकल्पःसांगचेष्टायांशकुंतइवपंजरे १२ तत्रलब्धस्मृतिर्देवात्कर्मजन्मशतोद्भवम् स्म-  
 रन्दीर्घमनुच्छ्वासंशर्मकिंनामविंदते १३ तैःस्वादद्भिःकृमिभिःसौकुमार्यात्कोमलत्वेनक्षतानिसर्वंगानियस्य १० उल्ब-

णैःदुःसहैःसर्वंगेषुउत्थितावेदनायस्य आस्तेइत्युत्तरेणान्वयः ११ उल्बेणजरायुणाभ्रुमं वक्रं पृष्ठंशिरोधराग्नीवाच्यस्य १२ देवात्पू-  
 र्वकर्मवशाद्ब्रह्मस्मृतिर्येनसदीर्घंदुरंतंअनुच्छ्वासंयथाभवतितथातत्रस्थितःसन्सुखंनैवविंदतेइति १३ ७९ ७९

गन्धु-दी-  
२८

नाथमानोयाचमानः उपतप्यमानोवाक्रुषिर्देहात्मदर्शीसमवध्रयोबंधनभूताधातवोयस्यसः १४ सूतिहेतुभिर्वर्तितैर्वेपितः सोदरः  
समानोदरजन्माविष्ठाभूःकृमिरिव १५ अत्रातिदुःखितोजीवोमंदविरक्तइवस्त्वौति निर्विद्यश्रीपतिमित्याद्यष्टभिः १६ १७

नाथमानक्रुषिर्भतिःसमवध्रिःकृतांजलिः स्तुवीततंविष्णुवयावाचायेनोदरेर्पितः १४ आरभ्यसप्तमान्मासा-  
लब्धबोधोपिवेपितः नैकत्रास्तेसूतिवातेर्विष्ठाभूरिवसोदरः १५ जीवउवाच श्रीपतिंजगदाधारमशुभक्ष-  
यकारकम् ब्रजामिशरणंविष्णुंशरणागतवत्सलम् १६ त्वन्मायामोहितोदेहेतथापुत्रकलत्रके अहंममा-  
भिमानेनगतोऽहंनाथसंसृतिम् १७ कृतंपरिजनस्यार्थेमयाकर्मशुभाशुभम् एकाकीतेनदग्धोऽहंगता  
स्तेफलभागिनः १८ यदियोन्याःप्रयुच्येऽहंतत्स्मरिष्येपदंतव तमुपायंकरिष्यामियेनमुक्तिं ब्रजाम्यहम्  
१९ विष्णुत्रकूपेपतितोदग्धोऽहंजठशभिना इच्छन्तितोविवसितुंकदानिर्यास्यतेबहिः २० येनेदृशंमे

विज्ञानंदत्तंदीनदयालुना तमेवशरणंयामिपुनर्मेमाःस्तुसंसृतिः २१ परिजनस्यार्थेकुटुंबपालनाय १८ १९ स्वदुः  
खंविज्ञापयन्नाह इतिगर्भाद्विवसितुंनिर्गतुमिच्छन् असौकदाबहिर्निर्यास्यतेनिष्काश्यते २० तत्कृतमुपकारंस्मरन्नाह येनेति  
२१

अ-  
६

२८

अथवा २२ तस्मात्प्रसन्नोऽपि विवर्तमानः सन् कान्तवसाधनसामग्रीतत्राह तेपदाश्रयः सन्निति २३ दशमास्यः दशमासा-  
मप्येवतीतायस्येति ऋषिजीवः सद्यस्तक्षणमेव भवाचीनं अराक्षुरवंसूतिहेतुमारुतः प्रसूत्यैजन्मार्थेऽपि पतिनुदति २४ अपद्यः

नचनिर्गंतुमिच्छामि बहिर्गम्यत्किदाचन यत्रयातस्यमेपापकर्मणादुर्गतिर्भवेत् २२ तस्माद्त्रमहद्दुःखे स्थितोपि वि-  
गतकृमः उद्धरिष्यामि संसारादात्मानं तेपदाश्रयः २३ श्रीभगवानुवाच एवंकृतमतिर्गर्भे दशमास्यस्तु वन्नृषिः  
सद्यश्चक्षिपत्यवाचीनं प्रसूत्यैः सूतिमारुतः २४ तेनावसृष्टः सहसा कृत्वा वाक्शिरआतुरः विनिष्क्रामति कृच्छ्रेण निरु-  
च्छासो हतस्मृतिः २५ पतितो मुनिविष्णुत्रे विष्ठाशूरिवचेष्टते शेरूयति गते ज्ञाने विपरीतांगतिंगतः २६ गर्भे व्याधौ-  
श्मशाने च पुराणेषु यामतिर्भवेत् सायदि स्थिरतां याति को न सुच्येत बंधनात् २७ यदा गर्भाद्द्विहियाति कर्मभोगादनंतरम्  
तदेव वैष्णवीमायामोहयत्येव पूरुषम् २८ सतदा मायया स्पृष्टो न किंचिद्ददते वशः शैशवादिभवंदुःखं पराधीनतया-  
भुते २९

अथवा २५ २६ श्मशाने मत्तारुगमने पुराणे न त्थवयो २७ किमिति स्थिरतां न याति इत्यत्राह यदेति २८ २९

गर्भदुःखमुक्तांशैश्वर्यदुःखमाह परेतित्रिभिः-परस्यच्छंदमनोगतमभिप्रायं अविदुषाजनेनपुष्यमाणः पाल्यमानः अनभिप्रेतंप्रतिकूलं भा-  
पन्नः प्राप्तः सन्स्तन्यार्थंरोदनेउदरव्यथांप्रकल्प्यनिंबरसपानंउदरव्यथयारोदनेस्तनपानमित्यादि ३० आसनोत्थानचेष्टनेच अनीशः स-

परच्छंदनविदुषापुष्यमाणोजनेनसः अनभिप्रेतमापन्नः प्रत्यारव्यानुमनीश्वरः ३० शायितोशुचिपर्येकेजंतुःस्वेदजदू-  
षिते नेशःकंडुयनेगानामासनोत्थानचेष्टने ३१ तुदंत्यासत्त्वचंदंशामशकामत्कुणादयः रुदंतंविगतज्ञानंक्रमयः  
कृमिकंचथा ३२ इत्येवंशौशवंशुक्तादुःखंयौगंडमेवच ततोयौवनमासाद्ययातिसंपदमासुरीम् ३३ तदादु-  
व्यसिनासक्तोनीचसंगपरायणः शास्त्रसत्पुरुषाणांचद्वेषास्यात्कामलंपरः ३४ दृष्ट्वास्त्रियदेवमायातद्दावेर-  
जितेन्द्रियः प्रलोभितःपतत्यंधेतमस्यभ्रौपतंगवत् ३५

नू रोरूपतीत्यनुपंगः ३१ आमाकोमलात्कृयस्यतंगर्भेजातंज्ञानंयस्य ३२ शौशवंपंचवर्षाणि यौगंडंयौवनादवाक् तत्रचाध्ययनादि-  
दुःखानियौवनदुःखमाह आसुरीदंभोदर्पोभिमानश्चेत्यादि ३३ तदायौवनसमये ३४ कामलंपरतामेवाह दृष्ट्वाति देवस्यमममायाकृ-  
पांतद्भार्वेस्तस्याः कराक्षकपटस्नेहवंचनादिभिर्भावेःप्रलोभितः सन्नंधेतमसिमहामोहेपतति ३५

अत्रपंचेन्द्रियप्रधानोपरः पततीति किंवाच्यं एकैकेन्द्रियासत्तयेवबहवोनष्टा इत्याह कुरंगेतिपंचभिः शब्दस्पर्शरूपरसगंधेर्मोहिताः कुरंगादयः पंच  
हवाएव किंचपंचभिः श्रवणादिभिरिन्द्रियैः पंचशब्दादिविषयान् यः एक एव प्रमादी अविवेकीसेवते सयुवाक्यंनहन्यते अपितुहन्यतएवे  
त्यर्थः ३६ हननमेव निरूपयति अलब्ध इति द्वाभ्याम् नलब्धं अभीप्सितं वाञ्छितं कामिन्यादिसखं येन सः अज्ञानादविचारात् इच्छः प्रवृद्धो

कुरंगमातंगपतंगभृंगमीनाहताः पंचभिरेवपंच एक प्रमादीसकथंनहन्यतेयःसेवतेपंचभिरेवपंच ३६ अल-  
ब्धाभीप्सितोज्ञानादिद्वमन्युःशुचापितः सहदेहेनमानेनवर्द्धमानेनमन्युना ३७ करोतिविग्रहं कामी कामिष्वंताय  
चात्मनः बलाधिकैःसहन्येनगजैरन्यैर्गजोयथा ३८ एवंयोविषयासत्तयानरत्वमतिदुर्लभम् वृथानाशयतेसू  
ठस्तस्मात्पापतरोहिकः ३९

मन्युः क्रोपोयस्येति यदावाञ्छितलोभोनजातः तदाशुचापितः शोकेनयुक्तोभवति यदा  
देहेनसहैववर्द्धमानेनमन्युनाच ३७ आत्मनोहितायस्वस्यनाशायकामिषु अन्यजारेषुकामिनीनिमित्तंविग्रहं विरोधं करोति तदाकामीयुवाब-  
लेनाधिकैर्जरीर्हन्त्येव यथाप्रबलैर्गजैर्हीनो गज इव ३८ योविषयासत्तयावृथैवनरत्वंनाशयति तमनुशोचन्नाह एवमिति द्वाभ्याम् ३९

जातीशतेषु विविधप्रकारादिजातीनां शतेषु शतशब्दोत्र आनंत्यवाचकः अनेकजीवजातिवित्यर्थः शुभिकर्मभूमौ च मानुषत्वं यन्मनुष्यशरीरं लभ-  
ते तदुर्लभं हि भगवन्नामस्मरणार्हत्वात् अहोबतश्च पचो तो गरीयान् यज्जिह्वायेव तर्त्तेनामतुभ्यमिति वचनात् तत्रापिनरदेहेपि द्विजत्वं त्रा-  
ह्यणत्वे दुर्लभतरं अतिदुर्लभं खलु अतो भोगरुडयो द्विजस्तत्र तारुण्ये पालयति देहमिति शेषः इंद्रियाणिलालयति विषया स्वादने लपटानि  
करोति वस्य द्विजस्य हस्तगतं अनायासेन करतले प्राप्तं पानेन अजरामरत्वप्रदमप्यमृतप्रमादात् पानस्यालस्यात् क्षरति वृथैव निःसरति

जातीशतेषु लभते शुविमानुषत्वं तत्रापि दुर्लभतरं खलु भो द्विजत्वम् यस्तन्न पालयति लालयतींद्रियाणि तस्यामृतं क्ष-  
रति हस्तगतं प्रमादात् ४० ततस्तां वृद्धतां प्राप्य महाव्याधिसमाकुलः सृत्युं प्राप्य महद्दुःखं नरकं याति पूर्ववत् ४१  
एवं गतागतेः कर्मपाशैर्बद्धाश्च पापिनः कदापि न विरज्यंते मम माया विमोहिताः ४२

पतति तथा तपस्तीर्थादिषु समर्थं मुक्तिप्रदं तारुण्यं क्षुद्रविषयाभिलाषेण वृथैव यातीत्यर्थः ४० ततस्तारुण्यानंतरं तां आस्तौ च मृत्यो-  
रव्यभिक्त्यादिना पूर्वोक्तं वृद्धतां प्राप्य पूर्ववत् यातनादेह आचरत्येत्यादि पूर्वोक्तप्रकारेण ४१ एवं पदध्यायोक्तप्रकारेण गतागतेः गता-  
गतेः भागवतश्रुतिवृत्तदूषेः कर्मपाशैर्बद्धाश्च न विरज्यंते विरक्तिं न लभंते अत्र हेतुर्मम माया विमोहिता इति ४२

१३ इति धीकष्योषष्टोऽध्यायः गरुडः षड्विध्यायेःश्रुत्वापातकयातनाम् अथतन्नाशकोपायमष्टभिःपरिप्रच्छति  
 १ और्ध्वदेहिकदानेनगतःप्रेतोपिसद्गतिम् इत्याहसप्तमेविष्णुर्बभ्रुवाहनसक्तथाम् १ २ ३ पुराणार्थेषुविशेषेणनिश्चयो-  
 इतितेकथिताताक्षर्यपापिनांनरकीगतिः अंत्यष्टीकर्महीनानांकिंभूयःश्रोतुमिच्छसि ४३ इतिश्रीगरुडपुराणोत्सरोद्धा-  
 रेयापिजन्मादिदुःखरुपणोनामषष्टोऽध्यायः ६ सूतउवाच इतिश्रुत्वातुगरुडःकंपितोऽश्वत्थपत्रवत्  
 जनानामुपकारार्थंपुनःप्रच्छकेशवम् १ गरुडउवाच कृत्वापापानिमनुजाःप्रमादाद्बुद्धितोपिवा  
 नयांतियातनायाम्याःकेनोपायेनकथ्यताम् २ संसाराणवमग्रानांनराणांदीनचेतसाम् पापोपहतबुद्धीनां  
 विषयोपहतात्मनाम् ३ उद्धारार्थंवदस्वामिन्पुराणार्थविनिश्चयम् उपायंयेनमनुजाःसद्गतिंयांतिमाध-  
 व ४ श्रीभगवानुवाच साधुपृष्ठंत्वयातक्षर्यमानुषाणांहितायवै शृणुष्वहोतुंश्रुत्वासर्वंतेकथयाम्यह-  
 म् ५ दुर्गतिःकथितापूर्वमपुत्राणांचपापिनाम् पुत्रिणांधार्मिकाणांतुनकदाचित्त्वगेश्वर ६

१३ इति धीकष्योषष्टोऽध्यायः ६ सूतस्यपुण्यपापाभ्यांहेगतीतत्रपापगतिःसन्निरूपिताइदानींपुण्यमतिं श्रीभगवानुवाच साधिति यानवमंषसमाति



अपुत्राणां भवेदुर्गतिर्भवति न तु पुत्रिणां अतः पुत्रमहिमानं निरूपयति ७ उषायमेवाह हरिवंशेति ८९ १० ११ लोकान् यमलोकस्तीनु  
अत्येत् अतिक्रमति पुत्रादिभिः कृत्वा दिवः स्वर्गस्य प्राप्तिर्भवति १२ अत्र विशेषमाह ब्राह्म्योदेति ब्राह्म्यविवाहेन ऊदा विवाहितायाप-

पुत्रजन्मावरोधः स्याद्यदिकेनापि कर्मणा तदा कश्चिद्दुपायेन पुत्रोत्पत्तिं प्रसाधयेत् ७ हरिवंशकथांश्चुत्वा श-  
तर्चडो विधानतः भक्त्या श्रीशिवमाराध्यं पुत्रमुत्पादयेत्कधीः ८ पुन्नास्नो नरकाद्यस्मात् पितरं त्रायते कृतः त-  
स्मात्पुत्र इति प्रोक्तः स्वयमेव स्वयं भुवा ९ एकोपि पुत्रो धर्मात्मा सर्वतारयते कुलम् पुत्रेण लोकान् जयति श्रु-  
तिरेवासनात्तनी १० इति वेदैरेपि प्रोक्तं पुत्रमाहात्म्यमुत्तमम् तस्मात्पुत्रसुरवदृष्ट्वा मुच्यते पैतृकादृणात् ११  
शौचस्य स्पर्शान्मर्त्यामुच्यते चक्रपात्रयात् लोकानत्येदिवः प्राप्तिः पुत्रपौत्रप्रपौत्रकैः १२ ब्राह्म्योदापुत्रोन्नयति सं-  
सृहीतस्त्वधोनयेत् एवं ज्ञात्वा स्वगणेश्वरहीनजातिस्तत्तास्त्यजेत् १३

स्त्रीतस्याः सुत्रो ब्राह्म्योऽपुत्रः स तु उत ऊर्ध्वं स्वर्गादिलोकं नयति उन्नयति इत्यत्र संधिरार्थः ब्राह्म्यं तु सर्वर्गायां सवर्णेन वरेण सहजायते  
अपुत्रोऽपि पिना ब्राह्म्य इत्यभिधीयते इति संसृहीतं अविवाहितायापुत्रस्तु अधः अपोगतिं नयति १३

सवर्णभ्यः सवर्णभ्यः सवर्णभ्यः सवर्णभ्यः सवर्णभ्यः सवर्णभ्यः सवर्णभ्यः सवर्णभ्यः  
 औरसादति दत्तकीतादिव्यावृत्तिः १४ स्वरित्यव्ययं स्वर्चातीति किंवाच्यं परदत्तेन श्राद्धेन स्व  
 सवर्णभ्यः सवर्णभ्यः सवर्णभ्यः सवर्णभ्यः सवर्णभ्यः सवर्णभ्यः सवर्णभ्यः सवर्णभ्यः  
 त एव श्राद्धदानेन पितृणां स्वर्गहेतवः १४ श्राद्धेन पुत्रदत्तेन स्वर्चातीति किमु  
 च्छते प्रेतोपि परदत्तेन गतः स्वर्गमयाशु १५ अत्रैवोदाहरिष्येहमितिहासं पुरातनम् और्ध्वदेहिकदानस्य परं मा  
 हात्स्यसूचकम् १६ पुरात्रेतायुगे तार्क्ष्यराजासीद्वभ्रुवाहनः महोदयेपुरे रम्ये धर्मनिष्ठो महाबलः १७ यज्वादानप  
 तिः श्रीमान् ब्रह्मण्यः साधुवत्सलः शीलचारगुणोपेतो दयादाक्षिण्यसंयुतः १८ पालयामास धर्मेण प्रजाः पुत्रानिवोरसा  
 न् सत्रधर्मतो नित्यं स दंष्ट्यान्दं डयन् चूपः १९ सकदात्तिन्महाबाहुः ससेन्यो मृगयांगतः वनं विवेश गहनं नानावृक्ष  
 समन्वितम् २० नानामृगगणाकीर्णं नानाषक्षिनिनादितम् वनमध्ये तदारजामृगं दूरादपश्यत् २१ तेन विद्धो मृ  
 गोतीव बाणेन स हृदयेन च बाणमादाय तंतस्थवने दर्शनमेयिवान् २२

चूर्णः १५ अत्रपुत्रमाहात्स्यप्रस्तावेन श्राद्धमहिमानमितिहासमुखेन प्रस्तौति अत्रेति यावदध्यायसमाप्ति १६ १७ १८ १९ २०  
 २१ तेन चूपेण दूरात्क्षिमेन अतीवसूदृढेनापि बाणेन विद्ध एव न तु मृतः एयिवान्गतः २२ ७ ७

पु. १२

२३ कृत्स्नभ्यांशामः शष्कः कंठोयस्य दूरगमनेनश्रमः स्वेदआतपेनसंतापस्ताभ्यांमूर्च्छितअस्वस्थः सरोवरंप्राप्य अश्वेनसहितएव-

कक्षेणरुधिसद्रेणसराजानुजगामतम् ततोमृगप्रसंगेनवनमन्यद्विवेशसः २३ कृत्क्षामकंठोचृपतिःश्रमसंतापमूर्-  
च्छितः जलाशयंसमासाद्यसाश्वएवव्यगाहत २४ पपौतदुदकंशीतंपद्मगंधाधिवासितम् ततोवतीर्यसलिलादि-  
श्रमोबभ्रुवाहनः २५ ददर्शन्ययोधतरुंशीतच्छायंमनोहरम् महाविटपविस्तीर्णंपक्षिसेधनिनादितम् २६  
वनस्यतस्यसर्वस्यमहाकेतुमिवस्थितम् मूलंतस्यसमासाद्यनिषसादमहीपतिः २७ अथप्रेतंददर्शोसौक्ष्म-  
वाय्याकुलेन्द्रियम् उत्कंचमलिनंकुञ्जनिर्मांसंभीमदर्शनम् २८ तदृष्ट्वाविकृतंघोरंविस्मितोबभ्रुवाहनः प्रेतोपिदृ-  
ष्ट्वातंघोरामरवीमागतंचृपम् २९ समुत्ककमनाभ्रुत्वातस्यांतिकमुपागतः अब्रवीत्सतदाताक्ष्यंप्रेतराजोचृपं व-  
चः ३०

व्यगाहत तस्मिन्प्रविष्टः २४ ततअश्वादवतीर्यतदुदकंपपौसलिलाज्जलपानादिश्रमः विगतश्रमोबभ्रुव २५  
न्ययोधतरुंवटवृक्षमहाकेतुंउच्चतरत्वादनध्वजमिव २७ २८ २९ समुत्ककमनाःप्रसन्नचित्तः ३० ७ ७ ७

३१ ३२ ३३ ३४ नानाजनपदाकीर्णं अनेकदेशोद्भवैर्जनेः परिपूर्णं नानारत्नेश्वजातौ जातो यदुत्कृष्टं तद्द्रव्यमभिधीयते इति स्त्रीगजाश्वादिश्च

प्रेतभावो मया त्यक्तः प्राप्तोस्मि परमां गतिम् त्वत्संयोगान्महाबाहो जातो धन्यतरोऽस्यहम् ३१ राजोवाच कृष्णव  
र्णकिरालस्य प्रेतत्वं घोरदर्शनम् केन कर्मविपाकेन प्राप्तं ते बहू मंगलम् ३२ प्रेतत्वकारणं तात ब्रूहि सर्वमशो-  
षतः कोसित्वं केन दानेन प्रेतत्वं ते विनश्यति ३३ प्रेत उवाच कथयामि नृपश्रेष्ठ सर्वमेवादितस्तव प्रेतत्वका-  
रणं श्रुत्वा दयां कर्तुं त्वमर्हसि ३४ वैदर्शनामनगरं सर्वसंपत्समन्वितम् नानाजनपदाकीर्णं नानारत्नसमाकुलम्  
३५ हर्म्यप्रासादशोभादयं नानाधर्मसमन्वितम् तत्राहं न्यवसंतात देवार्चनरतः सदा ३६ वैश्व्यो जात्या सुदेवो ह  
नास्माद्विदितमस्तु ते हव्येन तर्पिता देवाः कव्येन पितरस्तथा ३७ विविधैर्दानयोगैश्च विप्राः संतर्पिता मया दीनां ध-  
रूपणेभ्यश्च दत्तमन्नमने कथा ३८

षवस्तमिः पूर्णम् ३५ हर्म्यं राजसृहं प्रोक्तं प्रासादो धनिनां गृहं तेषां शोभाभिरादयं युक्तं नानाध-  
र्मेः श्रोतस्मार्तेः ३६ कोसित्वमिति प्रश्नस्योत्तरमाह वैश्व्य इति देवार्थमन्नहव्यं स्यात्पित्रर्थं कव्यमेव च ३७ ३८ ३९ ४०

३१ ननु कृतं कथं निष्कलं जातमहो इत्याशंकाया माह ममेति ४० किंच अपुत्रस्य ममेव प्रेतत्वजातमिति न किंतु षोडशश्राद्धरहितस्य स  
पुत्रस्यापि स्यादित्याह यस्येति ४१ विपदि रक्षकत्वाद्धुरिति हेतोः पुत्राद्यभावे राजापि क्रियां कारयेदिति भावः तदुक्तं विष्णुपुराणे उच्छिन्नबंधु

तत्सर्वं निष्कलं राजन्मम देवा दुपागतम् यथामे निष्कलं जातं कृतं तद्दामिते ३९ मम वै संततिर्नास्ति न कुरुहन् च  
बंधवः न च मित्रं हि मे तादृक्यः कुर्यादौर्ध्वं देहिकम् ४० यस्य न स्यान्महाराजश्राद्धं मासिक षोडशम् प्रेतत्वं क-  
स्थिरं तस्य दत्तैश्चाह शतैरपि ४१ त्वमौर्ध्वं देहिकं कृत्वा मामुद्धर महीपते वर्णानां चैव सर्वेषां राजा बंधुरि हो च्य-  
ते ४२ तन्मां तारय राजेंद्र मणिरत्नं ददामिते यथामे सद्गतिं भूयात्प्रेतयोनिश्च गच्छति ४३ तथा कार्यं त्वया वीर  
मम चेदिच्छसि प्रियम् क्कधा तृषादिभिर्दुःखैः प्रेतत्वं दुःसहं मम ४४ स्याद्दुःखं फलं चास्ति वने स्मिन् शीतलं शिवम् नृप्राप्तो  
मि क्कधा त्तेहिं तृषात्तेन जलं क्वचित् ४५ यदि मे हि भवेत् राजन् विधिनां रायणो महान् तदप्येवैदं मंत्रैश्च क्रियासर्वौर्ध्वं दे-

हिकी ४६ ज्ञातीनां कारयेदवनीपतिरिति ४२ पूर्वकृतप्रभावान्मणिरत्नलाभः ४३ सर्वयोनिषु आहारकरवेन दुःखसहि  
ष्युता भवति मम तु तदलाभाद्दुःखं दुःसहमेवेत्याह स्वादिति ४५ केन दानेन ते प्रेतत्वं विनश्यति इति प्रश्नोत्तरमाह पंचभिः यदीति ४६

४७ सञ्ज्यास्त्रश्रवणेनधुंधुकारिविसुक्तः सज्जनानांधर्मदत्तादीनांसंगाद्दहकः कलहादयोविसुक्ताइति ४८ किंच ममप्रेतत्वंतुविष्णुपूजयेवया  
स्यति अतस्तावक्ष्यामीतिऋवर्णद्वयमिति पंचगुणोभाषःऋवर्णषोडशमाषसंख्याकंतस्यद्वयंद्वात्रिंशन्माषकंऋवर्णकंचनंतस्यप्रतिमांप्रकल्प

तदानश्यतिमेनूनंप्रेतत्वेनात्रसंशयः वेदामंत्रास्तपोदानंदयांसर्वत्रजंतुषु ४७ सञ्ज्यास्त्रश्रवणंविष्णोःपूजासज्जनसंग-  
तिः प्रेतयोनिविनाशायभवतीतिमयाश्रुतम् ४८ अतोवक्ष्यामितेविष्णुपूजांप्रेतत्वनाशिनीम् ऋवर्णद्वयमानीयऋवर्णं  
न्यायसंचितम् तस्यनारायणस्यैकांप्रतिमांभूपकल्पयेत् ४९ पीतवस्त्रयुगच्छन्नांसर्वाभरणभूषिताम् स्नापितांवि-  
धिधैस्तोथैरधिवास्ययजेत्ततः ५० पूर्वतुश्चीधरंतस्यादक्षिणेमधुसूदनम् पश्चिमेवामनंदेवमुत्तरेचगदाधरम् ५१  
मध्येपितामहंचैवतथादेवंमहेश्वरम् पूजयेच्चविधानेनगंधपुष्पादिभिःपृथक् ५२ ततःप्रदक्षिणीकृत्यबन्धोसंतप्य  
देवताः पृतेनदध्नाक्षीरेणविश्वेदेवांश्चतर्पयेत् ५३ ततःस्नातोविनीतात्मायजमानःसमाहितः नारायणाग्रविधिव-  
त्स्वांक्रियामौर्ध्वदैहिकीम् ५४ येत् ४९ विविधैरनेकर्तार्याद्भुवैः अलाभेवापीकूपजलेर्वाअधिवास्यसिंहासनेस्थाप्यपूजा

येत् ५० पूजनप्रकारमाह पूर्वत्यादिपंचभिः ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७

५५ निर्वपेत् प्रेतघटं दद्यात् ५६ ५७ ऋद्धेन त्यक्तुमयोग्येन अवश्यं कर्तव्येनेत्यर्थः ५८ ५९ तदेवाह संतसहाटकमयं शोधितं

आरभेत यथाशास्त्रं क्रोधलोभविवर्जितः कुर्यात् श्राद्धानि सर्वाणि तृषस्योत्सर्जनं तथा ५५ ततः पदानि विप्रेभ्यो दद्याच्चै  
वत्रयोदश शय्यादानं प्रदत्त्वा च घटं प्रेतस्य निर्वपेत् ५६ राजोवाच कथं प्रेतघटं कुर्याद् दद्यात् केन विधानतः ब्रूहि स-  
र्वानु कं पार्थं घटं प्रेतविमुक्तिदम् ५७ प्रेत उवाच साधु पृष्टं महाराज कथयामि निबोधते प्रेतत्वं न भवेद्येन दानेन ऋद्ध-  
हेन च ५८ दानं प्रेतघटं नाम सर्वाशुभविनाशनम् दुर्लभं सर्वलोकानां दुर्गतिक्षयकारकम् ५९ संतसहाटकमयं तु घ-  
टं विधाय ब्रह्मेशकेशवयुतं सहलोकपालैः क्षीराज्यपूर्णविवरं प्रणिपत्य भक्त्या विप्राय देहितवदानं शतैः किमन्यैः ६० ब्र-  
ह्मामध्ये तथा विष्णुः शंकरः शंकरो व्ययः प्राच्यादिषु च तत्कंठे लोकपालान् क्रमेण तु ६१ संपूज्य विधिवत् राजन् धूपैः कुसु-  
मचंदनैः ततो दुग्धाज्यसहितं घटं देयं हिरण्मयम् ६२

तेषां स्वमितनमो तनामाक्षरैर्युक्तमित्यर्थः दुग्धघृतपूर्णचक्रत्वात् अतसीषुष्यसंकाशमिति मंत्रेण प्रणम्य प्रदेहीति ६० ६१ ६२ ७

६३ तस्यभूपतेः पदंपदन्वासं अनुलक्षीकृत्यसेनाभाजगाम ६४ ममकृत्यंनविस्मरणीयमितिसंप्रार्थ्य अंतर्धानंगतः ६५ ६६ ६७ विधि-

सर्वदानाधिकंचैतन्महापातकनाशनम् कर्तव्यंश्रद्धयाराजन्प्रेतत्वविनिवृत्तये ६३ श्रीभगवानुवाच एवंसंजल्प  
तस्तस्यप्रेतेनसहकाश्यप सेनाजगामानुपदंहस्त्यश्वरथसंकुला ६४ ततोबलेसमायातेदत्त्वाराज्ञेमहामणिम् न-  
मस्कृत्यपुनःप्रार्थ्यप्रेतोदर्शनमेयिवान् ६५ तस्माद्द्वनाद्विनिष्क्रम्यराजापिस्वपुरंययौ स्वपुरंचसमासाद्यतत्सर्वप्रे-  
तभाषितम् ६६ चकारविधिवत्पक्षिन्धोर्ध्वदैहिकजंविधिम् तस्यपुण्यप्रदानेनप्रेतोमुक्तोदिवंययौ ६७ श्राद्धे  
नपरदत्तेनगतःप्रेतोपिसद्गतिम् किंपुनःपुत्रदत्तेनपितायातीतिचान्द्रुतम् ६८ इतिहासमिमंपुण्यंश्रणोतिश्रावये-  
च्चयः नतौप्रेतत्वमायातःपापाचारयुतावपि ६९ इतिश्रीगरुडपुराणोसरोद्धारेबभ्रुवाहनप्रेतसंस्कारोनामसप्तमोऽध्या-  
यः ७ गरुडउवाच आमुष्मिन्कीर्तियांसर्वविदसकृतिनांमम कर्तव्यासायथापुत्रैस्तथाचकथयप्रभो १

रुताप्रेतायददौ इति

हासकथनस्याभिप्रायमाह श्राद्धेनेति ६८ ६९ इतिटी०सप्तमोऽध्यायः ७ कर्मणामुष्मिकेनैवसद्गतिलभतेनरः तद्दिनानेत्तगरुडस्तदेवपरिएच्छति १  
आमुष्मिन्कीर्तियमिति अष्टमेनाममाहृत्यंदानंचातुरकालिकं धर्मप्रशंसां प्रोवाचभगवान् धर्मवत्सलः आमुष्मिन्कीर्णपरलोकोपयोगिनींसांआतुरकृत्यादिकां  
सत्क्रियाम् १



प्रथमभिनंदधार्मिकार्हकृतिजनोचितं कृत्यं श्रीभगवानुवाच कृतीत्यादि २ अश्रुतिं कर्णेऽस्मिन्नेति अतःशब्दस्य अथवर्णचदृष्टा तदे

श्रीभगवानुवाच साधुपुण्यं त्वया तास्यमानुषाणां हिताय वै धार्मिकार्हं च यत्कृत्यं तत्सर्वं कथयामि ३ कृतीवा  
 धकेदृष्टाशरीरं व्याधिसंयुतम् प्रतिकूलानुग्रहांश्चैव प्राणघोषस्य चाश्रुतिम् ३ तदास्वमरणं ज्ञात्वानिर्भयः स्यादतंद्रि-  
 तः अज्ञातज्ञातपापानां प्रायश्चित्तं समाचरेत् ४ यदास्यादातुरः कालस्तदास्नानं समाचरेत् पूजनं कारयेद्विष्णोः शा-  
 लिग्रामस्वरूपिणः ५ अर्चयेद्गंधपुष्पैश्च कुंकुमैस्तुलसीदलैः धूपैर्दीपैश्च नैवेद्यैर्बहुभिर्मोदकादिभिः ६ दत्त्वा च  
 दक्षिणां विप्रान् नैवेद्या देवभोजयेत् अष्टाक्षरं जपेन्मंत्रं द्वादशाक्षरमेव च ७ संस्मरेत्शृणुयाच्चैव विष्णोर्नाम शिवस्य  
 च हरेर्नाम हरेत्यापंचूर्णान्श्रवणगोचरम् <

तिद्वितीयेन संबंधः ३ निर्भयः मृत्युभयशून्यः स्यादपरिहार्यत्वात् अतंद्रितः आतुरकृत्ये निरालस्यः स्याच्चेति ४ आतुरकालोत्तमयः ५ ६ ७  
 अत्र गुरुर्यथा गुरुमयं शास्त्रेण शिष्यावोपदिशति तथैव हरिर्पि हरिनाममहिमास्वमुखेनाह संस्मरेदित्यादि विंशतिः < ९ ७

९ १० ११ १२ १३ ननु अजामिलस्तु बहु पापकृत्कथं धाम अगादिति इमामाशंकं परिहरन्नाह हरिरिति द्वाभ्याम् १४ १५ अत्र नामस्य

रोगिणोत्कमासाद्यशोचनीर्यनबंधवैः स्मरणीयं पवित्रं मे नामधेयं मुहुर्मुहुः ९ मत्स्यः कूर्मो विराहश्च नारसिंहश्च वा-  
मनः रामो रामश्च कृष्णाश्च बुद्धः कल्की तथैव च १० एतानि दशनामानि स्मृतं व्यानिसदा बुधैः समीपे रोगिणो ब्रूयु बंधि-  
धवास्ते प्रकीर्तिताः ११ कृष्णोति मंगलं नाम यस्य वाचि प्रवर्तते तस्य भस्मी भवंत्याशु महापातककोटयः १२ स्त्रियमा-  
णो हरेर्नामिष्टान् पुत्रोपचारितम् अजामिलोप्यगाढाम किं पुनः श्रद्धया गृणन् १३ हरिर्हरति पापानि दुष्टचित्तैरपि स्मृ-  
तः अनिच्छयापि संस्पृष्टो दहत्येव हि पावकः १४ हरेर्नाम्नश्च या शक्तिः पापनिर्हरणे द्विज तावत्कतुं समर्थो न पातक-  
पातकी जनः १५ किं करेभ्यो यमः प्राहान च ध्यं नास्तिकं जनम् नैवानयत भो दूता हरिनामस्मरन् नरम् १६ अच्युतं  
केशवं रामनारायणं कृष्णादा मोदरे वासुदेवं हरिम् श्रीधरं माधवं गोपिकावल्लभं जानकीनाथकं रामचंद्रं भजे १७

इत्यं न सांपरायं प्रतिभाति बालं प्रमाद्यंतं धनलोभेन मूर्खं अयं लोको नास्ति परश्च नास्तीति पुनः पुनर्वशमापद्यते मे इति श्रुत्वा कृतेन यमदूतसंवादे  
नाह किं करेभ्य इत्यादि १६ हरिनामान्ये वाह अच्युतमित्यादि १७

येषु च्युतादिनामकदंबं स्मरंतितान् अपापान् पुण्यरूपान् दूरतरेण त्यजतेषां समीपेपि भागच्छेत्यर्थः ५८ केतर्हि दंडार्थमाने वा इत्यत्राह तानिति द्वा-  
भ्याम् असतः दुष्टान् तानेवाह सुकुंदपादारविंदयो योमकरंदरूपोरसस्तस्माद्विमुखान् हरिभक्तिरहितानित्यर्थः कीदृशात् निष्किंचनैस्जस्वसु

कमलनयनवासुदेवविष्णो धरणि धराच्युतशंखचक्रपाणे भवशरणा मीतीरयंति ये वै त्यजन्त दूरतरेण तानपापान्  
१८ तानानयध्वमसतो विमुखान् सुकुंदपादारविंदमकरंदरसाद्जस्रम् निष्किंचनैः परमहंसकुलैरसज्ञैर्जुष्टान् ग्रहे-  
निरयवर्त्मनि बद्धतृष्णान् १९ जिह्वानवक्ति भगवद्गुणनामधेयं चेतश्च न स्मरति तत्र चरणारविंदम् कृष्णाय नो न मति य-  
च्छिर एकदापि तानानयध्वमसतो कृतविष्णुकृत्यान् २० तस्मात्संकीर्त्तनं विष्णोर्जगन्मंगलमहंसां महतामपि पक्षीं  
द्रविक्ष्ये कांतिकनिष्कृतिम् २१ प्रायश्चित्तानि चीर्णानि नारायणपराङ्मुखं न निष्पुनंति दुर्बुद्धिं सराकुंभमिवापगाः २२

एतात् तेषां ज्ञापकमाह निरयवर्त्मनि स्वधर्मशून्ये एहे बद्धा तृष्णायैस्तान् १९ किंच यद्येषां जिह्वा इत्याद्यन्वयः न कृतं विष्णोः कृत्यमाराधनं  
यैस्तानानयध्वमिति २० अतो हरि विमुखानेवानयंति यमो दूताना ज्ञापयति तस्माज्जगतोपि मंगलरूपं महतां बहूनामप्यहंसां पापानां-  
एकांतिकनिष्कृतिं परमप्रायश्चित्तरूपं विद्धि २१ किंच चीर्णानि कृतान्यपि तानि हरि विमुखं न पुनंति किंतु अभक्तानरकेषेव पतंतीत्यर्थः २२

तद्विकेनपतंतीत्यत आह कृष्णनाभेवगतं किल्बिषं पापं येषां ते स्वप्नेपिनयमं पश्यंतीत्यन्वयः २३ मांसास्थिरक्तनिविद्यंते यस्यांसा मांसास्थिरक्तव-  
ती सा चासौ काया एव वैतरणी च प्रसिद्धापिसा अस्थिरुंदतरादुर्गमामांसशोणितकर्ममाभवति अतः तत्सा दृश्यात् कायापि वैतरणी एव तस्यां

कृष्णनाभाननरकंपश्यंतिगतकिल्बिषाः यमंच तद्दंष्ट्रैव स्वप्नेपिनकदाचन २३ मांसास्थिरक्तवत्कायवैतरण्यां पतेन्न-  
रः योते दद्याद्द्विजेभ्यश्च नंदनं दनगामिति २४ अतः स्मरेन्महाविष्णोर्नामपापौघनाशनम् गीतासहस्रनामानि पठे-  
द्वाश्रणुयादपि २५ एकौदशीव्रतं गीतागंगांबुतुलसीदलम् विष्णोः पादांबुनामानि मरणमुक्तिदानि च २६ ततः सं-  
कल्पयेदन्नसंघृतंच सकांचनम् सवत्साधेन बोदेयाश्चोत्रियायद्विजातये २७ अंते जनोयद्ददाति स्वल्पं वायदि वा बहु  
तदक्षयं भवेत्तास्य यत्पुत्रश्चानुमोदते २८

यथायः द्विजेभ्यो गां दद्यात् सनपतेत् तथैवास्यापियः अंतसमये नंदनं दनइति गां वाणीं द्विजेभ्यो दंते-  
भ्यो दद्यात् तवर्गस्य दंतस्थानीयत्वात् सोपिकायवैतरण्यां नपते किंतु मुक्तो भवतीत्यर्थः तत्र यथा एका एकस्य दातव्या बहूनां न कदाचन इति निषेधात्  
तथापि द्विजेभ्यश्चेति चकारः पौनःपुन्यविधानार्थः अतो नंदनं दनइति वाणीं बहुवारमावर्तयेदित्यविरोधः २४ २५ २६ एवं नाममाहात्म्यं नि-  
रूप्य इदानीं भवश्यदातव्या तुरदानेन पुत्रं प्रोत्साहयति तत इत्यादि २७ अनुमोदते यन्मनसि चिंतयति वाचा वदति वा तदप्यक्षयं भवेदिति २८ ७

एतदर्थं आतुरदानदापनार्थम् २९ पूर्वेपिवैवसंचिते अतस्तस्यैव धने १० अतिवाहः परलोकगामी तन्मार्गे यतः आतुरदानात् ३१ अष्टमहा

अंतकाले तु सत्युत्रः सर्वदानानि दापयेत् पतदर्थं सुतोलोके प्रार्थ्यते धर्मकोविदैः २९ भूमिस्थं पितरं दृष्ट्वा अधोन्मीलित-  
लोचनम् पुत्रैस्त्वृष्णानकर्त्तव्यात् दूने पूर्वसंचिते ३० सतद्दातिसत्युत्रो यावज्जीवत्यसौ चिरम् अतिवाहस्तु तन्मा-  
र्गदुःखं न लभते यतः ३१ आतुरे चोपरागे च द्वयं दानं विशिष्यते अतो वश्यं प्रदातव्यमष्टदानं तिलादिकम् ३२ ति-  
लालोहं हिरण्यं च कार्पासो लवणं तथा समधान्यं क्षितिर्गोवृक्षैकं पावनं स्मृतम् ३३ एतदष्टमहादानं महापातक-  
नाशनम् अंतकाले प्रदातव्यं शृणु तस्य च तत्फलम् ३४ मम स्वेदसमुद्भूताः पवित्रास्त्रिधा स्तिलाः अक्षरादान-  
वादेत्यास्तृप्यंति तिलदानतः ३५ तिलाश्वेतास्तथा कृष्णादानेन कपिलास्तिलाः संहरंति त्रिधा पापं वाङ्मनः कायसं-  
चितम् ३६ लोहदानं च दातव्यं भूमियुक्तेन पाणिना यमसीमानं चाप्नोति न गच्छेत्तस्य वर्त्मनि ३७ कुठारो मुशलो दं-  
डः खड्गश्च चुरिका तथा शस्त्राये यमहस्ते च निग्रहे पापकर्मणाम् ३८

तिलदानात्फलमाह अक्षरा इति सार्द्धेन ३६ भूमियुक्तेन भूम्यां करं धृत्वेत्यर्थः ३७ लोहदानफलमाह यम इति सार्द्धं त्रिभिः ३८ ३९

३१. ४० स्वर्णदानफलमाह शृण्वितिचतुर्भिः ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ लोहादिपंचदानेनतुष्टाभवंतिइतिशेषः ४६ त्रिषुवक्ष्यमाणेषु ४७

यमायुधानांसंतुष्ट्यैदानमेतदुदाहृतम् तस्माद्दद्याल्लोहदानंयमलोकेऋषवाचहम् ३९ ऊरणःश्यामसूत्रश्चश्रुंढामर्कौ  
प्युदुंबरः शेषंचलोमहादूतालोहदानात्करवप्रदाः ४० शृणुतास्वपरंगुह्यंदानानांदानमुत्तमम् दत्तेनतेनतुष्यंतिभूर्भु  
वःस्वर्गवासिनः ४१ ब्रह्माद्याऋषयोदेवाधर्मराजसभासदः स्वर्णदानेनसंतुष्टाभवंतिवरदायकाः ४२ तस्माद्देयस्व  
र्णदानं प्रेतोद्धरणहेतवे अयातियमलोकंसस्वर्गतिंतातगच्छति ४३ चिरंवसेत्सत्यलोकेततोराजाभवेदिह रूप-  
वान्धार्मिकोवाङ्गीश्रीमानतुलविक्रमः ४४ कार्पासस्यतुदानेनदूतेभ्योनभयंभवेत् लवणंदीयंतेयच्चतेननेवभ-  
यंयमात् ४५ अयो लवणकार्पासतिलकांचनदानतः चित्रगुप्तादयस्तुष्टायमस्यपुरवासिनः ४६ सप्तधान्यप्रदानेन  
प्रीतो धर्मध्वजो भवेत् तुष्टाभवंतियेन्येपित्रिषुद्वारेष्वधिष्ठिताः ४७ ब्राह्मणोयवगोधूमामुद्गामाषाःप्रियंगवः चणकाः  
सप्तमाज्ञेयाःसप्तधान्यमुदाहृतम् ४८

धूमिदानफलमाह ४८

७

७

७

७

७

७

७

गोचर्मप्रमाणं यथा मोशतं वषसंयुक्तं यत्रोपविशते भुवि तद्भूपरिमितं ज्ञेयं गोचर्मं मामसुत्तममिति ४९ ५० स्वल्पेन भूमिदानेन तु महापापमप-  
 याति किंच सस्यपूर्णायाः प्रदानेन तु इन्द्रभुवनं प्रयातीत्याह पृथिवीमिति ५१ ५२ अदाने दोषमाह यदिति द्वाभ्याम् कुटींस्वकीर्णोपणशाला  
 गोचर्ममात्रं वसुधादत्तापात्रे विधानतः पुनाति ब्रह्महत्यायादृष्टमेतन्मुनीश्वरैः ४९ नव्रतेभ्यो नतीर्थेभ्यो नान्यद्वाना-  
 द्विनश्यति राज्ये कृतं महापापं भूमिदानाद्विलीयते ५० पृथिवीं सस्यसंपूर्णो ददाति द्विजातये सप्रयातीन्द्रभवने  
 पूज्यमानः सुरासुरैः ५१ अत्यल्पफलदानि स्थुरन्यदानानि काश्यप पृथिवीदानजं पुण्यमहन्यहनिकर्द्धते ५२  
 यो भूत्वा भूमिपो भूमिनो ददाति द्विजातये सनाप्नोति कुटीं ग्रामे दरिद्री स्यात् भवे भवे ५३ अदानात् भूमिदानस्य भूप  
 तित्वाभिमानतः निवसेन्नरके यावत् शेषो धारयते धराम् ५४ तस्मात् भूमीश्वरो भूमिदानमेव प्रदापयेत् अन्येषां  
 भूमिदानार्थं गोदानं कथितं मया ५५ ततोऽंतधेनुं दत्तव्यारुद्रधेनुं प्रदापयेत् ऋणधेनुं ततो दत्त्वा मोक्षधेनुं प्रदापयेत् ५६  
 मपि नाप्नोति ईदृशो दरिद्री स्यात् ५३ तावन्निवसेदिति संबंधः ५४ भूमेरपि गोरूपत्वात् गोदानमेव ५५ अंतधेनुः अष्टदानोक्तारुद्रधेनुं श्रीरुद्र  
 स्यसृत्कंजपत्वान्मुक्तदुःखनिवृत्त्यर्थं ऋणधेनुः शाताज्ञातऋणविमुक्त्यर्थं मोक्षधेनुः मोक्षार्थं वैतरणी तारणार्थं पंचमीचेति ५६ ७

५७ बालत्वादिषु यत्पापं कृतं तस्मात्तारयतीति पूर्वर्णेव संबंधः ५८ ५९ सकृत्सर्वजन्मनि एकवारमेकापि ६० ६१ स्वस्थचित्तस्य साव-  
धानस्य तु एकेवर्गेः आतुरस्य सन्निहितमरणस्य तु गोशतं अधिभक्षणे मरिष्यतीति म्रियमाणस्तस्य तु चित्तविवर्जितं दानानुसंधानरहितं दत्तं

दद्याद्द्वैतरणींधेनुं विशेषविधिनारवग तारयन्ति नरंगावस्त्रिविधाच्चैव पातकात् ५७ बालत्वे यच्च कौमारे यत्पापं यो-  
वने कृतम् वयःपरिणतौ यच्च यच्च जन्मांतरेष्वपि ५८ यन्निशायां तथा प्रातर्यन्मध्याह्नपराणहयोः संध्ययोर्यत्कृ-  
तं पापं कायेन मनसा गिरा ५९ दत्त्वा धेनुं सकृद्वापि कपिलं क्षीरसंयुताम् सोपस्करांसवत्सांच तपोवृत्तसमन्विते  
६० ब्राह्मणे वेदविदुषे सर्वपापैः प्रमुच्यते उद्धरेदंतकाले सादा तारं पापसंचयात् ६१ एकागौः स्वस्थचित्तस्य ह्या-  
तुरस्य च गोशतम् सहस्रं म्रियमाणस्य दत्तं चित्तविवर्जितम् ६२ मृतस्यैतत्पुनर्लक्षं विधिपूतं च तत्समम् तीर्थ-  
यात्रासमोपेतं दानमेकं चलक्षधा ६३ पात्रे दत्तं च यद्दानं तल्लक्षगुणितं भवेत् दातुः फलमनंतं स्यान्नपात्रस्य प्रतिग्रहः ६४

गोसहस्रं च मृतस्य मरणानंतरं च गवां लक्षं एतत्सर्वं समतुल्यफलदं भवति अतः स्वस्थावस्थायामेव देयमिति भावः एवमपि एकगोदानमन्यद्वा  
तीर्थयात्राभ्यां सम्यगुपेतं युक्तं तन्लक्षधा भवतीत्यर्थः ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७०



६५ ६६ अपात्रेदानेनतुमहतीविनष्टिरित्याह अपात्रइतिसार्द्धेन ६७ पात्राणामपि बहूनामेकानदेयेत्याह ६८ ६९ दद्याद्वैतरणींधेनुंकि  
 स्वाध्यायहोमसंयुक्तःपरपाकविवर्जितः रत्नपूर्णामपिमहीप्रतिगृह्यनलिप्यते ६५ विषशीतापहोमंत्रवन्हीकिं दोषभा  
 गिनौ अपात्रेसाचगोर्दत्तादातारंनरकंनयेत् ६६ कुलैकशतसंयुक्तंगृहीतारंतुपातयेत् नापात्रेविदुषादेयाआ-  
 त्मनःश्रेयश्छता ६७ एकात्वेकस्यदातव्याबहूनांनकदाचन सावित्रीताविभक्तावादहत्यासंसंकुलम्  
 ६८ कथितायामयापूर्वंतववैतरणीनदी तस्याउद्धरणोपायंगोदानंकथयामिते ६९ कृष्णांवापाटलांवापिधे-  
 नुंकुर्यादलंकृताम् स्वर्णशृंगीरोप्यखुरांकांस्यपात्रोपदोहिनीम् ७० कृष्णावस्त्रयुगच्छन्नांकंठघंटासमन्विताम्  
 कापिसोपरिसंस्थाप्यनाम्नपात्रंसचैलकम् ७१ यमंहेमंन्यसेत्तत्रलोहदंडसमन्वितम् कांस्यपात्रेघृतंकृत्वासर्व-  
 तस्योपरिन्यसेत् ७२ नावमिक्षमयींकृत्वापट्टसूत्रेणवेष्टयेत् गत्तंविधायसजलंकृत्वातस्मिन्क्षिपेत्तरिम् ७३  
 तस्योपरिस्थितांकृत्वासूर्यदेहसमुद्भवाम् धेनुंसंकल्पयेत्तत्रयथाशास्त्रविधानतः ७४

शेषविधिनारवग इतिपूर्वसूचितविशेषविधिमेवाह कृष्णामिति ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९

७५ ७६ ७७ ७८ वैतरणींवितरणंदानंतद्रूपिणीमेनांधेनुम् ७९ मांप्रतीक्षस्ववैतरण्याःसकाशादुत्तारणार्थंत्वंमांप्रतीक्षस्वद-

सालंकाराणिवस्त्राणिब्राह्मणायप्रकल्पयेत् पूजांकुर्याद्विधानेनगंधपुष्पाक्षतादिभिः ७५ पुच्छसंगृह्यधेनोस्तनाव-  
माश्रित्यपादतः पुरस्कृत्यततोविप्रमिमंमंत्रमुदीरयेत् ७६ भवसागरमभानांशोकतापोर्मिदुःखिनाम् त्रातात्वंहि  
जगन्नाथःशरणागतवत्सलः ७७ विष्णुरूपद्विजश्रेष्ठमामुद्धरमहीसर सदक्षिणामयादत्तातुभ्यंवैतरणीनमः  
७८ यममार्गमहाघोरेतांनदींशतयोजनाम् तर्तुकामोददाम्येतांतुभ्यंवैतरणीनमः ७९ धेनुकेमांप्रतीक्ष  
स्वयमद्वारेमहापथे उत्तारणार्थंदेवेशिवैतरण्येनमोस्तते ८० गावोमेअयतःसंतुगावोमेसंतुपृष्ठतः गावोमे  
हृदयेसंतुगवांमध्येवसाम्यहम् ८१ यालक्ष्मीःसर्वभूतानांयाचदेवेप्रतिष्ठिता धेनुरूपेणसादवीममपापंव्य-  
पोहतु ८२ इतिमंत्रैश्चसंप्रार्थ्यसांजलिर्धेनुकांयमम् सर्वंप्रदक्षिणीकृत्यब्राह्मणायनिवेदयेत् ८३

ष्टिकुरुष्व ८० यममार्गमयप्रीतस्य वाक्यमिदंगावोभइति ८१ भूतानांनरेन्द्रादीनांदेवेन्द्रादिषुप्रतिष्ठितास्थितायालक्ष्मीःअस्तिसाएव-  
त्वंधेनुरूपेणासि अतोव्यपोहतु दूरीकरोतु ८२ सर्वंपुष्करम् ८३ ७ ७ ७ ७

८४ व्रतं अवश्यं धेनुं दास्यामीति नियमं कुर्यात् ८५ आवसथेषु गृहेषु ८६ ८७ अयने विषुवे मकरकर्कमेषु तु लारांक्रांतिदिने युगादिषु  
अक्षय्यतृतीयादिषु ८८ स एव श्राद्धपात्रयोः संयोग एव अतोऽन्यत्पुण्यकालापक्षानकर्त्तव्येत्यर्थः ८९ इदं धेनुं दादित्वा न स्वहस्तदत्तं सत्त्वर्गं कुरुत्वा

एवं दद्याद्विधानेन योगां वैतरणीं रवग स्याति धर्ममार्गेण धर्मराजसभांतरे ८४ स्वस्थावस्थशरीरे तु वैतरण्यां व्रतं चरे-  
त् देयाच्च विदुषा धेनुस्तां नदीं तर्तुमिच्छता ८५ सानायाति महामार्गे गोदाने न नदी रवग तस्माद् वश्यं दातव्यं पु-  
ण्यकालेषु सर्वदा ८६ गंगादिसर्वतीर्थेषु ब्राह्मणावसथेषु च चंद्रसूर्योपरागेषु संक्रांतौ दर्शवासरे ८७ अयने  
विषुवे चैव व्यतीपाते युगादिषु अन्येषु पुण्यकालेषु दद्यात् गोदानमुत्तमम् ८८ यदेव जायते श्राद्धपात्रं संप्रा-  
प्यते यदा स एव पुण्यकालः स्याद्यतः संपत्तिरस्थिरा ८९ अस्थिराणि शरीराणि विभवेनेव शाश्वतः नित्यं सन्नि-  
हितो मृत्युः कर्त्तव्यो धर्मसंचयः ९० आत्मवित्तानुसारेण तत्र दानमुनंतकम् देयं विप्राय विदुषे स्वात्मनः श्रेय इ-  
च्छता ९१ अल्पेनापि हि वित्तेन स्वहस्तेनात्मने कृतम् तदक्षयं भवेद्दानतत्कालचोपतिष्ठति ९२

न स्वहस्तदाने श्राद्धमुत्पादयति अस्थिराणीत्यादि ९० तत्र पात्रे आत्मवित्तानुसारेण बहु वित्ते सति स्वल्पं न देयमिति भावः ९१ ९२ ६ ७

एहीतदानपाथेयंपरलोकप्रोम्यंयेनअन्यथापाथेयंविनापथि अस्मिंल्लोकमार्गेयथाशक्तिःक्लिश्यते तथैवासुत्रापि ९३ ९४ ९५ अविज्ञाय अज्ञा

एहीतदानपाथेयःसुखंयातिमहाध्वनि अन्यथाक्लिश्यतेजंतुःपाथेयरहितःपथि ९३ यानियानिचदानानिदत्तानिभ्रुविमा  
नवैः यमलोकपथेतानिद्युपतिष्ठतिचाग्रतः ९४ महापुण्यप्रभावेनमानुषंजन्मलभ्यते यस्तत्प्राप्यचरेद्धर्मसयातिपर-  
मांगतिम् ९५ अविज्ञायनरोधर्मदुःखमायातियातिच मनुष्यजन्मसाफल्यंकेवलं धर्मसेवनम् ९६ धनपुत्रकलत्रादि  
शरीरमपिबांधवाः अनित्यंसर्वमेवेदंतस्माद्धर्मसमाचरेत् ९७ तावद्बन्धुःपितातावद्यावज्जीवतिमानवः मृतानाम्-  
तरंज्ञात्वाक्षणात्स्नेहोनिवर्तते ९८ आत्मैवस्यात्मनोबंधुरितिविद्यान्मुहुर्मुहुः जीवन्मपीतिसंचित्यमृतानांकःप्रदास्य-  
ति ९९ एवंजानन्निदंसर्वंस्वहस्तेनैवदीयताम् अनित्यंजीवितंयस्मात्पश्चात्कोपि नदास्यति १०० मृतंशरीरमुत्सृज्य  
काष्ठलोष्ठसमंक्षितौ विमुखाबांधवायांति धर्मस्तमनुगच्छति १

त्वाकृत्वेत्यर्थः ९६ ९७ ९८ जीवन्मप्यात्मैवबंधुःस्व

स्यहितकृत्तजीवतामपिनोदत्तमृतरिंमृतानांकः नकोपिदास्यतीत्यर्थः अतएवंजानन्निदितिद्वितीयेनसंबंधः ९९ सर्वेइदं आतुरदानम् १०० १

२ ३ ४ ५ ६ धनंयावत् आत्मायत्तं आत्मनः स्वस्य आयत्तं आधीनं भवत्येवं मत्वा किंचिद्वेयमरे इति वक्तुमपि नोत्सहते उत्साहेन वक्तुमपि  
 गृहादर्थानिवर्त्तते श्मशानात् सर्वबांधवाः शक्राशक्रं कृतं कर्म गच्छंतमनु गच्छति २ शरीरं वह्निना दग्धं कृतं कर्म सहास्थि  
 तम् पुण्यं वा यदि वा पापं भुंक्ते सर्वत्र मानवः ३ नकोऽपि कस्यचिद्बन्धुः संसारे दुःखसागरे आयातिकर्मसंबन्धाद्यातिक  
 र्मक्षये पुनः ४ मातृपितृकृतभ्रातृबंधुदारादिसंगमः प्रपायाभिवर्जं तूनां नद्यां काष्ठो घवञ्चलः ५ कस्य पुत्राश्च पो-  
 त्राश्च कस्य भार्या धनं च वा संसारे नास्तिकः कस्य स्वयंतस्मात्पदीयताम् ६ आत्मायत्तं धनं यावत् तावद्विप्रे समर्पयेत्  
 पराधीनं धने जातेन किंचिद्वक्तुमुत्सहेत् ७ पूर्वजन्मकृताद्यानादत्र लब्धं धनं बहु तस्मादेव परिज्ञाय धर्मार्थं दीय-  
 तां धनम् ८ धर्मात्संजायते र्थश्च धर्मात् कामो भिजायते धर्म एवापवर्गाय तस्माद्धर्मसमाचरेत् ९ श्रद्धया धार्य-  
 ते धर्मो बहुभिर्नार्थराशिभिः निष्किंचना हि मुनयः श्रद्धावंतो दिवंगताः १०

योग्यो न भवति तर्हि दातुं योग्यः कृत इत्यर्थः ७ निदर्शनमाह पूर्व इति धनं च धर्मे कफलमिति धर्मार्थमेव दीयताम् ८ चतुर्वर्गफलदा-  
 श्यपि धनमेवेत्याह धर्मादिति ९ श्रद्धापूतधर्म एव सद्गतिप्रदो भवतीत्याह श्रद्धया इति द्वाभ्याम् १० ५ ५ ५ ५

अक्षया उपहृतं समर्पितं तत्पत्रादिप्रयत्नात्मनः श्रद्धापूर्वतश्चित्तस्याहमभ्यामीति ११ स्वहस्तदानं श्लाघ्यपुत्रदत्तं स्तोति १२ देवानां समूहो देव-  
तं तैर्देवसमूहैरपि १३ तेनैव वित्तेन पुत्रादिभिः सह स्वयमपि निःपापो भवतीत्यर्थः १४ पितुर्निमित्तमित्यनुवृत्तमेवास्याप्यर्थः गर्भधारण

पत्रं पुष्पं फलं तोयं यो मे भक्त्या प्रयच्छति तदहं भक्त्युपहृतमश्रामि प्रयत्नात्मनः ११ तस्मादवश्यं दातव्यं तदादानं वि-  
धानतः अल्पं वा बहु वेत्तीयं गणनानेव कारयेत् १२ धर्मात्मा च स पुत्रो वै देवतैरपि पूज्यते दापयेद्यस्तदानानि पित-  
रंख्यातुरंभुवि १३ पित्रोर्निमित्तं यद्विद्वत्पुत्रैः पात्रे समर्पितम् आत्मापि पावितस्तेन पुत्रपौत्रप्रपौत्रकैः १४ पितुः  
शतगुणं पुण्यं सहस्रं मानुरेव च भगिनी दशसाहस्रं सोदरे दत्तमक्षयम् १५ न चैवोपद्रवादातुर्न चानरकयात-  
नाः मृत्काले च न भयं यमदूतसमुद्भवम् १६

पोषाभ्यां पितुर्माता गरीयसीति हेतोः सहस्रं दयाया भगिनी मूर्तिरिति हेतोर्द-  
शसहस्रं न दया सदृशं दानमिति वचनाच्चेति सोदरस्यापि समानो दर्शनमत्वा दातुं तुल्यत्वं अतस्तद्वत्तमक्षयं भवति तदक्षयं भवेद्दानं स्वहस्तेनात्मनेकृत-  
मिति पूर्वोक्तवचनादिति १५ दानदातुः पुत्रस्यापि इह तु उपद्रवामार्यादथोन परत्र न चेत्यादि अत्रापि तेनैव वित्तेनेति पूर्वस्यैवानुवृत्तिः १६ ९

अदत्तेदोषमाह यदीतिद्वाभ्याम् १७ १८ इतिटीकायामष्टमोऽध्यायः < तुलस्यादिकमाहात्म्यंसंन्यासविधिपूर्वकम् उवाचनवमेध्यायेऽपि

यदिलोभान्नयच्छंति कालेत्यातुरसंज्ञके मृताःशोचंतितेसर्वे कदर्याःपापिनःखग १७ पुत्राःपौत्राःसहभ्रात्रासगोत्राः  
 रुहदस्तये ददंतिनातुरेदानं ब्रह्मघ्रास्तेनसंशयः १८ इतिश्रीगरुडपुराणेशारोद्धारे आतुरदाननिरूपणोनामअष्ट  
 मोऽध्यायः < गरुडउवाच कथितंभवत्तसम्यक्दानमातुरकालिकम् म्रियमाणस्ययत्कृत्यंतदिदानींवदप्र-  
 षो १ श्रीभगवानुवाच शृणुताक्ष्यप्रवक्ष्यामिदेहत्यागस्ययद्विधिम् मृतायेनविधानेनसद्गतियांतिमान  
 वाः २ कर्मयोगाद्यदादेहीमुंचत्यत्रनिजंवपुः तुलसीसन्निधौकुर्यान्मंडलंगोमयेनतु ३ तिलांश्चैवविकी-  
 र्याथदमांश्चैवविनिक्षिपेत् स्थापयेदासनेशुभ्रेशालिग्रामशिलांतदा ४ शालिग्रामशिलायत्रपापदोषभया  
 पहा तत्संनिधानमरणान्मृक्तिर्जंतोःसुनिश्चिता ५

यमाणविधिंहारिः १ गरुडःपृच्छति अग्रिमक्षणेमरिष्यतीतिम्रियमाणस्तस्ययत्कृत्यंतद्द १ येनमृतःसद्गतियांतिद्विधिंशृणु २ कर्मयोगा  
 त्प्रारब्धकर्मोदयात् देहीजीवः निजंभात्मत्वेनस्तीकृतंवपुः अत्रयदात्यजति तदामंडलंकुर्यादित्यन्वयः ३ ४ ५ ६ ७

६ ७ ८ ९ ननुअपुत्रस्यगतिर्नास्तीतिपूर्वोक्तविरोधान्पुत्रहीनः कथंविष्णुपुरंयातिसतुदुर्गतिमेवयातिइतिचेत्तत्राह एतेति

तुलसीविटपच्छायायत्रास्तिभवतापहा तत्रैवमरणान्मुक्तिःसर्वदादानदुर्लभा ६ तुलसीविटपस्थानंगृहेयस्या  
यतिष्ठते तत्पृहंतीर्थरूपंहिनयांतियमकिंकराः ७ तुलसीमंजरीयुक्तोयस्तुप्राणान्विसुंचति यमस्तनेक्षितुं-  
शक्तोयुक्तंपापशतैरपि ८ तस्यादलंमुखेकृत्वातिलदर्भासनेमृतः नरोविष्णुपुरंयातिपुत्रहीनोप्यसंशयः ९ तिलाः  
पवित्रास्त्रिविधादर्भाश्चतुलसीरपि नरनिवारयंत्येतेदुर्गतिंयांतमातुरम् १० ममस्वेदसमुद्भूतायतस्तेपावनास्तिलाः  
अकरादानवादैत्याविद्रवंतितिलैस्ततः ११ दर्भाविभूतिर्मेताक्षर्यममरोमसुमुद्भवाः अतस्तत्स्पर्शनादेवस्वगंगच्छं-  
तिमानवाः १२ कुशमूलेस्थितोब्रह्माकुशमध्येजनादेनः कुशायेशंकरोदेवस्त्रयोदेवाःकुशोस्थिताः १३

लादयोदुर्गतिंयांतनिवारयंति १० ननुतिलादीनांईदृशोमहिमाकुतइतिचेत्तत्राह ममेति ११ दर्भेति कुशोस्मितृणजातीनांरोमाप्युद्भि-  
ज्जजातीनांडत्यनिस्थानानिअगवद्वचनादिभि १२ कुशस्यातिपावनतामाह कुशइति १३



क्रियमाणाः द्वाग्निप्रयुज्यमाना अपिनिर्माल्यतां अयोग्यतां न यांति १४ सामान्यशास्त्रादिशेषशास्त्रस्य बलवन्ततामाह दप्तेति नीचेनीचजाति

अतः कुशावह्निमंत्रतुलसीविप्रधेनवः नैतेनिर्माल्यतां यांति क्रियमाणाः पुनः पुनः १४ दप्तिः पिंडेषु निर्माल्या ब्राह्मणाः प्रे-  
तभोजने मंत्रागोस्तुलसीनीचे चितायां च हुत्वाशनः १५ गोमयेनोपलिसेतुदर्भास्तरणसंस्कृते भूतलेत्यातुरं कु-  
र्पादंतरिक्षं विवर्जयेत् १६ ब्रह्माविष्णुश्वरुद्रश्च सर्वदेवाहुताशनः मंडलोपरितिष्ठंति तस्मात् कुर्वीति मंडलम् १७  
सर्वश्रवणधातूनां पोषणविद्यते यत्र लेपः कृतस्तत्र पुनर्लेपेन श्रुत्वाति १८ राक्षसाश्च पिशाचाश्च भूताः प्रेतायमा-  
नुगाः अतिमदेशेष्वद्यामंतरिक्षे विशंति च १९ अतोऽग्निहोत्रश्राद्धं च ब्रह्मभोज्यं करार्चनम् मंडलेन विना भूम्या-  
मातुरं नैव कारयेत् २० त्रिसप्तम्यामतः कृत्वा स्वर्गं रत्नं मुरवेक्षिपेत् विष्णोः पादोदकं दद्याच्छालियामस्य रूपिणः  
२१ शालियामशिल्यातोयं यः पिबेत् बिंदुमात्रकम् स सर्वपापनिर्मुक्तो वै कुंठभुवनं व्रजेत् २२

हे निर्माल्या अयास्याः १५ प्रासंगिकं परिसमाप्य भक्तमनुसरति गोमयेनेति १६ १७ १८ १९ करार्चनं देवपूजाम् २० २१ २२ २३

२३ २४ २५ २६ इतराअन्यानयः श्वगहिन ज्ञानेन गंगातुदर्शनादिभिरेवपुनाति इतिद्वितीयेनान्वयः २७ २८ जल-

ततोर्गगाजलं दद्यात् महापातकनाशनम् सर्वतीर्थकृतस्नानदानपुण्यफलप्रदम् २३ चंद्रायणंचरेद्यस्तसहस्रंका  
यशोधनम् पिबेद्यश्चैवगंगांभःसमीस्यातामुभावपि २४ अग्निंप्राप्ययथाताक्ष्यंतूलराशिर्विनश्यति तथागंगांबु-  
पानेनपातकंभस्मसान्द्रवेत् २५ यस्तसूर्यांशुसंतप्तंगंगयःसलिलंबेत् ससर्वयोनिनिमुक्तःप्रयातिसदनंहरेः २६  
नद्योजलावगाहेनपावयंतीतरोजनान् दर्शनात्स्पर्शनात्पानात्तथागंगेतिकीर्तनात् २७ पुत्रात्यपुण्यान्पुरुषान्  
शतशोथसहस्रशः गंगातस्मात्पिबेत्तस्याजलंसंसारतारकम् २८ गंगागंगेतिद्योब्रूयात्प्राणोःकंठगतैरपि सृतोवि-  
ष्णुपुरंयातिनपुनर्जायतेभुवि २९ उश्चमद्भिश्चयःप्राणैःपुरुषःश्रद्धयान्वितः चिंतयेन्मनसागंगांसोपिधातिपरांगति  
म् ३० अतोध्यायेन्ममेद्गंगांसंस्मरेत्तज्जलंपिबेत् ततोभागवतंकिंचित्शृणुयान्मोक्षदायकम् ३१ श्लोकंश्लोका-  
द्वैपादंवायोतेभागवतंपठेत् नतस्यपुनरावृत्तिर्ब्रह्मलोक्यात्कदाचन ३२

पानमहिमातुकिंवर्यतेतत्स्मरणचिंतनादपिमुक्तोभवतीत्याह गंगेतिद्वाभ्याम् २९ ३० ३१ ३२ ५ ५

३३ अनशनंजलान्परित्यागः अनाशनेकाश्यपयाक्षयागतिरितिहेतोः कुर्यादिति अथातुरसंन्यासंनिर्धारयतिदद्यादितिसाद्धेन अत्रयद्यपि-  
 ब्राह्मणाः प्रव्रजंतिइतिश्रुतेर्मुखजानामयंधर्मोयद्विष्णोर्लिंगधारणम् बाहुजातोरुजातानामयंधर्मोनिविद्यते इतिस्मृतिनिषेधात् ब्राह्मणस्यैव  
 प्रव्रज्यानतु क्षत्रियादेरित्याहुः तथापियदहरेवविरजेत्तदहरेक्षप्रव्रजेदित्यादिश्रुतेर्ब्रह्मणिकसाधारणत्वात् त्रयाणांवर्णानांवेदमधीत्याश्रमात्वर  
 णमिति सूत्रकारवचनाच्च मुखजानामयंधर्मोविष्णवर्लिंगधारणम् बाहुजातोरुजातानां त्रिदंडं निविधीयते इतिदंडविषयेनिषेधदर्शनाच्च सो  
 पवीतयोर्वेदमधीतयोर्विरक्तयोः क्षत्रियवैश्ययोरपिदंडधारणमंतरेणकेवलंप्रेषमंत्रोच्चारणमात्रेणातुरसंन्यासाधिकारः नत्वनुपवीतयोर्गृहार्ह-

वेदोपनिषदांपाठात् शिवविष्णुस्तवादपि ब्राह्मणक्षत्रियविशांमरणंमुक्तिदायकम् ३३ प्राणप्रयाणसमयेकुर्यादनिशनं  
 रवग दद्यादातुरसंन्यासं विरक्तस्यद्विजन्मनः ३४ दमूढयोरित्याहुः किंच द्विजन्मन इत्युक्तवताश्रीभगवताप्ययमेवपक्षः स्वीकृतः क्षत्रिय

वैश्ययोरपिद्विजन्मनत्वादातुरसंन्यासाधिकारः सूचितः इतिप्रतीमः तथापिद्विरक्तस्यैवकिमर्थंयदिसंन्यासोत्तरं प्रारब्धवशात् जीवितोपिपुनर्भोगि-  
 षुत्स्यार्वाताशित्वंस्यात् किंतु गृह्यात्प्रव्रजेदेवेति तदुक्तंमनुना आत्मन्यन्धीन्समारोप्यब्राह्मणः प्रव्रजेत्गृहात् ब्राह्मणः क्षत्रियोवापिवैश्योवापि  
 प्रजेत् गृहादितिस्मरणञ्चेति अत्रायंविशेषः ब्राह्मणस्तदंडधारणं कृत्वा क्षत्रियोवैश्यश्चउपशमादिसंन्यासंन्यासधर्मान्स्वीकृत्यप्रव्रजेदिति अलं-  
 प्रासंगिकेन ३४

एतदेवसूचयति संन्यस्तमिति ॐ श्रुःसंन्यस्तंमया ॐ श्रुवःसंन्यास्तंमया ॐ श्रुस्वःसंन्यस्तंमया ॐ श्रुर्भुवःस्वःसंन्यस्तंमयास्वाहा गायत्री ॐ पुत्रेषणाया  
वित्तपणायालोकेपणायाश्चन्द्र्युत्थितोहंसाहाशिरश्च ॐ अभयोसर्वभूतेभ्योमत्तः स्वाहेत्यादिप्रेष्यमंत्रानुच्चार्य अहंब्रह्मास्मीत्यनुभववाक्यार्थ  
विचारणेन ब्रह्मपरोभूयादित्यातुरविधिः अत्रदंडधारणे तु दाहः तिलोदकपिंडदानादिकंचनस्यात्तस्यवाहिः संन्यस्तस्यतुरीयाश्वमत्वात् अस्याहंब्र-

संन्यस्तमितियोज्यात्प्राणैःकंठगतैरपि मृतोविष्णुपुरंयातिनपुनर्जायतेभ्रुवि ३५ एवंजातविधानस्यधार्मिकस्यत-  
दाखग ऊर्ध्वच्छिद्रेणगच्छंतिप्राणास्तस्यसरवेनहि ३६ मुखंचक्षुषीनासेकणोद्वाराणिससृच एभ्यःस्रकृतिनोयां  
तियोपिनस्तालुरंभतः ३७ अपानान्मिलितप्राणोयदाहिभवतिपृथक् सूक्ष्मीभूत्वातदावायुविनिःक्रामतिपुत्तलात् ३८

ह्यास्मीत्यंतः संन्यस्तस्यतुपारलौकिकमपिसर्ववक्ष्यमाणं कर्मकुर्यादिति विशेषः किंच सांप्रदायिकानां तु इदमप्यनभिमतमेव ते तु ब्राह्मणस्यापि दंडधा-  
रणं विना तुरसंन्यासो नास्ति सत्रियवैश्ययोश्च सर्वथैवानधिकार इत्येवं वदंतीति ३५ एवं उक्तप्रकारेण जातं विधानं आतुरकृत्यं यस्य तस्य ३६  
ऊर्ध्वच्छिद्राण्येवाह मुखमिति ३७ प्राणोक्रमणेन शरीरत्यागप्रकारमाह अपानादिति नाभिस्थाने मिलितयोः प्राणापानयोर्यदा विश्लेषो  
भवति तदा सूक्ष्मीभूत्वातीन्द्रियः सन् वायुः प्राणः पुत्तलात् शरीरान्निःसरति ३८ ५ ७ ७ ७ ७

मरुतीश्वरेशरीराधारभूते प्राणोयथानिराधारोद्गमः पतति एवं पतते ३९ गतप्राणस्य शरीरस्यावस्थामाह निर्विचेष्टमिति द्वाभ्याम् ४०  
ईदृशो देहे ४१ पृथिव्यादीनां स्वस्वरूपे लयमाह सपादेन ४२ आत्मा तु जायते अस्ति कर्तृते विपरिणमते अपक्षीयते नश्यतीत्येवं प्राणव्यकरणदिभि

शरीरं पतते पश्चान्निर्गतं मरुतीश्वरे कलाहनं पतत्येवं निराधारो यथाद्गमः ३९ निर्विचेष्टं शरीरं तु प्राणैर्मुक्तं जुगुप्सि-  
तम् असृश्यं जायते सद्यो दुर्गंधं सर्वनिंदितम् ४० त्रिधावस्था शरीरस्य कृमिविदुभस्मरूपतः किं गर्वः क्रियते  
देहेक्षणविध्वंसिभिनरैः ४१ पृथिव्यां लीयते पृथ्वी आपश्चैव तथा फलच तेजस्तेजसिलीयेत समीरुस्तसमीर-  
णे ४२ आकाशश्च तथाकाशो सर्वव्यापी च शंकरः नित्यमुक्तो जगत्साक्षी आत्मदेहेष्वजो मरुः ४३ सर्वेन्द्रिययुतो  
जीवः शब्दादिविषये च तः कामरागादिभिर्युक्तः कर्मकोशसमन्वितः ४४ पुण्यवासनया युक्तो निमित्तेस्वेन कर्मणा  
सप्रविश्य न वेदेहे गृहे दग्धे यथा गृही ४५

रुक्तपइभावविकाररहित एवास्ति ४३ ननु पृथिव्यादयस्तस्वस्वसूक्ष्मस्वरूपे लीना भवन्ति आत्मा च नित्यमुक्तो जगत्साक्षी भवति तर्हि कर्मफलमोक्त-  
कः इत्याशंकायां जीव एव पुण्यापुण्यवासनानुसारेण शक्राशुभकर्मफलमोक्तास्ति इति व्यावहारिकं जीवस्वरूपं निरूपयन्नाह सर्वइति ४४ ४५

४६ धार्मिकावल्लभायेपांतेदेवदूताः कृतंआतुरकृत्यंयेनतंएनंधार्मिकेस्वःस्वर्गलोकेनयंति ४७ ऋषुशोभनोदिव्यस्तेजोमयोदेहोयस्यस-  
देवरूपःसन्नाकंस्वर्गादिलोकंतक्षणमेवप्राप्नोतीति नहिसकृतिनांवर्षपर्यंतंमममार्गगमनंभवतीतिभावः ४८ इतिटीकायांनवमोऽध्यायः

तदाविमानमादायकिंकिणीजालमालियत् आयांतिदेवदूताश्चलसञ्चामरशोभिनाः ४६ धर्मतत्वविदःप्राज्ञाःस-  
दाधार्मिकवल्लभाः तदेनंकृतकृत्यंस्वर्दिमानेननयंतिते ४७ ऋदिव्यदेहोविरजांबरस्त्रकुसुवणरत्नाभरणैरुपेतः दान  
प्रभावात्समहानुभावःप्रोप्नोतिनाकंसुरपूज्यमानः ४८ इतिश्रीगरुडपुराणेशारेद्वारेप्रियमाणकृत्यनिरूपणोनाम-  
नवमोऽध्यायः ९ गरुडउवाच देहदाहविधानंचवदसकृतिनांविभो सतीयदिभवेत्पत्नीतस्याश्चमहिमावद  
१ श्रीभगवानुवाच शृणुताक्ष्यंप्रवक्ष्यामिसर्वमेवोर्ध्वदैहिकम् यत्कृत्वापुत्रपौत्रश्चमुच्यंतेपैतृकाटणात्  
२

स्वर्गातस्यजीवस्यदेहदाहविधिंस्वग सत्याविधानंमहिमांहरिंचपरिपृच्छति १ दाहनृतीयदिनयोः पंचकस्यविधिंतथासतीगंगाप्रभावं  
चदशमेप्राहमाधवः २ देहइति १ और्ध्वदैहिकंलोकान्तरोपयोगिकर्म २ ३ ४ ५ ६ ७

अंत्यष्टिंदाहादिकर्म ३ पापानां अपनुतिर्नाशस्तदर्थमिति हेतुरुक्तः ४ मृतौ मरणे सति ५ ६ स्वग्निः पुष्पमालादिभिर्मंडयेत् शवं भूषये-  
 त् तदुक्तं विष्णुपुराणे प्रेतदेहं शुभैः स्नानैः स्नापितं स्वग्निभूषितम् दग्ध्वा ग्रामाद्बहिः स्नायादिति ७ संकल्पेन अमुकगोत्राय अमुकना-  
 किंदत्तैर्बहुभिर्दानैः पित्रोरंत्येष्टिमाचरेत् तेनाग्निष्टोमसदृशं पुत्रः फलमवाप्नुयात् ३ तदाशोकं परित्यज्य कारयेन्मुंड-  
 नं सतः समस्तबांधवैर्युक्तः सर्वपापापनुत्तये ४ मातापित्रोर्मृतौ येन कारितं मुंडनं न हि आत्मजः सकथं ज्ञेयः स  
 सारार्णवतारकः ५ अतो मुंडनमावश्यं नरवकक्षविवर्जितम् ततः सबांधवः स्नात्वा धौतवस्त्राणि धारयेत् ६  
 सद्योजलं समानीय यतस्तं स्नापयेत् शवम् मंडयेच्चंदनैः स्वग्निर्गंगासृत्तिकयाथवा ७ नवीनवस्त्रैः संच्छाद्य तदापि  
 इंसदक्षिणम् नामगोत्रं समुच्चार्य संकल्पेनापसव्यतः ८ मृत्युस्थानेशवो नाम तस्य नाम्ना प्रदापयेत् तेन भूमि-  
 भवेत्तुष्टा तदधिष्ठातृदेवताः ९

शेषाद्यब्रह्मदेवत्यस्थानपिंडोयं मया दीयते तवोपतिष्ठतामिति ८ एवं हि द्वारि विश्रामे पांथः मृतनाम्ना विष्णुरुद्रदेवत्यं पिंडं दद्यादिति तेन-  
 स्थानपिंडेन तस्य शवस्य अधिष्ठातृदेवता आधारभूता भूमिस्तुष्टा भवेदिति कारणमुक्तम् ९

तेन द्वारपिंडेन भूतकोटिषु भूतानां गणनास्येदुर्गताः दुष्टं अक्रान्तिस्थानं प्राप्स्यन्ति उपयाताय विघ्नाय न विघ्नोत्रसद्गतिमवरुध्यस्व समानं कारणं तत्कर्तुं नैव  
प्रभवन्तीति १० ११ १२ १३ तेन भूतनाम्ना तस्मै प्रेताय पिंड इत्यनुवर्तते संमार्ज्यभूमिं प्रशुस्यजलेन संस्नाप्य भवम् १४ तस्य प्रेतस्य होत

द्वारदेशी भवेत्यांथस्तस्य नास्मा प्रदापयेत् तेन नैवोपघाताय भूतकोटिषु दुर्गताः १० ततः प्रदक्षिणां कृत्वा पूजनीयः  
सुषादिभिः स्कंधः पुत्रेण दातव्यस्तदान्यैर्बांधवैः सह ११ धृत्वा स्कंधे स्वपितरं यः स्मशानाय गच्छति सोऽश्वमेधफलं  
पुत्रोऽभवेत् च पदे पदे १२ नीत्वा स्कंधे स्वपृष्ठे के सदा तातेन लालितः तदैव तदृणाच्युच्येत् मृतं स्वपितरं वहेत् १३ ततो  
धर्मार्गे विश्रामं संमार्ज्याशुस्यकारयेत् संस्नाप्य भूतसंज्ञाय तस्मै तेन प्रदापयेत् १४ पिशाचाराक्षसाय क्षाये चान्येदि-  
क्षसंस्थिताः तस्य होतव्यदेहस्य नैवायोग्यत्वकारकाः १५

अस्य होतुं दाभुं योग्यस्य देहस्य अयोग्यत्वकारकान् अत्र पिंडदानं विना तन्मांसं प्रक्षययोग्यत्वं यथोच्छिष्टं हविर्हवन्नायोग्यं भवति तददे-  
हेर्पितृभ्यः अन्नः पिशाचादपः पिंडं मुक्ता तन्मांसं प्रक्षयं कर्तव्यं तिक्रान्तिमुक्तं इदमेव चिन्तादौ १५



गन्धु टी

४७

१६. संमार्ज्यभूमिसंलिप्यगोमयेनवेदिकंलिप्तभूमिंउल्लिख्यतस्यांदर्भेणोर्ध्वरेखांकृत्वारेखामध्येनामिकांगुष्ठेनोत्थत्यजलेनाभ्युक्ष्यउपसमाधा-  
यतत्रवह्निंसंस्थाप्यक्रव्यंमृतकस्यमांसं अतिभक्षतीति क्रव्यादस्तदेवसंज्ञानामयस्यतंदेवंवह्निंपुष्पादिभिः संपूज्यलोमभ्यःस्वाहात्वग्भ्यःस्वा-  
हा २ मांसेभ्यःस्वाहाइत्याद्यनुवाक्येनवेदमंत्रेणविधिमनतिक्रम्येतियथाविधिहोमंकुर्यात् १८ हेक्रव्याददेवत्वमेवांते भूतानिपंचभूतात्यक-

अ.  
१०

ततोनीत्वाश्मशानेषुस्थापयेदुत्तरामुरवम् तत्रदेहस्यदाहार्थंस्थलंसंशोधयेद्यथा १६. संमार्ज्यभूमिसंलिप्योल्लि-  
ख्योद्धृत्यचवेदिकाम् अभ्युक्ष्योपसमाधायवह्नितत्रविधानतः १७ पुष्पाक्षतेरथाभ्यर्च्यदेवंक्रव्यादसंज्ञकम् लो-  
मभ्यस्त्वनुवाक्येनहोमंकुर्याद्यथाविधि १८ त्वंभूतभृज्जगद्योनिस्त्वंभूतपरिपालकः मृतःसंसारिकस्तस्मादेनं-  
त्वंस्वर्गतिंनय १९

शरीराणिविभ्रर्षिं स्वस्मिन्धारयसि इतिभूतभृदसि किंच त्वमेवजगतांयोनिः कारणंचासीः पंचमहाभू-  
तांतर्गतत्वात्त्वमेवलोकस्यसर्वप्राणिजातस्यक्षुधासंदीपनेन भुक्तान्नपरिपाकेनपरिपालकोसि तस्माद्धेतोःसंसारिकः संसारेभवःसुत-  
श्चार्यंशुरुषस्तमेनंस्वर्गतिंनय प्रापयेतिप्रार्थना १९

४७

२० चितायां मोक्षस्थापनं तत्र घृतिकं तदारभ्य सपिंडनात् प्राक् प्रेतत्वं भवति अतश्चितायां शवहस्ते च सपिंडीपर्यंतं च प्रेतनाम्नैव प्रदातव्यं स्था-  
नादिषु शवपांथभूतनामभिरिति २१ पक्षांतरमाह कौपेति प्रेतकल्पं अंत्येष्टिविधानं तद्विदः साधकमप्याहुः अतस्तेन साधकनाम्ना वाकरे-  
एव प्रेतनाम्नेति २२ यथादिक्पालादिबलिभिर्हविराहुतियोग्यं भवति तद्वत्संचपिंडैः शवस्याहुतियोग्यतेति अन्यथापंचपिंडदानं विना तु उपघा-

इति संप्रार्थयित्वा अग्निं चितां तत्रैव कारयेत् श्रीरवंडतुलसीकाष्ठैः पलाशाश्वत्थदारुभिः २० चितामारोप्य तं प्रेतं पिंडौ द्वौ-  
तत्र दापयेत् चितायां शवहस्ते च प्रेतनाम्नारवगेश्वर चितामोक्षप्रभृतिकं प्रेतत्वमुपजायते २१ कौपितं साधकं-  
प्राहुः प्रेतकल्पविदो जनाः चितायां तेन नाम्ना वा प्रेतनाम्नाथ वाकरे २२ इत्येवं पंचभिः पिंडैः शतस्याहुतियोग्य-  
ता अन्यथा चोपघाताय पूर्वोक्तास्ते भवंति हि २३ प्रेतो दत्त्वा पंचपिंडान् हुतमादाय तं तृणैः अग्निं पुत्रस्तदा दद्या-  
न्न भवेत्पंचकं यदि २४

तायस्वकुशलनाशाय पूर्वोक्तभूतपिशाचादयो भवंतीति २३ पूर्वलोमभ्यस्वाहेत्यनुवाक्येन हुतं-  
नमेवाग्निं तृणैरादाय पुत्रोदद्यादग्निं निरधिक्रानांतु अग्निहोत्रादादाय दद्यादिति विशेषः २४

पंचकेपुमृतोयस्तनगतिलभतेनरः प्रेतदाह तृणकोष्ठसंहरणकारयेदितिनिषेधात् २५ रेवतीअंतेयस्यतदेतस्यचक्रदाह

पंचकेपुमृतोयस्तनगतिलभतेनरः दाहस्तत्रनकर्त्तव्यः कृतेन्यमरणंभवेत् २५ आदौकृत्वाधनिष्ठार्धमेतन्नक्षत्रं  
चक्रम् रेवत्यंतनदाहेहंदाहेचनशुभंभवेत्- २६ गृहेहानिर्भवेत्तस्यऋक्षेषुमृतोहियः पुत्राणांगोत्रिणां  
पिकथिदिमप्रजायते २७ अथवात्रक्षमध्येहिदाहःस्याद्विधिपूर्वकः तद्विधितेप्रवक्ष्यामिसर्वदोषप्रशांतये २८  
शवस्थनिकटेतास्त्र्यनिक्षिपेत्पुत्तलास्तदा दर्शमयाश्चत्वारऋक्षमंत्राभिमंत्रिताः २९ तसहेमप्रकर्त्तव्यं वहतिक्र  
क्षनामभिः प्रेताजयतमंत्रेणपुनर्होमस्तसंपुटेः ३० ततोदाहःप्रकर्त्तव्यस्तैश्चपुत्तलकैःसह सपिंडनदिनेकुर्यात्तस्य  
शांतिविधिंसूतः ३१ तिलपात्रहिरण्यं चरूप्यंरत्नंयथाक्रमम् घृतपूर्णकांस्यपात्रंदद्याद्दोषप्रशांतये ३२

अहंयोम्यंन २६ दाहेसतिशुभावएवाहयहइति २७ विधिनातुपंचकेपिदाहःस्यादित्याह अथेति २८ विधिमेवाह शवेतिमंत्राः संहितायांज्ञात-  
व्याः २९ प्रेताजयतानरइंद्रोवः शर्मयच्छतु इतिमंत्रेणसंपुटेःऋक्षनामभिःहोमः कार्यः ३० ३१ ३२ ३३

३३ ३४ प्रसंगात्सतीकृत्यंतन्महिमानंचाह पतिव्रताद्येकोनविंशतिभिः ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ अ-

एवंशांतिविधानंतु कृत्वादाहं करोतियः नतस्थविभ्रोजायेतप्रेतोयातिपरांगतिम् ३३ एवंपंचकदाहःस्यात्तद्विनाकेव-  
लं दहेत् सती यदि भवेत्पत्नीतया सह विनिर्दहेत् ३४ पतिव्रतायदानारीभर्तुः प्रियहितेरता इच्छेत्सहैवगमनंतदा-  
स्नानंसमाचरेत् ३५ कुंकुमांजनसद्वस्त्रभूषणैर्भूषितांतनुम् दानंदद्याद्विजातिभ्योबंधुवर्गैभ्यएवच ३६ गुरुंनम-  
स्कृत्यतदानिर्गच्छेत्सुमंदिराद्दहिः ततोदेवालयंगत्वाभक्त्यातंप्रणमेद्धरिम् ३७ समर्थाभरणंतत्रश्रीफलंपरिपृह्यच  
लज्जांमोहंपरित्यज्यश्मशानभवनं व्रजेत् ३८ तत्रसूर्येनमस्कृत्यपरिक्रम्यचितांतदा पुष्यशय्यांतदारोहेन्निजांकेस्वा-  
पयत्पतिम् ३९ सरिवभ्यःश्रीफलंदद्यात् दाहमाज्ञापयेत्ततः गंगास्नानसमंज्ञात्वाशरीरंपरिदाहयेत् ४० नद-  
हद्भिर्णीनारीशरीरंपतिनासह जनयित्वाप्रसूतिंच बालंपोष्यसतीभवेत् ४१ नारीभर्तारिमासाद्यशरीरंदहते  
यदि अधिर्दहतिगात्राणिनेवात्मानंप्रपीडयेत् ४२

पीडनमेवदृष्टानेनस्पृश्यति दह्यतेइति द्वाभ्याम् ४२

७

७

७

७

४३ दिव्यादौ विवादेश पथादौ ४४ किंच अंतरात्मासती जीवः मृतेन देहरूपेण तु मरणंगतेन आत्मना अव्ययात्मस्वरूपेण च भर्त्रा सह एकतां प्रा-  
प्तापुनर्नारी शरीरं न प्राप्नोतीत्यर्थः ४५ इममेवार्थं व्यतिरेकमुखेन द्रढयति यावदिति यावत्सती न स्यात्तावत्स्त्रीत्वान्न मुच्यते किंतु सती एव मु-

दस्य ते ध्यायमानानां धातूनां च यथा मलः तथानारीदहेत्यापंहता शोह्यमृतोपमे ४३ दिव्यादौ सत्ययुक्तश्च शुद्धो धर्म-  
युतो नरः यथानदस्य ते तस्य लोहे पिंडेन कर्हि चित् ४४ तथा सापति संयुक्ता दस्य तेन कदाचन अंतरात्मात्मना भर्त्रा मृ-  
तेनैव त्वमागता ४५ यावच्चाप्तौ मृते पत्यौ स्त्रीनात्मानं प्रदाहयेत् तावन्न मुच्यते सा हि स्त्री शरीरात्कथंचन ४६ तस्मा-  
त्सर्वप्रयत्नेन स्वपतिं सेवयेत्सदा कर्मणा मनसा वाचा मृते जीवति तद्गता ४७ मृते भर्तारियानां शरीरसमारोहे ह्युताश-  
नम् सारुंधती समाभूत्वा स्वर्गलोके महीयते ४८ तत्र सा भर्तृपरमास्तूयमाना प्सरोगणैः समते पतिना सा द्रव्याव-  
दिन्द्राश्चतुर्दश ४९ मातृकंपैतृकंचैव यत्र सा च प्रदीयते कुलत्रयं पुनात्यत्र भर्तारियानुगच्छति ५० तिस्रः कोट्योर्द्वि-  
तीचयानि रोगाणि मानुषे तावत्कालं वसेत्स्वर्गे पतिना सह मोदते ५१ अेत इत्यर्थः ४६ भर्तारि मृते जीवति च सति तद्गता तदनुग-

ता भवेत् ४७ महीयते पूज्या भवति ४८ भर्तृपरमा भर्तृरपिशोभनरूपा ४९ अत्र अस्मिन्लोके ५० तिस्रः कोट्य इति अगणितानि यावत्यः सिकता भूमे स्तावती

रमणेनसहैकत्वंगतापितेनक्रीडतेइत्यत्र अद्वैतेचस्मितंस्फीतंनस्यादन्यीन्यमीक्षणमिति वचनादद्वैतानंदादपिस्नेहानंदे अधिकस्वरवानुभावा  
त्यथकृष्णत्वारमतेइतिभावः भर्तृलोकेस्वर्गे ५२ किंच मुक्तापिलीलावियहं कृत्वाभजंतेत्रभजनानंदस्याधिक्यंतथात्रापिस्नेहानंदस्याधिकत्वा  
त् रमणायस्वेच्छयैवविमलेकुलेजायतेननुकर्मणाइति अन्यथासतीएवस्त्रीशरीरान्मुच्यतेनान्यइतिपूर्वेक्तवचनविरोधःस्यात् तंस्वपतिमेवल-

विमानेसूर्यसंकाशेक्रीडतेरमणेनसा यावदादित्यचंद्रौचभर्तृलोकेचिरंवसेत् ५२ पुनश्चिरायुःसाभूत्ताजायतेविमलेकुले  
पतिव्रनातुयानारीतमेवलभतेपतिम् ५३ याक्षणंदाहदुःखेनस्वरवमेतादृशंत्यजेत् सामूढाजन्मपर्यंतं दह्यतेविरहा-  
ग्निना ५४ तस्मात्पतिंशिवंज्ञात्वासहतेनदहेत्तनुम् यदिनस्यात्सतीताक्ष्यतमेवंप्रदहेत्तदा ५५ अर्धेदग्धेथवापूर्णेस्फो  
टयेत्तस्यमस्तकम् गृहस्थानांतुकाष्ठेनयतीनांश्रीफलेनच ५६

भते तदुक्तंमाघे अतीवयोषित्प्रकृतिःसुनिश्चलापुमांसमम्येतिभवांबरेष्वपीति ५३ अनुतप्याह याइति ५४ प्रासंगिकंपंचकसतीकृत्यंपरि-  
समाप्यप्रसूतदाहमेवानुसरति यदीति तंनरंएवंवक्ष्यमाणप्रकारेण ५५ स्फोटयेदत्रायमभिप्रायः हटयोगिनस्तुस्वेच्छयाब्रह्मरंभंभित्वाब्र-  
ह्मलोकंयांति कर्मयोगिनांतुपरतोभेदनेनपितृदेवलोकप्रसिर्भवति सन्यासिनांतुपूर्वेभित्वापश्चात् गंगायांतदलाभेभूमौबानिसिपेदिनि ५६

५७ मंत्रमेवाह अस्मात् अकारात् अकारोवास्तदेवः स्यात् इतिमंत्रकोशः अक्षराणामकारोस्मीतिश्रीभगवद्दचनाच्च हेपावक त्वंश्रीवास्तदेवा  
ज्जातोसि वाचां वन्दे मूर्ध्वं क्षेत्रमिति स्मृत्युक्तेः किंच त्वत्त्वत्तः सकाशात् अयंजनः स्वर्गाय लोकाय स्वर्गलोकं प्रति गंतुं पुनर्जायताम् तेजोमयदिव्यशरी-  
रेण उत्पन्नो भवतु किंच अस्यै अस्य स्थूलदेहः स्वाहा त्वयि हवि रस्तु किंच ज्वालायामेव हविर्हूयते अतस्त्वं ज्वलतु प्रज्वलितो भवेति मंत्रार्थः

प्रासये पितृ लोकानां भित्वात् द्रुह्य रं ध्रु कम् आज्याहुतिं ततो दद्यान्मंत्रेणानेन तत्कृतः ५७ अस्मात्त्वमधिजातोसि त्वद-  
यं जायतां पुनः असौ स्वर्गाय लोकाय स्वाहा ज्वलतु पावक ५८ एवमाज्याहुतिं दत्त्वा तिलमिश्रांसमंत्रकाम् रोदितव्यं त-  
तो गाढं तेन तस्य स्वरं भवेत् ५९ दाहादनंतरं कार्यं स्त्रीभिः स्नानं ततः कृतैः तिलोदकं ततो दद्यान्नामगोत्रोपकल्पितम्

५८ एवमिति अर्धदग्धे तु मस्तकं स्फोटयेत् पूर्णदग्धे सत्याज्याहुतिं दद्याच्चेति तेन रोदनेन गुर्जराणां कुल व्यवहारपरमेतत् ५९ पूर्वं  
स्त्रीभिः ततस्त्रीभ्यः पश्चात्कृतादिभिरिति नामगोत्राभ्यां उपकल्पितं सकल्पितम् अमुकगोत्राया सुकप्रेतायेदं तिलोदकं मद्दत्तं तवोपति-  
ष्ठतामिति ६०

प्राशयेत् चर्वयेत् शोकदिनेमिष्टभोजनपरिहारायपूर्वकदुसुखं कुर्यादित्यभिप्रायः गुणान्कीर्तिकरान् यावत्कीर्तिर्मनुष्यस्यपुण्यालोकेषुगीय-  
ने तावत्कालं वसेत्सर्गे पूज्यमानः करारुकरैरित्यभिप्रायः ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ अत्रअस्मिन्पात्रेभित्तंस्वल्पं हि इदं क्षीरं तु भाहि सुंस्व इदं नी

प्राशयेत्निंबपत्राणि मृतकस्थगुणान्बदेत् स्त्रीजनोपेयं गृहं गच्छेत्पृष्ठतो नरसंचयः ६१ गृहेस्नानं पुनः कृत्वा गोप्रासंच-  
प्रदापयेत् पत्रावल्यांचभुंजीयात्गृहान्नं नैव भक्षयेत् ६२ मृतकस्थानमालिष्यदक्षिणाभिमुखं ततः द्वादशाहकप-  
यैतं दीपं कुर्यादहर्निशम् ६३ सूर्यस्तमागते तदक्षर्यं श्मशानं वा चतुर्थे दुग्धंचमृन्मये पात्रे तोये दद्याद्दिनत्रयम्  
६४ अपक्वमृन्मये पात्रे क्षीरं नारप्रपूरितम् काष्ठत्रये गुणैर्बद्धं धृत्वा मंत्रं पठेदिसम् ६५ श्मशानानलद-  
ग्धोसिपरित्यक्तोसिबंधवैः इदं नीरमिदं क्षीरमत्र भाहि मितं पिब ६६ चतुर्थे संचयः कार्यः साधिकैश्च निरमिकैः  
तृतीये हि द्वितीये वा कर्तव्यश्चावरोधतः ६७

स्वपिब ६६ चतुर्थे दिने तदुक्तं विष्णुपुराणे चतुर्थे हि च कर्तव्यं प्रस्थास्थिचयनेनूप इति अवरोधतः चतुर्थे दिने पंचकशनिवारादियोगात् ६७ ६८



संचयनिधानमेवाह गत्वेत्यायेकादशभिः ६८ परिक्कमावाभावर्त्तेनकुर्यात् ६९ संभ्युक्ष्यपूर्वत् किंचिदुग्धेनसंप्रोक्ष्यउद्धरेत् चितास्थाना

गत्वात्मशानभूमिंचस्नानंकृत्वाशुचिर्भवेत् ऊर्णासूत्रंवेष्टयित्वापवित्रींपरिधायच ६८ दद्यात्शमशानवासिभ्यस्त-  
तोमाषबलिंस्कृतः यमायत्वेतिमंत्रेणतिस्रःकुर्यात्परिक्कमाः ६९ ततोदुग्धेनसंभ्युक्ष्यचितास्थानंरवगेश्वर जलेनस-  
मयेपश्चादुद्धरेदस्थित्वंदकम् ७० कृत्वापलाशपात्रेषुक्षालयेद्दुग्धवारिभिः संस्थाप्यमृन्मयेपात्रेश्चाहंकुर्या-  
द्यथाविधि ७१ त्रिकोणंस्थंडिलंकृत्वागोमयेनोपलेपितम् दक्षिणाभिमुखोदिसुदद्यात्सिंहत्रयंत्रिषु ७२  
पुंजीकृत्यचिताभस्मतत्रधृत्वात्रिपादुकाम् स्थापयेत्तत्रसजलंमनालाद्यमुखेघटम् ७३ ततस्तंडुलपाकेनदधि  
घृतसमन्वितम् बलिंप्रेतायसजलंदद्यात्प्रिष्टंयथाविधि ७४ पदानिदशपंचैवचोत्तरस्यादिशिब्रजेत् गत्तंवि  
धायतत्रास्थिपात्रंसंस्थापयेत्स्वग ७५

निकाशयेत् ७० उपलेपितस्थलमेवस्थंडिलंभवति तत्रिकोणंकृत्वा तत्रत्रिषुदक्षिणपश्चिमोत्तरासुदिसु ७१ ७२ ७३ ७४ ७५

गर्तपिंडाद्वाहस्यार्तिर्नश्यति मलिनषोडशस्यांगधूतो भवति ७६ ७७ ७८ गंगायां अस्थिपतनस्य महिमानमाह अंतरित्यष्टभिः दशदि-

तस्योपरिततोद्द्यात्पिंडं दाहार्तिनाशनम् गर्ताद्दुद्धृत्य तत्पात्रं नीत्वा गच्छेज्जलाशयम् ७६ तत्र प्रक्षालयेद्दुग्धं ज-  
लादस्थिपुनः पुनः चर्चयेच्चंदनेनाथ कुंकुमेन विशेषतः ७७ धृत्वा संपुटकेतानि कृत्वा च हृदि मस्तके परिक्रम्य न-  
मस्कृत्य गंगामध्ये विनिक्षिपेत् ७८ अंतर्दशाहं यस्यास्थिगंगातोये निमज्जति न तस्य पुनरावृत्तिर्ब्रह्मलोकक-  
दाचन ७९ यावदस्थिमनुष्यस्य गंगातोयेषु तिष्ठति तावदूर्पसहस्राणि स्वर्गलोके महीयते ८० गंगाजलोर्मिसं-  
स्पृश्य मृतकं पवनो यदा स्पृशते पातकं तस्य सद्य एव विनश्यति ८१ अराध्यतपसोऽग्रेण गंगादेवीं भर्गारथः उद्धरा-  
र्थं पूर्वजानामानयत् ब्रह्मलोकतः ८२ त्रिषु लोकेषु विरत्यातं गंगायाः भवनं यशः यापुत्रान् सगरस्यैतान् भस्माख्यान्-  
नयद्विवम् ८३

नमध्ये एव महीयते पूज्यो भवति ७९ तस्यामस्थिपतनप्रभावंतु किं वर्णयते तज्जलकृतसंगपवनस्पर्शादिपि कृतार्थो भवती-  
त्याह गंगेति ८० गंगाजलस्य असाधारणतामाह ८१ ८२ यथा एवाह या इति एतान् षष्टिसहस्रान् भस्माख्यान्पि भस्म एदाख्यानामानियेषां तस्यावशेषानि-  
त्यर्थः ८३



८९ . ९० ९१ प्रसंगात्बालादीनां कृत्यमाह गंगेति ९२ अतःपरं सर्वविंशतिमासात्परम् ९३ गर्भे एव नष्टे मृते सति क्रियादुग्ध दानादिकं न्यक्ति-  
तस्य किंचिदपि न दातव्यमित्यर्थः शिशुरादंतजनसादिति स्मृतेर्दंतोत्पत्तिपर्यंतं शिशुरिति संज्ञाबालस्याद्यावदाशिरवम् आशिरवंचूडाकर्मतृतीयव-

दर्भपुत्तलकंकृत्वा पूर्ववत्केवलं दहेत् तस्य भस्म समादाय गंगांतोयै विभिक्षिषेत् ८९ दशागात्रादिकं कर्म तद्दिना देवका-  
रयेत् स एव दिवसो ग्राह्यः श्राद्धे सांवत्सरादिके ९० पूर्णे गर्भे मृतानरी विदार्य जटरे तदा बालं निष्काश्य निक्षिप्य भूमौ-  
नामेव दाहयेत् ९१ गंगार्तरे मृतं बालं गंगायामेव पातयेत् अन्यदेशे क्षिपेद्भूमौ सप्तविंशतिमासजम् ९२ अतः प-  
रं दहेत्तस्य गंगायामस्थिनिक्षिपेत् जलं कुंभं च दातव्यं बालानामेव भोजनम् ९३ गर्भे नष्टे क्रियानास्ति दुग्धं दयं मृते क्षि-  
शौ घटं च पायसं भोज्यं दद्याद्बालविपत्तिषु ९४ कुमारे च मृते बालान् कुमारानेव भोजयेत् सबलान् भोजयेद्द्विप्रान्  
पौगंडे सव्रते मृते ९५ मृतश्च पंचमादूर्ध्वमव्रतः सव्रतोपि वा पायसेन गुडनापि पिंडान् दद्यात्दशक्रमात् ९६

र्षपर्यंतं बाल इति संज्ञा विपत्तिषु भरणेषु घ्रादिकं देयं बाले वातरुणे वृद्धे षटो भवति चाक्षय इति वचनान् ९४ आपंचवर्षात् कोमारः पौगंडो दशहाय-  
नः अव्रते बालान् सव्रते विप्रान् ९५ पंचमादूर्ध्वं पौगंडावस्थायां अव्रतः उपवीत संस्काररहितः सव्रतः सोपनीतः ९६ ९

गल्पुर्दी.  
५३

महादानं शय्यादिकम् ९७ एकस्य तस्यैवोद्देशेन कृतं एकोद्दिष्टम् ९८ व्रतस्थाने व्रतबंधस्थाने उपवीतसंस्कारस्य अनधिकारात् देहे चापि स्वस्ये  
सति क्रियामपि स्वत्यां कुर्यात् ९९ १०० किशोरतरुणावस्थया तु मृतसति सर्वमेव कृत्यं करणीयमित्याह किशोरमिति किशोरः षोडशसमस्रतो यौ

एकादशं द्वादशं च वृषोत्सर्गविधिं विना महादानविहीनं च पौगंडे कृत्यमाचरेत् ९७ जीवमाने च पितरि न पौगंडे सपिंडन-  
म् अतस्तस्य द्वादशाहस्यैकोद्दिष्टं समाचरेत् ९८ स्त्रीशूद्राणां विवाहस्तत्र तस्थाने प्रकीर्तितः व्रतात् प्राक् सर्ववर्णानां व-  
यस्तल्या क्रिया भवेत् ९९ स्वत्यात्कर्मप्रसंगाच्च स्वत्याद्विषयबांधवात् स्वल्पे वयसि देहे च क्रियां स्वत्यामपीच्छति १००  
किशोरेतरुणे कुर्यात् शय्यावृषमस्त्रादिकम् पददानं महादानं गोदानमपि दापयेत् १ यतीनां चैव सर्वेषां न दाहो नोदक-  
क्रिया दशगात्रादिकं तेषां न कर्तव्यं कृतादिभिः २ दंडग्रहणमात्रेण नरो नारायणो भवेत् त्रिदंडग्रहणात्तेषां प्रेतत्वं  
नैव जायते ३ वनमादिशेत् १ संन्यासिनां तु दाहादिकं किमपि कृत्यं न करणीयमित्याह यतीनामिति सर्वेषां हंसादिचतुर्विधानां तेषां स्वपितृ-

णामपि गृहस्थैरपि कृतादिभिर्दाहादिकं न कर्तव्यं कुरीचकंतु प्रदहेदिति प्राचीनैर्यदुक्तं तदयुक्तमित्याक्षिपन्त्याह नदाहमिति यैः प्रेष्यमत्रोच्चारणं  
पूर्वकं सन्त्यस्तं तेषां दाहादिकं सर्वशास्त्रेष्वविहितमेव २ अनुदशगात्रं विना प्रेतत्वं स्यादिति चेन्मेवं मात्रेणेति ज्ञानेनान्येनापि संन्यासिनां प्रेतत्वं नैवेति ३

किंच ज्ञानयुक्तेन संन्यासेन तु जीवन्मुक्तविदेहत्वमेव भवति इत्याह ज्ञानीति ४ अवश्यकर्तव्यतया तु नाचरेत् किंतु पितृभक्त्यैव ५ संन्यासिनां कृत्या  
 माह संन्यासस्तस्वमित्रपुत्रकलत्रबंध्यादीन् शिरवायज्ञोपवीतस्वाध्यायगायत्रीजपाद्यशेषकर्माणि सन्यस्य देहमाच्छादनकौपीनंच प्रेष्यमंत्रोच्चार  
 णपूर्वकं परिग्रहेदिति संन्यासोच्यस्यास्तीति संन्यासी अस्यावस्थाभेदेन चातुर्विध्यं दर्शयति हंसमिति हंसस्तयथा जातस्तथा रूपधरो निर्देहो  
 निष्परिग्रहो ब्रह्ममार्गसम्यक्संपन्नः शुद्धमानसः प्राणसंधारणार्थं परेच्छया भैक्ष्यमाहरन्नुदरमात्रेण लाभालाभसमः शुक्लध्यानपरो ध्यात्मनि-

ज्ञानिनस्तसदा मुक्ताः स्वरूपा नु भवेन हि अतस्तेषु यद्दत्तानां पिंडानां नैव कांक्षिणः ४ तस्मात्पिंडादिकं तेषां न तु नौदनया  
 चरेत् तीर्थश्राद्धं गयाश्राद्धं पितृभक्त्या समाचरेत् ५ हंसं परमहंसं च कुटीचकबहूदकान् एतान् संन्यासिनस्ताक्षर्यष्ट-  
 थिव्यं स्थापयेन्मृतान् ६

सुश्रुतुर्थभूमिकारूढः शभाशभकर्मनिर्मूलनपरः शून्यागारे देवतागृहे तृणकूटवल्मीकवृक्षमूलकुलालशाला  
 मिहोत्रनदीपुलीनगिरिकुहरकंदर कोटरनिर्झरस्थंडिले ध्वनकृतवासप्रयत्नो निर्ममः सन्निवसतीति हंसो नामेति १ परमहंसस्तनदंडं कौ-  
 पीनं चच्छादनमाचरति विधिभिषेधातीनो यद्ब्रह्मवेदो तेषु पूर्णानं दैकबोधः परमात्मैति निरूपितस्तद्ब्रह्माहमस्मीत्येवं चतुर्थादिभूमिकासु-  
 सर्वदा भवन्नेबससभूमिकारूढो ध्यातृध्येयविभागरहितो ब्रह्मानंदविलीनवृत्तित्याच्छरीरमपिनानुसंधत्ते एतदेवोक्तं श्रीमद्भागवते दे

हंभिनश्वरभवस्थितसुस्थितंवासिद्धोनपश्यतियतोध्यगमत्स्वरूपम् देवादपेतमथदेववशादुपेतं वासोयथापरिकृतंमदिरामदांधः इत्ययंयोगीश्री  
 लोषासुरवदुःस्वमानापमानषड्भ्यादि भिर्विर्वर्जितोभवति निरुद्धाशेषचित्तवृत्तेर्योगिनः शीतादिकं नास्ति तत्पत्न्ययाभावात् यथालीलायामासक्त  
 स्य बालकस्याच्छादनादिरहितस्यापि हेमंतशिशिरयोः प्रातः काले शीतं नास्ति तथापरमात्मन्यासक्तस्य योगिनः शीताद्यभावः अतः कृतकृत्यो-  
 प्रवति इति च स्मर्यते ज्ञानाभूतेन त्वमस्य कृतकृत्यस्य योगिनः नैवास्ति किंचित्कर्तव्यमस्ति चेन्न स तत्त्ववित् इति परमहंसः २ अथ कुटीचकब-  
 हूदकोविस्किमेदेन यथा अत्र विरक्तिस्त्रिधा तीव्रातीव्रतरामंदाचेति तीव्रायथा अस्मिन् जन्मनि मा भूवत्पुत्रदारादयो मम इति यासक्तश्चि  
 राबुद्धिः सावैराग्यस्य तीव्रता इति अस्मिन् वैराग्ये कुटीचकबहूदकसन्त्यासाधिकारः तथा चोक्तम् यात्राद्यशक्तिशक्तिभ्यां तीव्रेन्यास  
 द्वयं भवेत् कुटीचको बहूदकश्चेदुभावेतौ त्रिदंडिनौ १ कुटीचकेस्तयात्राद्यशक्तः एकस्मिन्नेव तीर्थे संवसन् प्रत्यहं द्वादशसहस्रप्रणवज-  
 पं कुर्वन् यथोक्तकालभैक्ष्यमाहरन् महावाक्यार्थमवलोकयन्नात्मानुसंधाने चित्तवृत्तिमवरोधयन् कुट्यां पर्णशालायां च कास्ति ब्रह्मध्या  
 नेन प्रकाशते इति कुटीचकः कुट्यां भवचरति यात्राद्यशक्ति तया विचरतीति यद्वाचरगतिभक्षणयोरिति धातोः कुट्यां चरतीति भक्षणयति  
 भिक्षान्नमिति कुटीचरो वा ३ बहूदकश्च तीर्थयात्रासक्तो ग्रामे त्वेकरात्रं नगरे त्रिरात्रं तीर्थे सप्त रात्रं निवसन् त्रिकालस्नानपरोमा  
 धुक्रीं च्छित्तमभितो निवासस्थानाशक्तिरहितो विजात्रमधर्मरत्नोषणवभनुस्वरन् दंडादिकं परिगृह्य पुनस्तीर्थानं व्रजतीति बहूदका

नितीर्थजलानिपत्येतिबहूदकइति ४ तीव्रतरवेराग्येतुहंसपरमहंससंन्यासाधिकारः तीव्रतरंयथापुनरावृत्तिसहितोलोकोमेमास्तककश्चनइति-  
तीव्रतरत्वंस्यात् मंदेन्यासोनकोपिहीति १ मंदवेराग्येतुसंन्यासाधिकारएवनास्ति मंदायथापुत्रदाराधनादीनांनानाशोनात्कालिकीषतिः धिसंसा-  
रमितीहकस्याद्विरक्तेमंदाहिसेति एतेषांविशेषलक्षणानि विश्वेश्वरीपद्धतौ परमहंसोपनिषदंजीवन्मुक्तेष्वविशेषतो निरूपितानि अत्रतुविस्तरभ-

गेगादीनामभावेहि एथित्यांस्थापनंस्मृतम् यत्रसंतिमहानद्यस्तदातास्वेवनिक्षिपेत् १०७ इतिश्रीगरुडपुराणोसारोद्धा-  
रेदाहास्थिसंचयकर्मनिरूपणोनामदशमोऽध्यायः १० गरुडउवाच दशगात्रविधिंब्रूहिकृतेकिंस्कृतंभवेत् पुत्रा-  
भावेतुयःकुर्यादितिमेवदकेशव १ श्रीभगवानुवाच शृणुताक्षर्यप्रवक्ष्यामिदशगात्रविधित्वं यद्विधायचसत्पु-  
त्रोसुच्यतेपैतृकादृणात् २ पुत्रःशोकंपरित्यज्यधृतिमास्थायसात्त्विकीम् पितुःपिंडादिकंकुर्यादश्रुपातंनकारयेत् ३

यान्नलिस्विताभि श्लोकार्थस्तस्पष्टएव ६ १०७ इतिटीकायांदशमोऽध्यायः १० अस्थिसंचयनादूर्ध्वंदशगात्रं समाचरेत् इतिश्रुत्वा-  
न्नगःपूर्वतदेवपरिएच्छति १ एकादशोत्तिन्नोवाचशोकापनयनं वचः अप्रजंपिंडरातारंदशगात्रविधिंहारिः २ सात्त्विकीधृतिर्गीतायांशोक्ता धृ-  
त्वायथाधारयतेमनः प्राणेंद्रियक्रियाः योगेनाव्यभिचारिण्याधृतिः सापार्थसात्त्विकीति ३ ७ ७ ७



गन्तुः-  
५५

क्रियापामश्रुपातस्यनिबेधमाह श्लेषेति निरर्थकात् व्यर्थात् ४ तदेवाह यदीतिसमभिः निधनंगतः मृत्युं प्राप्तः ५ अपरिहार्येदूरीकर्तुं अ-  
शक्ते ६ उपायाभावादपिशोकोनोचितइत्याह नहीति ७ भावानांदुःखवादीनां प्रतीकारः दूरीकरणोपायः ८ संयोगेधिप्रयोगां तोमरणोतेहिजीवि-

श्लेष्याश्रुबांधवैमुक्तंप्रेतोभुंक्तेयतोऽवशः अतोन्नरोदितव्यंहितदाशोकान्निरर्थकात् ४ यदिवर्षसहस्राणि शोचतेहर्निशं-  
नरः तथापिनैवनिधनंगतोदृश्येतकहिंचित् ५ जातस्यहिध्रुवोमृत्युर्ध्रुवंजन्ममृतस्यच तस्मादपरिहार्येथेन-  
शोकंकारयेद्बुधः ६ नहिकश्चिदुपायोस्तिदेवोवामानुषोपिवा योहिमृत्युवशंप्राप्तोजंतुः पुनरिहाव्रजेत् ७ अव-  
श्यंभाविभावां प्रतीकारोभवेद्यदि तदादुःखेर्नयुज्येरन्नलरामयुधिष्ठिराः ८ नायमत्यंतसंवासः कस्यचित्केनचित्स-  
ह अपिस्वप्नशरीरेणाकिमुतान्यैः पृथक्जनेः ९ यथाहिपथिकः कश्चिच्छायामाश्रित्यविश्रमेत् विश्रम्यचपुनर्गच्छेत्  
दूद्धतसमागमः १० यत्प्रातः संस्कृतं भोज्यं सायंतं च विनश्यति तदन्नरससंपुष्टेकायेकानामनित्यता ११

तस्मिन्निन्त्यायमाह नायमिति ९ उक्तमेवार्थेदृष्टान्तेन ब्रूयति यथेति १० यस्यकारणमेवविनाशितदातत्कार्यस्यकाकथेत्याह यदिति संस्कृतं ऋगंधिद्रव्यैः  
पाचितमपि विनश्यति गतरसंभवति ११

५०  
११

५१

श्रेष्ठ्यं औषधं दुःस्वयं गनिवर्तकमित्यर्थः १२ शोकापनोदनोपायं निरूप्य पुत्राभावे तु कः कुर्यादिति प्रथमस्योत्तरमाह पुत्रेति पंचमिः वधूः पत्नी पुत्र

श्रेष्ठ्यमेतद्दुःस्वयं विचारं परिचिंत्य च अज्ञानप्रभवं शोकं त्यक्त्वा कुर्यात्क्रियां सतः १२ पुत्राभावे वधूः कुर्याद्भार्या  
भावे च सोदरः शिष्यो वा ब्राह्मणस्यैव सपिंडो वा समाचरेत् १३ ज्येष्ठस्य वा कनिष्ठस्य भ्रातुः पुत्रैश्च पौत्रकैः दशगा-  
त्रादिकं कार्यं पुत्रहीने नरे रवग १४ भ्रातृणामेकजातानामेकश्चेत्पुत्रवान्भवेत् सर्वे ते तेन पुत्रेण पुत्रिणो मनुरब्र-  
वीत् १५ पत्न्यश्च बह्वेकस्य चैकापुत्रवती भवेत् सर्वास्ताः पुत्रवत्यः स्युस्तेनैकेन सतेन हि १६ सर्वेषां पुत्रहीनानां  
मित्रः पिंडप्रदापयेत् क्रियालोपो न कर्तव्यः सर्वाभावे पुरोहितः १७ स्त्री वाथ पुरुषः कश्चिदिष्टस्य कुरुते क्रिया अनाथ  
प्रेतसंस्कारात्कोटियज्ञफलं लभेत् १८ पितुः पुत्रेण कर्तव्यं दशगात्रादिकं रवग मृते ज्येष्ठेऽप्यतिस्नेहान्भकुर्वीत पिता सते  
१९ बहवोपियदापुत्राविधिमेकः समाचरेत् दशगात्रं सपिंडत्वं श्राद्धान्यन्यानि षोडश २०

वध्वाभावे सोदरः कनिष्ठभ्राता १३ भ्रातुः पुत्रेण सर्वभ्रातृणां पुत्रमत्वं स्यादित्याह ज्येष्ठस्येति १४ एकजातानां एकस्मात्पितुः सकाशात्  
उत्पन्नानां मध्ये १५ सापत्नपुत्रेण स्त्रीणां पुत्रिता स्यादित्याह पत्न्यइति १६ १७ इष्टस्य मित्रस्य १८ १९ २०

२१ २२ कृते किं कृतं भवेदिति प्रश्नस्योत्तरमाह समेतिहाभ्याम् २३ २४ दशगात्रविधिं ब्रूहि इति प्रश्नस्योत्तरमाह कूपइत्यादियाव  
 एकेनैव तु कार्याणि संविभक्तधनेष्वपि विभक्तैस्तु पृथक्कार्यं श्राद्धं सांवत्सरादिकं २१ तस्मात्ज्येषुः कृतो भक्त्या दश-  
 गात्रं समाचरेत् एकभोजीभूमिशायी भूत्वा ब्रह्मपरः शुचिः २२ सप्तवारं परिक्रम्य धरणीं यत्फलं लभेत् क्रियां कृ-  
 त्वा पितृमार्तुस्तत्फलं लभते कृतः २३ आरभ्य दशगात्रं च यावद्देवापिकं भवेत् तावत्पुत्रः क्रियां कृत्वा गया श्राद्ध-  
 फलं लभेत् २४ कूपे तडागे वारामंतीर्थे देवालयेपि वा गत्वा मध्यमयामे तु रत्नाने कुर्यात् मंत्रकं २५ शुचिभूत्वा च-  
 क्षमूले दक्षिणाभिमुखः स्थितः कुर्याच्च वेदिकां तत्र गोमयेनोपलिप्यतां २६ तस्यां पर्णेदं भूमये स्थापयेत् कौशिके द्वि-  
 जं तं पाद्यादिभिरभ्यर्च्य प्रणमेद तसीति च २७ तदग्रे च ततो दत्त्वा पिंडार्थं कौशमासनं तस्योपरिततः पिंडं नाम गो-  
 त्रोपकल्पितम् २८ दद्यात्तंडुलपाकेन यवपिष्टेन वा कृतः उशीरं चंदनं भृंगराजपुष्पं निवेदयेत् धूपं दीपं च नैवे-  
 द्यं सुरववासं च दक्षिणाम् २९ दध्याय समाप्ति मध्यमयामे द्वितीयप्रहरे प्रथमयाममध्याह्नयोर्देवपितृसमयत्वात् अमंत्रकं संकल्प्य

हितम् २५ २६ पर्णे पर्णासने असनी पुष्पसंकाशमिति मंत्रेण प्रणमेत् २७ कौशं दर्भासनम् २८ २९ ३०

पयश्चपयश्चपयसीतयोनीरिस्त्रीरयोःपात्रे ३० आनंत्यदायकम् अनंतफलदंभवतीत्यर्थः ३१ आदिदिनात्प्रथमदिनात् ३२ तेनैवानेनच

काकान्नंपयसोःपात्रेवर्द्धमानंजलांजलीन् प्रेतायामुकनास्त्रेचमद्वत्तमुपतिष्ठतु ३० अन्नंवस्त्रंजलंद्रव्यमन्यद्वा-  
दीयतेचयत् प्रेतशब्देनयद्वत्तंमृतस्यानंत्यदायकम् ३१ तस्मादादिदिनादूर्ध्वंप्राक्सपिंडीविधानतः योषितःपुरुष-  
स्यापिप्रेतशब्दंसमुच्चरेत् ३२ प्रथमेऽहनियत्पिंडोदीयतेविधिपूर्वकम् तेनैवविधिनाऽन्नेननवपिंडान्प्रदापये-  
त् ३३ नवमेदिवसेचैवसपिंडैःसकलैर्जनैः तैलाभ्यंगःप्रकर्तव्योमृतकस्वर्गकाम्यथा ३४ बहिःस्नात्वागृहीत्वाच-  
दूर्वालाजसमन्वितः अग्रतःप्रमदां कृत्वासमागच्छेन्मृतालयम् ३५ दूर्वाविकुलवृद्धिस्तेलाजाइवविकाशता ए-  
वमुत्क्रान्त्यजेद्वेहेलाजान्दूर्वासमन्वितान् ३६ दशमेऽहनिमांसेनपिंडं दद्यात्स्वर्गेश्वर माषेनतन्निषेधाद्वाकलौ-  
नपलपैतृकम् ३७

रूपायसादिनाचनवदिनेषुनवपिंडान् ३३ नवमदिनस्यकृतं कथयति नवमेइतिवि-  
भिः ३४ ३५ ३६ दशमदिनेविशेषमाहदशमदिनइतिवा अथवाकलौकलियुगेपलेनमांसेनमित्त्राद्यंनभवतीति तस्यमांसपिंडस्यनिषेधा-  
साषेनेवदद्यादित्यर्थः अत्रअतोऽथामिषवर्ज्यंरूधातस्यनशास्यतीतिप्राचीनैस्त्वापश्यकत्वेनैवोक्तंतदन्ययुगाभिप्रायेणेति ३७ ३८

दशमेदिवसेक्षौरमिति द्वितीयश्लोकः स्मृत्यन्तरदेशान्तरधर्मानुसारेण ३८ ३९ ४० अतसीति कृत्स्नकृत्स्नकोमलश्यामसुन्दरम् ४१

दशमेदिवसेक्षौरं बांधवानां ससुंडनम् क्रियाकर्तुः कृतस्यापि पुनर्मुंडनमाचरेत् ३९ मिष्टान्नैर्भोजयेदेकं दिनेषु-  
दशसकृद्विजम् प्रार्थयेत् प्रेतमुक्तिं च हरिं ध्यात्वा कृतांजलिः ४० अतसीपुष्पसंकाशपीतवाससमच्युतम् येन म-  
स्यंति गोविंदं न तेषां विद्यते भयम् ४१ अनादिनिधनो देवः शंखचक्रगदाधरः अक्षयः पुंडरीकाक्ष प्रेतमोक्षप्रदो भव  
४२ इति संप्रार्थना मंत्रं श्राद्धान्ते प्रत्यहं पठेत् स्नात्वा गत्वा गृहे दत्त्वा गोत्रासंभोजनं चरेत् ४३ इति श्रीगरुडपुरा-  
णोत्तरोत्तरे दशगात्रविधिनिरूपणो नामैकादशोऽध्यायः ११ गरुड उवाच एकादशादिनस्यापि विधिं ब्रूहि सर-  
श्वर वृषोत्सर्गविधानं च वद मे जगदीश्वर १ श्रीभगवानुवाच एकादशाह्निगंतव्यं प्रातरे वज्रलाशये और्ध्वदे-  
हिक्रिया सर्वा करणीया प्रयत्नतः २ निमंत्रयेद्ब्राह्मणांश्च देवशास्त्रपरायणान् प्रार्थयेत् प्रेतमुक्तिं च नमस्कृत्य कृतां  
जलिः ३ ४ हे पुंडरीकाक्ष देवः त्वं अनादिनिधनोऽसि अतो मोक्षप्रदो भवेति ४२ ४३ इति टीकायां एकादशोऽध्यायः

११ कृत्यमेकादशाहस्य लक्षणानि वृषस्य च तदुत्सर्गफलं चैव द्वादशे प्राह माधवः १ १ २ ३ ४ ५

४

५

६

७

८

९

१०

११

१२

१३

उपभुक्तं तस्य शरीरलघुम् तदी-

स्नानसंध्यादिकं कृत्वा स्याचार्योऽपिशक्तिर्भवेत् विधानं विधिबुक्त्या देकादशदिनोचितम् ४ अमंत्रं कारयेच्छ्राद्ध-  
शाऽहं नाम गोत्रतः एकादशोऽहिप्रेतस्य दद्यात्पिंडं समंत्रकम् ५ सौवर्णं कारयेद्विष्णुं ब्रह्माणं रौप्यं कंतथा रुद्रं ताम्रम-  
यं कार्यं यमं लोहं मयं रवग ६ पश्चिमे विष्णु कलशं गंगोदकसमन्वितम् तस्योपरि न्यसेद्विष्णुं पीतवस्त्रेण वेष्टित-  
म् ७ पूर्वे तु ब्रह्म कलशं क्षीरोदकसमन्वितम् ब्रह्माणं स्थापयेत्तत्र श्वेतवस्त्रेण वेष्टितम् ८ उत्तरस्यां रुद्रं कुं-  
भं पूरितं मधुसर्पिषा श्रीरुद्रं स्थापयेत्तत्र रक्तवस्त्रेण वेष्टितम् ९ दक्षिणस्यां यमघटमिंद्रोदकसमन्वितम् कृष्ण-  
वस्त्रेण संवेष्ट्य तस्योपरि यमं न्यसेत् १० मध्ये तु मंडलं कृत्वा स्थापयेत् कौशिकं सतः दक्षिणाग्निमुखी भूत्वाऽप-  
सव्येन च तर्पयेत् ११ विष्णुं विधिं शिवं धर्मं वेदमंत्रैश्च तर्पयेत् होमं कृत्वा चरेत्पश्चाच्छ्राद्धं दशघटादिकम् १२  
गोदानं च ततो दद्यात्पितृणां तारणाय वै गौरेषा हि मया दत्ता प्रीतये तैः सुक्तमाधव १३ उपभुक्तं तु तस्यासीद्ब्रह्मभूषण-  
वाहनम् घृतपूर्णं कांस्यपात्रं सप्तधान्यं तदीप्सितम् १४ पितृतस्य वाञ्छितं च एतद्ब्रह्मादिसर्वं १४ ५ ५

१५ प्रेतस्यशय्यायादानविधिमाह प्रक्षाल्येतिचतुर्भिः १६ १७ १८ १९ २० २१ ब्राह्मणादिवर्णनामसाधारणवृष-

तिलाद्यष्टमहादानमंतकालेनचेत्कृतम् शय्यासमीपेधृतैतद्दानंतस्याःप्रदापयेत् १५ प्रक्षाल्यविप्रचरणौपूज  
येदंबरादिभिः सिद्धान्तस्यदातव्यंमौदकाःपूपकापयः १६ स्थापयेत्युरुषंहेमंशय्योपरितदासूतः पूजयित्वा  
प्रदातव्यामृतशय्यायथोदिता १७ प्रेतस्यप्रतिमायुक्तासर्वोपकरणैर्वृता प्रेतशय्यामयात्पेषातुभ्यंविप्रनिवेदि  
ता १८ इत्याचार्यायदातव्याब्राह्मणायकुटुंबिने ततःप्रदक्षिणीकृत्यप्रणिपत्यविसर्जयेत् १९ एवंशय्याप्रदा  
नेनश्राद्धेननवकादिना वृषोत्सर्गविधानेनप्रेतोयातिपरांगतिम् २० एकादशोऽद्विविधिनावृषोत्सर्गसमाचरे-  
त् हीनांगरोहिणंबालंत्यत्काकुर्यात्सलक्षणम् २१ रक्ताक्षःपिंगलोयस्करक्तःशृंगेगलेखुरे श्वेतोदरःकृष्णाष्टौ-  
ब्राह्मणस्यविधीयते २२ कृष्णधवणोर्योरक्तः क्षत्रियस्यविधीयते पीतवर्णश्चवैश्यस्यकृष्णाःशूद्रस्यशस्यते २३

स्यलक्षणान्याह रक्ताक्षइतिहाभ्याम् २२ शस्यते विहितोभवति २३

सर्ववर्णसाधारणं वृषं कथयति यइत्यादिषड्भिः २४ पंचप्रकारं नीलवृषं दर्शयति किंतूक्तलक्षणस्यैवेत्याह चरणाइति गोपतेः वृषस्य-  
२५ २६ २७ २८ २९ उक्तलक्षणो वृषो गृहे न धार्यः तं भारवाहकं न कुर्यादित्यर्थः यथा कपिला गौ ब्राह्मि

यस्तु सर्वांगपिंगः स्यात् श्वेतः पुच्छे पदेषु च सपिंगो वृषइत्याहुः पितृणां प्रीतिवर्धनः २४ चरणास्तु मुखं पुच्छं च-  
स्य श्वेतानि गोपतेः लाक्षारससवर्णो यस्तु नीलमिति कीर्तितम् २५ लोहितो यस्तु वर्णेन मुखे पुच्छे च पांडुरः  
पिंगः खुरविषाणाभ्यां रक्तनीलो निगद्यते २६ सर्वांगेष्वेकवर्णो यः पिंगः पुच्छे खुरेषु च तं नीलपिंगमित्याहुः पूर्वं  
जोद्धारकारकम् २७ पारावतसवर्णस्तु ललाटे तिलकान्वितः तं वक्षुनीलमित्याहुः पूर्णं सर्वांगशोभनम् २८  
नीलः सर्वशरीरेषु रक्तश्वनयनद्वये तमप्याहुर्महानीलं नीलः पंचविधः स्मृतः २९ अवश्यमेव मोक्तव्यो न सधा-  
यो गृहे भवेत् तदर्थं मेषाच्चरति लोके गाथापुरातनी ३०

णातिरिक्तवर्णैर्गृहे धार्या न भवति किंतु दातव्या एव तथैवायमप्यवश्यं मोक्तव्य एवेति तदर्थं एतस्मिन्नेवार्थे पुरातनी सर्वशास्त्रप्रसिद्धा  
गाथास्मृतिश्चरति लोके भिरव्यातिं याति ३०



तामेवाह इष्टव्यावाञ्छितव्याः ममबहवःपुत्राःसंख्यतीच्छाकर्तव्येत्यर्थः तत्किमर्थमितिचेत्तत्राह यदीति बहुष्वेकोपिगयांगच्छेत् एकः  
गौरीमष्टवर्षांकन्यांच नीलमुक्तलक्षणमोचयेदितिहेतोः एकएवेचेत्तदायहकार्यएवव्ययोभवेत् तस्यगयादिपितृमुक्तिरुत्थेव सराभावादि-

इष्टव्याबहवःपुत्रायद्येकोपिगयांग्रजेत् गौरींविवाहयेत्कन्यांनीलंवावृषमुत्सृजेत् ३१. सएवपुत्रोमंतव्योवृषोत्स-  
र्गंतुयश्चरेत् गयायांश्राद्धदाताचयोऽन्योविष्टासमःकिल ३२ शौरवादिषुयेकेचित्पच्यंतेयस्यपूर्वजाः वृषोत्सर्गे-  
णतान्सर्वान्तारयेदेकविंशतिं ३३ वृषोत्सर्गेकिलेच्छंतिपितरःस्वर्गताअपि अस्मद्वेशेःकृतःकोऽपिवृषोत्सर्गंकरिष्यति  
३४ तदुत्सर्गाद्यंसर्वेयास्यामःपरमांगतिम् सर्वयज्ञेषुचास्माकंवृषयज्ञोहिमुक्तिदः ३५ तस्मात्पितृविमुक्त्यर्थंवृष-  
यज्ञंसमाचरेत् यथोक्तेनविधानेनकुर्यात्सर्वप्रयत्नतः ३६ ग्रहाणांस्थापनंकृत्वातत्तन्मंत्रैश्चपूजनम् होमंकुर्याद्यथा  
शास्त्रंपूजयेद्वृषमातरः ३७ वत्सवत्सींसमानाव्यवन्धीयात्कंकणंतयोः वैवात्येनविधानेनस्तंभमारोपयेत्तदा ३८

तिभावः ३१ अन्यःवृषोत्सर्गाद्यकर्ताइत्यकरणेऽपमानोक्तिः ३२ करणे तु केवलं पितुरेव मुक्तिर्नास्ति सर्वपितृणामेवेत्याह शौरवादिष्विति ३३ स्वर्गताः  
स्वर्गे स्थिता अपि इच्छंति परमगतिं प्राप्स्यर्थं ३४ ३५ सर्वप्रयत्नतः यदि देशेनास्ति तदा देशोत्तरादप्यानीय कर्तव्य एवेत्यर्थः ३६ विधानमाह ग्रहाणां मि-  
तिसप्तभिः ३७ ३८

२१ ४१ यमइतिपुत्रप्याह माहृषरुषाह मवतात उत्सगस्त्यागएवप्रदानमयाद ततवात वामपदानतनतारयस्य ममपत्नानातशपः ४१ ४२

स्नापयेच्चवृषवत्सीरुद्रकुम्भोदकेनच गंधमाल्यैश्चसंपूज्यकारयेच्चप्रदक्षिणाम् ३९ त्रिशूलंदक्षिणेपार्श्वेवामेचक्रंप्रदा-  
पयेत् तंविमुच्यांजलिंबध्वापदेन्मंत्रमिमंस्रतः ४० धर्मस्त्ववृषरूपेणब्रह्मणानिर्मितःपुरा तवोत्सर्गप्रदानेनतारयस्य  
भवाणवात् ४१ इतिमंत्रान्ममस्कृत्यवत्सवत्सीसमुत्सृजेत् वरदोऽहंसदातस्यप्रेतमोक्षंददामिच ४२ तस्मादेषप्रकर्त्त-  
व्यस्तत्फलंजीवतोभवेत् अपुत्रस्तस्वयंकृत्वास्करव्यातिपरांगतिम् ४३ कार्तिकादोशभेमासेचोत्तरायणगेरुवो  
शुकूपक्षेऽथवाकृष्णेद्वादश्यादितिथौतथा ४४ ग्रहणद्वितयेचैवपुण्यतीर्थेऽयनद्वये विषुवद्वितयेचापितृषोत्स  
र्गसमाचरेत् ४५ शुकभलग्रमुहूर्तेचशुचोदेशेसमाहितः ब्राह्मणंतुसमाह्वयविधिज्ञशुकभलक्षणम् ४६ जपेहोमैस्त  
थादानैःप्रकुर्याद्देहशोधनम् पूर्ववत्सकलंकृत्यंकुर्याद्धोमादिलक्षणम् ४७ शालिग्रामंचसंस्थाप्यवेष्णवंश्राद्धमाच  
रेत् आत्मश्चाद्धंततःकुर्याद्दिघादानंदिजन्मने ४८

मृतस्यपुत्रहस्तेनसकलंभवति तदेवजीवस्यस्वहस्तकृतेनाप्य-

स्ति ४३ अतस्त्वदिधानमप्याह कार्तिकादावितिपंचभिःविषुवद्वितयेमेषतुलासंक्रांतिदिने ४४ ४५ ४६ ४७ ४८

सपुत्री-  
६०

४९ ५० सर्वपापानां प्रायश्चित्तरूपमप्येतदेवेत्याह बाल्येति द्वाभ्याम् ५१ ५२ ५३ बहुतरङ्गकृतश्चणोत्कृतयासौभाम्यवत्याः  
सपुत्रायाः स्त्रियश्चनकुर्यादित्याह पतीति किंच पतिपुत्रवर्तात्यनेनैव विधक्याश्चकुर्यादित्यवगम्यते तथापि वृषयज्ञसमाचरेदित्यादिव

एवंयः कुरुते पक्षिन्नुपुत्रश्चापिपुत्रवान् सर्वकामफलतस्य वृषोत्सर्गान् प्रजायते ४९ अग्निहोत्रादिभिर्यज्ञैर्दनिश्च  
विविधैरपि नतांगतिमवाप्नोति वृषोत्सर्गेणयांलभेत् ५० बाल्यकौमारपौगंडेयोचचेवा र्द्धकैकृतम् यत्पापंत-  
द्विनश्ये त वृषोत्सर्गान्नसंशयः ५१ मित्रद्रोहीकृतप्रश्चस्तरापोरुरुतल्पगः ब्रह्महाहेमहारीच वृषोत्सर्गात्प्र-  
मुच्यते ५२ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन वृषयज्ञसमाचरेत् वृषोत्सर्गसमंपुण्यं नास्ति ताक्ष्यं जगच्च ये ५३  
पतिपुत्रवतीनारी द्वयोरयेमृतायदि वृषोत्सर्गेनैव कुर्याद्दद्याद्वा च पयस्विनीम् ५४

चनादृषोत्सर्गस्यापियज्ञमयत्तात्तस्मिन् स्त्रीशूद्राणामधिकार एवेति क्वचित् अतोऽचदेशकुलपरंपरागतधर्मात्सारेणकर्तव्यम् ५४

अ-  
१२

६०

एवं वृषोत्सर्गनिरूप्यमलिनादिषोडशत्रयमाह स्थानेइत्यादियावदध्यायसमाप्ति ५५ ५६ ५७ ५८ ५९

वृषभंवाहयेद्यस्तस्केधेष्टृष्टेचरवेचर सपतेन्नरकेघारेयावदाभूतसंपुवम् ५५ वृषभंतीइयेद्यस्तनिर्दयोमुष्टि-  
यष्टिभिः सनरःकल्पयन्तभुजतयमयातनाम् ५६ एवंकुलावृषोत्सर्गकुर्यात्श्चाद्धानिषोडश सपिंडीकरणा  
दर्वाकृतदहंकथयामिते ५७ स्थानेद्वारेऽर्धमार्गेचचितायांशवहस्तके अस्थिसंचयनेषष्टोदशपिंडादशान्धि-  
काः ५८ मलिनंषोडशंचैतत्प्रथमंपरिकीर्तितम् अन्यच्चषोडशमध्यद्वितीयंकथयामिते ५९ प्रथमंविष्णावे-  
दद्याद्वितीयंश्रीशिवायच याम्यायपरिवारायतृतीयंपिंडमुत्सृजेत् ६० चतुर्थेसोमराजायहव्यवाहायपंचम  
म् कव्यवाहायषष्ठंचदद्यात्कालायसप्तमम् ६१ रुद्रायचाष्टमंदद्यान्नवमंपुरुषायच प्रेतायदशमंचैवैकाद-  
शंविष्णावेनमः ६२ द्वादशंब्रह्मणेदद्याद्विष्णावेचत्रयोदशम् चतुर्दशशिवायैवयमायदशपंचकम् ६३

६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९

६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० संपरेतस्य मृतस्य और्ध्वदैहिकं लोकांतरोपयोगि पिंडदानादिकं क्षयाहं चर्षिकं तथा च

दद्यात्तत्पुरुषायैव पिंडं षोडशकं रवग मध्यं षोडशकं ग्राहुरेतत्त्वविदो जनाः ६४ द्वादशप्रतिमासेषु पाक्षिकं च  
त्रिपाक्षिकम् न्यूनषाष्मासिकं पिंडं दद्यान्म्यूनादिकं तथा ६५ उत्तमं षोडशं चैतन्मया ते परिकीर्तितम् अपयि-  
त्वाचरुं तास्य कुर्यादिकादशो हनि ६६ चत्वारिंशत्तथैवाष्टौ श्रेतत्त्वनाशनम् यस्य जातं विधानेन स भवेत् पितृपंक्ति-  
भाक् ६७ पितृपंक्तिप्रवेशार्थं कारयेत्षोडशत्रयम् एतत् श्राद्धविहीनश्चेत्प्रेता भवति सुस्थिरम् ६८ याव-  
न्नदीयते श्राद्धं षोडशत्रयसंज्ञकम् स्वदत्तं परदत्तं च तावन्नैवोपतिष्ठते ६९ तस्मात्पुत्रेण कर्तव्यं विधिना षो-  
डशत्रयम् भर्तुर्वा कुरुते पत्नी तस्य श्रेयो ह्यनंतकम् ७० संपरेतस्य यापत्यः कुरुते चोर्ध्वदैहिकम् क्षयाहं  
पाक्षिकं श्राद्धं सासतीत्युच्यते मया ७१ उपकाराय सा भर्तुर्जीवित्येषा पतिव्रता जीवितं सफलं तस्या या मृतं स्त्रो-  
मिनं भजेत् ७२ स्मृतिः मासपक्षतिथिस्पष्टे यो यस्मिन्म्रियते हनि प्रत्यब्दं तु तथा मृतं क्षयाहं तस्य तं विदुः पाक्षिकं तु आश्विने-

मासिकन्यायांगतं वानगते रवौ कृष्णपक्षं कृतं श्राद्धं पाक्षिकं तद्विधीयते इति यापत्नी कुरुते साऽपि सती एव ७१ ७२ ७३

ननुप्रारब्धवशानवत्त्यादाभिमृतानानाशयणबालायाक्रियामासदाभवात् अतस्तामेवकुर्यात् सर्पान्मृतानांचसर्पपूजनं कर्तव्यमित्याह अ-  
थेत्यादिषड्विः अथशब्दोविधानांतरं प्रमादेन अनवधानेन संस्कारप्रमुखं दाहादिकं सर्वं पूर्वोक्तं कर्म ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ एवमिति आब्दं

अथ कश्चित् प्रमादेन स्त्रियते वह्निवारिभिः संस्कारप्रमुखं कर्म सर्वं कुर्याद्यथाविधि ७३ प्रमादादिच्छया वापि नागा द्वा-  
स्त्रियते यदि पक्षयोरुभयोर्नागं पंचमीषु प्रपूजयेत् ७४ कुर्यात्पिष्टमर्यालेखं नागभोगाकृतिं भ्रुवि अर्चयेत्तांसि  
तैः पुष्यैः सुगंधैश्चंदनेन च ७५ प्रदद्यात्पदापौचतं डूलांश्चतिलानक्षिपेत् आमपिष्टं चने वेद्यं क्षीरं च विनिवेदयेत्  
७६ सोवर्णशक्तितो नागं गां च दद्याद्द्विजन्मने कृतांजलिस्ततो ब्रूयात्प्रायतानागरादिति ७७ पुनस्तेषां प्रकुर्यात्  
नारायणबलि क्रियाम् तया लभते स्वर्गसंमुख्यं तसर्वपातकैः ७८ एवं सर्वक्रियां कृत्वा घटं सान्मंजलान्विताम् द-  
द्यादाब्दं यथा संख्यान्पिंडान् वासजलान् क्रमात् ७९ एवमेकादशैकृत्वा कुर्यात्सापिंडानंततः शय्यापदानां दानं च का-  
रयेत्सूतकै गते ८० इति ऋगं एकादशविधि निरू० द्वादशोऽध्यायः १२ आअब्दं इति छेदः अद्पर्यंतमित्यर्थः प्रत्यहंपटंदद्यादिति वा-

अथवा यथा संख्यान्पिंडान् वासजलान् क्रमात् क्रमात्पाक्षिकस्य पंचदशमासिकस्य त्रिंशत्पुनः सार्द्धं मासिकस्य पंचदश इत्यादि  
क्रमेणैकैकादशैर्ब्रह्मिण्डानं वदद्यादित्यर्थः ७९ ८० इति टीकायां द्वादशोऽध्यायः १२

सपिंडीस्वरशय्यायाःपदानांदानमवच तत्सामग्रीफलंतेषांहरिःप्राहत्रयोदशं १ तेषांशय्यादीनांमहिमांदानफलंब्रूहीति १ ययासपिंडनादिक्रिय-  
या २ पितामहाएवशिवादयःवसरुद्रादित्यस्वरूपास्तेषु ३ ४ ५ विप्रस्यैतद्वादशाहंराजन्यस्याप्यशौचकम् इतिविष्णुपुराणवचनाद्ब्राह्मणस्य

गरुडउवाच सपिंडनविधिंब्रूहिस्सूतकस्यचनिर्णयम् शय्यापदानांसामग्रींतेषांचमहिमांप्रभो १ श्रीभगवानुवाच  
श्रुणुताक्ष्यप्रवक्ष्यामिसपिंड्याद्यखिलांक्रियाम् प्रेतनामपरित्यज्यययापितृगणेविशेत् २ नपिंडोमिलितोयेषांपि-  
तामहशिवादिषु नोपतिष्ठंतिदानानिपुत्रैर्दानान्यनेकथा ३ अशुद्धःस्यात्सदापुत्रोनशुद्ध्यतिकदाचन सूतकंननि-  
वर्त्तंतसपिंडीकरणंविना ४ तस्मात्पुत्रेणकर्त्तव्यंसूतकांतेसपिंडनम् सूतकंतेप्रवक्ष्यामिसर्वेषांचयथोचितम् ५  
ब्राह्मणस्तदशाहेनक्षत्रियोद्वादशंहनि वैश्यःपंचदशाहेनशूद्रोमासेनशुद्ध्यति ६ दशाहेनसपिंडास्तुशुद्ध्यतिप्रे-  
तसूतके त्रिरात्रेणसकुल्यास्तस्नात्वाशुद्ध्यतिगोत्रजाः ७ चतुर्थेदशारात्रंस्यात्षण्निशाःपुंसिपंचमे षष्ठेचतुरहःप्रो-  
क्तसप्तमेचदिनत्रयम् ८

पिद्वादशाहंसूतकम् ६ सपिंडाश्चतुःपुरुषावधयःसकुल्याःसप्तपुरुषावधयः गोत्रजाःदशपुरुषावधयः ७  
एतदेवविशेषेणनिरूपयतिचतुर्थेपुंसिवृद्धप्रपितामहकुलोत्पन्नेसपिंडेपुरुषेदशारात्रंसूतकम् पुंसिसूतकंचेति सर्वत्रैवंयोज्यम् ८ ९

९ अहर्निशं दशदिनमध्ये एव १० दशाहे अतिक्रान्ते व्यतीते सति संवत्सरात्प्राक्त्रिरात्रं सूतकम् दशाहमिति सपिंडीपर्यंतं ज्ञातव्यं तां विनासं ध्या-  
वंदनादीनामनधिकारात् ११ ननु प्रथमसूतके देवाद्द्वितीये आगते सति किं कर्तव्यमित्यत आह आद्येति चतुर्भागस्य त्रिभिर्दिनेरेको विभागः घृ-  
द्धिश्चाद्यभागद्वयं तत्र प्राङ्मृतस्य षट्दिनमध्ये द्वितीये मृते सति आद्येन सहैव द्वितीयस्यापि दशागात्रादिकं सपिंडनं च कर्तव्यं षट्दिनाद्द्वयं मृ-

अष्टमे दिनमेकं तु नवमे प्रहरद्वयम् दशमे स्नानमात्रं हि मृतकं जन्मसूतकं ९ देशांतरगतः कश्चित् शृणुयाद्यो ह्यह-  
र्निशम् यच्छेषे दशरात्रस्य तावदेवा शतचिर्भवेत् १० अतिक्रान्ते दशाहे तु त्रिरात्रमशतचिर्भवेत् संवत्सरे व्यतीते तु-  
स्नानमात्राद्द्विशुद्धयति ११ आद्यभागाद्द्वयं यावन्मृतकस्य च सूतके द्वितीये पतिते चाद्यासूतकाच्छुद्धिरिष्यते १२ आ-  
दंतजननात्सद्य आचौलान्तैश्चिकीष्मता त्रिरात्रमाव्रतादेशाद्दशरात्रमतः परम् १३ आजन्मनस्तौ चोलांतयत्र कन्या  
विपद्यते सद्यः शौचं भवेत्तत्र सर्ववर्णेषु नित्यशः १४

तेन सद्यस्य सपिंडनादिकमिति तात्पर्यार्थः १२ आदंतजननादंतोद्भवात्प्राक्सद्यः  
स्नानमात्राच्छुद्धिः चूड्यकरणादाचूडात्प्राक्नेशिकी एकरात्रेण शुद्धिः आव्रतादेशाद्दूतबंधनात्प्राक्त्रिरात्रं सूतकम् अतः परं उपवीतसंस्कारादनं-  
तरम् १३ कन्यानां सूतकमाह चोलांतं सप्तविंशतिमासपर्यंतं यत्र यदा विपद्यते तत्रियते १४ ७, ७, ७



वाग्दानाद्यागेकदिनं सूतकं अतः परं वाक्प्रदानादनंतरं प्रवृद्धानां वयसाधिकानां च त्रिरात्रं चंति वाक्प्रदानं नाम भाषायां सगार्डस्य च्यते १५. गतदेव-  
विरुणोति वागिति उभयतः पितुर्वरस्यापि त्रिदिनं दत्तानां विवाहितानां भर्तुर्गृहे एव न तु पितुः १६. तासामातृणामेव यावन्मासस्थिता गभास्तावदि

ततो वाग्दानपर्यंतं यावदेकाहमेव हि अतः परं प्रवृद्धानां त्रिरात्रमिति निश्चयः १५. वाक्प्रदाने कृते तत्र जेयं चोभयतरस्य-  
हम् पितुर्वरस्य च ततो दत्तानां भर्तुरेव हि १६. षण्मासाभ्यंतरे यावद्गर्भस्त्रावो भवेद्यदि तदा माससमेस्तासां दिवसैः  
शुद्धिरिष्यते १७. अत ऊर्ध्वं स्वजात्कृत्मा शौचं तासु विद्यते सद्यः शौचं सपिंडानां गर्भस्य पतने सति १८. सर्वेषामे-  
व वर्णानां सूतके सूतके पिवा दशाहाच्छुद्धिरित्येष कलौ शास्त्रस्य निश्चयः १९. आशीर्वादे देवपूजां प्रत्युत्थानाभिवंदन-  
म् पर्यंकेशयनं स्पर्शनं कुर्यान्मृतसूतके २०. संध्यादानं जपं होमं स्वाध्यायं पितृतर्पणम् ब्रह्मभोज्यं व्रतं नैव कर्तव्यं मृतसू-  
तके २१

नानिसूतकमिति वचनात् १७. तासामातृष्वेव न तु पित्रादिषु १८. सामान्यमुक्त्वा विशेषशास्त्रमाह सर्वेषामिति सामान्यशा-  
स्त्रतो नूनं विशेषो बलवान् भवेदिति विशेषस्यैव प्रामाण्यात् १९. सूतकप्रयोजनमाह संध्येति त्रिभिः २०. २१. ७. ७. ७.

२२ व्रतिनः ब्रह्मचारिणः तेन गुरुशुश्रूषानत्याज्या इति यद्वा चांद्रायणादिमहाव्रतयुक्तस्य तेनापि व्रतभंगो न कर्तव्यश्चेति भावः मंत्रपूतस्य म-  
हामंत्रजपैः सदापि व्रतस्य जपत्यागो नोचित इति सांघिकस्य हवनस्यावश्यकत्वात् ब्रह्मनिष्ठस्य गृहस्थस्यापि तस्यातिवर्णाश्रमिताद्वर्णाश्रमो-  
चितं सूतकं नास्त्येव जन्ममरणयोरवास्तवत्वाच्चेति यतिनः संन्यासिनस्तस्यापि लोकेषु णायाव्युत्थितत्वात् राज्ञामूर्धाभिषिक्तानां दानं याह्य-

नित्यं नैमित्तिकं काम्यं सूतकेयः समाचरेत् तस्य पूर्वकृतं नित्यादिकं कर्म दिनशयति २२ व्रतिनो मंत्रपूतस्य सांघिक-  
स्य द्विजस्य च ब्रह्मनिष्ठस्य यतिनो न हिराज्ञानं सूतकम् २३ विवाहोत्सवयज्ञेषु जाते च मृतसूतके तस्य पूर्वकृतं चान्नं  
भोज्यं तन्मत्तुरब्रवीत् २४ सूतके यस्तु गृह्णाति तदज्ञानान्नदोषभाक् दाता दोषमवाप्नोति याचका यददन्नपि २५  
प्रच्छाद्य सूतके यस्तददत्यन्नं द्विजाय च ज्ञात्वा गृह्णाति ये विप्रादोषभाजस्त एव हि २६

मेवेति भावः २३ तस्य सूतकस्य प्राक्पूर्वं

कृतसिद्धान्तं पक्वान्तं तु भोज्यं भोजनार्हमेव पश्चात्कृतं नेति २४ तदज्ञानान्नस्य सूतकस्य अज्ञानाद्गृह्णाति सूतके कथितेपि यो याचते  
तस्मै ददन् दाता दोषभाक् न भवतीत्यर्थः २५ दाता दोषमवाप्नोत्येव विवृणोति प्रच्छाद्यसंगोप्य २६

७

८

तस्मात्सूतकंसपिंडनं विना नापयाति तदपसरणं विना च दानादानयोरनधिकारादिति हेतोः सपिंडनं कुर्यादिति सपिंडनात्पाकप्रेतेः पिता २७  
मुनिमतोक्तसपिंडनकालं प्रदर्शयति द्वादशाह इति २८ मुनिमतं निराकृत्य युगान्तरूपं कथयति मयंति २९ मुनिमते बहून् दोषान् प्रदर्शयति

तस्मात्सूतकश्चुद्धार्थं पितुः कुर्यात्सपिंडनम् ततः पितृगणैः सार्धं पितृलोकं संगच्छति २७ द्वादशाहे त्रिपक्षे वाष-  
णमासे वत्सरे पित्रा सपिंडीकरणं प्रोक्तं मुनिभिस्तत्त्वदर्शिभिः २८ मया तु प्रोच्यते तार्क्ष्यशास्त्रधर्मानुसारतः च-  
तुर्णामेव वर्णानां द्वादशाहे सपिंडनम् २९ अनित्यात्कलिधर्माणां पुंसां चैवायुषः क्षयात् अस्थिरत्वाच्छरीरस्य  
द्वादशाहे प्रशस्यते ३० व्रतबंधोत्सवादीनि व्रतस्योद्यापनानि च विवाहादिभवे चैव मृते च गृहमेधिनि ३१  
भिक्षुभिः क्षान् गृह्णाति हंतकारो न गृह्यते नित्यं नैमित्तिकं लुप्ये घ्रावत्पिंडनमैलितम् ३२ कर्मलोपात्प्रत्यवायी  
भवेत्तस्मात्सपिंडनम् निरभिकः सामिको वा द्वादशाहे समाचरेत् ३३ स्वमतं द्रष्टव्यं अनित्यादिति पंचभिः कलिधर्माणा-

मनित्यत्वमेवाह पुंसामित्यादि ३० व्रतबंधः उपवीतसंस्कारः उत्सवः यज्ञादीनां आदिशब्देन हौलिकादीनामपि व्रतस्य कार्तिकादं व्रतमात्रस्य आदीनि  
द्विरागमनादीन्यपि गृहमेधिनि रद्धे मृते सति ३१ भिक्षुः संन्यासी हंतकारः वैश्वदेवमकुर्वतां पंचसूनानि वर्तकान् विभागः ३२ प्रत्यवायी दोषभागभवेत्

३४ अतः द्वादशाहस्यावश्यकत्वाद्धेतोः मृतस्थानंगोमयेनोपलिप्यसपिंडनंकारयेत् ३५ आपः उपस्पृशेत् हस्तोपक्षाल्यान्वापेत् ३६

यत्फलं सर्वतीर्थेषु सर्वयज्ञेषु यत्फलम् तत्फलं समवाप्नोति द्वादशाहे सपिंडनात् ३४ अतः स्नात्वा मृतस्थाने गोमयेनोपलिपिते शास्त्रोक्तेन विधानेन सपिंडीकारयेत्कृतः ३५ पाद्यार्घ्याचमनीयाद्यैर्विश्वेदेवांश्च पूजयेत् कुपित्रे विकिरंदत्वापुनरापरुपस्पृशेत् ३६ दद्यात्पितामहादीनां त्रीन्पिंडांश्च यथाक्रमम् वसुरुद्राकरूपाणां चतुर्थं मृतकस्य च ३७ चंदनेः कलसीपत्रैर्धूपैर्दीपैः स्रग्भोजनैः सुखवासैः सुवस्त्रैश्च दक्षिणाभिश्च पूजयेत् ३८ प्रेतपिंडं त्रिधा कृत्वा सुवर्णस्य शलाकया पितामहादिपिंडेषु मेलयेत्तत्तृथक् तृथक् ३९ पितामह्यासमं मातुः पितामहसमं पितुः सपिंडीकरणं कुर्यादिति ताक्ष्यमतं मम ४० मृतपितरियस्याथ विद्यते च पितामहः तेन देयास्त्रयः पिंडाः प्रपितामहपूर्वकाः तेभ्यश्च पैतृकं पिंडं मेलयेत्तत्रिधा कृतम् ४१

३७ ३८ ३९ पितुः पिंडस्य पितामहादिपिंडैः सह एकीकरणं सपिंडीकरणमिति ४० अथशब्दो विधानांतरं पूर्वसुवर्णशलाकया त्रिधा कृतं तं पैतृकं पितुः पिंडं तेभ्यः प्रपितामहादित्रिभिः पिंडैः सह मेलयेदिति ४१

गणपुत्री  
६५

अग्नेपितामहाः पूर्वमातरि प्रशांतायां सत्यां पैतृकवत्प्रपितामहादीनां त्रयः पिंडान् दत्त्वा तैः सह मातुः पिंडं मेलयेदिति ४२ पक्षान्तरमाह य-  
द्वेति तयोः मातापित्रोः पितामहरूपेभ्योऽपितुः पिंडं लक्ष्यां मातुश्चेति ४३ स्त्रियक्रियाकरणे पत्युरप्यधिकारोस्तीत्याह अपुत्रेति मनांतरं  
निराकरोति भर्त्रेति भर्त्रास्वकांतेन सह न तु सपिंडनं योम्यं भवति अर्धंगित्वात् ४४ दायेताचपतिश्च दंपती जायादयितयोर्जदंभावो भवतः

मातर्यग्नेप्रशांतायां विद्यते च पितामही तदामातृकश्चाद्धेपिकुर्यात्पैतृकवद्विधिः ४२ यद्दामयि महालक्ष्यां तयोः पिं-  
डं च मेलयेत् ४३ अपुत्रायाः स्त्रियः कुर्यात्पतिः सापिंडनादिकम् श्वश्चादिभिः सह वास्याः सपिंडीकरणं भवेत् ४४  
भर्त्रादिभिस्त्रिभिः कार्यं सपिंडीकरणं स्त्रियः नैतन्मम तं ताक्ष्यं पत्या सापिंड्यमर्हति ४५ एकां चितां समास्तुदौ-  
दंपतीयदिकाश्चप नृणामंतरतः कृत्वा श्वशरादेस्तदाचरेत् ४६ एक एव सतः कुर्यादादौ पिंडादिकं पितुः तदूर्ध्वं  
च प्रकुर्वीत सत्यास्मानं पुनश्चरेत् ४७

श्वशरादेः अंतरतः मध्ये तृणं कृत्वा तत्सत्याः सपिंडनं कुर्यादित्यन्वयः ४५ सत्याः स-  
पिंडादिकं मपि एक एव सतः कुर्यान्न तु द्वितीयः ४६ विदेशे दशाह मध्ये जातायाः सत्याः श्वणादिदिनादवशेषदिनेषु दशरात्रं विधाय भ-  
र्तुः सपिंडदिने सपिंडनादिकं कार्यं दशाहादनंतरं जातायास्तु श्वणादिना द्वादशेहनीति ४७

अ०  
१३

६५

४८ ४९ ५० हंतकारप्रमाणमाह चत्वारिपुष्कलानिषोडशग्रासमात्रम् ५१ ५२ ऋगांसुशीलंगो ५३ ५४ सूत्रंरक्षासूत्रम् ५५ ऋ

हुताशंयासमारूढादशाहाभ्यंतरेसती तस्याभर्तुर्दिनेकार्यंशय्यादानंसपिंडनम् ४८ कृत्वासपिंडनंताक्षर्य-  
प्रकुर्यात्पितृतपणम् उदाहरेत्स्वधाकारंवेदमंत्रैःसमन्वितम् ४९ अतिथिंभोजयेत्पश्चाच्छंतकारंचसर्वदा ते-  
नतृप्यंतिपितरोमुनयोदेवदानवाः ५१ ग्रासमात्राभवेद्दिक्षाचतुर्ग्रासंतुपुष्कलम् पुष्कलानिचत्वारिहंतकारो  
विधीयते ५१ सपिंड्यांविप्रचरणोपूजयेच्चंद्रनाक्षतैः दानंतस्मैप्रदातव्यमक्षयतृप्तिहेतवे ५२ वर्षंघृतिंघृ-  
तंचान्नंस्वर्णंरजतंऋगाम् अश्वंगजरथंभूमिमाचार्यायप्रदापयेत् ५३ ततश्चपूजयेन्मंत्रैःस्वस्तिवाचनपू-  
र्वकम् कुंकुमाक्षतनैवेद्यैर्ग्रहान्देवींविनायकम् ५४ आचार्यंस्ततःकुर्यादभिषेकंसमंत्रकम् बध्वासूत्रंकरे  
दद्यान्मंत्रपूतांस्तथाक्षतान् ५५ ततश्चभोजयेद्दिप्राग्निष्टान्नैर्विधिःशुभैः दद्यात्सदक्षिणांतेभ्यःसजलान्बान्द्विषट्पटा

न् ५६

भिःसरसैः बहुशर्करायुक्तैरित्यर्थः सजलान्बान्जलपूर्णान् मोदकदक्षिणासहितान्द्विषट् द्वादशघटान्द्वादशभिप्राग्भोजयित्वातेभ्योदद्यादिति

५६

गणुनी.  
६६

द्विजभोजनादनंतरं वर्णैर्विप्रादिभिः वार्याद्याः क्रमात्सृष्टव्याः ततस्ते शुद्धोरन्वित्यन्वयः ब्राह्मणादिभिश्चतुर्वर्णैश्चत्वारिक्रमात्सृष्टव्यानीत्य-  
र्थः ५७ अथसपिंडनानंतरं शय्यादानं निरूपयति एवमित्यादि ५८ ५९ शय्यां आसृतायां विचित्रवस्त्रेणाच्छादितायां श्रुविन्यसेत् स्थापये-  
दिति तृतीयेनान्वयः कथंभूतां सारदारुमयीं भारसंवहनकाष्ठरचितां यद्वा साररूपोदारुर्विद्रुमस्तन्मयीवारभ्यामिति विशेषणोक्तम्यतामेवा

अ०  
१३

चार्यायुधप्रतोदस्तदंडस्तुद्विजभोजनात् सृष्टव्यानंतरं वर्णैः शुद्धोरंस्तेततः क्रमात् ५७ एवंसपिंडनं कृत्वा क्रियावस्त्रा-  
णिसंत्यजेत् शकृत्वावरधरोभूत्वा शय्यादानं प्रदापयेत् ५८ शय्यादानं प्रशंसन्ति सर्वे देवाः सवासकाः तस्माच्छय्याप्रदा-  
तव्यामरणे जीवितेऽपि वा ५९ सारदारुमयीं रम्यां स्रुचित्रैश्चित्रितां दृढाम् पट्टसूत्रैर्वितरितां हेमपत्रैरलंकृताम् ६०  
हंसतूलीप्रतिच्छन्नां शकृत्वा शीर्षोपधानिकाम् प्रच्छादनपटीयुक्तां पुष्पगंधैः स्रुवासिताम् ६१

ह स्रुचित्रैर्मिति वितरितांसंयथितां लोहपत्रस्थाने हेमपत्रैरिति ६० हंसवदुज्ज्वलामृदुलाचयातूली अधः प्रस्तरणिकाभाषायां तु लाईचे-  
ति तथा प्रतिच्छन्नां आच्छादितां शकृत्वा निरुदराणि शीर्षोपधानिकानि यस्यां भाषायां तद्विधा इति प्रच्छादनपटी तदच्छादकसुपरितनवस्त्रम् ६१

६६

दिव्यबंधैःभाषायांकसणाइति ६२ छत्रंचतुश्ररणसंल्लघ्नंरथस्थवत् रौष्यंरूप्यादिधातुमयंदीपालयंदीग्वरइतिभाषायां चामरंक्जनंआसनंकाष्ठमयंचौकीइतिभाषायांभाजनंजलपानपात्रं भृंगारंगडूक गडवीझरीतिभाषायांकरका अल्पघटाःकलशमितिकमंडलु

दिव्यबंधैःसुबद्धांचस्रविशालांस्रवप्रदाम् शय्यामेवंविधांकृत्वात्प्रास्तृतायांन्यसेद्भुवि ६२ छत्रंदीपालयंरौष्यं चामरासनभाजनम् भृंगारकरकादर्शंपंचवर्णावितानकम् ६३ शयनस्यभवेत्किंचिद्यच्चान्यदुपकारकम् तत्सर्वंपरितस्तस्याःस्वेस्वेस्थानेनियोजयेत् ६४ तस्यांसंस्थापयेद्द्वैमंहरिलक्ष्मीसमन्वितम् सर्वाभरणसंयुक्तमायुधांबरसंयुतम् ६५ स्त्रीणांचशयनेधृत्वाकज्जलालक्तुकुमम् वस्त्रंनूपादिकंयच्चसर्वमेवेप्रदापयेत् ६६ ततोविप्रंसपत्नीकंगंधपुष्पैरलंकृतम् कर्णागुलीयाभरणैःकंठसूत्रैश्चकांचनैः ६७ उष्णीषमुत्तरीयंचचोलंचपरिधायचस्थापयेत्करवशय्यायांलक्ष्मीनारायणाग्रतः ६८

वा आदर्शदर्पणं अन्यत्तांबूलपात्रादिउपहारकसामग्रींस्वेस्वेस्थानेइति छत्रम् पादेषुदीपालयंवामेचामरं शय्योपरिआसनंदक्षेभाजनं तदुपरिवितानंछत्रस्योपरिनियोजयेदिति ६३ ६४ ६५ स्त्रीणांसौभाग्यवतीनाम् ६६ कर्णागुलीयादिभिःदंपत्योराभरणानितैश्चालंकृतंविप्रम् स्थापयेदित्युत्तरेणान्वयः ६७ ६८ ६९ ७०



६९ ७० ममेयमितिजीनत्करणे मरणे ममपितुरिति शेषः इयं शय्याप्रभूत्या मयाममपित्रावा सहितैव भूयादित्यर्थः ७१ ७२ कोददातीति

कुंकुमैः पुष्पमालाभिर्हरिलक्ष्मीं समर्चयेत् पूजयेद्भोकपालांश्रग्रहान्देवीं विनायकम् ६९ उत्तशक्तिपुरवीभूत्वा गृहीत्वा कु-  
 सुमांजलिम् उच्चारयेदिमं मंत्रं विप्रस्य पुरतः स्थितः ७० यथा कृष्णात्त्वदीयास्ति शय्यास्तीरोदसांगरे तथा भूयादशु-  
 न्ययं मम जन्मनि जन्मनि ७१ एवं पुष्पांजलिं विप्रे प्रतिमायां हरेः क्षिपेत् ततः सोपस्करां शय्यादानं संकल्प्य पूर्वकम् ७२  
 दद्याद्रतोपदेष्टे च गुरुवे ब्रह्मवादिने गृहाण ब्राह्मणेनां त्वं कोददातीति कीर्तयेत् ७३ आंदोलयेद्द्विजलक्ष्मीं हरिचशयन-  
 स्थितम् ततः प्रदक्षिणीकृत्य प्राणिपत्यविकर्जयेत् ७४ सर्वोपस्करणैर्युक्तां प्रदद्यादतिस्फुटम् शय्यायां स्फुरवस्तस्य-  
 र्थं गृहं च विभवे सति ७५ जीवमानः स्वहस्तेन यदि शय्यां ददाति यः तज्जीवतावृषोत्सर्गपर्वणीषु समाचरेत् ७६  
 इयमेकस्य दातव्या बहूनां कदाचन साविभक्त्यच विक्रीतादातारं पातयत्यधः ७७

दानाभिमानं न कुर्यादिति ७३ ७४ सर्वोपस्करणैर्युक्तं होचितं सर्ववस्तुभिः सहितं स्फुरवस्तस्य र्थं स्फुरवेन स्फुसि निर्द्रातदर्थं गृहं च दद्यादिति ७५ ७६

७८ ७९ आभूतसंपूर्णमहाप्रलयपर्यंतं प्रलयेलीनोपिपुनः सृष्टिमयेतत्रैवोत्पद्य आतंकवर्जितःपीडारहितःस्वर्गोतिष्ठतीतिपूर्ववत्प्र

पात्रेप्रदायशयनंवाञ्छितंफलमाप्नुयात् पिताचदातातनयःपरत्रेहचमोदते ७८ पुरंदरगृहेदिव्येसूर्येपुत्रालयेपिच  
उपतिष्ठेन्नसंदहःशय्यादानप्रभावतः ७९ विमानवरमारूढःसेव्यमानोप्सरोगणैः आभूतसंपूर्णयावत्तिष्ठत्यातंक  
वर्जितः ८० सर्वतीर्थेषुयत्पुण्यंसर्वपर्वदिनेषुच तेभ्यश्चाभ्यधिकंपुण्यंशय्यादानोद्भवंभवेत् ८१ एवंदत्त्वाकृतः  
शय्यापददानंप्रदापयेत् तच्छृणुष्वमयाख्यातंयथावत्कथयामिते ८२ छत्रोपानहवस्त्राणिमुद्रिकाचकमंडलुः  
आसनंपंचपात्राणिपदंपंचविधैस्मृतम् ८३ दंडेनताम्रपात्रेणत्यामान्तेभोजनेरपि अर्घयज्ञोपवीतैश्चपदंसंपूर्ण  
तांब्रजेत् ८४ त्रयोदशपदानीत्यंयथाशक्त्याविधायच त्रयोदशेभ्योविप्रेभ्यःप्रदद्याद्वादशेहनि ८५ अनेनपद-  
दानेनधार्मिकायांतिसद्गतिम् यममार्गगतानांचपददानंकरवप्रदम् ८६ आतपस्तत्रैवैरोद्रोदत्यतेयेनमानवः छ-  
त्रदानेनसुखायाजायतेतस्यसूर्धनि ८७

तव्यम् ८० ८१ ८२ शय्यादानोत्तरंपददानंप्रदद्यादित्याह छत्रेति ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८

८८ पथियममार्गस्रवन्निस्तरतेभुंक्ते ८९ ९० ९१ ९२ पाथेयंपरलोकभोग्यं ९३ ९४ ९५ ननुउत्तमंपोडशंत्येतन्मयातेकथितंस्वग  
 अपयित्वाचरुंताक्ष्यंकुर्यादेकादशोहनि इतिप्रागुक्तत्वादेकादशाहे कृतायामप्युत्तमपोडश्यांपुनःप्रतिमासंपिंडदानं चकिमर्थमितिचेत्तत्राह कृ

अतिकंदकसंकीर्णयिमलोकस्यवर्त्मनि अश्वारूढाश्चतेयांतिददंतेयच्छपानहो ८८ शीतोष्णावातदुःखानितत्रयोराणि  
 खेचर वस्त्रदानप्रभावेनस्रवन्निस्तरतेपथि ८९ यमदूतामहारौद्राःकरालाःकृष्णापिंगलाः नपीडयंतितंमार्गेषुद्रि-  
 कायाःप्रदानतः ९० बहुधर्मसमाकीर्णनिर्वतितोयवर्जिते कमंडलुप्रदानेनतृषितःपिबतेजलम् ९१ मृतोद्देशेनयोद्-  
 द्यादुदपात्रंचताम्रजम् प्रपादनसहस्रस्ययत्फलं सोश्रुतेऽध्वम् आसनेभोजनेचैवदत्तेसम्यग्द्विजातये स्रवेनभुंक्ते  
 पाथेयंपथिगच्छन्नुशनैःशनैः ९३ एवंसपिंडनदिनेदत्त्वादानंविधानतः बहून्संभोजयेद्विप्रान्यश्चपाकादिकानपि ९४  
 ततःसपिंडनादूर्ध्वमर्वाकसंवत्सरादपि प्रतिमासंप्रदातव्योजलकुंभःसपिंडकः ९५ कृतस्यकरणंनस्तिप्रेतकायादितेस्वग  
 प्रेतार्थंतुपुनःकुर्यादक्षयत्सिहेतवे ९६

तस्येति अत्रकृतस्यकरणंनस्तीतिनिषेधस्तप्रेतकार्यविनात्रतोद्यापनादिष्वेवप्रेता  
 र्थंतुपुनःकरणेनतस्याक्षयत्सिर्भवतीतिहेतोः पुनरपिकुर्यादित्यर्थः ९६ ९७ ९८ ९९ १०० १०१ १०२ १०३ १०४ १०५

अतःमासिकादीनामावश्यकत्वादितिहेतोः विशेषाक्तपौर्णमास्यादितिथिषुपुरुषेऽमृतेऽसतिप्रथमंपाक्षिकविशेषंवक्ष्यामीति ९७ तमेवाह  
 पौर्णमास्यामितिद्वाभ्याम् तिथिषुरिक्तास्यात्चतुर्थीतस्यप्रेतस्यऽनिकापाक्षिकश्चाद्धतिथिः ९८ ९९ मासिकस्यविशेषमाह एकएवेति  
 त्रिभिः मलमासेक्षयमासे रविं संक्रमहीनो यो मलमासोऽभिधीयते स एव तु द्विसंक्रातो क्षयमासोऽप्युदीरित इति यदिकार्तिकमार्गशीर्ष

अतो विशेषं वक्ष्यामि मासिकस्याद्धिकस्य च पाक्षिकस्य विशेषं च विशेषं तिथिषु मृते ९७ पौर्णमास्यां मृतो यस्तु चतु-  
 र्थी तस्यऽनिका चतुर्थ्यां तु मृतो यस्तु नवमी तस्यऽनिका ९८ नवम्यां तु मृतो यस्तु रिक्ता तस्य चतुर्दशी इत्येवं पाक्षि-  
 कं चाद्धं कुर्याद्विंशतिमेदिने ९९ एक एव यदा मासः संक्रांतिद्वयसंयुतः मासद्वयगतं चाद्धं मलमासे हि शस्यते १००  
 एकस्मिन् मासि मासो द्वौ यदि स्यातां तयोर्द्वयोः तावेव पक्षौ ता एव तिथयस्त्रिंशदेव हि १

योः क्षयमासांतं याने सति कार्तिकसंबंधीनि मार्गशीर्षसंबंधीनि शानिश्चाद्ब्रतादीनि च यस्मिन् पक्षे यस्मिन् तिथौ यस्मिन् पराण्हा-  
 दिकाले विहितानि तानि क्षयमासे तत्र तत्रैव कर्तव्यानीति १०० एकस्मिन् मासे मासद्वयं निर्धारयति ताः पंचदश एव तिथयः उभौ प-  
 क्षौ ज्ञेयौ ताः पंचदश एव त्रिंशत् तिथयो ज्ञातव्याः १ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५

गन्तुन्ती  
६९

असंक्रांते अधिके मासे यदि द्वादशं वसति तदानुतस्मिन्नैव प्रथमाब्दिकं कर्तव्यम् २ ३ वार्षिकी प्रथमाब्दिकी ४ प्रतिसंवत्सरं द्वितीयाब्दि-  
कादिकं तु मलमासे श्राद्धदिनस्य वंध्यत्वनिरासार्थं पितुरुद्देशेन ब्राह्मणान् भोजयित्वा श्राद्धमासे सपिंडकं श्राद्धं कुर्यादिति ५ एवं उक्तप्रकारे-  
ण ६ ७ गजच्छायायोगे कृतं श्राद्धं गजच्छायम् गजच्छाया कृष्णापक्षत्रयोदश्यां मघास्विंदुःकरे रविः यदा तदा गजच्छाया श्राद्धं पुण्यं

तिथ्यर्द्धे प्रथमे पूर्वो द्वितीयेऽर्द्धे तदुत्तरः मासाविति बुधैश्चित्त्यौ मलमासस्य मध्यगो २ असंक्रांते च कर्तव्यं सपिंडीक-  
रणं रवग तथैव मासिकं श्राद्धं वार्षिकं प्रथमं तथा ३ संवत्सरस्य मध्ये तु यदि स्यादधिमासिकः तदा त्रयोदशमा-  
सिक्रियाप्रेतस्य वार्षिकी ४ पिंडवर्ज्यमसंक्रांते संक्रांते पिंडसंयुतम् प्रतिसंवत्सरं श्राद्धमेवं मासद्वयेऽपि च ५  
एवं संवत्सरे पूर्णे वार्षिकं श्राद्धमाचरेत् तस्मिन्नपि विशेषेण भोजनीयाद्भिजातयः ६ कुर्यात्संवत्सरादूर्ध्वं श्राद्धे पिंड-  
त्रयं सदा एको द्विष्टं न कर्तव्यं तेन स्यात्पितृघातकः ७ तीर्थश्राद्धं गयाश्राद्धं गजच्छायं च पैतृकम् अब्दमध्ये-  
न कुर्यात्तत्र ग्रहणेन युगादिषु ८

रवाप्यते इति यद्वा पूर्वाभिमुखवस्थितस्य गजस्य छायायां दक्षिणाभिमुखो भूत्वा श्राद्धं कुर्यादि-  
त्यपि केचित् युगादिषु युगादि तिथयो यथा माघपंचदशी कृष्णानभस्ये च त्रयोदशी तृतीयामाघवेशु क्लानवम्यूर्जे युगादय इति क्रमोऽत्र

अ-  
१३

६९

नविवक्षितः तद्यथा कार्तिकशुक्लनवमीसत्ययुगस्याद्यातिथिः वैशाखवेऽक्षय्यतृतीयात्रेतायुगस्य माघजमाह्वयस्य  
शीकलियुगस्येति अत्राब्दमध्येनेतिकेषांचिन्मत्तंकेचिद्दक्षिणात्यादयस्तुवर्षमध्येऽपिकुर्वन्ति किमिति पापिनामेववर्षगम्योयममागोभ्रा  
वति अतस्तस्यातिक्रमणानंतरंगयादिश्राद्धंकर्त्तव्यमिति अब्दमध्येनेतिनिषेधः किंच ऋकृतिनस्तत्क्षणमेवधर्मसम्प्रांविशन्ति अतो-

यदापुत्रेणवैकार्यंगयाश्राद्धंस्वगेश्वर तदासंवत्सरादूर्ध्वंकर्त्तव्यंपितृभक्तिः ९ गयाश्राद्धात्प्रमुच्यंतेपितरोभवसागरा  
त् गदाधरानुग्रहेणतेयांतिपरमांगतिम् १० तुलसीमंजरीभिश्चपूजयेद्विष्णुपादुकाम् तस्यांलवादितीर्थेषुपि-  
डान्दद्याद्यथाक्रमम् ११ उद्वरेत्सप्तगोत्राणिकुलमेकोत्तरंशतम् शमीपत्रप्रमाणेनपिंडंद्वाद्व्याशिशिरे १२ गया-  
मुपेत्ययःश्राद्धं करोतिकुलनंदनः सफलंतस्यतज्जन्मजायतेपितृतृष्टिदम् १३ श्रूयतेचापिपितृभिर्गीतागाथास्व  
गेश्वर. इक्ष्वाकौर्मनुपुत्रस्यकलापोपवनेस्तरैः १४

अब्दमध्येपिकुर्यादित्यग्निप्रायः < गयामाहात्म्यमाहगयेति ९ १० ११ शमीपत्रप्रमाणम् अतिसूक्ष्ममपिपिंडम् गयाशिशिरे गयदैत्यस्यआ-  
संमत्तात् शिशोभागेइति गयामाहात्म्योक्तंज्ञातव्यं १२ १३ कलापोहिमवत्याश्ववर्त्तीश्रीमविशेषस्वस्योपवनेइक्ष्वाकुं प्रतिगीता १४ १५

कौशिक एव भरद्वाजस्तस्यात्मजानां च रित्रं विशेषतया हरिवंशे ज्ञातव्यमिति १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२

अपिनस्तेभविष्यंतिकुले सन्मार्गशीलिनः गयासुपेत्ययेपिंडान्दास्यंत्यस्माकमादरात् १५ एवमासुष्मिकींताक्षर्य  
यः करोति क्रियां कृतः स स्यात्करवी भवेन्मुक्तो कौशिक स्यात्प्रजायथा १६ भरद्वाजात्मजाः सप्तभुक्त्वा जन्मपरं  
पराम् कृत्वापि गोवधं ताक्षर्यमुक्ताः पितृप्रसादतः १७ सप्तव्याधादशाणेषु सृगाः कालं जरे गिरौ चक्रवाकाः श  
रद्वीपे हंसाः सरसिमानसे १८ तेपिजाताः कुरुक्षेत्रे ब्राह्मणा वेदपारगाः पितृभक्त्या च ते सर्वे गता मुक्तिं द्विजात्मजाः  
१९ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन पितृभक्तो भवेत्तरः इह लोके परे वापि पितृभक्त्या करवी भवेत् १० एतत्ताक्षर्यमया  
स्यात्सर्वमेवोर्ध्वदैहिकम् पुत्रवाञ्छाप्रदातारं पितृमुक्तिप्रदायकम् २१ निर्धनोऽपिनरः कश्चित्तयः शृणोति  
कथामिमाम् सोपि पापविनिर्मुक्तो दानस्य फलमाप्नुयात् २२ विधिना कुरुते यस्तश्चाद्धं दानं मयोदितम्  
शृणुयाद्गारुडं चापि शृणुतस्यापि यत्फलम् २३

२४ २५ २६ २७ इतिटीकायांत्रयोदशोऽध्यायः १३ धर्मराजपुरंधर्मसभांधर्मसभासदः धर्ममागाश्चधमाश्चहासः

पिताददातिसत्पुत्रान्गोधनानिपितामहः धनदाताभवेत्सोपियस्तस्यप्रपितामहः २४ दृष्ट्याद्विपुलमन्नाद्यंचृद्ध-  
स्तप्रपितामहः तृसाःश्राद्धेनतेसर्वेदत्त्वापुत्रस्यवाञ्छितम् २५ गच्छंतिधर्ममागेश्चधर्मराजस्यमंदिरम् तत्रध-  
र्मसभायांतेतिष्ठंतिपरमादरात् २६ सूतउवाच एवंश्रीविष्णुनाप्रोक्तमोर्ध्वदानसमुद्भवम् श्रुत्वामाहात्म्यम-  
तुलंगरुडोहर्षमागतः २७ इतिश्रीगरुडपुराणेसारोद्धारेसपिंडनादिसर्वकर्मनिरूपणोनामत्रयोदशोऽध्या-  
यः १३ गरुडउवाच यमलोकःकियन्मान्त्रःकीदृशःकेननिर्मितः सभाचकीदृशीतस्यांधर्मआस्तेचकैः  
सह १ येधर्ममागैर्गच्छंतिधार्मिकाधर्ममंदिरम् तान्धर्मानिपिमागेश्चममारव्याहृदयानिधे २ श्रीभगवानु-  
वाच शृणुताक्ष्यप्रवक्ष्यामियद्गम्यंनारदादिभिः तद्धर्मनगरंदिव्यंमहापुण्यैरवाप्यते ३ याम्यनैर्ऋत-  
योर्मध्येपुरंवैवस्वतस्ययत् सर्वेवज्रमयंदिव्यमभेद्यंतत्करासरैः ४

प्राहचतुर्दशे १ चतुर्दशाध्यायार्थस्तस्मिन् एवज्ञातव्यः १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९



चतुरस्रंचतु द्वारमुच्चप्राकारवेष्टितम् योजनानांसहस्रं हि प्रमाणेन तदुच्यते ५ तस्मिन्पुरे अस्ति सभगंचित्रगुप्तस्य मंदिरम् पंचविंशतिसंख्याके यजिने विस्तृतं तथैतम् ६ दशोच्छ्रितं महादिव्यं लोहप्राकारवेष्टितम् प्रतोलीशतसंचारं पताकाध्वजशृषिहगकूजितम् गंधर्वैरसरोभिश्च समंतात्परिवारितम् ७ चित्रितं चित्रकुशलैर्निर्मितं देवशिल्पिभिः ८ उद्यानोपवने रस्यं नानाविषाणो यथा तथम् ९ नसुह्यतिकथंचित्संस्कृते दुष्कृतेऽपि वा यद्येनोपार्जितं कर्मशुभं वायुदेवाऽशुभम् १० तत्सर्वं भुजते यत्र चित्रगुप्तस्य शासनात् चित्रगुप्तसालयात्प्राच्यां ज्वरस्यास्ति महागृहम् ११ दक्षिणस्यां च शूलस्य स्रुता विस्फोटयोस्तथा पश्चिमे कालपाशः स्यात् जीर्णस्थारुचस्तथा १२ उदीच्यां राजरोगोऽस्ति पांडुरोगस्तथैव च ऐशान्यां तु शिरोत्तिः स्यादाग्नेय्यां मस्ति मूर्च्छना १३ अतिसारो नैर्ऋते तु वायव्यां शीतद्राहको एवमादिभिरन्यैश्च व्याधिभिः परिवारितः १४ लिखते चित्रगुप्तसंस्तेमानुषाणां शतशतम् चित्रगुप्तसालयादग्रे योजनानां च विंशतिः १५ पुरमध्ये महादिव्यं धर्मराजस्य मंदिरम् अस्ति रत्नमयं दिव्यं विद्युज्ज्वालार्कवर्चसम् १६ द्विशतं योजनानां च विस्तारायामतः स्फुटम् पंचाशच्च प्रमाणेन योजनानां समुच्छ्रितम् १७ धृतं स्तंभसहस्रैश्च वैदूर्यमणिमंडितम् कांचनालं कृत्वा नानाहर्म्यप्रासादसंकुलम् १८ शारदाफ्रनिभं रुक्मकलशैः

अ-  
१४

स्रमनोहरम् चित्रस्फारिकसोपानं वज्रकुट्टिमशोभितम् २० मुक्ताजालगवाक्षंचपताकाध्वजभूषितम् घंटानेकनिनादाद्यं-  
 हेमतोरणमंडितम् २१ नानाश्वर्यमयं स्वर्णकपाटशतसंकुलम् नानाद्रुमलतागुल्मैर्निकटैः स्रविराजितम् २२ एवमादि-  
 भिरन्यैश्चभूषणैर्भूषितंसदा आत्मयोगप्रभावेऽश्वनिर्मितं विश्वकर्मणा २३ तस्मिन् नस्ति सभादिव्याशतयोजनमायता अ-  
 र्कप्रकाशाभ्राजिष्णुः सर्वतः कामरूपिणी २४ नातिशीतानचात्युष्णामनसोऽत्यंतहर्षिणी नशोकोज्जरा तस्यां क्षतिपासेन  
 चाप्रियम् २५ सर्वकामास्थितायस्यां येदिव्यायेचमानुषाः रसवच्चप्रभूतंचभक्ष्यं भोज्यंचसर्वशः २६ रसवंचितोयानि-  
 शीतान्युष्णानिचैव हि पुण्याः शब्दादयस्तस्यां नित्यं कामफलाद्रुमाः २७ असंबाधाचसाता क्ष्यैरभ्याकामगमासभा दीर्घ-  
 कालंतपस्तत्त्वानिर्मिता विश्वकर्मणा २८ तामुग्रतपसोयांति स्रवताः सत्यवादिनः शान्तासंन्यासिनः सिद्धाः पूताः  
 पूतेन कर्मणा २९ सर्वभास्वरदेहास्तेऽलंकृताविरजोबराः स्वरुतैः कर्मभिः पुण्यैस्तत्रतिष्ठन्तिभूषिताः ३० त-  
 स्यांसधमेभिर्गवानासनेऽनुपमेशुभे दशयोजनविस्तीर्णैः सर्वरत्नैः समंडिते ३१ उपविष्टः सतांश्चैषुश्चत्रशोभि-  
 तमस्तकः कुंडलालंकृतः श्रीमान् महामुकुटमंडितः ३२ सर्वालंकारसंयुक्तो नीलमेघसमप्रभः बालव्यजन-  
 हस्ताभिरप्सरोग्भिश्च वीजितः ३३ गंधवाणांसमूहाश्च संघशश्चाप्सरोगणाः गीतवादित्रनृत्याद्यैः परितः सेवयं

तितम् ३४ मृत्युनापाशहस्तेन कालेन च बलीयसा चित्रगुप्तेन चित्रेण कृतांतेन निषेविता ३५ पाशदंडधरैरुग्रैर्निदेशवशवर्ति  
भिः आत्मतुल्यबलैर्नानास्रभटैः परिवारितः ३६ अग्निष्वात्ताश्च पितरः सोमपाश्चोष्मपाश्चये स्वधावंतो बर्हिषदो मूर्त्ता  
मूर्त्ताश्चयेरवग ३७ अर्यमाद्याः पितृगणामूर्तिमंतस्तथापरे सर्वते सुनिभिः सार्द्धं धर्मराजमुपासते ३८ अत्रिर्वसिष्ठः  
पुलहो दक्षः क्रतुरथांगिराः जामदग्न्यो भृगुश्चैव पुलस्त्यागस्त्यनारदाः ३९ एते चान्ये च बहवः पितृराजसभासदः नशक्याः प  
रिसंख्यातुं नामभिः कर्मभिस्तथा ४० व्याख्याभिर्धर्मशास्त्राणां निर्णेतारो यथा तथम् सेवते धर्मराजानं शासनात्परमेष्ठिनः  
४१ राजानः सूर्यवंशीयाः सोमवंश्यास्तथापरे सभायां धर्मराजानं धर्मज्ञाः पृथुपासते ४२ मनुर्दिलीपो मां धाता सगश्च  
भगीरथः अंबरीषोऽनुरण्यश्च सुचुकुदो निमिः पृथुः ४३ यथातिर्नहुषः पूरुदुष्यंतश्च शिविर्नलः भरतः शंतनुः पांडुः सह  
स्राजुर्नएवच ४४ एते राजर्षयः पुण्याः कीर्तिमंतो बहुश्रुताः इष्टाः स्वमेधैर्बहुभिर्जाता धर्मसभासदः ४५ सभायां धर्मरा  
जस्य धर्म एव प्रवर्तते नतत्र पक्षपातोऽस्ति नानृतं न च मत्सरः ४६ सभ्याः सर्वे शास्त्रविदः सर्वे धर्मपरायणाः तस्यां सभायां स  
ततं वैवस्वतमुपासते ४७ ईदृशी सा सभा ताक्ष्यं धर्मराज्ञो महात्मनः नतां पश्यंति ये पापादक्षिणेन पथागताः ४८ धर्म  
राजपुरे गंतुं चतुर्भागाभवंति च पापिनांगमने पूर्वं सतुते परिकीर्तितः ४९ पूर्वादिभिस्त्रिभिर्गौर्यैर्गता धर्ममंदिरे तेहि-

स्रक्तनिःपुण्यैस्तस्यांगच्छंतितांशुणु ५० पूर्वमार्गस्तत्रैकःसर्वभोगसमन्वितः पारिजाततरुच्छायाच्छादितारत्नम-  
 दितः ५१ विमानगणसंकीर्णोहंसावलिद्विराजितः विद्रुमारामसंकीर्णःपीयूषद्रवसंयुतः ५२ तेनब्रह्मर्षयोयांतिपुण्या-  
 राजर्षयोऽमलाः अप्सरोगणगंधर्वविद्याधरमहोरगाः ५३ दक्षताऽराधकोश्रान्येशिवभक्तिपरायणाः ग्रीष्मप्रपादान-  
 रतामाघेकाष्ठप्रदायिनः ५४ विश्रामयंतिवर्षायांविस्क्तान्दानमानतः दुःखितस्यामृतंब्रूतेददंतेत्याश्रमंतुये ५५ स-  
 त्यधर्मरतायेचक्रोधलोभविवर्जिताः पितृमातृषुयेभक्तागुरुशुश्रूषणेरताः ५६ भूमिदागृहेदागोदाविधादानप्रदायकाः  
 पुराणवक्तृश्रोतारःपारायणपरायणाः ५७ एतस्रक्तनिश्चान्येपूर्वद्वारेविशंतिच योतिधर्मसभायांतेस्रशीलाःशुद्ध-  
 बुद्धयः ५८ द्वितीयस्तृत्तरोमार्गोमहारथशतेवृतः नखानसमायुक्तोहरिचदनमंडितः ५९ हंससारससंकीर्णश्चक्र-  
 वाकोपशोभितः अमृतद्रवसंपूर्णस्तत्रभातिसरोवरः ६० अनेनवैदिकायांति तथाऽभ्यागतपूजकाः दुर्गाभान्वोश्रवये  
 भक्तास्तीर्थस्नाताश्रवपर्वस्र ६१ येमृताधर्मसंग्रामेनशनेनमृताश्रवये वाराणस्यांगोयहेचतीर्थतोयेमृताविधेः ६२  
 ब्राह्मणार्थेस्यामिकार्येतीर्थसंत्रेषुयमृताः येमृतादेवविध्वंसयोगाभ्यासेनयेमृताः ६३ सत्यात्रपूजकानित्यमहादानरताश्रवये  
 प्रविशंत्युत्तरेद्वारेयांतिधर्मसभाचते ६४ तृतीयःपश्चिमेमार्गोरत्नमंदिरमंडितः सुधारससदापूर्णदीर्घिकाभिर्विराजितः

गन्पु-री-  
७३

६५ ऐशवतकुलोद्भूतमत्तमातगसंकुलः उच्चैःश्रवःसमुत्पन्नहयरत्नसमन्वितः ६६ एतेनात्मपरायांति सच्छास्त्रपरिचिं-  
तकाः अनन्यविष्णुभक्तश्च गायत्रीमंत्रजापकाः ६७ परहिंसापरद्रव्यपरवादपराङ्मुखाः स्वदारनिरताः संतः सायिकावेदपा-  
ठकाः ६८ ब्रह्मचर्यत्रतधरावानप्रस्थास्तपस्विनः श्रीपादसंन्यासपराः समलोष्टाश्मकांचनाः ६९ ज्ञानवैराग्यसंपन्नाः सर्वभू-  
तहितैरताः शिवविष्णुव्रतकराः कर्मब्रह्मसमर्पकाः ७० ऋणोस्त्रिभिर्विनिमुक्ताः पंचयज्ञरताः सदा पितृणांश्चाहृदातारः  
कालसंध्यामुपासकाः ७१ नीचसंगविनिमुक्ताः सत्संगतिपरायणाः एतेऽप्सरोगणैर्युक्ता विमानवरसंस्थिताः ७२ कृ-  
धापानं प्रकुर्वंतो यांति ते धर्ममंदिरम् विशंति पश्चिमद्वारे यांति धर्मसभांतरे ७३ यमस्तानागतान् दृष्ट्वा स्वागतं वदते मुहुः  
समुत्थानं च कुरुते तेषां गच्छति समुखम् ७४ तदा चतुर्भुजो भूत्वा शंखचक्रगदाः सिंभृतं पुण्यकर्मरतानां च रत्ने ह्यस्मिन् ब्र-  
ह्मचरेत् ७५ सिंहासनं च ददते नमस्कारं करोति च पादार्घ्यं कुरुते पश्चात् पूजते चंदनादिभिः ७६ नमस्कृत्वा तु भोसभ्या-  
ज्ञानिनं परमादरात् एषमेमंडलं भित्त्वा ब्रह्मलोकं प्रयास्यति ७७ भोभो बुद्धिमंतोश्चैष्ठानरककुशभीरवः भवद्भिः  
साधितं पुण्यं देवत्वं सुरवदायकम् ७८ मानुषं दुर्लभं प्राप्य नित्यं यस्तनसाधयेत् स याति नरकघोरं कोऽन्यस्तस्मादचे-  
तनः ७९ अस्थिरेण शरीरेण योऽस्थिरैश्च धनादिभिः संचिनोति स्थिरं धर्मसंको बुद्धिमान्नरः ८०

अ-  
१४

७३

८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ इति टीकायां चतुर्दशोऽध्यायः अत्र स्रकृतिनां जन्मदेहेवेराजधारणम् षट्चक्र  
चिंतनं चैष हरिः पंचदशोऽब्रवीत् १ पूर्वाध्यायांते उषित्वा तत्र कल्यांते भुक्त्वा भोगान् मानुषान् प्राप्नोति पुण्यशेषेण मानुष्यं पुण्यद

तस्मात्सर्वप्रयत्नेन कर्तव्यो धर्मसंचयः गच्छध्वं पुण्यमत्थानं सर्वभोगसमन्वितम् ८१ इति धर्मवचः श्रुत्वा तं प्रण-  
म्य सभां च ताम् अमरेः पूज्यमानास्ते स्तूयमाना मुनीश्वरेः ८२ विमानगणसंकीर्णाः प्रयांति परमं पदम् केचिद्ध-  
र्मसभायां हितिष्ठंति परमावरात् ८३ उषित्वा तत्र कल्यांते भुक्त्वा भोगान् मानुषान् प्राप्नोति पुण्यशेषेण मानुष्यं पु-  
ण्यदर्शनम् ८४ महाधनी च सर्वज्ञः सर्वशास्त्रविशारदः पुनः स्वात्मविचारेण ततो याति परांगतिम् ८५ एतत्ते  
कथितं सर्वं त्वया एष्टं ममालयम् इदं शृण्वन्नरो भक्त्या धर्मराजसभां ब्रजेत् ८६ इति श्रीगरुडपुराणे सारोद्धरे  
धर्मराजनगरभिरूपणो नाम चतुर्दशोऽध्यायः १४ गरुड उवाच धर्मात्मा स्वर्गतिं भुक्त्वा जायते विमलकु-  
ले अतस्तस्य समुत्पत्तिं जननीजठरे वद १

र्शनम् पुनः स्वात्मविचारेण ततो याति परांगतिमित्युक्तम् इदानीं गरुडस्तदनुवादपूर्वकं स्रकृतिनः समुत्पत्तिं एच्छति धर्मात्मा इति द्वाभ्याम् १

- २ अत्रोत्तरं श्रीभगवानुवाच यावदध्यायसमाप्ति ३ ४ ध्यानं यथा कुर्वन्ति न च्छृणुइति ५ यथा येन विधानेन तत्पित्रोः तस्य मातापित्रोः  
यथा विचारं कुरुते देहे स्मिन् सकृत्कीजनः तथा ष्णोत्तुमिच्छामि वद मे करुणानिधे २ श्रीभगवानुवाच  
साधुष्ट्वया ताक्ष्यं परं गोप्यं वदामि ते यस्य विज्ञानमात्रेण सर्वज्ञत्वं प्रजायते ३ वक्ष्यामि च शरीरस्य स्वरूपं पार-  
मार्थिकम् ब्रह्माडगुणसंपन्नं योगिनो धारणास्पदम् ४ षट्चक्रचिंतनं यस्मिन् यथा कुर्वन्ति योगिनः ब्रह्मरंध्रे  
चिदानंदरूपध्यानं तथा शृणु ५ शुचीनां श्रीमतां गेहे जायते सकृत्कीयथा तथा विधानं नियमं तत्पित्रोः कथयामि  
ते ६ ऋतुकाले तु नारीणां त्यजेद्दिनचतुष्टयम् तावन्नालोकयेद्दृक्पापं वपुषि संभवेत् ७ स्नात्वा सचै-  
लं सानारी चतुर्थे हनिषुच्छति सप्ताहात्पितृदेवानां भवेद्योम्याव्रतार्चने ८ सप्ताहमध्ये योगर्भः संभवेन्मलिनाश-  
यः प्रायशः संभवेत्यत्र पुत्रास्त्वष्टाहमध्यतः ९ युग्मासु पुत्रा जायन्ते स्त्रियौ युग्मासुरात्रिषु पूर्वसप्तकमुत्सृज्य-  
तस्माद्युग्मासु संविशेत् १० षोडशर्तुनिशाः स्त्रीणां सामान्याः समुदाहृताः यावै चतुर्दशी रात्रिर्गर्भस्तिष्ठति तत्र वै ११
- ६ पापं यावदिंद्रस्य ब्रह्महत्यां संभवति ७ ८ ९ १० सामान्या गर्भधारणे साधारणा एव ११ ६९

गुणाविचारादयः भाग्येश्वर्यनेषानाधानवासस्थानप्राक्तानभाग्यः १२ पंचमेहनात् १३ तत्क्षेत्रमौषधीपात्रमिति औषधीनांयवादिधान्यानां पात्रमुत्पत्तिस्थानम् तत्प्रसिद्धं क्षेत्रं यथा कंटकगुल्मादिनिरसनेन तदुपयोगिद्रव्यांतर  
मेलनेन जलसेचनेन कृषियोग्यं विधाय तस्मिन्नुखा बीजं वापयित्वा स्वामी कर्षकः स्थूलान्नरूपं फलं प्राप्नोति तथाऽपि औषधीपात्रं पुनो

गुणभाग्यनिधिः पुत्रस्तदा जायेत धार्मिकः सानिशा प्राकृतैर्जीवीर्न लभ्येत कदाचन १२ पंचमेहनिनाशीणां कार्यं म-  
धुरभोजनम् कटुभारं च तीक्ष्णं च त्याज्यमुष्णं च दूरतः १३ तत्क्षेत्रमौषधीपात्रं बीजं चाप्यमृतायितम् तस्मि  
न्नुखानरः स्वामी सम्यक् फलमवाप्नुयात् १४ तांबूलपुष्पश्रीखंडैः संयुक्तः शकचिवस्त्रभृत् धर्ममादाय मनसि  
सूतल्पं संविशेत् पुमान् १५ निषेकसमये यादृक् न रचितविकल्पना तादृक् स्वभावसंभूतिर्जंतुर्विशतिकुक्षि  
गः १६ त्यक्तिस्थानं तद्गर्भरूपं क्षेत्रं कटुक्षारादिभोजनं परित्याज्यमाधुर्यभोजनं कारयित्वा वीर्यसेचनं च कृत्वा तस्मिन्नुखा स्वामी पिता सम्य

क् धार्मिकपुत्ररूपं फलं प्राप्नुयादित्यर्थः १४ माधुर्यभोजनादिभिः स्त्रीणां विधाननियममुक्त्वा पुरुषाणामाह तांबूलइति सूतल्पं सारदारुमयीमि  
त्याद्यक्तप्रकारांशय्यां संविशेत् स्थितो भूयात् १५ निषेकसमये रतिकाले यादृशी विकल्पना शुभाः शभावसना भवति तादृश्येव स्वभावस्योत्पत्ति  
र्यस्य सजंतुर्विशतिर्गर्भे प्रविष्टो भवति चैतन्यं जीवः १६



मनु-टी-  
७५

कामोऽभिलाषपूर्तिः १७ तारापतिश्चंद्रः १८ कृतीपुण्यात्मा १९ २० २१ पूर्वकृतइति पूर्वजन्मनिकृतानां तपआदीनां फलस्योदयात्  
भोक्ताऽपिभवेत् तथाचस्मृतिः भोज्यंभोजनशक्तिश्चरतिशक्तिर्वरस्त्रियः विभवेदानशक्तिश्चनाल्पस्यतपसःफलमिति २२ यतते यत्नवा-  
न्भवति असर्पभूतायां रज्जौ सर्पा रोपवद्वस्तुन्यवस्तु आरोपोऽध्यारोपः वस्तुसच्चिदानंदाद्वयं ब्रह्मक्षित्याद्यज्ञानांतसकलजडसमूहोवस्तु

चैतन्यं बीजभूतं हि नित्यं शक्रेव्यवस्थितम् कामश्चित्तंच शक्रं च यदा ह्येकत्वमाप्नुयात् १७ तदा द्रावमवाप्नोति यो  
विद्वन्मार्शियेनरः शक्रशोणितसंयोगात्पिंडोत्पत्तिः प्रजायते १८ परमानंददः पुत्रो भवेद्भ्रमगतः कृती भवन्ति-  
तस्य निरिवलाः क्रियाः पुंसवनादिकाः १९ जन्मप्राप्नोति पुण्यात्मा ग्रहेषु च गतेषु च तज्जन्मसमये विप्राः प्राप्नुवन्ति  
धनं बहु २० विद्याविनयसंपन्नो वर्द्धते पितृवेश्मनि सतासंगेन स भवेत् सर्वांगमविशारदः २१ दिव्यांगनादिभो-  
क्तास्त्यात्तारुण्येदानवान् धनी पूर्वकृततपस्तीर्थमहापुण्यफलोदयात् २२ ततश्च यतते नित्यमात्मानात्मवि-  
चारणे अध्यारोपापवादाभ्यां कुरुते ब्रह्मचिंतनम् २३ अपवादानामरज्जुविवर्त्तस्य रज्जुमात्रवद्वस्तुविवर्त्तस्यावस्तुनोऽज्ञाना-

देः प्रपंचस्य वस्तुमात्रत्वम् आभ्यां अध्यारोपापवादाभ्यां तत्त्वंपदार्थसंशोध्य सर्वैरवत्त्वं ब्रह्म न हनानास्ति किं न इत्यादिश्रुत्युक्तं ब्रह्मचिंतनं  
कुरुते २३

अस्येति क्षित्यादिष्वन्वयं करोतीत्यन्वयकारिणोऽप्यस्य ब्रह्मणः असंगावबोधाय असंगोऽह्ययं पुरुष इति श्रुत्युक्तः ज्ञानार्थं कथयामीत्य-  
न्वयः २४ आनात्मविचारणमाह क्षितिरित्यादिभिः स्थूलभूता अभ्रपंचोक्ताः पांचभौतिकः पंचोक्तपंचभूतोत्पन्नः २५ क्षित्यादिपंचभूता

अस्यासंगावबोधाय ब्रह्मणोऽन्वयकारिणः क्षित्याद्यनात्मवर्गस्य गुणांस्ते कथयाम्यहम् २४ क्षितिर्वारिहविर्भोक्ता  
वायुराकाशाएव च स्थूलभूता इमे प्रोक्ताः पिंडोऽयं पांचभौतिकः २५ त्वचाः स्थिनाडयोरोममांसं चैव रवगेश्वर  
एते पंचगुणाभूमेर्मयातिपरिकीर्तिताः २६ लालापुत्रं तथा शक्रं मज्जारत्नं च पंचमम् अपांपंचगुणाः प्रो-  
क्तास्तेजसोऽपि निशामय २७ क्षुधातृषा तथाऽलस्यं निद्राकांतिस्तथैव च तेजः पंचगुणं ताक्ष्यं प्रोक्तं सर्वत्र योगिभिः  
२८ आकुंचनं धावनं च लंघनं च प्रसारणम् चेष्टितं चेति पंचैव गुणावायोः प्रकीर्तिताः २९ घोषश्चिंता च शून्य-  
न्यत्यं मोहश्चिंता च संशयः आकाशस्य गुणाः पंचज्ञातव्यास्ते प्रयत्नतः ३० मनो बुद्धिरहंकारश्चित्तं चेति चतुष्टयम्  
अंतःकरणसुदृष्टं पूर्वकर्माधिवासितम्

नां गणनाह त्वचेति पंचभिः २६, २७ २८ २९ ३० पूर्वकर्माधिवासितं पूर्वजन्मकृतेः  
शुभाः शुभकर्मभिरधिवासितं शुभाः शुभवासनायुक्तं भवति बुद्धिः कर्मानुसारिणीति वचनात् बुद्धिरित्यपलक्षणम् अंतःकरणचतुष्टयमे-  
वेत्यर्थः ३१

उभयेंद्रियाण्याहश्रोत्रमिति ३२ दिगादयः पंचश्रोत्रादीनां यथाक्रमं देवताः वन्द्यादयश्च वागादीनामिति ३३ ३४ ३५ अथ दशप्राणान्स्थानक

श्रोत्रं त्वक्चक्षुषी जिह्वा घ्राणं ज्ञानं चन्द्रियाणि च वाक्पाणि पादपायूपस्थानिकर्मैन्द्रियाणि च ३२ दिग्वाता र्कप्रचे-  
तोश्चि वर्हो द्रोपेद्रमित्रकाः ज्ञानकर्मैन्द्रियाणां च देवताः परिकीर्त्तितोः ३३ इडाचपिंगलाचैव स्रष्टुस्नारव्यातृतीयका  
गांधारी गजजिह्वा च पूषा चैव यशस्विनी ३४ अलंबुषा कुहूश्वापिशोखिनी दृशामीतथा पिंडमध्ये स्थिता ह्येताः प्र-  
धाना दशनाडिकाः ३५ प्राणोपानः समानारव्य उदानोऽप्या न एव च नागः कूर्मश्च कृकलो देवदत्तो धनंजयः ३६ तृदि-  
प्राणो गुदेऽपानः समानो नाभिमंडले उदानः कंठदेशस्याद्यानः सर्वशरीरगः ३७ उद्वारे नाग आरव्यातः कूर्म उन्मी-  
लने स्मृतः कृकलः क्षत्करो ज्यो देवदत्तो विजृम्भणे ३८ नजहति मृतं वापि सर्वव्यापी धनंजयः केवले भुक्तमन्नं हि पुष्टि-  
दं सर्वदेहिनाम् ३९ नयने व्यानको वायुः सारो शंसर्वनाडिषु आहारो भुक्तमात्रो हि वायुना क्रियते ह्यथा ४० संप्रवि-  
श्य गुदे सम्यक् पृथगन्नं पृथक् जलम् उर्ध्वमग्नेर्जलं कृत्वा कृत्वाऽन्नं च जलापरि ४१ अग्नेश्चाधः स्वयंप्राणः स्थित्वाऽग्निं धमते श-  
नैः वायुनाऽध्मायमानोऽग्निः पृथक्किं पृथक् सम् ४२

कर्म ३६ ३७ ३८ ३९ व्यानको वायुः सर्वशरीरव्यापकत्वात् सारो शंसंनयने प्रापयति रसप्रापणप्रकारमेवाह आहार इति त्रिभिः ४० ४१ ४२

भिन्नरसात्पृथक्भूतकिट्टमलम् ४३ मलस्यनिर्गमस्थानान्याह कर्णइति ४४ सर्वेप्राणादिवायवः आत्मशक्त्यैव चेष्टंतीत्याह एवमिति सूर्य  
स्थालोकंप्रकाशमुपलभ्यप्राप्यजनायथास्वस्वकर्मणिप्रवर्तते तथैवात्मसत्तां प्राप्यवायवोऽप्यस्यः असंभावः सूर्योयथाकर्मणिजनायवत्यस्वयंसा-

कुरुतेव्यानकोवायुर्विषकसंप्रापयेद्रसम् द्वारेर्द्वादशाभिभिर्न्नांकिट्टं देहाद्दहिः स्ववेत् ४३ कर्णाक्षिनासिकाजिह्वादंतानाभिर्न  
स्वागुदम् गुह्यं शिरोवपुर्लोममलस्थानानि चक्षते ४४ एवं सर्वे प्रवर्तते स्वस्वकर्मणिवायवः उपलभ्यात्मनः सत्तां सूर्यालो  
कयथाजनाः ४५ इदानीं नरदेहस्यशृणुरूपद्वयं रवग व्यावहारिकमेकं च द्वितीयं पारमार्थिकम् ४६ तिस्रः कोट्योर्द्वयो  
टीचरोमाणिव्यावहारिके सप्तलक्षाणिकेशास्युर्नरवाः प्रोक्तास्तविंशतिः ४७ द्वात्रिंशद्दशानाः प्रोक्ताः सामान्याद्वि  
तासूत मांसंपलसहस्रंतुरक्तंपलशतं स्मृतम् ४८ पलानि दशमेदस्तत्त्वकूपलानि च सप्ततिः पलद्वादशकं मज्जा  
हारक्तंपलत्रयम् ४९ शुकं द्विकुडवं ज्ञेयंकुडवं शोणितं स्मृतम् षष्ठ्युत्तरं च त्रिंशत्तमस्यं देहप्रकीर्तितम् ५० क्षितयासंगत्वेन

स्थितो भवति तद्ददात्मापीति अनेनात्मविचारणमप्युक्तं भवति ४५ व्यावहारिकं अगम्यं परमार्थिकं योगिजनज्ञेयम् ४६ तत्रायं तावदाह तिस्र इति  
षड्विंशतिः तिस्रः कोट्यः सप्तलक्षाणीत्यगणितानि ४७ ४८ स्थूलमानेन धातुप्रमाणमाह महारक्तप्राणाधारभूतम् ४९ कुडवं दशमांशकं शोणि  
तं कुरुद्रवंगर्भाधानभूतम् ५०

५.१ ५.२ एवं व्यावहारिकं निरूप्येदानीं पारमार्थिकस्वरूपानिरूपणेन सूक्ष्मस्वरूपेभ्यः प्रवेशाय स्वदेहे तावद्विराडुपरशूलधारणामाह पार  
मार्थिके देहे हीत्यारभ्य यावदध्यायसमाप्ति गुणाभुवनादयः तानेवाह भुवनानीत्यादि पारमार्थिके पारमार्थिकस्वरूपप्रकाशिके ५.३ वैराजरूप

नाह्यः स्थूलाश्च सूक्ष्माश्च कोटिशः परिकीर्तिताः पित्तं पलानि पंचाशत्तदर्थं श्लेष्मणस्तथा ५.१ सततं जायमानं तु विष्णु  
वंचाप्रमाणतः एतद्गुणसमायुक्तं शरीरं व्यावहारिकम् ५.२ भुवनानि च सर्वाणि पर्वतद्वीपसागराः आदित्याद्याग्रहाः  
सन्ति शरीरे पारमार्थिके ५.३ पारमार्थिकदेहे हि षट्चक्राणि भवन्ति च ब्रह्मांडे ये गुणाः प्रोक्तास्ते व्यस्मिन्नेव संस्थिताः  
५.४ तानहंते प्रवक्ष्यामि योगिनां धारणास्पदान् येषां भावनया जंतुर्भवेद्वैराजरूपभाक् ५.५ पदाधस्तात्तलं ज्ञेयं पा  
दोर्ध्वं वितलं तथा जानुनोः स तलं विद्धि सस्थिदेशो महातलम् ५.६ तलात्तलं सस्थिमूले गुल्फे देशो रसातलम् पातालं  
कटिसंस्थं च सप्तलोकाः प्रकीर्तिताः ५.७ भूर्लोकं नाभिमध्ये तु भुवर्लोकं तदूर्ध्वके स्वर्लोकं नृदये विद्यात्कंठदेशो मह-  
स्तथा ५.८ जनलोकं चक्रदेशो तपोलोकं ललाटके सत्यलोकं ब्रह्मसंघे भुवनानि चतुर्दश ५.९

नृधारणाश्च इति भागवतोक्तः स्वयं स्यादित्यर्थः ५.५ पूर्वश्लोकोक्तं क्रमेणैव सर्वेषां धारणामाह पादेति तदूर्ध्वके उदरे ५.६ ५.७ ५.८ ५.९

त्रिकोणेऽहत्पाठकमलांतर्गते तदुक्तं ब्रह्मपुराणे - दृष्टिस्त्वमवेष्टीमस्मिंहासनगतांबुजे त्रिकोणांतः समासीनं शिवं ध्यायेदुमांधरमिति ६० तस्य मध्ये  
त्रिकोणोऽधोर्ध्वेऽक्षिणवामरेखासु च मेर्वादयः समकुलपर्वतामवतीति ६१ शिरासु नाडिषु ६२ गोमेदः पुस्तः ६३ ६४ रसोन्नस्यलंबिकाकंठांतर्गता ६५

त्रिकोणोऽसंस्थितो मेरुरथः कोणोऽचमंदरः दक्षकोणोऽचकैलासो वामकोणो हिमाचलः ६० निषधश्चोर्ध्वरेखायां दक्षायां गंध  
मादनः रमणो वामरेखायां सप्तैते कुलपर्वताः ६१ अस्थिस्थाने भवेज्जंबूः शाको मज्जासु संस्थितः कुशाद्वीपस्थितो मांसे  
कौंचद्वीपः शिरासु च ६२ त्वचायां शास्त्रमूर्त्तौ गोमेदो रामसंचयः नखस्थं पुष्करं विद्यात्सागरास्तदनंतरम् ६३ क्षारो  
दोहि भवेन्मूत्रे क्षारो क्षारो दसागरः सरोदधिः श्लेष्मसंस्थामज्जायां घृतसागरः ६४ रसोदधिं रसो विद्याच्छोणितं दधि  
सागरः स्वादूदो लंबिकास्थाने जानीयाद्द्विनतासुत ६५ नादुचक्रे स्थितः सूर्यो बिंदुचक्रे च चंद्रमाः लोचनस्थः कुजो ज्ञेयो  
हृदये ज्ञः प्रकीर्तितः ६६ विष्णुस्थाने गुरुं विद्याच्छुक्रेशक्रौञ्चवस्थितः नाभिस्थाने स्थितो मंदो मुरवेराहुः प्रकीर्तितः ६७

नादुचक्रे ब्रह्मरंध्रादेकैकांगुल्यधोपःस्तः तदुक्तं योगशास्त्रे एकैकांगुल्यधोपोस्ति रंध्रान्नादं च बिंदुकम् बिंदुमस्फटिकाकारं सूर्यचंद्रसमप्र  
भम् इति ज्ञो बुधः ६६ विष्णुस्थाने नाभ्यंतर्गतमणिपूरकचक्रे नाभिस्थाने नाभिगोलके मंदः शनिः ६७

ग.पु.टी  
७८

वायुस्थाने हृदयादाकं वायुस्थानंतस्मिन् एवमुक्तप्रकारेण सर्वस्वरूपेण सर्वात्मकविराट्स्वरूपेण स्वदेहे चिंतयेत् इति मूलधारणा ६८ प्रथमषट्चक्रचिंतनात्मकसूक्ष्मधारणासाह सदेत्यादि ६९ जपानुष्ठानं विना सहजश्वासरूपेण भावयतीत्यजपासुनीनां मननशीलानां सकल्यंगायत्रीचक्रगुरु

अ०  
१५

वायुस्थाने स्थितः केतुः शरीरे ग्रहसंडलम् एवं सर्वस्वरूपेण चिंतयेदात्मनस्तुम् ६८ सदान्भातसमये बद्धपदासनस्थितः षट्चक्रचिंतनं कुर्याद्यथोक्तमजपाक्रमम् ६९ अजपानामगायत्रीसुनीनां सा सदायिनी अस्याः संकल्पमात्रेण सर्वपापैः प्रमुच्यते ७० शृणुताक्ष्यं प्रवक्ष्ये ह मजपाक्रममुत्तमम् यं कृत्वा सर्वदा जीवो जीवन्मावं विमुञ्चति ७१ मूलाधारः स्वाधिष्ठानमणिपूरकमेव च अनाहतं विशद्व्यारव्यमाज्ञा षट्चक्रमुच्यते ७२ मूलाधारे लिंगदेशेनाभ्यान्द्दिचक्रं उभे त्रयोर्मध्ये ब्रह्मरंध्रे कर्माच्चक्राणि चिंतयेत् ७३ आधारंतु चतुर्दलानलसंवासांतवणीत्रयं स्वाधिष्ठानमपि प्रभाकरसंबलांतषट्पत्रकम् रक्ताभमणिपूरकं दशदलं डाद्यं फकारांतं कंपत्रैर्द्वादशाभिरनाहतपुरं हेमं कटातारतम् ७४ पत्रैः सस्वरषोडशैः शशभरज्योतिर्विशद्व्यांबुजं हंसेत्यक्षरयुग्मकं द्वयदलं रक्ताभमात्रंबुजम् नस्मादूर्ध्वगतं प्रभासितमिदं पद्यं सहस्रच्छदं सत्यानंदमयं सदाशिवमयं ज्योतिर्मयं शाश्वतम् ७५

पुरवाज्ज्ञानव्य

म् ७० सर्वदा कृत्वा एतदाचरणानित्यकैर्भवेन्न भवति नतु नैमित्तिकमिति जीवन्भावं विमुञ्चति ब्रह्मस्वरूपो भवतीत्यर्थः ७१ ७२ ७३ ७४ ७५

७८

७६ ७७ ७८ ७९ ८० अत्रसदाचारप्रमाणयति एतानिति ब्रह्ममधूरवान् सर्ववेदमयस्यब्रह्मणः किरणरूपान् तदभिन्नानित्य  
र्थः चक्रगतानमरान् षट्चक्रस्थितान् श्रीगणेशादिदेवान् ऋषीणांसंप्रदायमार्गेषु ये आरुणादयो मुनयस्तेपि चिंतयति उपासते तदु

गणेशं च विधिं विष्णुं शिवं जीवं गुरुं ततः व्यापकं च परब्रह्म चक्रमाच्चक्रेषु चिंतयेत् ७६ एकविंशत्सहस्राणि षट्शतान्यधि  
कानि च अहोरात्रेण श्वासस्य गतिः सूक्ष्मा स्मृता बुधैः ७७ हकारेण बहिर्याति सकारेण विशोत्पुनः हंसो हंसे जिमंत्रेण जीवो  
जपति तत्त्वतः ७८ षट्शतं गणनायाय षट्सहस्रं तु वेधसे षट्सहस्रं च हरये षट्सहस्रं हराय च ७९ जीवात्मने सहस्रं च  
सहस्रं गुरवे तथा चिदात्मने सहस्रं च जप संख्या निवेदयेत् ८० एतान् चक्रगतान् ब्रह्ममधूरवान् मुनयो मरान् सत्संप्रदा  
यवेत्तारंश्चिंतयंत्यारुणादयः ८१ शुकादयोपि मुनयः शिष्यान्पदिशांति च अतः प्रवृत्तिमहतां ध्यात्वा ध्यायेत्सदा  
बुधः ८२ कृत्वा च मानसी पूजां सर्वचक्रे घनन्यथाः ततो गुरुरूपदेशेन गायत्री मजपां जपेत् ८३

उदरमुपासते यः ऋषिबर्त्मकः कूर्पदृशः परिसरपद्मतिं हृदयमारुणायोदहरमिति ८१ शिष्यान्परीक्षितादीन् तदुक्तं द्वितीये सद्यो मु  
क्तिस्थले स्वपार्थिनापीड्यगुदंतो निलंस्थानेषु षट्सूत्रमयेज्जितकुमः नाभ्यां स्थितं हृद्यरोष्यतस्मादुदानगत्योरसितं नयन्मुनिः ततो



नृसंधायधियामनस्वास्वतालुमूलंशानकैर्नयेत तस्माद्भ्रुवोरंतरसुन्त्रयेतनिर्भेद्यमूर्धनविसृजेत्परंगत इति एतं द्वारव्यानं श्रीश्राधरस्वामिभिः  
कृतं ज्ञातव्यम् ८२ अनन्यधीः एकाग्रचित्तः सन् ८३ रंध्रे ब्रह्मरंध्रांतर्गतं अधोमुखपंकजे श्रीगुरुंध्यायेत् तदुक्तं रुद्रयामले सहस्रदलपंकजे सकलशीतर  
शिमप्रभे वराभयकरांबुजं विमलगंधपुष्पांबरम् प्रसन्नवदनेक्षणं सकलदेवतारूपिणं स्मरेच्छिरसि हंसगंजननव्याधिवेद्यं गुरुमिति ८४ पंचोप  
चारैः मनसा कल्पितैः पंचभूतात्मकगंधपुष्पधूपदीपनैवेद्यैः तद्यथा लंष्ट्रियव्यात्मकगंधसमं हं आकां पुष्पं यं वाय्वां धूपं रंतेजां दीपं वं

अधोमुखे ततो रंध्रे सहस्रदलपंकजे हंसगं श्रीगुरुंध्यायेद्द्वाराभयकरांबुजम् ८४ क्षालितं चिंतयेद्देहं तत्पादामृतधारया पं  
चोपचारैः संपूज्य प्रणम्य तस्त्वेन च ८५ ततः कुंडलिनीं ध्यायेदारोहादवरोहतः षट्चक्रकृतसंचारोसाधं त्रिवलयो स्थितां  
म् ८६ अमृ० नैवेद्यं ० इति तत्स्तवेन गुरुर्ब्रह्मा गुरुर्विष्णुर्गुरुर्देवो महेश्वरः गुरुः साक्षात्परं ब्रह्म तस्मै श्रीगुरवे नम इति गुरुस्तो

त्रेण ८५ परात्परब्रह्मकलां कुंडलिनीं आरोहेतु प्रकाशमानां अवरोहे च अमृतं स्ववंतीं ध्यायेत् तदुक्तं योगशास्त्रे प्रकाशमानां प्रथमे प्रयाणे प्रथि  
प्रयाणेषु मृतायमानां अतः पदं व्योमसु संचरन्तीं ध्यायेत्सदा कुंडलिनीं परारव्यामिति आरोहावरोहश्च शंकरस्वामिचरणौ रप्युक्तो स्ति सौंदर्यल  
हर्षी तद्यथा महीं मूलाधारे कर्मापि मणिपूरे हुतव ह्मिति आरोहः अवरोहस्तु सधाधारासारैश्चरणयुगलांतविर्गलितैरिति एतदेवाह षडिति

मूलाधारादिषट्चक्रेषुकृतः संचारः आरोहावरोहक्रमेण गमनं यथासार्धं त्रिवलयप्रसुप्तभुजंगाकारं मूलधारोस्थिताम् ८६ धाममत्यामिस्थानं रंध्रा  
द्विर्गतं ब्रह्मरंध्राद्ब्रह्मलोकं तं प्राप्तं तेन यथासुषुप्त्या मार्गेण गता योगिनः विष्णोः परमं पदं स्वस्वरूपमेव यांति पुनर्मृत्युपुरवे संसारे न पतन्तीत्यर्थः तदुक्तं वेदस्तुतौ  
तत उद्गादनं तत वधामशिरः परमं पुनरिह यत्समैत्य न पतन्ति कृतांतं पुरवे इति ८७ मच्चिंतितं यथाश्चाच्छरणरूपेण ध्यातं तदुक्तं दशमोऽसमिति मेषः ध्याये ब्राह्मे मुहू

ततो ध्यायेत्कृष्णारव्यं धाम रंध्राद्द्विर्गतम् यथा तेन गता यांति तद्विष्णोः परमं पदम् ८७ ततो मच्चिंतितं रूपं स्वयं ज्यो  
तिः सनातनम् सदानंदं सदा ध्यायेन्मुहूर्त्तं ब्राह्मसंज्ञके ८८ एवं गुरुपदेशेन मनोनिश्चलतां नृपेन् न तु स्वैनप्रयत्नेन त  
द्विनापतनं भवेत् ८९ अंतर्यागं विधायैवं बहिर्यागं समाचरेत् स्नानसंध्यादिकं कृत्वा कुर्याद्हरिहरार्चनम् ९०

तैत्तैः चोत्थाय वार्युपस्पृश्य माधवः दध्यो प्रसन्नकरण आत्मानं तमसः परम् एकं स्वयं ज्योतिरं न न्यमव्ययं स्वसंस्थया नित्यनिरस्तकल्पष  
म् ब्रह्मारव्यमस्योद्भवनाशहेतुभिः स्वशक्तिभिर्लक्षितभावनिरवृत्तमिति ८८ तद्विना तद्गुरुपदेशो विनापतनं संसारे जन्ममरणमेव भवेन्नतु मोक्षः  
तदुक्तं श्रीशुकैः विजितदृषीकवायुभिर्दांतमनस्तुरंगय इह यतंति यंतु प्रति लोळमुपाय रिवदः व्यसनशतान्विताः समवहाय गुरोश्चरणं वणिज इवा  
जसंत्यकृतकर्णधरा जलधौ ८९ अंतर्यागं मानसोपचारैः पूर्वोक्तचक्रेषु श्रीगणेशादिपूजनं बहिर्यागं यथा लब्धोपचारैः श्रीहरिहरपूजनम् ९० ५

ग.पु.टी.  
८०

देहाभिमानिनांतु नित्यं प्रवणत्वस्य दुषट्वाद्दुर्लभो भोक्षः मद्भक्ताना तु मत्प्रसादादनायासत एव मुक्तिर्भवतीत्याह देहेति चतुर्भिः ९१ समीचीनः श्रेष्ठतः  
९२ ब्रह्मादिभिर्निश्चितत्वात् तदुक्तं द्वितीये नस्त्यतो न्यः शिवः पंथा द्दशतः संसृता विह वासुदेवे भगवति भक्तियोगो यतो भवेत् भगवान् ब्रह्मकार्त्स्न्येन  
त्रिरन्वीक्ष्य मनीषया तदध्यवस्यत्कूटस्थोरतिरात्यन्यतो भवेत् ९३ नावसीदति पुर्नजन्मादिदुःखं न प्राप्नोति किंतु मुक्तो भवतीत्यर्थः ९४ यथा

देहाभिमानिनामंतर्भुरवीर्यत्तिर्न जायते अतस्तेषां तु मद्भक्तिः सकरामोक्षदायिनी ९१ तपोयोगाद्यो मोक्षमार्गाः संति त  
थापि च समीचीनस्तु मद्भक्तिमार्गाः संसरतामिह ९२ ब्रह्मादिभिश्च सर्वज्ञैरयमेवाविनिश्चितः विचारं वेदशास्त्राणां वि  
चार्य च पुनः पुनः ९३ यज्ञादयोऽपि सद्भर्माश्चित्तशोभनकारकाः फलरूपा च मद्भक्तिस्तालब्धानावसीदति ९४ एवमाचार-  
णां ताक्ष्यं करोति सकृत्तीनरः स योगेन च मद्भक्त्या भोक्षयाति सनातनम् ९५ इति गरुडः सा० सकृत्तिजनजन्माचरणानि  
रू० पंचदशोऽध्यायः १५ गरुड उवाच श्रुता मया दयासिंधो ह्यज्ञानाज्जीवसंस्तुतिः अधुना श्रोतुमिच्छामि मोक्षो  
पायं सनातनम् १

विचारं कुरुते देहेऽस्मिन् सकृत्तीनर इति प्रश्नस्योत्तरं समाधायोपसंहरति एवमिति सनातनं विदेहकेवल्यम् ९५  
इति टी० पंचदशोऽध्यायः १५ प्रोक्ता पंचदशाध्यायैः पापपुण्यात्मिका गतिः षोडशोऽस्मिन् हरिः प्राह मोक्षोपायं सतां मतम् १ पूर्वाध्यायंते मोक्षं याति

अ०  
१५

८०

सनातनमित्यक्तं तदिदानीं मोक्षोपायमेव पृच्छति श्रुतेति चतुर्भिः हेमंगवन्निह असारे संसारे जन्ममरणानामनंतत्वात् सदादुःखात्तुरा  
णां मोक्षोपायमजानंतां जीवानां केनोपायेन मोक्षः स्यादिति मेवदेति समुच्चयार्थः १ २ ३ ४ अत्रोत्तरं श्रीभगवानुवाच हे गरुडप

भगवन् देवदेवेश शरणागतवत्सल असारे घोरसंसारे सर्वदुःखमलीमसे २ नानाविधशरीरस्था अनंता जीव  
राशयः जायंते च भ्रियंते च तेषामंतो न विद्यते ३ सदादुःखात्तुरा एव न कुरुवी विद्यते क्वचित् केनोपायेन मो  
क्षेशमुच्यंते वद मे प्रभो ४ श्रीभगवानुवाच शृणु तादृश्यं वक्ष्यामि यन्मां त्वं परिपृच्छसि यस्य श्र  
वणमात्रेण संसारान्मुच्यते नरः ५ अस्ति देव परब्रह्मस्वरूपी निष्कलः शिवः सर्वज्ञः सर्वकर्ता च सर्व-  
शो निर्मलो ह्यः ६ स्वयं ज्योतिरनाद्यंतो निर्विकारः परात्परः निर्गुणः सच्चिदानंदस्तदंशाज्जीवसंज्ञकः ७

रं ब्रह्मस्वरूपी कश्चिद्देवोस्ति ५ ६ तस्य अनाद्यविद्योपहतात् अविद्यायां प्रतिबिंबात् अंशाद्वांशस्तस्याज्जीव इति संज्ञो भवति अभि  
देष्टव्यः ७

यथाग्नेर्विस्फुलिङ्गका इति यदि असौ जीवो निजानन्दस्वरूपं विस्मृत्य देहधर्मान्मन्यारोपयति तदा अस्यानेकयोनिषु मोक्षगंधोपि नास्ति यदा-  
मानवो भूत्वा ज्ञानी भवेत् ज्ञानं नाम ब्रह्मैवाहं समः शान्तः सच्चिदानन्दलक्षणः नाहं देहो हंसरूपो ज्ञानमित्युच्यते बुधैः इत्यलक्षणः स्या  
चेन्न दामोक्षं प्राप्नोतीति सममेन संबन्धः अत्रायं वेदान्तसिद्धांतः यथांधकारादौ विकाररहिते रज्वादौ सर्पाद्यारोपणं कृत्वा मयकंपादिकं बहे-  
त् एवमात्मापि स्वस्मिन् जीवत्वमारोप्य सादृतीयं परिच्छिन्नं ज्ञात्वा दुःखसागरे मग्नो भवति यदा शास्त्राचार्यप्रसादेन वाक्यार्थज्ञान

अनाद्यविद्योपहिता यथाग्नेर्विस्फुलिङ्गकाः देहाद्युपाधिसंभिन्नास्ते कर्मभिरनादिभिः ८ स्वरवदुःखप्रदेः पु  
ण्यपापरूपैर्नियंत्रिताः तत्तज्जातियुत देहमायुर्भोगंच कर्मजम् ९ सुखं न भवति तदा विवेकचक्षुषा स्वात्मानम

खंडानन्दज्ञानैकरूपं संपश्यन् ततो नाहं जीवः परमात्मा ह्यमिति ज्ञात्वा मय दुःखादिर्निहतः सन् मुखा भवेत् यथा च जलस्य सूर्यो शो जलस्य नि-  
मित्तस्या पाये सूर्ये वगत्वाते नैवरूपेण पुनर्नामच्छति यथा च बाह्यघटाद्युपाधिपरिच्छिन्नो घटाकाशो मुख्याकाशांशः सन् घटादेर्निमित्तस्या  
पाये मुख्याकाशांशो प्राप्य पुनर्न निवर्तते एवं लिंगशरीरावच्छिन्नः परमात्मानोऽंशः मायिकलिंगशरीरापाये परमात्मानं प्राप्य न निवर्तते किंतु त  
त्त्वज्ञानान्मोक्षो भवतीति तथा चोक्तं श्रीशककेन द्वादशास्कंधे घटे भिन्ने यथाकाश आकाशस्या यथापुरा एवं देहे मृते जीवो ब्रह्म संपद्यते पुनरित्य-

ध्यायार्थः ८ ९

१० ११ १२ अस्मिन् अध्याये प्रथमं ज्ञानहेतुं नरत्वं स्तुत्वा ततो ज्ञानजनकं वैराग्यं निरूप्य ततो ज्ञानवैराग्यरहितान् दांभिकान् विगततस्तत्त्वज्ञाना-  
न्योक्षो भवतीति प्रतिपाद्य अन्ते ज्ञानिनामादुरकृत्यां निरूपयति अनेनैकक्रमेणाह शरीरिणां जीवानां अन्यत्र पश्वादि शरीरेषु ज्ञानलाभो न भ-

यति जन्मप्रपद्यंते तेषामपि परंपुनः ससूक्ष्मलिङ्गशरीरमामोक्षादक्षरं रवग १० स्यावराः कृमयश्वाजाः पक्षिणः  
पशवो नराः धार्मिकाश्चिदशास्तद्वन्मोक्षिणश्च यथाक्रमम् ११ चतुर्विधशरीराणि धृत्वा मुक्त्वा सहस्रशः स-  
कृतात्मानवो भूत्वा ज्ञानी च्छोक्षमानुयात् १२ चतुराशीतिलक्षेषु शरीरेषु शरीरिणाम् नमानुषं विनान्यत्र  
तत्त्वज्ञानं तुल्यते १३ अत्र जन्मसहस्राणां सहस्रैरपि कौटिभिः कदाचिच्छ्रमते जंतुमानुष्यपुण्यसंचयात् १४  
सोपानभूतं मोक्षस्य मानुष्यं प्राप्य दुर्लभम् यस्तारयति नात्मानं तस्मात्प्रापतरोत्रकः १५ नरः प्राप्योत्तरं जन्मल-  
ब्धाच्चैन्द्रियसौष्टवम् न वेत्यात्माहितं यस्तु स भवेद्ब्रह्मपातकः १६ वेदित्यर्थः १३ ज्ञानहेतोर्मानुषशरीरस्य दुर्लभ-

तामाह अत्रेति १४ दुर्लभं प्राप्यापि यो मोक्षोपायं न करानि स तु महापातक्येवेत्याह सोपानभूतमोक्षस्य साधनरूपम् १५ उत्तरं सर्वेत्तिमं-  
ब्राह्मणादिजन्मसौष्टवं इंद्रियाणामप्रतिहतशक्तित्वं लब्धापि य आत्माहितं मोक्षोपायं न जानाति सत्त्वात्मपातकः स्वस्यैव नाशकर्तेत्यर्थः १६

ग-पु-टी-  
८२

विनादेहेन नरशरीरं संयोगं विना कस्यापि देवादिजीवस्यापि पुरुषार्थो मोक्षो नास्ति इति व्यवहारमार्गोपि धनं विना सबलशरीरं विना च  
तीर्थाटनादिपुरुषार्थो नास्ति तस्माद्देहोर्दयं रक्षेत् असत्कर्मसंज्ञानियोजयोदित्यर्थः किंतु पुण्यकर्माणि साधयेदिति १७ आत्मानरदेहः सर्व  
स्य मोक्षादेः पात्रं भवति अतस्तस्य रक्षणो यत्नं योगाभ्यासमाचरेत् भद्राणि सत्संगात्मध्यानादिबहुकल्याणानि १८ गता

विनादेहेन कस्यापि पुरुषार्थो न विद्यते तस्माद्देहं धनं रक्षेत् पुण्यकर्माणि साधयेत् १७ रक्षयेत्सर्वदात्मनमात्मा  
सर्वस्य भाजनम् रक्षणो यत्नमातिष्ठेज्जीवन् भद्राणि पश्यति १८ पुनर्ग्रामः पुनः क्षेत्रं पुनर्वित्तं पुनर्ग्रहम् पुनः  
शुभाशुभं कर्म न शरीरं पुनः पुनः १९ शरीररक्षणोपायाः क्रियन्ते सर्वदा बुधैः नैच्छन्ति च पुनस्त्यागम  
पिकुष्ठादि रोगिणः २० तद्दोषितं स्याद्दुर्मार्थं धर्मज्ञानार्थमेव च ज्ञानं तु ध्यानयोगार्थमचिरात्प्रविमुच्य  
ते २१

अपि गामादयस्तु पुनरप्यायांति नरशरीरं तु पुनः पुनर्नायाति अतो रक्षेदिति पूर्वजीवसंबं-  
धः १९ उपायाः मृत्योर्वचनाय समाध्यादयः रोगिणोऽपि त्यागं तु नैच्छन्ति ज्ञानहेतोर्नरशरीरस्य पुनः प्राप्तदुर्लभत्वा-  
दिति भावः २० ननु अनित्यस्य रक्षणां किमर्थमिति चेत्तत्राह तदिति २१

अ०  
१६

८२

आत्मैवत्यात्मनोबंधुरिति विंशत्याम्बुहुर्मुहु रिति वचनात् स्वयमेवात्मानंतरं येदित्याह आत्मैवेति अहितेभ्यः असत्कर्मदुःसंगादिभ्यः २२ इहेवनरश-  
रिणवचिकित्सांदूरीकरणोपायनिरोधपञ्चद्विदहं २३ अतोस्मिन्नेवसबलनरशरीरेतत्वाभ्यासंकुर्यादित्याह व्याघ्रीवेति त्रिभिः यावज्जरादयोनायांति याव  
दयंदेहश्रुतिष्ठति स्वस्थोभवति तावत्तन्वसमप्येति चयाणां संबन्धः २४ यदि तारुण्येभिपयान्फक्त्वावार्थकेतत्वाभ्यासंकरिष्यामीति विचारस्तु व्यर्थ एवेत्याह  
संदीप्तेर्दितयथासंदीप्तमवनस्पशमननवस्त्वानितकूपोदकेननसंभवति यथाजरादिषु तत्वाभ्यासंहरिस्मरणं च न स्यादतः स्वस्थावस्थायामेव -

आत्मैव यदि नात्मानमहितेभ्यो निवारयेत् को न्योहितकरस्तस्मादात्मानंतरं विष्यति २२ इहेवनरकव्याधेश्चिकित्सांन करोति  
यः गत्वानिरोधपदेशं व्याधिस्थः किं करिष्यति २३ व्याघ्रीवास्तेजराचायुर्यातिभिन्नुपटोबुवत् निघ्नंतिरिपुवद्रोगास्त  
स्माच्छ्रेयः समप्यसेत् २४ यावन्नाश्रयते दुःखं यावन्नायांति चापदः यावन्नेन्द्रियैकल्पं तावत्श्रेयः समप्यसेत् २५

श्रेयः समप्यसेदित्यर्थः तदुक्तं भर्तृहृदये यावत्स्वस्थमिदं शरीरमरुजं यावज्जरा दूरतो यावच्चेंद्रियशक्तिरप्रतिहता यावत्सयोनायु  
षः आत्मश्रेयसितावदेव विदुषा कार्यः प्रयत्नो महान् संदीप्तेभवनंतुकूपरवननेप्रत्युद्यमः काष्ठशक्ति उक्तंचगोतमेनापि कृष्णत्व  
दीयपदपंकजपंजरांतेत्येवमभिशित्तुमानसराजहंसः प्राणप्रयाणसमयेकफवातपित्तैः कंठावरोधनावधौस्मरणंकुतस्ते इति २५३६



म. पु. टी.  
८३

२६. कौम्योत्पादकचनान्याह कालइत्यादीनि हितंमोक्षोपायवेत्यपीतिनहंतइतिस्वेदे प्रत्यक्त अहितमेवाचरतीति २७ तदुक्तंभर्तृह  
रिणा व्याधीवेतिपंचश्लोकाशयः व्याधीतिष्ठतिजरापरितर्जयतीरोगाश्चशत्रवइवप्रहरंतिदेहम् आयुश्चसंस्ववतिभिन्पटादिवांभौलोकस्त  
थाप्यहितमाचरतीतिचित्रम् आदित्यस्यगतागतैरहरहः संक्षीयतेजीवनंव्यापारैर्बहुभारकार्यगुरुभिः कालोनविज्ञायते दृश्वाजन्मजरावि

यावन्तिष्ठतिदेहोयंतावत्तत्त्वंसमभ्यसेत् संदीप्तकोणभवनेकूपंरवनतिदुर्मतिः २६ कालोनज्ञायतेनानाकार्यैः संसार  
संभवैः स्रखंदुःखंजनोहंतनोवेत्तिहितमात्मनः २७ जातानान्तीन्मृतानापत्प्रस्तान्दृश्वाचदुःखितान् लोको-  
मोहस्ररांपीत्वानविभोतिकदाचन २८ संपदः स्वप्नसंकाशायोवनंकुसुमोपमम् तडिच्चपलमायुष्यंकस्यस्या-  
ज्जानतोधृतिः २९ शतंजीवितमत्यल्पंनिद्रालस्यैस्तदर्धकम् बाल्यरोगजरादुःखैरल्यंतदपिनिष्फलं ३०

षन्तिमरणंवासश्चनोत्पद्यतेपीत्वामोहमयींममादमदिरामुच्चजन्मृतंजगत् २८ संपदादयः स्वप्नादिवज्जानतः कस्यविवेकिनः धृतिः स्या  
न्नकस्यापीत्यर्थः २९ शतमितितदुक्तंभागवते बालान्प्रतिभल्हादेन पुंसोवर्षशतंत्यायुस्तदर्धंवाजितात्मनः निष्फलंयदसौरात्र्यांशोतेधंप्रापित  
स्तमः युग्धस्यबाल्येकौमारेकीडतोयातिविंशतिः जरयाग्रस्तदेहस्ययात्यकल्पस्यविंशतिः दुरापूरेणकामेनमोहेनचबलीयसा शेषंग्रहेषुसक्तस्य  
प्रमत्तस्यापयानिहीति ३०

श्री०  
१५

८३

प्रारब्धव्ये प्रारब्धयोग्ये मोक्षोपाये जागर्तव्ये परब्रह्मचिंतने भयस्थाने संसारे विश्वस्तव्यः विश्वासाहो नरः कः नहन्यते यमेन अपितु सर्व एवे-  
त्यर्थः हा इति करुणया अनुतापः ३१ आक्रम्य जीवं वशीकृत्या स्थिते देहे जीवेन सहैव जलबुद्बुदसमे सति निर्भयः कथं तिष्ठति ३२ अहिते परिणा-  
ये विषोपमे विषये हितं मषेष्टलाभमिदमिति संज्ञायस्येति अक्रवेदेहादौ अनर्थे दंभानृतादिपदशानर्थमूलधने अर्थः समप्रयोजनं सिद्धं-

प्रारब्धव्ये निरुद्योगो जागर्तव्ये प्रसक्तकः विश्वस्तव्यो भयस्थाने हानरः को नहन्यते ३१ तोयफेनसमे देहे जीवे  
नाक्रम्य संस्थिते अनित्यपिय संवासे कथं तिष्ठति निर्भयः ३२ अहिते हितसंज्ञः स्यादध्वंशसंज्ञकः अनर्थे चार्थं  
विज्ञानः स्वमर्थे यो न वेत्ति सः ३३ पश्यन् अपि प्रस्वलति शृण्वन् अपि न बुध्यति पठन् अपि न जानाति देवमा-  
या विमोहितः ३४ तन्निमज्जज्जगादिदंगंभीरे कालसागरे मृत्करोगजराशाहैर्न कश्चिदपि बुध्यते ३५

इति संज्ञानंयस्य ईदृशो यो नरः स्यात् सखं अर्थं मुक्तिप्रदं आत्मज्ञानस्वरूपं स्वप्रयोजनं नैव वेत्ति ३३ अहो देवमायाबलमित्याह  
पश्यन् अपि आत्मज्ञानाच्छोभवतीति जानन् अपि प्रस्वलति मोक्षमार्गाद्दृष्टो भवति तदा चरणां विनेत्यर्थः ३४ इदं जगन्मरणादिशा-  
हैः कारणभूतैः कालसागरे निमज्जतूनि भग्नो भवति तदपि न बुध्यते इत्यहो ३५

विशीर्णो गलितो यथा मन्त्रायते तथा कालोपि सूक्ष्मगतित्वात् ३६ आयुरापि कालवत् क्षीयमाणो न लक्ष्यते त्याह वेष्टनं रोधनं युज्यते कु-  
ब्धादिभिः कर्तुं शक्यते एवमघटघटना तु भवेदपि परंतु आयुषि आयुर्गमने आस्था स्थिरतान युज्यते इत्यर्थः ३७ येन कालेन अ-

प्रतिक्षणमयं कालः क्षीयमाणो न लक्ष्यते आमकुंभ इवांभस्थो विशीर्णो न विभाव्यते ३६ युज्यते वेष्टनं वायो  
राकाशस्य चरवंडनम् ग्रथनं चतरंगाणामास्थानायुषि युज्यते ३७ पृथिवी दक्ष्यते येन मेरुश्चापि विशीर्यते  
शुष्यते सागरजलं शरीरस्य च काकथा ३८ अपत्यं मे कलत्रं मे धनं मे बांधवाश्च मे जल्पन्तमिति मत्प्राजं हंतिका  
लघुको बलात् ३९ इदं कृतमिदं कार्यमिदं मन्यत् कृता कृतम् एवमीहा समायुक्तं कृतांतः कुरुते वशम् ४० श्वः का-  
र्यमद्य कुर्वीत पूर्वाण्हे चापराणि हकम् नहि मृत्युः प्रतीक्षेत कृतं वाप्यथ वा कृतम् ४१

परिमिता पृथिव्याद्

योऽपि नश्यति तदा समवितस्ति कस्य कावार्त्तेत्याह पृथिवीति ३८ स्वभक्ष हनने कालस्य द्याले शो पिनास्तीत्याह अपत्यमिति मे-  
वे इत्यजवचनानुकरणं मर्त्यो नरः सा एवाजस्तम् ३९ कालः कृतामपि न प्रतीक्षते इत्याह इदमिति ४० अतो मोक्षकार्ये विळंबो न कार्य इत्या-  
ह स्वइति ४१

क्षामंतश्वागतं मृत्युशत्रुं मृत्युपिष्टो गसि स्थितो गसि अतस्त्रातारं परमेस्वरम् ४२ परिपृक्कमांसापिंडवन्मृत्युर्मनवमश्नातीत्याह तृष्णोति ४३ मृ  
त्योः सर्वत्र तुल्यतामाह बालानिति आविशते अवश्यमाप्नोति तदुक्तं श्रीभागवते मृत्युर्जन्मवतां वीरदेहेन सहजायते अद्यवाब्दशतानेवामृ  
त्युर्विप्राणिनां भ्रवमिति ४४ सहचरः स्वदेहोऽपि जीवेन सहनोपयाति तर्हि पृथक् स्थितानां स्त्रीपुत्रादीनां किं प्रयो जनमित्याह स्वदेहमिति

जरादर्शितपंचानं प्रचंडव्यापिसैनिकम् मृत्युशत्रुमपिष्टोसित्रातारं किं न पश्यसि ४२ वृष्णासूत्राविनिर्भिन्नां सित्तं विषयस  
र्पिषां रागद्वेषानलेपकं मृत्युर्श्नातिमानवम् ४३ बालांश्च यौवनस्थांश्च वृद्धान् गर्भगतानपि सर्वाणां विशते मृ  
त्युर्वैभूतमिदं जगत् ४४ स्वदेहमपि जीवो यमुत्क्रायाति यमालयम् स्त्रीमातृपितृपुत्रादिसंबन्धः केन हेतुना  
४५ दुःखमूलं हि संसारः स यस्यास्ति सदुःखितः तस्य त्यागः कृतो येन संसारवीनापरः कश्चित् ४६ प्रभवसंबेदुः  
खानामालयं सकलापदाम् आश्रयं सर्वपापानां संसारं वर्जयेत्क्षणात् ४७

स्त्रीपुत्रादिसमुदायरूपसंसारस्यैव दुःखापत्स  
र्वपापानां मूलत्वात् संसारवेष्मस्तदासक्तिमनसा गपपरित्यजेत् संसक्तस्तु कदापि न मुच्यते इत्याह दुःखमूलमिति त्रिभिः त्यागोऽनमनसै  
वचन्यनसैव कृतं तदेव कृतं भवति वशीरिणोति श्रुतेः तथा च नूडामलयापिशिरिष्ये यस्य मनस्त्यागवांगीकृत इति ४६ प्रभव उत्पत्तिस्थानम्  
आश्रयं वृद्धिस्थानम् ४७

गु-पु-टी  
८५

लाहादिपाशैस्तुशरीरेणबद्धः सतुदृश्यमानत्वात् परेणापिमुच्यतेपुत्रादिपाशैर्मनसाबद्धः केनापिनमुच्यते अदृश्यत्वात् ४८ अतःपुत्रादिषु  
स्नेहसंबंधात्तद्गतदुःखशोकादिभिर्व्यथितो भवति अतस्तंनकुर्यादित्याह यावंतश्चितिशोकरूपाः शकवः कीलकानिखन्यंतेनिपात्यंते ते

अ०  
१६

लोहदारुमयैःपाशैःपुमान्बद्धोविमुच्यते पुत्रदारुमयैःपाशैर्मुच्यतेनकरात्मन ४८ यावंतःकुरुतेजंतुःसंबंधान्मन  
सःप्रियान् तावंतोऽस्यनिखन्यंतेहृदयशोकशकवः ४९ वंचिताशेषविनेतैस्तैर्नित्यंलोकोविनाशितः हाहंतवि  
षयाहारैर्देहस्थैर्द्विभ्रतस्करैः ५० मांसलुब्धोयथा मत्स्यो लोहशंकुं न पश्यति सरवलुब्धस्तथा देहीय  
मबांधानपश्यति ५१

षामपगमेतन्नाशादिशोकानुपगमादित्यर्थः ४९ वंचितान्यशेषधनानि यैःविषयानाहर्तुंशीलंयेषांतेपक्षेविषयेभ्यो धनमा  
हरंति तेविषयाहरास्तैस्तस्करैर्लोकोनित्यंविनाशितः हाहंतश्चितिरवेदे ५० किंच परिणामेविषोपमंविषयस्करवासक्तःपुमा  
न्मत्स्यो बडिशदुःखमिवयमयातनां प्राप्नोतीत्याह मांसलुब्धइति ५१

८५

६ ६ ६

हिताहितं प्रवृत्तिं न वृत्तिं हितम् अमानित्वमदांभित्वमाहिंसाक्षांतिर्यजवम् आचार्योपासनं शौचं स्थैर्यमात्मविनिग्रहः इत्यादिपञ्चश्लोकैः  
गीतायाभुक्तं तत्त्वज्ञानसाधनं तस्मिन्प्रवृत्तिं च अहितम् प्रवृत्तिं च निवृत्तिं च जनानविदुरासाराः न शौचं नापि चाचारो न सत्यं तेषु विद्यते इत्या  
दिदशश्लोकैर्भगवतोक्तमासुरभावतस्मिन्निवृत्तिं च न जानंतः अतएव नित्यं जन्मनि जन्मनि उन्मार्गमासुरमार्गं तं प्रति गच्छंति ये ते उद

हिताहितं न जानंतौ नित्यमुन्मार्गगामिनः कुक्षिपूरणनिष्ठायेते नरानारकाः खग ५२ निद्रादिभेषु नाहाराः सर्वेषां  
प्राणिनां समाः ज्ञानवानुमानवः प्रोक्तो ज्ञानहीनः पशुः स्मृतः ५३ प्रभाते मलमूत्राभ्यां क्षुत्तृड्भ्यां मध्यगे रवौ रात्रौ  
मदननिद्राभ्यां बाध्यंते मूटमानवाः ५४ स्वदेहधनदारादिनिरताः सर्वजंतवः जायंते च म्रियंते च द्वाहंता ज्ञान  
मोहिताः ५५ तस्मात्संगः सदा त्याज्यः सर्वस्त्यक्तुं न शक्यते महद्भिः सहकर्तव्यः संतः संगस्य भेषजम् ५६ रंभसन

नरके निपतंतीत्यर्थः उक्तं च आसुरं भावमापन्ना मूटा जन्मनि जन्मनि भ्राम प्राप्येव कौंतेय ततो यां त्यधमांगतिम् ५३ अतश्च हिताहित  
ज्ञानहीनः सकलप्राणिसाधारणधर्ममूटः पशुरेवेत्याह निद्रादीति ५३ किंच देहधर्मैरभिभूतानां मूटानां हिताहितज्ञानानुसंधानावसरोपि नास्ती  
त्याह प्रभात इति ५४ अतो देहाद्यासक्तानां ज्ञानसाधनमोक्षरहितानां वर्षा कृपाणां भिन्नैषां तृथैव जन्ममरणे इत्याह स्व इति ५५ अतः संगो देहा  
यासक्तिरूपः यदि सर्वः परमहंसवत्त्यक्तुं न शक्यते तदा महतां कर्तव्यः तोह पूर्वकृतसंगरो गभेषजास्तन्निवर्तका भवंतीत्यर्थः ५६

ग.मु.टी.  
८६

किंच सत्संगादेवसन्मार्गदर्शनंभवति नान्यथेत्याह सत्संगइति सतांतत्वज्ञानिनांसंगस्तुसत्संगप्रदायदर्शकत्वादेकंनयनंविवेकश्च आ  
त्यस्वरूपस्यनित्यत्वंदेहादेरनित्यत्वदर्शकत्वाद्द्विष्यनयनंचयस्यनास्तीसोऽंधःअमार्गगःवेददूषितफष्टमार्गगतकथंनस्यादपितुस्यादेवेत्यर्थः५७  
एववैराग्योत्पादकवचनान्युक्तातद्रहितान्दांभिकाभिंदति स्वस्ववर्णाश्रमादिधर्माणांदांभिकत्वेनाचरणान्मुक्तिर्नास्ति किंतुतत्वज्ञानादेवेत्याह

सत्संगश्चविवेकश्चनिर्मलंनयनद्वयम् यस्यनास्तिनरःसोऽंधःकथंनस्यादमार्गगः५७ स्वस्ववर्णाश्रमाचारनिरताःसर्वमा  
नवाः नजानंतिपरंधर्मवृथानश्यंतिदांभिकाः ५८ क्रियायासपराःकेचिद्भ्रतचर्यादिसंयुताः अज्ञानसंरुतात्मानःसंचरंतिप्र  
चारकाः५९ नाममात्रेणसंतुष्टाःकर्मकांडरतानराः मंत्रोच्चारणहोमाद्यैर्धर्माभिताःऋतुविस्तरैः ६० एकभुक्तोपवासाद्यैर्नि  
यमैःकायशोषणैः मूढाःपरोक्षमिच्छंतिमममायाविमोहिताः ६१ स्वस्वेतित्रयोदशभिःपरंपरमार्थनिष्ठंमोक्षधर्मअतोदांभि

कामिथ्याचारास्तेनपश्यंति मोक्षस्यालाभाहृयाजन्ममरणाभवंतीत्यर्थः ५८ क्रियासुकर्मसुआयासपराः शीतादिसहनप्रयासपरायणाःव  
संचर्यासुकृत्तुभ्यांसंयुताःअज्ञानेति अविवेकावृत्तचित्तान्धतेयतारकावंचकाएवविचरंति ननुपरंधर्मंजानंतीतिपूर्वेषुसंबंधः५९  
नाममात्रेणस्वर्गादिसुखेनहोमाद्यैर्धर्माभिताःमूढाःपरोक्षंस्वर्गसुखं यद्बुद्ध्यात्यमतींद्रियम् मोक्षसुखंज्ञानंविनाइच्छंतीत्यर्थः६०अ  
त्रहेतुर्मममायेति ६१

अ.  
१६

८६

एतदेवस्पृश्यति देहदंडनेनकायशोषणेनेवमुक्तिर्नास्ति अंतर्गतांविवेकस्याविद्यमानत्वात् यथावल्मीकस्यसर्पालयस्थताडनादेवतन्म  
ध्यगतभुजंगोनाश्रियते तथादेहदंडनेनाविवेकोननश्यतीत्यर्थः ६२ अतोविवेकिनस्तेस्वयंनष्टाः परानपिनाशयंतीत्याह जटेति कीदृशाः  
दांभिकानांविषंस्तद्व्यत्वंधारयंति इतिज्ञानघनानपिजनन्भ्रामयंतीत्यर्थः ६३ अतस्तेषांसंगोनकर्त्तव्यइत्याह संसारजेति ब्रह्मज्ञोस्मीत्यव

देहदंडनमात्रेणकामुक्तिरविवेकिनाम् वल्मीकताडनादेवमृतः कुत्रमहोरगः ६२ जटाभारजिनेर्युक्ता दांभिकावेषधा  
रिणः स्वमांतिज्ञानिवल्लोकेभ्रामयंतिजनानपि ६३ संसारजकरवासक्तंब्रह्मज्ञोस्मातिवादिनाम् कर्मब्रह्मोभयप्रदं  
तंत्यजेदंत्यजंयथा ६४ गृहारण्यसमालोकेगतघ्रीडादिगंबराः चरंतिगर्दभाद्याश्चविरक्तास्तेभवंतिकिम् ६४ मृ  
द्भस्मोद्भूलादेवमुक्ताः स्युर्यदिमानवाः मृद्भस्मवासीनित्यंश्वासकिंमुक्तोभविष्यति ६५ ब्रह्मनिष्ठावयं अतोस्माकं

विषयस्वरवासक्तेर्दोषोनास्ति शःशारभकर्मणांलेपाभावादितिवादिनाम् सर्वकर्मब्रह्मध्यानपराङ्मुखं चतंबोपचंचुमंत्यजवन्त्यजेत्  
श्वपाकवन्धस्पृशेदपीत्यर्थः ६४ किंच येनिलज्जाःस्त्रीणांसमूहेपिनग्नाविचरंति तेगर्दभादिसमाएवनतुविरक्ताइत्याह गृहार-  
ण्यसमारति ६५ सदाभस्मवासिनोपिश्वगर्दभादयोयथामुक्तानभवंति तथासर्वेगमृद्भस्मधारणादपिमुक्तिर्नास्तीत्याह ६५



ग.पु.टी.  
८७

किंच अदिवेककृतदुराग्रहेण गृहान्भपरित्यागादेवतापसान्भवन्ति किंतु तामसा एवेत्याह तृणोति तामसतापसागीतायामुक्ताः मूढ  
ग्राहेणात्मनो यत्पीडयन्ति यत्ते तपः परस्थोत्सादनार्थे वा तन्नामसमुदाहृतमिति ६७ किंच मलिनभावनया गंगादितीरे स्थिता अपियोगि  
नो न भवन्तीत्याह आजन्मेति उक्तं च प्रातः प्रातः प्रपश्यन्ति नर्मदा मत्स्यबंधकाः नतं शिवपुरं यांति भावो हि भवकारणमिति भावः शुद्ध

तृणपर्णोदकाहाराः सततं वनवासिनः जंबुकारवुमृगाद्याश्च तापसास्ते भवन्ति किम् ६७ आजन्ममरणांतं च  
गंगादितटिनीस्थिताः मंडूकमत्स्यभमुरवायो गिनस्ते भवन्ति किम् ६८ पारावताः शिलाहाराः कदाचिदपि  
चातकाः नपि वन्ति महीतो यत्र तिनस्ते भवन्ति किम् ६९

मलिनभावना हि शिवपुरस्थभवस्य जन्ममरणात्मकसंसारस्य कारणं भवतीत्ययमस्यार्थः ६८ ये चाति क्रूरा विवेकिनः अशास्त्र  
विहितोपवासादिभिर्जलान्भपरिहारादृथैवात्मानं पीडयन्ति ते ब्रतिनो न किंत्वास्तरनिश्चया एवेत्याह पारावता इति तदुक्तं गीता-  
सूक्तं कर्षयंतः शरीरस्थं भूतग्राममचेतसः सांचैवांतः शरीरस्थं तान्विस्थ्यास्तरनिश्चयानिति ६९

अ०  
१६

८७

तस्यादितिहेतोः इत्यादिकं वर्णाश्रमादिधर्माचरणादिकं यत्कर्म तल्लोकानां मृदजनानां रंजनकारकं मोहकारणमेव ननु तत्त्वज्ञानं विना मोक्ष  
कारणमिति तदुक्तं ज्ञानप्रशंसायां मीनः स्नानपरः फणीपवनशुग्मेषश्च वर्णाश्रमो नीराशीरबलुचातकः किमपरं शेते गुहां मूषकः भस्मो  
दूलनतत्परः खलुरवरो ध्यानानुरक्तो बकः सर्वेषामिह कारणं शृणु सरके ज्ञानं परं किं तप इति ७० एवं यथासदं भावर्णाश्रमधर्मादिक्रियामु  
क्ते हेतुभूतानास्ति तथादं सराहिता पिशाच्यज्जनाज्ञानं विना मोक्षभदानभवतीत्याह षडिति चतुर्दशाभिः स्वगहेगरुड षट्दर्शनमहाकूपेषट्-

तस्यादित्यादिकं कर्मलोक रंजनकारकम् मोक्षस्य कारणं साक्षात्तत्त्वज्ञानं स्वगोश्वर ७० षट्दर्शनमहाकूपेष  
तिताः पशवः स्वग परमार्थं न जानंति पशुपाशानियंत्रिताः ७१ वेदशास्त्रार्णवेपोरे उद्यमाना इतस्ततः षड्-  
भिर्नियग्रह्यस्तास्तिष्ठन्ति हि कुतार्किकाः ७२

शास्त्ररूपांधकूपेषतिताये अनात्मज्ञादिपदपशवस्ते परमार्थब्रह्मरूपं न जानंति प्र  
तिपादयंतोऽपि स्वयं नानुभवन्ति अतः पशुवत्पाशेन अतिकठिनार्थविचारणरूपेण नियंत्रिताः कदाएव हि तिष्ठन्तीति संबन्धः ७१ पोरे अनंतत्वाद्  
यंकरे इतस्ततः ग्रंथाद्व्यांतराध्ययने उद्यमाना व्याकुलाः शोकादिषड्भिर्निग्रह्येन रोधे ग्रस्ता व्यथाः ईदृशाः कुतार्किकाः कुतर्कबलादद्वैतज्ञानपर  
एव तिष्ठन्ति ननु तज्ज्ञानंतीत्यर्थः ७२

अतोवेदादिज्ञानापिः परमार्थतत्त्वज्ञानं न वेत्ति तदा विडम्बकस्य उपहासकस्यैव तस्य अतत्त्वज्ञस्यापि तत्सर्वज्ञात्वं च कृत्वं च काकवद्भाषितं व्य-  
र्थमित्यर्थः ७३ किञ्च परतन्त्रविभुरवानां शास्त्रपठनं ज्ञानमपि व्यर्थमेवेत्याह इदमिति ज्ञानं नाम ज्ञेयभाषिसाधनरूपम् अमानित्वमदंभित्वमि-  
त्यादिगीतोक्तं ज्ञेयं वै तज्ज्ञानगम्यम् अनादिमत्परं ब्रह्मेत्यादितत्रैवोक्तं ब्रह्मस्वरूपं तदिदं ज्ञानं ज्ञेयं चास्ति नास्ति वेति संशयचिंतया पठन्तीति  
७४ किञ्च वाक्यादिभिरज्जहृष्ट्याशोभिनाः अपिमूढस्तत्त्वपराङ्मुखाः शिवता एव तिष्ठन्तीति अतएव व्याकुलेन्द्रियास्ते श्रद्धावानूलभते ज्ञानं

वेदागमपुराणज्ञः परमार्थं न वेत्ति यः विडम्बकस्य तस्यैव तत्सर्वं काकभाषितम् ७३ इदं ज्ञानमिदं ज्ञेयमिति चिंता समाकुलाः  
पठन्त्यहर्निशं शास्त्रं परतत्त्वपराङ्मुखाः ७४ वाक्यछंदोनिबन्धेन काव्यालंकारशोभिनाः चिंतयादुः शिवतामूढास्तिष्ठन्ति-  
व्याकुलेन्द्रियाः ७५ अन्यथा परमं तत्त्वं जनाः क्लिश्यन्ति चान्यथा अन्यथा शास्त्रसद्भावो व्याख्यां कुर्वन्ति चान्यथा ७६

तत्परः संयतेन्द्रियः ज्ञानं लब्ध्वा परांशांतिमचिरेणाधिगच्छति इति गीतोक्तं संयतेन्द्रियादिगुणैर्लभ्यज्ञानलाभाभावात् कदाचिदपि परमसुखिवनो-  
न्मवन्तीति भावः ७५ किञ्च शास्त्रज्ञानात्कृतकबलेन विपरीतार्थप्रतिपादनात् तत्त्वज्ञानं न भवतीत्याह अन्यथेति तत्त्वं तु तत्त्वमसीति गुरूपदेशग-  
म्यं जनाश्च शास्त्रपठनेनैव तज्ज्ञानं कुशयन्ति किञ्च शास्त्रस्य तत्त्वमस्यादिमहावाक्यरूपं वेदांतस्य सद्भावः भागत्यागलक्षणाया अमेदप्रतिपादकश्र-  
ष्टाशयः व्याख्यां च तस्य तत्त्वमसीति काकावेत्यन्यथैव कुर्वन्ति ७६

केचिदूर्तास्तु उपदेशादि आदिशब्देन प्रणिपातादयस्तेर्वर्जितांश्च स्वानुभवान्ति नैव उच्यन्ती भावं उपशममुद्रया ब्रह्म परत्वं कथयन्ति तर्हि गुरुरूपदेशां कि  
 मर्थनगृह्णन्तीत्यत आह अहंकाररता इति पांडिता वयं किं नुवः एच्छामः सर्वं याम इत्यभिमानपराः अतस्त्वादिदिग्गणपातेन परिप्रश्नेन सर्वथा उपदे-  
 क्ष्यन्ति ते ज्ञानं ज्ञानिनस्तत्त्वदर्शिनः इति भगवदुक्तात्मज्ञानसाधनरहिताश्च ते नानुभवन्तीत्यर्थः ७७ किंच गुरुरूपदेशां विना पठनपाठान्न त्वज्ञानं

कथयन्त्यस्मिन् भावं स्वयं नानुभवन्ति च अहंकाररताः केचिदुपदेशादिवर्जिताः ७७ पठन्ति वेदशास्त्राणि बोधयन्ति परस्व  
 रम् न जानन्ति परंतत्वं दर्शयन्ति पाकरसंयथा ७८ शिरो वहति पुष्पाणि गंधं जानाति नासिका पठन्ति वेदशास्त्राणि दुर्लभो  
 भावबोधकः ७९ तत्त्वमात्मस्थमज्ञात्वा मूढः शास्त्रेषु मुस्यति गोपः कुक्षिगतेच्छागे कूपे पश्यति दुर्मतिः ८० संसारमो  
 हनाशायशब्दबोधो न हि क्षमः न निवर्त्तेत इति मिरं कदाचिद्दीपवन्तिया ८१

न भवतीत्याह पठन्तीति ७८ किंच भारवाहकवच्छास्त्राशयबोधानास्ति अतस्तत्त्वं न जानतीत्याह शिर इति ७९ किंचात्मस्थतत्त्वज्ञा-  
 नं विना शास्त्रेषु ज्ञानमोहमात्र एवेत्याह तत्त्वमिति ८० किंच स्वानुभवां विना शब्दबोधेनैवात्मतत्त्वानिरूपणात् ज्ञानं न निवर्त्तेत किंतु न  
 ज्ञानप्रकाशनेत्याह संसार इति ८१

ग. पु. टी.  
८९

अतोविशारदाबुद्धिमानामिवशास्त्रान्तत्त्वज्ञानंभवति तथाहीनस्यनेत्याह प्रज्ञेति ८२ ८३ अणुभ्यश्च महद्भ्यश्चशास्त्रेभ्यः कुशलो नरः सर्वतः सा  
रमादनेपुष्येभ्यः श्वपट्टपदं इति दनमस्तंभवलंब्याह इदमितिदाभ्याम् सारंत्त्वज्ञानम् ८४ किंच शास्त्राण्यभ्यस्यपूर्वदुरवगमात्सतत्त्वप्र  
हणाय अपीत्यपश्चात् क्षीनोत्तरं संत्यजेत् भरतस्कनाधीचैते तदुक्तं पंचमे चंदांस्यध्यापयिष्यन्सहव्याहृतिभिः सप्रणवाशिरश्चिपदीये

प्रज्ञाहीनस्यपठनं यथापस्यचदर्पणम् अतप्रज्ञावतांशास्त्रं तत्त्वज्ञानस्यलक्षणम् ८२ इदंज्ञानमिदंज्ञेयं सर्वतच्छ्रो  
तुमिच्छति दिव्यवर्षसहस्रायुः शास्त्रांतनेवगच्छति ८३ अनेकानिचशास्त्राणि स्वल्पायुर्विद्यकोटयः तस्मा-  
त्सारंविजानीयात्क्षीरं हंस इवांसि ८४ अभ्यस्यवेदशास्त्राणितत्त्वज्ञात्वाथबुद्धिमान् पंडालमिवधान्यार्थी  
सर्वशास्त्राणिसत्यजेत् ८५

प्यवासांतिकान्मासान्धीयानमप्यसमवेतरूपं ग्राहयामास इति विष्णुपुराणे च नपपाठगुरुप्रोक्तं कृतोपनयनं श्रुतम् नददर्शचकर्मा  
णिशास्त्राणिजगृहेनचइति नाधीयीतबहून्शब्दान्वाचोविग्लापनंहितदितिभगवद्वचनंचेति ८५

७०

७५

८९

शास्त्रेण अहरहः संध्यामुपासीत इति विधियतिपादकप्रवृत्तिरूपेण प्रयोजनम् इत्तवदावश्यकत्वं नास्ति अत्रौपनिषदीयमाख्यायिकाजनकः  
कदाचित्संध्यासमयेस्वेच्छयापर्यटंतं दत्तमिदमष्टच्छत् भो भगवन् भवान् ब्राह्मणोऽसि अतः संध्यावंदनं किमर्थं न करोषीति तदा सहोवाच तूदा  
काशो चिदादित्यो वर्त्तते च निरंतरम् नास्तमेति न चोदेति कथं संध्यामुपास्महे मृतापितामहीमायाजातो विज्ञानबालकः सूतके पातके प्राप्ते क

यथासृतेन तृप्तस्य नाहारेण प्रयोजनम् तत्त्वज्ञस्य तथा तार्क्ष्यं न शास्त्रेण प्रयोजनम् ८६ न वेदाध्ययनान्मुक्ति  
र्न शास्त्रपठनादपि ज्ञानादेव हि कैवल्यं नान्यथा विनतात्प्रज ८७ नाश्रमः कारणं मुक्तेर्दर्शनानि न कारणम्  
तथैव सर्वकर्माणि ज्ञानमेव हि कारणम् ८८

थं संध्यामुपास्महे इति ८६ अप्रयोजनमेवाह अध्ययनादीनां-  
ज्ञानं विना मोक्षे अनुपयोगात् ऋते ज्ञानान्मुक्तिः तमेव विदित्वाति मृत्युमेति नान्यः पंथा विद्यते यनायेत्यादिभ्युतेः प्रमाणं दर्श  
यति नेति ह्यभ्याम् उक्तं च श्रीमदाचार्यचरणैरप्यात्पबोधे बोधोन्यसाधनेभ्यो हि साक्षान्मोक्षैकसाधनम् पाकस्य वहि वज्ज्ञानं वि  
नमोक्षो न सिद्ध्यतीति ८७ किंच ज्ञानशून्यसंन्यासाश्रमादयोपि मुक्तेः कारणं नेत्याह नाश्रम इति ८८

ग.पु.टी-  
९०

एतज्ज्ञानं गुरुरूपदिष्टमेव मोक्षकारणं भवति न तु शास्त्राध्ययनजन्यं अतस्तद्विज्ञानार्थं सहुरूपमेवाभिगच्छेत् समित्याणिः श्रोत्रियं ब्रह्मनिष्ठ  
भित्तिप्रतिमणीतगुरुदेशेनैव गृह्णायादित्याह मुक्तिदेति ह्यभ्याम् एका अद्वैतात्प्रज्ञानोपदेशिका गुरुवागनुकरणकारिकैव न त्वनुभवदधि-  
केत्यर्थः यथासंजीवनं नाम काष्ठं जीवनप्रदत्वादेकमाप्येष्टम् ८९ शिवमद्वैतं तुरीयं मन्यन्ते इति श्रुत्यक्तं ब्रह्मगुरुवक्त्रेण गुरुरूपदेशेन तु कि-

अ०  
१६

मुक्तिदा गुरुवागेका विद्या सर्वा विडम्बका काष्ठभारसहस्रेषु त्येकं संजीवनं परम् ८९ अद्वैतं हि शिवं प्रोक्तं क्रिया  
यासविवर्जितम् गुरुवक्त्रेण लभ्येत नाधीतागमकोटिभिः ९० आगमोक्तं विवेकोत्थं हि धाज्ञानं यच्च क्षते  
शब्दब्रह्मागममयं परब्रह्मविवेकजम् ९१

यायासविवर्जितम् अध्ययनादिकर्मप्रयासरहितं यथास्यात्तथैव ल-  
भ्येत प्राप्नोति अन्यथा न तं शास्त्राध्ययनेनापि नानुभवतीत्यर्थ ९० अत्र परोक्षत्वापरोक्षत्वेन ज्ञानस्य द्वैविध्यमाह आगमोक्तं शा-  
स्त्राध्ययनाज्जातमात्रं यथास्मदादीनां तत्परोक्षज्ञानं शब्दब्रह्मसंज्ञकं भवति किंच विवेकोत्थं वस्तुविवेकात्स्वयमेवोत्पन्नं यथा सिद्धगी-  
ताश्रवणेनैव जातं जनकादीनां तदपरोक्षज्ञानं परब्रह्मसंज्ञकं भवतीत्यर्थः ९१

९०

६९

६९

केचित्शंकरानुयायिनः शैवाः स्वाभिमतैर्नादैतमेषप्रतिपादयन्ति अपरेमध्यायनुगावैष्णवाभिमानिनोद्वैतं चेति किंतुद्वैताद्वैतमतदुराग्रहवर्जिततत्वंस्वानु-  
भवगम्यंशिवमद्वैतंसमंसर्वमतानुस्यूतंनजानन्ति तदुक्तंकुसुमदशनेन त्रयासांख्ययोगः पशुपतिमतं वैष्णवमितिप्रभिन्नेप्रस्थानेपरमिदमद-  
पथ्यमितिच रुचीनां वैचित्र्यादृजुगुटिलनानापथस्तुषांनृणामेकोगम्यस्त्वमसिपयसामर्णवद्वेति ९२ अतोमतममत्वेनबंधकत्वादृथापां

अद्वैतंकेचिदिच्छन्तिद्वैतमिच्छन्तिचापरे समंतत्वंनजानन्तिद्वैताद्वैतविवर्जितम् ९२ द्वैतदेबंधमोक्षायन्नममेतिममे-  
तिच ममेतिबध्यतेजंतुर्नममेतिप्रमुच्यते ९३ तत्कर्मयन्त्रबंधायसाविद्यायाविमुक्तिदा आयासायापरंकर्मवि-  
द्यान्याशिल्पनैपुणम् ९४ यावत्कर्माणिदीयन्तेयावत्संसारवासना यावदिंद्रियचापल्यंतावत्तत्त्वकथाकृतः ९५

द्वैत्यमेवेत्याह द्वैति कलत्रादिममत्वेनवा ९३ किंच कर्मतुतदेवयदंधायनभवति विद्यापिसैवयामुक्तिप्रदाभवतीति अपरंबंधकंकर्मतु-  
आयासायतुषावघातवत् स्वेदायैव अन्याध्यात्मविद्यातिरिक्ताशिल्पनैपुणंहर्म्यादिनिर्माणचातुर्यवद्भवतीति ९४ तन्त्वज्जानेत्तरायाना-  
ह यावदितित्रिभिः दीयन्तेफलोन्मुखानिभवन्ति ज्ञानाग्निनानदग्धानीत्यर्थः ९५



म.मु.दा.  
११

यावत्प्रयत्नवेगः रजसोद्योगोस्ति कल्पना अघटघटनात्त्वकथात्त्वज्ञानरथवार्त्तापिकृतः तत्त्वज्ञानं कदाचिदपि न भवतीत्यर्थः १६ १७ तत्त्वं  
आत्मज्ञानं यावन्निर्विंदति तावदेव तत्पारदतिनिर्कर्त्तव्यानि तत्त्वे ज्ञाने नुतपादिसर्वकर्मतस्मिन्नेवांतर्भवतीति भावः तदुक्तं भगवता सर्वकर्म  
स्विलंपार्थज्ञानेपरिसमाप्यते इति श्रुतिश्च सर्वतदाभिसमेति यत्किंचित्प्रजाः साधु कुर्वतीति ज्ञानार्णवेभ्युक्तं च स्नातं तेन समस्ततीर्थनिचये

यावदेहाभिमानश्च भमता एतदेवाहि यावत्प्रयत्नवेगोस्ति यावत्संकल्पकल्पना १६ यावन्नो मनसः स्थैर्यं न यावच्छास्त्रार्थिन न  
म् यावन्नगुरुकारुण्यं तावत्त्वकथाकृतः १७ तावत्तपोव्रतं तीर्थं जपहोमार्चनादिकम् वेदशास्त्रागमकथायावत्तत्त्वं निर्विंद  
ति १८ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन सर्वावस्थासु सर्वदा तत्त्वनिष्ठो भवेत्तास्यैव दीच्छेच्छासमात्मनः १९ धर्मज्ञानप्रसूनस्य स्वर्ग  
मोक्षफलस्य च तापत्रयादिसंतप्तः छायां मोक्षतरोः श्रयेत् १००

समुद्भूताः स्वपितरः सर्वस्य पूज्यो ह्यसौ यस्य ब्रह्मविचारणे क्षणमपि प्राप्नोति धेयं मन इति १८ तस्मान् त्वनिष्ठो भवेदिति संबंधः १९ उपासनाधर्मो  
ज्ञानं च प्रसूने यस्य बीजास्पदत्वात् स्वर्गादिभोगफलं यस्योति यत्र अनात्मसेनेव सकलस्फुरवावाप्तिर्भवतीत्यर्थः अध्यात्मादितापत्रयोपसंतप्तः  
आध्यात्मिकं च ज्वरादि आधिदैविकं उष्णादि आधिभौतिकं दुर्जनादिच्छायां श्रयेत् मोक्षसुखं सदैव वाच्छेदित्यर्थः १००

अ.  
१६

११

आत्मज्ञानादेवमुक्तिर्भवतीत्यपसंहरति तस्मादिति १०१ एवंचत्त्वज्ञान्योक्षं प्रतिपाद्य अपुनातत्त्वज्ञस्यातुरकृत्यनिरूपयति अंतकालइतिष  
द्विः १०२ गतसाध्वसः मृत्युमयश्चून्यः असंगोनाम अनासक्तिस्तेनास्त्रोपसृष्टं हांस्त्रेच्छामंते देहं अनुयेपुत्रकलत्रादयस्तेष्वपि सृष्टं हांच्छिंघ्यात् दे

तस्माज्ज्ञानेनात्मतत्त्वं विज्ञेयं श्रीगुरोर्भुक्त्वात् स्वरवेन मुच्यते जंतुर्घोरसंसारबंधनात् १०१ तत्त्वज्ञस्यांतिमंकृत्यंशृणुव  
क्ष्यामितेधुना येन मोक्षमवाप्नोति ब्रह्मनिर्वाणसंज्ञकम् २ अंतकाले तु पुरुष भागते गतसाध्वसः छिंघ्यादसंगशा-  
स्त्रोपसृष्टं हां देहे नुये च तम् ३ गृहात्प्रवृजितो धीरः पुण्यतीर्थजलाप्लुतः शुचौ विविक्तआसीनो विधिवत्कल्पितासने ४  
अभ्यसेन्यनसांशुद्धं चिरं ब्रह्माक्षरं परम मनोयच्छेज्जितस्वासो ब्रह्मबीजमविस्मरन् ५

हादिषु वीतरागोपवेदित्यर्थः ३ किंच गृहात्प्रवृजितो निर्गतः गृहे स्थितस्य पुनरप्यासक्ति संभवात् तत्र कृत्यमाह शुचाविति विविक्ते ए  
कांते विधिवत् कुशाजिनचैलेः क्रमेण निर्मिते ४ चिरं अकार उकार भकारात्प्रकम् ५ ७ ७ ७ ७

ग-पु-टी  
१२

बुद्धिर्वेशारदीसासारथिः साहायभूतायस्यसः शक्तार्थेभगवद्रूपे ६ एवंचक्षुरादिभिर्मनसान्चवाह्यविषयग्रहणंस्मरणंचविहायब्रह्माह  
मस्मीत्यनुभववाक्यार्थविभावयेदित्याह अहमितियोहंसब्रह्मेवयद्ब्रह्मतदहमेवेतिसमीक्ष्यतत्राहंब्रह्मेतिभावनयाजीवस्यशोकादिनिवृत्ति  
ब्रह्माहमितिभावनयाब्रह्मणःपारोक्ष्यानवृत्तिर्भवतीतिव्यवहारोदर्शितः ततश्चानिष्कलेनरुपाधोआत्मनिब्रह्मणिआत्मानंमनआधायस्थिरी

निष्कलोद्दिषयेभ्योक्षान्मनसाबुद्धिसारथिः मनःकर्माभिराक्षिप्तंशक्तार्थेधारयेद्बुद्ध्या ६ अहंब्रह्मपरंपरामब्रह्माहंपरमंप  
दम् एवंसमीक्ष्यचात्मानमात्मन्याध्यायनिष्कले ७ ओमित्येकाक्षरंब्रह्मव्याहरन्मामनुस्मरन् यःप्रयातित्यजन्देहंसपा  
तिपरमांगतिम् ८ नयत्रदांभिकायांतिज्ञानवैराग्यवर्जिताः स्रुधियस्तांगतियांतितानहंरुथयामिते ९

कृत्य ७ ततश्चोमित्येकंयदरक्षंतदेवब्रह्मतदुच्चारयन्नेवदेहत्यजन् यःप्रकर्षेणयातिअर्चिरादिमार्गेणसःपरमांश्रेष्ठांसहतिमेवयातिपुनर्दुःखालयम  
शाश्वतंजन्मनप्राप्नोतीतिद्वयोरर्थः ८ किंच एवंअंतकालेधारणयामस्मृतिर्नित्याभ्यासवतांज्ञानिनामेवभवतिनान्येषामित्याहनयत्रेतिषड्विः ९

अ०  
१६

१२

निर्मानेतिनिर्गतोमानमोहीअहंकारमिथ्याभिनिवेशोयेभ्यस्तेजितःपुत्रकलत्रायासक्तिरूपोदोषोयैःअध्यात्मआत्मज्ञानेनित्याःपरिनिष्ठिताः  
विशेषेणानिवृत्तःकामोभिलाषोयेभ्यस्तेःऋषदुःखहेतुत्वात्ऋषदुःखसंज्ञानिशीतोष्णादानिद्वंद्वानितैर्मुक्ताःअतएवअमूदानिवृत्ता-

निर्मानमोहाजितसंगदोषाअध्यात्मनित्याविनिवृत्तकामाःद्वंद्वैर्विमुक्ताःऋषदुःखसंज्ञैर्गच्छंत्यमूढाःपदमव्य  
यंतत् १० ज्ञानहृदेसत्यजलेरागद्वेषमलापहं यःस्नातिमानसेतीर्थैसवैमोक्षमवाप्नुयात् ११

विद्याःविवेकिनस्तदव्ययंपदंगच्छति तद्विष्णोःपरमंपदंसदापश्यंतिसुरयःइतिश्रुत्यक्तम्किंचनतद्भासयतेसूर्ध्वानराशांकोनपावकःय  
हत्वाननिवर्ततेतद्दामपरमंममेति भगवदुक्तस्वरूपेलाभापवतीत्यर्थः१० ज्ञानमेवहृदोनिरवातोयस्यसत्यंब्रह्मतदेवजलंयश्मिन्मानसेहृदयांत  
र्गतंस्वतीर्थेनतुवात्ये ११

ग. पु. टी.  
१३

किंच मद्रक्तिस्तु स्वतंत्रापि मुक्तिहेतुः किंपुनर्ज्ञानवैराग्ययुक्तेत्याह प्रौढमिति ब्रह्मादिस्थ्यावरान्तेषु वैराग्यविषये अनुयर्थवकाकविद्यायां वैराग्यमे  
दम्यते एतदास्थायधृत्वा अनन्यभाक् वासुदेवः सर्वमिति बुद्ध्या अन्यमज्ञानन्वित्यर्थः पूर्णदृष्टिः पूर्णव्यापके ब्रह्मणि दृष्टिर्यस्य अतएव प्रस-  
न्नात्मा मनोयस्येति १२ मरणोत्सुकः कृतकृत्याः प्रतीक्षन्ते मृत्युं प्रियमिवातिथिमित्यत्कंठितो यस्तो र्थे निवसन्नेव म्रियते १३ अयोध्यादिस

प्रौढवैराग्यगाराशाय भजते मामनन्यभाक् पूर्णदृष्टिः प्रसन्नात्मा सर्वमोक्षमवाप्नुयात् १२ त्यन्त्कागृहं च यस्तीर्थे निव  
सेन्मरणोत्सुकः म्रियते मुक्तिक्षेत्रेषु सर्वमोक्षमवाप्नुयात् १३ अयोध्यामथुरामायाकाशीकांची अवंतिका पु-  
रीद्वारावती ज्ञेया समैतामोक्षदायकाः इति ते कथितं ताक्ष्यमोक्षधर्मसनातनम् ज्ञानवैराग्यसहितं श्रुत्वामोक्ष  
मवाप्नुयात् १५ मोक्षंगच्छन्ति तत्त्वज्ञाधार्मिकाः स्वर्गतिं नराः पापिनो दुर्गतिं यांति संसरन्ति स्वगादयः १६

समुक्तिक्षेत्राण्येवाह १४ मोक्षोणाय मुपसंहरति १५ सकलग्रन्थप्रतिपादितार्थमाह मोक्षमिति अत्रैव प्रक्रियातन्व ज्ञानेन तु पुनरावृत्ति  
रहिता विदेहमुक्तिर्भवतीति श्रद्धादिधर्मैश्च स्वर्गभोगानंतरमावृत्तिः निषिद्धकर्मभिस्तु नरकभोगानंतरमावृत्तिः स्वगादयः पक्षिपशु  
कीटादयः क्षुद्रजीवास्तु संसरन्ति अत्रैव पुनः पुनर्जन्ममरणे लभन्ते इति ग्रन्थार्थसंग्रहः १६

अ-  
१६

१३

५

७

९

पुनरपि महदनुकंपयाश्रवणेच्छामाविक्ररोति किमिति १७ सूतः शौनकं प्रतिगरुडस्य कृतार्थतामाह एवमिति विभिः ध्यानपरः

इत्येवं सर्वशास्त्राणां सारोद्धारो निरूपितः मया तेषां दशाऽध्यायेः किंभूयः श्रोतुमिच्छसि १७ सूत उवाच  
एवं श्रुत्वा वचो राजन् गरुडो भगवन्मुरवात् कृतांजलिरुवाचैदं तं प्रणम्य मुहुर्मुहुः १८ भगवन्देवदेवेश  
श्रावयित्वा वचो मृतम् तारितो हत्व यान्ति भवसागरतः प्रभो १९ स्थितोऽस्मि गतसं देहः कृतार्थोऽस्मि न स्वशयः  
इत्युक्त्वा गरुडस्तूष्णीं स्थित्वा ध्यानपरो भवत् २०

अंतर्मुखवृत्त्यात्मतत्त्वानुभवपरायण एवाभून्मनुश्रवणेच्छाजातेत्यर्थः १८ १९ २० ७ ७

ग-पु-टी-  
९४

इदानीं ग्रंथारंभे च ग्रंथांते ग्रंथकर्त्ता स्तवेद्धरिम् इति सत्संयदायानुरोधेन ग्रंथार्थमुद्घाटयन् हरिं स्तोति यः स्वनामस्मरणादेव प्रथमा  
दिषडाध्यायोक्तदुर्गतिमन्वादि कोक्तप्रायश्चित्तं विनैव हरतीति हर्त्ता स्वपूजनमेव यज्ञस्तेनैव द्रव्ययज्ञातुरदानादिकं विनैव सप्तमादि नवा

अ०  
१६

स्मरणाद्दुर्गतिहर्त्ता पूजन्त यज्ञेन सहतेर्दाता यः परयानि जप्तत्त्याददाति मुक्तिं समां हरिः पातु २१ इति श्रीगुरु  
उपुराणे सारोद्दारे भगवद्गुरुडसंवादे मोक्षधर्मनिरूपणो नाम षोडशोऽध्यायः १६

ध्यायोक्तसहतेर्दाता भवतीति किंच परयानिर्गुणसर्वधर्मोत्तमयानि जप्तत्त्येव एतदध्यायोक्तत्त्वं ज्ञानं विनैव मुक्तिं ददाति स हरिमां पातु ज  
न्मरणाद्दक्षतु १२१ इत्यंनौ निधिरामेण मया टीकाकृता दरात् अनयारमया सार्धं प्रायतां मधुसूदनः १ इति श्रीगुरुडपुराणे टीकायां षोडशोऽ  
ध्यायः १६

१५

श्रीगणेशायनमः श्रीभगवानुवाच इत्यारव्यातंमयातादृश्यं सर्वभेवोर्ध्वदौहिकं दशाहाभ्यन्तरे श्रुत्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते १  
इदं चासुष्मिकं कर्म पितृमुक्तिप्रदायकम् पुत्रवाञ्छितदं चैव परत्रेह सुखप्रदम् २ इदं कर्म न कुर्वन्ति येनास्तिकनराधमाः तेषां ज  
लमपेयं स्यात्स्फरातुल्यं न संशयः ३ देवताः पितरश्चैव नैव पश्यन्ति तद्गृहम् भवन्ति तेषां कोपेन पुत्राः योत्राश्च दुर्गताः ४ ब्राह्मणाः क्ष  
त्रिया वैश्याः शूद्राश्चैव तरेपि च तेषां डालसमाज्ञेयाः सर्वप्रेतक्रियां विना ५ प्रेतकल्पमिदं पुण्यं शृणोति श्रावयेच्च यः उभौ तौ पापनि  
र्मुक्तौ दुर्गतिं नैव गच्छतः ६ मातापित्रोश्च मरणे सौपर्णं शृणुते तु यः पितरौ मुक्तिमापन्नौ सतः संततिमान् भवेत् ७ न श्रुतं गारु  
डे येन गयाश्चान्दं च नो कृतम् वृषोत्सर्गः कृतो नैव न च मासिकवार्षिके ८ सकथं कथ्यते पुत्रः कथं मुच्ये हणत्रयात् मातरं पितरं चै  
व कथं तारयितुं क्षमः ९ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन श्रोतव्यं गारुडं किल धर्मार्थकाममोक्षाणां दायकं दुःखनाशनम् १० पुराणं गारुडं  
पुण्यं पवित्रं पापनाशनम् शृण्वतां कामनापूरं श्रोतव्यं सर्वदेवैर्ह ११ ब्राह्मणो लभते विद्यां क्षत्रियः पृथिवीं लभेत् वै  
श्या धनिकतामेति शूद्रः शस्त्रं तिपातकात् १२ श्रुत्वा दानानि देयानि वाचकायारिबलानि च पूर्वोक्तशयनादीनि नान्यथा सफ  
लं भवेत् १३ पुराणं पूजयेत्पूर्वं वाचकं तदनंतरम् वस्त्रालंकारगोदानैर्दक्षिणाभिश्च सादरम् १४ अन्नैश्च हेमदानैश्च भूमिदा  
नैश्च भूरिभिः पूजयेद्वाचकं भक्त्या बहुपुण्यफलाप्तये १५ वाचकस्यार्चने नैव पूजितोऽहं न संशयः संतुष्टे तु हितायां मिवाचके



नात्रसंशयः १६ इति श्रीगुरुडपुराणश्रवणफलम् आसीदक्तापुराणस्य श्रीशार्दूलमहीपतेः संस्कृतनगरस्याविमिश्रः  
 श्रीसरबलालजी १ तस्म्यश्रीहरिनारायणात्मजस्तत्कृतेन तु मयानौनिधिरामेण कृतोयं सारसंग्रहः २ प्राचीनैर्यत्कृतः पूर्वगारु  
 डः सारसंग्रहः सतु नो बुद्धिदोर्बल्याज्जातस्तस्मादयं कृतः ३ पुनरुक्तिपरित्यज्य क्रमेणायं मया कृतः बालानां सरस्वबोधाय न तु  
 पांडित्यगर्बितः ४ अत्राप्रमाणं यत्किंचित्प्रमादाद्विरिव तमया विहृद्भिः स्रविचार्यै विशोधनायो न सूयुभिः ५ सारोद्धारो मया मूल  
 बहुग्रंथैर्यथा कृतः तथैवानेकटीकाभिरुद्धतः सारसंग्रहः ६ महारखेदान्मया त्वत्रयथास्थानं नियोजितः प्राज्ञविना प्रयासमेको-  
 जास्यति विमूढधीः ७ विद्वानेव हि ज्ञानातिविहृज्जनपरिश्रमम् नाहं वध्या विजानाति गुर्वी प्रिसववेदनाम् ८ ये पूर्वसंग्रहे मूढानेव जा  
 नंतियोग्यताम् ते कथां हि भविष्यंति हर्षिताः पठनेस्य च ९ सारोद्धारमिमं मिश्राः पठंतु न पठंतु वा मया तु स्वीयबोधाय कृतमेतन्न स  
 र्वशः १० मंगलं भगवान् विष्णुमंगलं गुरुडध्वजः मंगलं पुंडरीकाक्षो मंगलायतनो हरिः ११ लाभस्तेषां जयस्तेषां कुतस्तेषां प  
 राजयः येषां मिदीवरश्यामो हृदयस्थो जनार्दनः १२ राजानः परिपालयंतु वसुधांधर्मस्थिताः सर्वदा पृथ्वीकामदुघाभव  
 त्वविरलं वर्षतु काले घनः ईर्ष्यासु इक्षुतु दुर्जनः परगुणेषां सज्जतां सज्जनः सत्काव्यामृतवर्षिणी कबिसुरवे वाणीचिरं नंद  
 तु १३ इति श्रीगुरुडपुराणस्वकृतश्लोकाः प्रथमाध्याये ऐहिकामुष्मिकदुःखनिरूपणश्लोकाश्च ६० द्वितीये

यममार्गनिरूपणम् ८६ तृतीयेषमथाननानिरूपणम् ७१ चतुर्थेनरकप्रदपापनिरूपणम् १०४ पंचमेपापत्रिन्दनिरूप  
 णम् ५८ षष्ठेपापिनांजन्मादिदुःखनिरूपणम् ४३ एवंषडध्यायेः पापगतिः सप्तमेबभ्रुवाहनमेतसंवादः ६८ अष्टमे  
 आतुरदानम् ११८ नवमेस्त्रियमाणकृत्यम् ४८ दशमेदाहास्थिसंचयकर्मनिरूपणम् १०४ एकादशेदशागात्रविधिः  
 ४२ द्वादशेएकादशाहविधिः ८० त्रयोदशेसपिंडीशय्यापददाननिरूपणम् १२३ चतुर्दशेधर्मराजनगरनिरूपणम् ८५ पं  
 चदशेसकृत्तिजनजन्माचरणनिरूपणम् ९५ षोडशेध्यायेचमोक्षधर्मनिरूपणमिति १२१ मूलसंख्या १२८७ सर्वाकसं-  
 ३१०० फल ३२ इतिगरुडपुराणंसमाप्तम् श्रीगरुडध्वजोविष्णुर्विजयते शकभभूयात् ५

हेनं पुस्तकं मुंबईतबापु सदाशिव शेट हेगिष्टे शेट्ये श्रीचर्चनकर यांणीं आपल्याभापरवान्यांत छापिलें. शके १७८८ क्षयनामसंवं  
 त्तरे मिति वैशाख वद्य तृतीयायां सोम्यवासरे समाप्तमिथ्यात् ५

॥ इति मटीकगुरुडपुगणंसमाप्तं ॥





